

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ' Τάξις καὶ Γ' Δ' Τάξεις

ΕΛΛΗΝΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ
Χ.Ι. ΚΑΓΙΑΦΑ ΠΑΤΡΑΙ

11

Ν. ΚΟΝΙΔΑ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ - ΦΥΣΙΚΟΥ

Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ Β' ΠΡΟΤΥΠΟΥ
ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙ

(ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΕΣ Γ' ΚΑΙ Δ' ΤΑΞΕΙΣ)

ΜΕΤΑ ΠΛΗΡΩΝ ΧΑΡΤΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

αρ. 18318

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιο ἀντίτυπο φέρει τὴν ἐπογραφὴν τῶν συγγραφέων.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑ

● **ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ** τοῦτο εἶναι γραμμένο γιὰ τοὺς μαθητὰς τῆς **ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ**.

Ἐπειδὴ ὅμως στὰ δὲ λιγοθέσια σχολεῖα γίνεται συνδιδασκαλία, ἐκρίναμε σκόπιμο νὰ περιλάβουμε στὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου καὶ μέσα σὲ λίγες σελίδες μόνον τὴν ὥλη τῆς **ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ**, ἡ ὁποία εἶναι ἡ αὐτὴ γιὰ τὰ σχολεῖα δῆλης τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν περιλαμβάνουμε καὶ τὴν ὑπόλοιπη ὥλη, ποὺ προβλέπει γιὰ τὴν Τρίτη τάξι τὸ νέον Ἐπίσημον Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα, ἦτοι τὸ **ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ, ΤΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ κ.τ.λ.**, διότι αὕτη ποικίλλει κατὰ περιβάλλον.

Η **ΥΛΗ** τοῦ βιβλίου καὶ ἡ διαπραγμάτευσις αὐτῆς κατὰ Γεωγραφικὰ διαμερίσματα καὶ Νομοὺς εἶναι σύμφωνη μὲ τὸ νέον **E. A. P.**

● **Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ** τῶν Γεωγραφικῶν διαμερισμάτων, τῶν Νομῶν καὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων, μὲ ἐλάχιστες καὶ ἀσήμαντες παρεκκλίσεις γιὰ τὴ στρογγυλοποίησι, ἐλήφθη ἀπὸ τὸ **Δελτίον τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς** Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον περιέχει τὸν πληθυσμὸν σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία ἀπογραφὴ τοῦ 1961.

● **Η ΕΚΤΑΣΙΣ** ἐλήφθη ὡσαύτως ἀπὸ τὴ **Στατιστικὴ Ἐπετηρίδα** τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1958.

Πρὸς πληρεστέρα κατατόπιστ τῶν μαθητῶν περιέχει τὸ βιβλίον ἀκριβεῖς χάρτες ὅλων τῶν διαμερισμάτων τῆς Ἑλλάδος, χάρτην τῶν σπουδαιοτέρων γεωγραφικῶν προϊόντων καὶ κτηνοτροφίας, ὡς καὶ χάρτην δεικνύοντα τὴ θέσι τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει μὲ τοὺς γείτονές της.

ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ

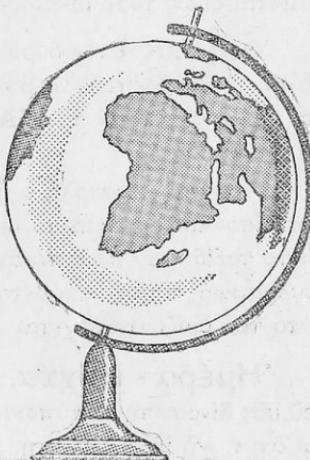
‘Η γῆ

‘Η Γῆ, ἐπάνω στὴν διποία ζοῦμε, μοιάζει μὲ σφαῖρα (μπάλλα) καὶ φωτίζεται ἀπὸ τὸν ἥλιο, γιατὶ δὲν ἔχει δικό της φῶς. ‘Η ύδρογειος σφαῖρα τοῦ σχολείου μας παριστάνει τὸ σχῆμα τῆς γῆς. Σ’ αὐτὴν βλέπουμε ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ξηρὰ καὶ ἀπὸ θάλασσα.

Τί είναι ‘Ορίζοντας. ‘Αν βρεθοῦμε σὲ ἓνα ψυχωματικὸν σὲ μιὰ μεγάλη πεδιάδα καὶ κοιτάξουμε γύρω μας, νομίζουμε ὅτι, μακριὰ στὸ βάθος, ὁ οὐρανὸς ἀκουμπᾶ ἐπάνω στὴ γῆ καὶ ὅτι σχηματίζει ἓνα μεγάλο κύκλο. ‘Ο νοητὸς αὐτὸς κύκλος λέγεται ὁρίζοντας τοῦ τόπου.

Κύρια σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα. Τὰ κύρια σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα είνα 4: ἡ Ἀνατολὴ (Α.), ἡ Δύσις (Δ.), ὁ Βορρᾶς (Β.) καὶ ὁ Νότος (Ν.).

‘Ανάμεσα στὰ 4 αὐτὰ κύρια σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα ὑπάρχουν ἄλλα 4, τὰ ἐνδιάμεσα: τὸ Βορειοανατολικὸ (Β.Α.), τὸ Βορειοδυτικὸ (Β.Δ.), τὸ Νοτιοαναταλικὸ (Ν.Α.) καὶ τὸ Νοτιοδυτικὸ (Ν.Δ.).

ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ ΣΦΑΙΡΑ

ΟΥΡΑΝΟΣ - ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΩΜΑΤΑ

Τί εἶναι Ούρανός. "Όταν κοιτάξουμε ύψηλά, βλέπομε ἔνα πελώριο θόλο, ποὺ φαίνεται σὰν νὰ στηρίζεται ἐπάνω στὸν ὄριζοντα. Ό θόλος αὐτὸς λέγεται **Ούρανός**.

1. Ὁ Ἡλιος

Ο Ἡλιος εἶναι οὐράνιο σῶμα. Εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ πολὺ—πολὺ μεγαλύτερος ἀπὸ τὴ γῆ. Μᾶς φαίνεται ὅμως τόσο μικρός, γιατὶ βρίσκεται πάρα πολὺ μακριά μας.

Ο Ἡλιος στὸν οὐρανὸ δὲν βρίσκεται πάντοτε στὴν ἴδια θέσι. Τὸ πρωὶ τὸν βλέπομε νὰ βγαίνῃ σὰν ὁλόχρυσος δίσκος ἀπὸ ἔνα μέρος τοῦ ὄριζοντα, ἀπὸ τὴν **Ἀνατολή**, ὅπότε λέμε ὅτι **ἀνατέλλει** ὁ ἥλιος.

Ἄπὸ τὴν **Ἀνατολή** ὁ ἥλιος προχωρεῖ στὸν οὐρανὸ καὶ φθάνει στὸ μέσον αὐτοῦ κατὰ τὸ μεσημέρι (**μεσημβρία**). Κατόπιν συνεχίζει τὸ ταξίδι του πρὸς τὸ ἀντίθετο μέρος τοῦ ὄριζοντα καὶ τὸ βράδυ, κουρασμένος πλέον, κρύβεται (**δύει**) πίσω ἀπ' αὐτὸν. Τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ ὄριζοντα λέγεται **Δύσις**.

Ημέρα - Νύχτα. Η ἀνατολὴ τοῦ ἥλιου καὶ ἡ δύσις αὐτοῦ μᾶς δίνουν τὴν ἐντύπωσι, ὅτι ὁ ἥλιος κινεῖται γύρω ἀπὸ τὴ γῆ καὶ ὅτι ἡ γῆ μένει ἀκίνητη. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι σωστό. Στὴν πραγματικότητα γίνεται τὸ ἀντίθετο. Δηλαδὴ ἡ γῆ γυρίζει γύρω ἀπὸ τὸν ἥλιο.

"Ετσι τὸ μέρος τῆς γῆς ποὺ κατοικοῦμε, ὅταν βρίσκεται ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν ἥλιο, δέχεται ἀπ' αὐτὸν φῶς καὶ θερμότητα, ὅπότε ἔχομε **ἡμέρα**. "Όταν ὅμως τὸ μέρος αὐτὸ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν ἥλιο, τότε δὲν φωτίζεται οὕτε θερμαίνεται ἀπ' αὐτόν, ὅπότε ἔχομε **νύχτα**.

Μιὰ ἡμέρα καὶ μιὰ νύχτα μαζὶ κάνουν ἔνα **ἡμερονύκτιο**. Τὸ ἡμερονύκτιο συμπληρώνεται, ὅταν ἡ γῆ κάμη γύρω ἀπὸ τὸν ἔαυτό της μιὰ ὀλόκληρη στροφή.

"Η περιστροφὴ αὐτὴ τῆς γῆς γύρω ἀπὸ τὸν ἔαυτό της δὲν σταματᾷ ποτὲ καὶ γίνεται σὲ 24 ὥρες. Κάθε ὥρα χωρίζεται σὲ 60 πρῶτα λεπτὰ καὶ κάθε πρῶτο λεπτὸ σὲ 60 δεύτερα λεπτά.

"Ετος - έποχαι τοῦ ἔτους. 'Η γῆ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περιστροφὴν γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτό της κάνει συγχρόνως καὶ μιὰ ἄλλη κίνησι. Κινεῖται γύρω ἀπὸ τὸν ἥλιο. **'Η κίνησις αὐτὴ διαρκεῖ ἔνα ἔτος** (ἡ 12 μῆνες ἢ 365 ἡμέρες καὶ 6 ὥρες).

Τὸ ἔτος χωρίζεται σὲ 4 ἐποχές: τὴν ἀνοιξιν, τὸ καλοκαίρι, τὸ φθινόπωρο καὶ τὸ χειμῶνα.

Κάθε ἐποχὴ διαρκεῖ τρεῖς μῆνες. **"Ανοιξις:** ἀπὸ 21 Μαρτίου ἕως 21 Ἰουνίου.

Καλοκαίρι: ἀπὸ 21 Ἰουνίου ἕως 22 Σεπτεμβρίου. **Φθινόπωρο:** ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου ἕως 22 Δεκεμβρίου. **Χειμώνας:** ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου ἕως 21 Μαρτίου.

2. 'Η σελήνη

Κατὰ τὴν νύχτα βλέπομε συνήθως στὸν οὐρανὸν τὴν **Σελήνη** (τὸ φεγγάρι). Καὶ ἡ Σελήνη εἶναι οὐράνιο ἄστρο, ὅπως καὶ ὁ ἥλιος, δὲν ἔχει ὅμως δικό της φῶς, ἀλλὰ φωτίζεται ἀπὸ τὸν ἥλιο ὅπως καὶ ἡ γῆ.

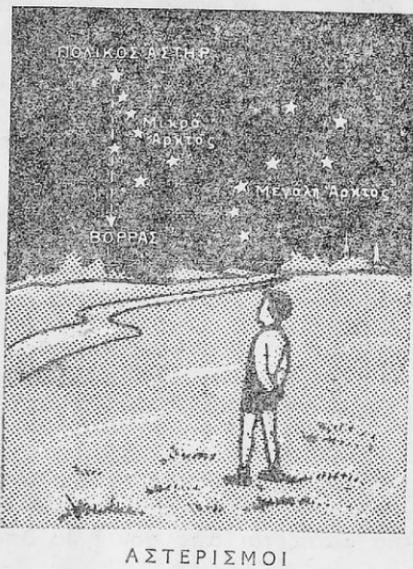
'Η **Σελήνη** εἶναι 49 φορὲς μικρότερη ἀπὸ τὴν γῆ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπέχει πολὺ διλιγότερο ἀπὸ ὅσο ἀπέχει ὁ ἥλιος. Γι αὐτό ἀκριβῶς μᾶς φαίνεται ὅτι ἔχει περίπου τὸ μέγεθος τοῦ ἥλιου.

'Η **Σελήνη** ὀνομάζεται **διρυφόρος** τῆς γῆς, γιατὶ παρακολουθεῖ τὴν γῆ στὴν κίνησί της· κάνει δὲ γύρω ἀπὸ τὴν γῆ ἔνα κύκλο μέσα σὲ ἔνα μῆνα. Κατὰ τὸ χρονικὸ σύτο διάστημα μᾶς παρουσιάζεται ὑπὸ διάφορες μορφές, ποὺ ὀνομάζονται **φάσεις τῆς Σελήνης.**

Οἱ φάσεις τῆς Σελήνης εἶναι 4: α) **Νέα Σελήνη** (καινούργιο φεγγάρι), ὅταν δὲν φαίνεται καθόλου στὸν οὐρανὸν φεγγάρι μέχρι ποὺ τὸ φωτισμένο μέρος του μοιάζει μὲ δρεπάνι. β) **Πρῶτο τέταρτο** τῆς Σελήνης, ὅταν φωτίζεται τὸ μισὸ δημισφαίριο. γ) **Πανσέληνος**, ὅταν φωτίζεται διόλκηρο τὸ δημισφαίριο· καὶ δ) **Τελευταῖο τέταρτο**, ὅταν φωτίζεται πάλιν τὸ μισὸ δημισφαίριο καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ τέλος του.

3. 'Αστέρες - ἀστερισμοί

"Οταν ἡ νύχτα εἶναι ξύστερη, βλέπομε στὸν οὐρανὸν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φεγγάρι καὶ μυριάδες ἀστέρια, τὰ ὅποια μὲ τὸ ἀδύνατο φῶς τους

ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ

φωτίζουν τὴν φύσι. Τὰ ἀστέρια αὐτὰ ἀπέχουν πάρα πολὺ ἀπὸ τὴν γῆ καὶ ἄλλα ἔχουν δικό τους φῶς καὶ λέγονται **Ἀπλανεῖς** ἀστέρες, ἐνῷ ἄλλα δὲν ἔχουν δικό τους φῶς καὶ λέγονται **Πλανῆτες**.

Γνωστὸς σὲ ὅλους μας εἶναι ὁ **Αὔγερινός**, ἕνα μεγάλο καὶ λαμπερὸ ἀστέρι, ποὺ τὸ βλέπομε στὴν Ἀντολὴ κάθε πρωΐ πρὶν ἀκόμη ἔημερώσει καλά. Τὸ ἴδιο ἀστέρι τὸ βλέπομε καὶ μετὰ τὴ δύσι τοῦ ἥλιου στὴ Δύσι καὶ τὸ ὀνομάζομε **Ἀποσπερίτη**.

Ο λαὸς νομίζει ὅτι εἶναι δυὸ ἀστέρια μὲ τὰ ὄνόματα «Γιάνυος» καὶ «Μάρω», καὶ ἔχει πλάσει πολλούς μύθους γι' αὐτά. Τὸ σωστὸ εἶναι ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ ἴδιο ἀστέρι, τὸν **πλανήτη Αφροδίτη**.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρες βρίσκονται πλησίον ὁ ἕνας στὸν ὄλλον καὶ ἀποτελοῦν ὁμάδες ἀστέρων μὲ διάφορα σχήματα. Οἱ δόμαδες αὐτὲς λέγονται **Ἀστερισμοί**. Σπουδαιότεροι ἀστερισμοὶ εἶναι οἱ ἔξης :

1. **Ἡ Μεγάλη "Αρκτος**. Φαίνεται στὸ βόρειο μέρος τ' οὐρανοῦ ὅλες τὶς ἐποχὲς τοῦ χρόνου. Ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 ἀστέρια λαμπερὰ καὶ ἔτσι τοποθ τημένα, ποὺ μοιάζουν σὰν νὰ κάνουν τὸ σῶμα τῆς ἀρκτού (ἀρκούδας).

2. **Ἡ Μικρὰ "Αρκτος**. Βρίσκεται κοντὰ στὸν ἀστερισμὸ τῆς Μεγάλης "Αρκτου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 ἀστέρια, ποὺ ἔχουν τὸ ἴδιο σχῆμα μὲ τὸν ἀστερισμὸ τῆς Μεγάλης "Αρκτου. Ἡ οὐρά τῆς Μικρᾶς "Αρκτου διευθύνεται ἀντίθετα ἀπὸ τὴν οὐρὰ τῆς Μεγάλης "Αρκτου.

Τὸ τελευταῖο ἀστέρι τῆς οὐρᾶς τῆς Μικρᾶς ἀρκτου λάμπει πολὺ ζωηρὰ καὶ ὀνομάζεται **Πολικὸς ἀστέρος**. Αὐτὸς φαίνεται ἀκίνη-

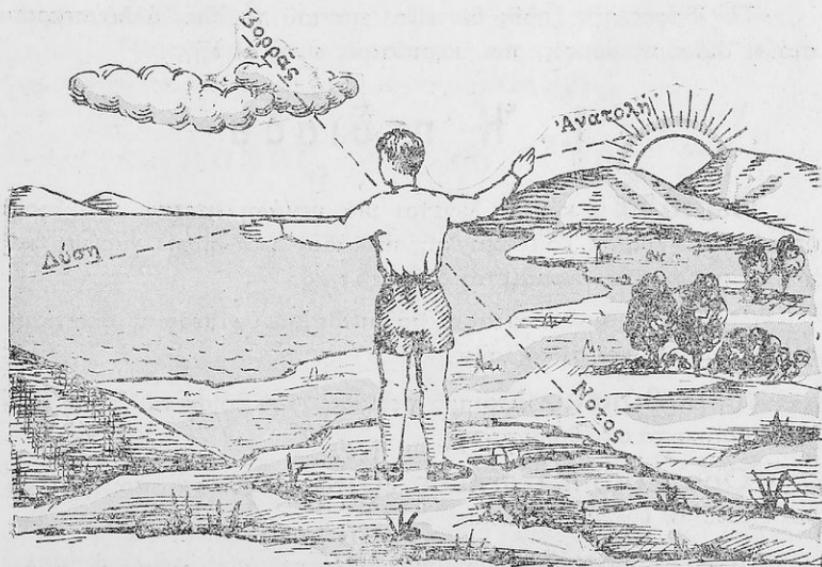
τος καὶ βρίσκεται πολὺ κοντά στὸ Βόρειο Πόλο. "Ετσι μᾶς βοηθεῖ τὴ νύχτα νὰ διακρίνουμε ποῦ είναι ὁ Βορρᾶς καὶ διευκολύνει πολὺ τὴ νύχτα τοὺς ταξιδιῶτες τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θάλασσας νὰ προσανατολίζωνται.

Προσανατολισμός

Εἴπαμε πιὸ πάνω ὅτι ὁ Πολικὸς ἀστὴρ βοηθεῖ τοὺς ταξιδιῶτες νὰ προσανατολίζωνται τὴ νύχτα. Τί σημαίνει αὐτό;

"Οταν βρίσκωνται σὲ ἄγνωστο μέρος καὶ δὲν ξέρουν ποιὰ διεύθυνσι πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν γιά τὸ ταξίδι τους, είναι ἀπαραίτητος ὁ προσανατολισμός. Δηλαδὴ πρέπει νὰ βροῦν τὰ κύρια σημεῖα τοῦ δρίζοντα.

Πῶς προσανατολιζόμαστε; α) Τὴ νύχτα: Θὰ φροντίσουμε νὰ διακρίνουμε στὸν οὐρανὸ τὸν Πολικὸν ἀστέρα καὶ κοιτάζοντας πρὸς αὐτὸν θὰ τεντώσουμε τὰ χέρια μας: Στὸ δεξὶ μας χέρι θὰ βρίσκεται ἡ Ἀνατολή, στὸ ἀριστερό μας χέρι θὰ βρίσκεται ἡ Δύσις, ἐμπρὸς μοις (πρὸς τὸν Πολικὸ ἀστέρα) θὰ είναι ὁ Βορρᾶς καὶ πίσω μας θὰ είναι ὁ Νότος.

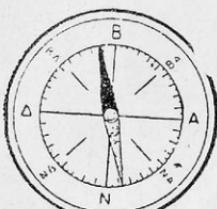
ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

β) Τὴν ἡμέρα: Τὸ πρωὶ προσέχομε ποῦ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, διπότε ἔχομε τὴν Ἀνατολήν. Ἀμέσως τεντώνομε πρὸς αὐτὴν τὸ δεξί μας χέρι, διπότε τὸ ἀριστερό μας θὰ εἶναι στὸ ἀντίθετο μέρος, δηλ. στὴ Δύσι. Ἐμπρός μας θὰ εἶναι ὁ Βορρᾶς καὶ πίσω μας ὁ Νότος.

"Οταν εἶναι συννεφιά, μεταχειρίζόμαστε τὴν πυξίδα, ἢ δποία εἶναι ἕνα ὄργανο μὲ μιὰ μαγνητικὴ βελόνη, ποὺ δείχνει

πάντοτε τὸ Βορρᾶ. Σήμερα χρησιμοποιοῦν ἀπαραίτητα τὴν πυξίδα οἱ ναυτικοί, οἱ ἀεροπόροι καὶ οἱ ἔξερευνηταί.

Στὸν προσανατολισμὸ μᾶς βοηθοῦν ἀκόμη τὸ ἱερὸ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ βρύα ποὺ φυτρώνουν πάντοτε στὸ βόρειο μέρος τοῦ κορμοῦ τῶν δένδρων, οἱ μυρμηγκοφωλιές καὶ ὁ ἀνεμοδείκτης.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΠΥΞΙΣ

Η ΞΗΡΑ

Τὸ ἔδαφος τῆς ξηρᾶς δὲν εἶναι παντοῦ τὸ ἵδιο, ἀλλὰ παρουσιάζει διάφορες μορφές, ποὺ κυριώτερες εἶναι οἱ ἔξης:

1. Η πεδιάδα

Πεδιάδα ἡ κάμπος λέγεται μιὰ μεγάλη ἔκτασις τῆς ξηρᾶς ἐπίπεδη καὶ ὁμαλή. Τὸ ἔδαφος τῆς πεδιάδας εἶναι παχύ, γόνιμο καὶ χωρὶς πετρώματα, δύνομάζεται δὲ **πεδινό**.

Οἱ πεδιάδες διακρίνονται σὲ βαθύπεδα, σὲ ύψιπεδα ἡ ὀροπέδια, σὲ λεκανοπέδια καὶ σὲ κοιλάδες.

Τὸ **βαθύπεδο** εἶναι μιὰ πεδιάδα, ποὺ βρίσκεται πολὺ χαμηλά καὶ κοντά στὴ θάλασσα.

Όροπέδιο ἡ **ύψιπεδο** λέγεται ἡ πεδιάδα, ποὺ βρίσκεται ἐπάνω σὲ υψωμα ἡ σὲ ὅρος.

Τὸ **λεκανοπέδιο** εἶναι μιὰ μικρὴ πεδιάδα κλεισμένη γύρω ἀπὸ βουνά.

Σ ΗΡΑ

Κοιλάδα λέγεται μιὰ στενὴ πεδιάδα, ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα σὲ δυὸ βουνὰ καὶ συνήθως διαρρέεται ἀπό ποτάμι.

Σὲ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ὑπάρχουν μεγάλες πεδινές ἐκτάσεις χωρὶς νερὸ καὶ βλάστησι, ποὺ σκεπάζονται μὲ ἄμμο. Αύτές λέγονται **"Ἐρημοι**. Μέσα στὶς ἔρημους βρίσκονται κάπου—κάπου μικρὲς ἐκτάσεις μὲ νερὸ καὶ βλάστησι, ποὺ λέγονται **'Οάσεις**.

2. Λόφος, βουνό, ὄρος

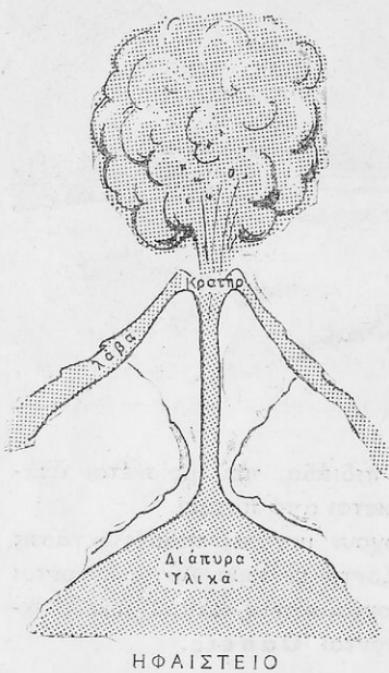
Ἡ πατρίδα μας ἔχει λιγοστὲς πεδιάδες καὶ πολλὰ ὑψώματα. Τὰ μικρὰ ὑψώματα τῆς ἔηρᾶς λέγονται **λόφοι**. Ἡ σειρὰ ἀπὸ λόφους λέγεται **λοφοσειρά**. Τὸ ἔδαφος, ποὺ ἔχει λόφους, λέγεται **λοφῶδες**.

“Οταν τὸ ὑψωμα είναι ὑψηλότερο ἀπὸ 500 μέτρα, δνομάζεται **βουνό**. Καὶ ὅταν είναι ὑψηλότερο ἀπὸ 1000 μέτρα, δνομάζεται **ὄρος**.

Πολλὰ ὄρη στὴ σειρὰ σχηματίζουν **όροσειρά**. Τὸ ἔδαφος, ποὺ ἔχει βουνὰ καὶ ὄρη, λέγετοι **όρεινὸ** καὶ είναι ἄγονο.

Τὸ ὑψηλότερο μέρος τοῦ λόφου, τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ ὄρους λέγεται **κορυφή**. Οἱ πλαγιές τους λέγονται **κλιτύες** καὶ τὸ κάτω - κάτω μέρος λέγεται **πρόποδες**.

Τὰ ἀπότομα ἀνοίγματα, ποὺ χωρίζουν τὸ ἔνα βουνὸν ἀπὸ τὸ ἄλλο ἢ τὸ ἔνα ὅρος ἀπὸ τὸ ἄλλο, λέγονται χαράδρες. Οταν αὐτὰ εἶναι δασωμένα, λέγονται φαράγγια.

3. Ἡφαίστεια

Στὴν κορυφὴ μερικῶν βουνῶν ἢ ὄρέων σχηματίζεται ἔνα βαθὺ ρῆγμα (ἀνοίγμα τῆς γῆς) καὶ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς γῆς βγαίνουν διάπυρα ύλικά (ἀέρια, στάχτες, λειωμένες πέτρες κ.ἄ.), τὰ ὅποια χύνονται πρὸς τὰ ἔξω. Τό βαθὺ αὐτὸ ρῆγμα λέγεται Ἡφαίστειο καὶ τὸ ἐπάνω μέρος αὐτοῦ (τὰ χείλη τοῦ ἀνοίγματος) λέγεται Κρατήρας τοῦ ἡφαιστείου. Τὰ διάπυρα ύλικά, ποὺ βγαίνουν μέσα ἀπό τὴ γῆ, λέγονται λάβα τοῦ ἡφαιστείου.

Στὴν πατρίδα μας ὑπάρχει ἡφαιστείο στὴ νῆσο Θήρα (Σαντορίνη).

4. Τὰ νερά τῆς ξηρᾶς

Σὲ πολλὰ μέρη τοῦ ἐδάφους κυλοῦν νερά. Τὰ νερά αὐτὰ ἢ πρέρχονται ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς βροχῆς ἢ βγαίνουν μέσα ἀπὸ τὸ ἔδαφος, δηλ. ἀπὸ πηγές (βρύσες ἢ κεφαλόβρυσα), Ἀνάλογα δὲ μὲ τὴν ποσότητα τοῦ νεροῦ, ποὺ κυλᾶ, διακρίνομε:

- α) Τὸ ρυάκι,** ὅταν σ' αὐτὸ ρέι λίγο νερὸ βρόχινο.
- β) Τὸν χείμαρρο,** (ξεροπόταμο), ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ πολλὰ ρυάκια καὶ ἔχει νερὸ μόνον ὅταν βρέχῃ. Τὸ νερό του εἶναι πολὺ δρμητικό.
- γ) Τὸ ποτάμι** (ποταμός), ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ τὰ νερά τῶν φυσικῶν πηγῶν καὶ πολλῶν χειμάρρων. Τὸ ποτάμι ἔχει νερὸ ὅλο τὸ χρόνο.

Πολλές φορές μικρότερα ποτάμια χύνονται μέσα σὲ ἔνα μεγαλύτερο ποτάμι καὶ λέγονται παραπόταμοι αὐτοῦ.

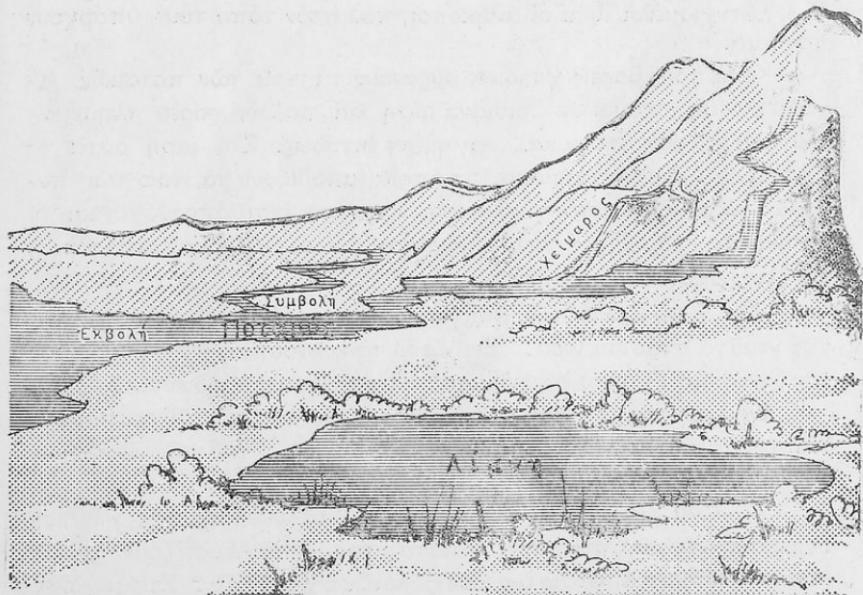
Τὸ μέρος, ποὺ ἐνώνονται δύο ποτάμια, λέγεται συμβολὴ τῶν ποταμῶν.

Τὸ αὐλάκι, ὅπου ρέουν τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ, λέγεται κοίτη τοῦ ποταμοῦ.

Τὰ πλάγια τῆς κοίτης λέγονται ὄχθες τοῦ ποταμοῦ: ἀριστερὰ ὄχθη καὶ δεξιὰ ὄχθη.

Τὰ ποτάμια ἐκβάλλουν (χύνονται) στὴ θάλασσα ἢ καὶ σὲ λίμνη. Τὸ μέρος, ὅπου ἐκβάλλει ὁ ποταμός, λέγεται ἐκβολὴ αὐτοῦ. Στὴν ἐκβολὴν τοῦ ποταμοῦ σχηματίζεται πολλές φορές ἔνα νησάκι, ποὺ ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ γράμματος δέλτα (Δ). Τὸ νησάκι αὐτὸ λέγεται Δέλτα τοῦ ποταμοῦ.

‘Ο δρόμος τοῦ ποταμοῦ λέγεται ροῦς. “Αν τὸ ποτάμι στὸν ροῦν του συναντήσῃ ἀπότομο κατήφορο (γκρεμό), τότε τὰ νερά του πέφτουν ἀπότομα καὶ ὄρμητικὰ καὶ σχηματίζεται καταρράκτης.

ΣΤΑΣΙΜΑ ΝΕΡΑ

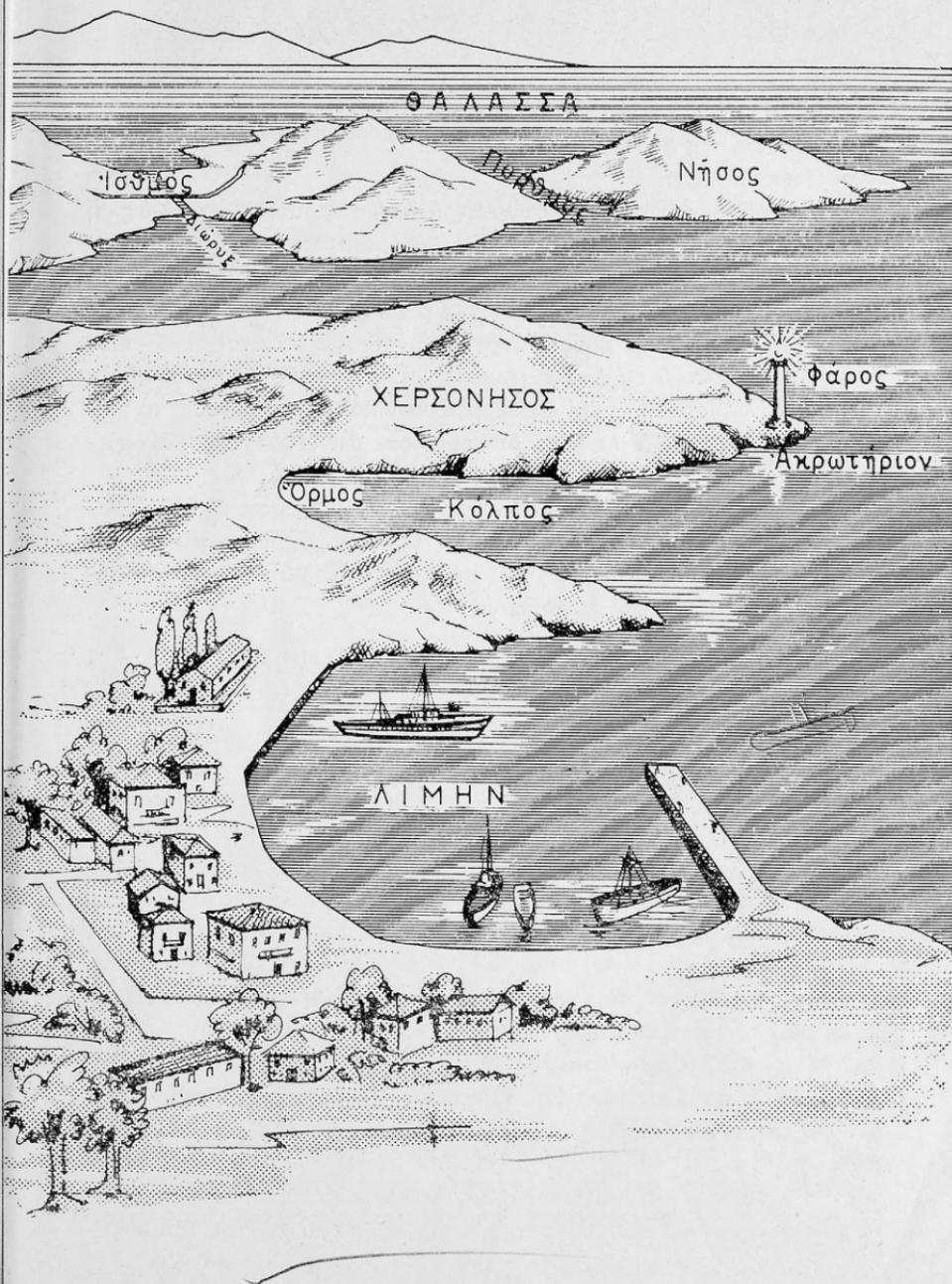
Στὰ μεγάλα ποτάμια ταξιδεύουν πλοϊα, τὰ ποταμόπλοια, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτοὶ λέγονται πλωτοί. Μὲ τὰ νερά τῶν ποταμῶν κινοῦνται ἐργοστάσια καὶ ποτίζεται τὸ ἔδαφος, τὸ δποῖον γίνεται εὔφορο. Τὸ πότισμα αὐτὸ τῆς γῆς λέγεται ἄρδευσις.

Εύτυχισμένοι εἰναι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ στὸν τόπο τούς ύπάρχουν ποτάμια.

Κατὰ τοὺς βαρεῖς χειμῶνες αὐξάνουν τὰ νερά τῶν ποταμῶν, ξεχειλίζουν οἱ ποταμοὶ σὲ ώρισμένα μέρη καὶ πολλὲς φορὲς πλημμυρίζουν καὶ καταστρέφουν καλλιεργημένες ἐκτάσεις. Στὰ μέρη αὐτὰ τὸ Κράτος ἔχει κάμει φράγματα, τὰ ὅποια ἐμποδίζουν τὰ νερά τῶν ποταμῶν νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν κοίτη τους καὶ ἔτσι ἀποφεύγονται οἱ πλημμύρες. Τὰ ἔργα αὐτὰ λέγονται ἐγγειοβελτιωτικὰ ἢ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα.

δ) Τὰ ἔλη (οἱ βάλτοι) εἰναι μικρὰ βαθουλώματα τῆς γῆς γεμάτα στάσιμα νερά. Ἐκεῖ ζοῦν τὰ κουνούπια, ποὺ μεταδίδουν τὴν ἑλονοσία. Γι αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι κάνουν ἐκεῖ ἀποξηραντικὰ ἔργα, ἀνοίγουν αὐλάκι καὶ φεύγουν τὰ στάσιμα νερά. Ἐτσι προφυλάσσονται ἀπὸ τὴν ἑλονοσία, ἀλλὰ καὶ αὐξάνουν τὴν καλλιεργήσιμη ἔκτασι τῆς γῆς.

ε) Οἱ λίμνες εἰναι μεγάλα βαθουλώματα τῆς γῆς καὶ σὲ μεγάλη ἔκτασι, ποὺ εἰναι γεμάτα νερό. Στὶς λίμνες ζοῦν πολλὰ ψάρια. Οἱ λίμνες εἰναι φυσικές καὶ τεχνητές. Στὶς μεγάλες φυσικὲς λίμνες ταξιδεύουν πλοϊα.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

‘**Η θάλασσα** είναι μιὰ πολὺ μεγάλη ἔκτασις μὲ ἀλμυρὸν νερό. Σ’ αὐτὴν χύνονται τὰ νερά τῶν ποταμῶν.

‘**Η ἄκρη** τῆς ξηρᾶς, ποὺ τήν κτυπᾷ τὸ κῦμα τῆς θάλασσας, λέγεται **παραλία**.

‘**Η παραλία**, ὅταν είναι ἀμμουδερή, ὀνομάζεται **αἰγιαλὸς** ἢ **γιαλός**· ὅταν ὅμως είναι βραχώδης, ὀνομάζεται **ἀκτή**.

“**Οταν ἡ θάλασσα** μπαίνῃ βαθειά μέσα στὴν ξηρά, σχηματίζει **κόλπο**. ‘**Ο μικρὸς κόλπος** λέγεται **ὅρμος**.

Οἱ κόλποι καὶ οἱ ὅρμοι, ὅταν είναι προφυλαγμένοι ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, λέγονται **λιμάνια** (λιμένες). Ἐκεῖ καταφεύγουν τὰ πλοῖα σὲ ὕδρες τρικυμίας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ φορτώνουν καὶ εισφορτώνουν τὰ ἐμπορεύματά τους. Τὰ λιμάνια διακρίνονται σὲ **φυσικά** καὶ **τεχνητά**.

Τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς, ποὺ εἰσχωρεῖ σὰν σφήνα μέσα στὴ θάλασσα, λέγεται **ἀκρωτήριο**. Στὴν ἄκρη τοῦ ἀκρωτηρίου ὑψώνεται ὁ **φάρος**, ὁ ὅποιος μὲ τὸ φῶς του, ποὺ ἀναβοσθήνει τὴν νύχτα, εἰδοποιεῖ τοὺς ναυτικούς νὰ προσέξουν.

Χερσόνησος είναι μιὰ ξηρά, ποὺ βρέχεται ἀπὸ τὰ τρία μέρη της. Βρέχεται ἀπὸ θάλασσα καὶ ἔνα μέρος της μόνον συνδέεται μὲ ξηρά.

Νῆσος είναι μιὰ ξηρά, ποὺ βρέχεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη της ἀπὸ θάλασσα.

Μέσα στὴ θάλασσα συναντοῦμε συχνὰ βράχους, ποὺ ἔχουν λίγο ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειά της. Αὔτοὶ ὀνομάζονται **σικπέλοι**. Ὑπάρχουν ὅμως μέσα στὴ θάλασσα καὶ βράχοι, ποὺ σκεπάζονται τελείως ἀπὸ τὰ νερά της καὶ δὲν φαίνονται. Αὔτοὶ ὀνομάζονται **ὑφαλοί** καὶ είναι ἐπικίνδυνοι στὰ πλοῖα. Γι αὐτὸ τοποθετοῦνται ἐκεῖ φάροι.

Μιὰ λουρίδα ξηρᾶς, ποὺ ἔνωνται δυὸ στεριές καὶ χωρίζει δυὸ θάλασσες, λέγεται **ἴσθμος**.

Μιὰ λουρίδα θάλασσας, ποὺ ἔνωνται δυὸ θάλασσες καὶ χωρίζει δυὸ ξηράς, λέγεται **πορθμός**. (Πορθμὸς τοῦ Εύριπου).

‘**Ο τεχνητὸς πορθμὸς** λέγεται **διώρυγα**· (διώρυξ τῆς Κορίνθου)

‘**Η θάλασσα** παρέχει πολλές ὡφέλειες στὸν ἄνθρωπο. Τοῦ δίνει τὰ ψάρια της, ποὺ είναι ἀρίστη τροφή, καὶ τὸ ἀλάτι της (ἀλυκές).

Στή θάλασσα δ ἄνθρωπος κυνηγᾶ τὴ φάλαινα καὶ στὸ βυθό της ἀναζητεῖ σφουγγάρια καὶ κοράλλια. Μέσα στὰ νερά της πλέουν πλοῖα μικρὰ καὶ μεγάλα, ποὺ διευκολύνουν πολὺ τὶς συγκοινωνίες τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ ἐμπόριο.

Ἡ ἀσχολία μὲ τὴ θάλασσα (ἢ ναυτιλία) ἦταν γιά τοὺς "Ἐλληνες ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτη ἐποχὴ μία ἀπὸ τὶς καλύτερες ἀσχολίες. Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα διέσχιζαν τὴ Μεσόγειο θάλασσα κι ἔκαναν τὸ ἐμπόριο μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου. Σήμερα ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία ἔχει πολὺ ἀναπτυχθῆ. 'Ο Ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς στόλος εἶναι τρίτος στὴ σειρὰ σὲ ὅλο τὸν κόσμο καὶ τὰ πλοῖα μας ὅργωνουν ὅλες τὶς θάλασσες τοῦ κόσμου.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

"Ολοι οἱ τόποι δὲν ἔχουν τὸν ἴδιο καιρὸν πάντοτε. Αὐτὸ τὸ παρατηροῦμε καὶ στὴν πατρίδα μας. 'Ο καιρὸς ἀλλάζει ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ἀπὸ ἐποχὴ σὲ ἐποχή, ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα καὶ πολλὲς φορὲς μέσα στὴν ἵδια ἡμέρα. Τοῦτο ὁφείλεται στὶς μεταβολές τῆς ἀτμοσφαίρας, οἱ ὁποῖες ὀνομάζονται μετεωρολογικὲς μεταβολές.

"Ετοι ἀλλοτε κάνει ζέστη, ἀλλοτε κρύο, ἀλλοτε συννεφιάζει, ἀλλοτε βρέχει, χιονίζει ἢ πέφτει χαλάζι κ.τ.λ. "Όλα αὐτὰ λέγονται μετεωρολογικὰ φαινόμενα καὶ εἶναι τὰ ἔξης:

1. Ὅδατώδη μετέωρα

"Ο ἥλιος μὲ τὴ θερμότητὰ του θερμαίνει ὅλα τὰ φυσικὰ σώματα. Συνεπῶς θερμαίνει καὶ τὰ νερά τῆς θάλασσας, τῶν λιμνῶν, καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τὰ ἔξατμίζει, δηλ. τὰ μεταβόλλει σὲ ὑδρατμούς. Οἱ ὑδρατμοὶ αὐτοί, ἐπειδὴ εἶναι ἐλαφροί, ἀνεβαίνουν στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ γεμίζουν τὸν ἀέρα. 'Εὰν δ ἀέρας περιέχει πολλοὺς ὑδρατμούς, λέγεται ὑγρός· ἐὰν περιέχει ὀλίγους ὑδρατμούς, λέγεται ξηρός.

Ομίχλη — σύννεφα. Οἱ ὑδρατμοί, ποὺ στὴ συνήθη κατάστασί τους εἶναι ἀόρατοι, ὅταν ψυχθοῦν, συμπυκνώνονται καὶ σχηματίζουν ἓνα εἶδος καπνοῦ, ποὺ αἰωρεῖται στὰ χαμηλὰ στρώ-

ματα τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τὴν κάνει θυλή. Ἡ θολούρα αὐτὴ τῆς ἀτμοσφαίρας λέγεται ὁ μίχλη.

"Οταν οἱ ὑδρατμοὶ ἀνεβοῦν ψηλὰ στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ψυχθοῦν ἔκει, τότε συμπυκνώνονται πολὺ καὶ ἀποτελοῦν τὰ σύννεφα (νέφη).

Βροχή. Τὰ σύννεφα συνήθως κινοῦνται. "Αν στό δρόμο τους συναντήσουν ψυχρὸς ρεῦμα ἀέρος, παγώνουν περισσότερο, πυκνώνονται οἱ ὑδρατμοὶ τους πιὸ πολὺ καὶ σχηματίζουν σταγόνες νεροῦ, οἱ ὅποιες ἀπὸ τὸ βάρος τους δὲν μποροῦν νὰ κρατηθοῦν στὸν ἀέρα καὶ πέφτουν στὴ γῆ ὡς **βροχή**. Ἡ βροχὴ εἶναι πολὺ εὔεργετικὴ στὰ φυτά, στὰ ζῶα καὶ στοὺς ἀνθρώπους.

Χιόνι. "Αν μέσα ἀπὸ τὰ σύννεφα τῆς βροχῆς περάσῃ ψυχρὸς ρεῦμα ἀέρος καὶ ἡ θερμοκρασία τους κατεβῇ σιγὰ—σιγὰ κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν, τότε οἱ σταγόνες τῆς βροχῆς παγώνουν, στερεοποιοῦνται καὶ ἀποτελοῦν τὸ **χιόνι**. Τοῦτο πέφτει στὴ γῆ μικρά—μικρά κομμάτια, ποὺ λέγονται **νιφάδες**.

"Οταν μαζὶ μὲ τὸ πέσιμο τοῦ χιονιοῦ φυσάῃ καὶ δυνατός ἄνεμος, τότε ἔχουμε **χιονοθύελα**.

Χαλάζι. Συμβαίνει μερικὲς φορὲς ἐνα σύννεφο νὰ σύναντήσῃ ἀέρα πολὺ ψυχρό, ὅπότε οἱ σταγόνες τῆς βροχῆς παγώνουν ἀπότομα σὲ θερμοκρασία κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν. Τότε μεταβάλλονται σὲ σφαιρίδια πάγου σκληροῦ, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὸ **χαλάζι**.

Τὸ χαλάζι πέφτει συνήθως τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαίρι καὶ πρέξει μεγάλη ζημιὰ στοὺς τρυφερούς βλαστούς τῶν φυτῶν. Γι' αὐτὸ τὸ χαλάζι εἶναι ἔχθρὸς τῶν γεωργῶν.

Δροσιά (δρόσος). Κατὰ τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ φθινόπωρο βλέπομε πολλὲς φορὲς τὰ πρωινὰ τὴ χλόη βρεγμένη μὲ μικρὲς σταγόνες νεροῦ. Οἱ σταγόνες αὐτὲς λέγονται **δροσιά**.

"Η δροσιὰ σχηματίζεται, ὅταν ἡ υγρὰ εἶναι ψυχρὴ καὶ ὁ οὐρανὸς αἰθρίος (ξαστεριά). Τότε οἱ ὑδρατμοί, τοῦ ἀέρος ύγροποιοῦνται καὶ κάθονται, ὑπὸ μορφὴν μικροτάτων σταγόνων νεροῦ, ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τῶν διαφόρων σωμάτων τῆς γῆς καὶ ἀποτελοῦν τὴν δροσιά. Η δροσιὰ εἶναι εὔεργετική, γιατὶ ἀναπληρώνει λίγο τὴ βροχή.

Πάχνη (πάγος). "Αν ἡ υγρὰ εἶναι πολὺ ψυχρὴ καὶ ὁ οὐρανὸς αἰθρίος, ἡ δροσιὰ παγώνει καὶ γίνεται σάν ψιλὸ χιόνι. Αὐτὸ λέγεται **πάχνη**. Η πάχνη σχηματίζεται συνήθως τὸ χειμῶνα ἡ καὶ στὶς ἀρχὲς τῆς ἄνοιξεως, ὅπότε κάνει μεγάλες ζημιές στὴ γεωργία.

2. "Ανεμοί

Οι διάφοροι τόποι τῆς γῆς θερμαίνονται ἀπὸ τὸν ἥλιο ἄλλοι περισσότερο καὶ ἄλλοι ὀλιγότερο. 'Ο ἀέρας τῶν τόπων ποὺ θερμαίνονται περισσότερο, γίνεται ἀραιότερος καὶ ἀνεβαίνει ύψηλά, τὴν θέσι του δὲ παίρνει ἀέρας ψυχρὸς τῶν πλησίων εύρισκομένων τόπων.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ὁ ἀέρας κινεῖται καὶ λέμε ὅτι παράγεται **ἄνεμος**. 'Ο ἄνεμος γεννᾶται ἀπὸ τὴ διαφορὰ τῆς θερμοκρασίας, ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ δύο τόπων.

Οἱ ἄνεμοι διαφέρουν μεταξὺ τους τόσο κατὰ τὴν διεύθυνσι ὅσο καὶ κατὰ τὴν ταχύτητα.

'Ανάλογα μὲ τὴ διεύθυνσι, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἔρχεται ὁ ἄνεμος, λέγεται **Βόρειος** (βορρᾶς), **Νότιος**, **Ανατολικὸς**, **Δυτικός**.

'Ως πρὸς τὴν ταχύτητα οἱ ἄνεμοι ἄλλοτε τρέχουν μὲ μικρὴ ταχύτητα καὶ λέγονται **ἀσθενεῖς** ή **μέτριοι** καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους σὰν κινητήρια δύναμις. "Άλλοτε πάλιν τρέχουν μὲ πολὺ μεγάλη ταχύτητα καὶ λέγονται **θύελλα** ή **λαίλαπες**. τότε εἶναι καταστρεπτικώτατοι, διότι ξεριζώνουν δένδρα, κρημνίζουν στέγες οἰκιῶν, σπάζουν κατάρτια καϊκιῶν καὶ τὰ βυθίζουν.

'Εκτός ἀπὸ τοὺς γενικοὺς αὐτοὺς ἀνέμους ὑπάρχουν καὶ οἱ **τοπικοί**. *Ἐτσι στὰ παραθαλάσσια μέρη οἱ κάτοικοι ἀπολαμβάνουν τὶς ἀπογευματινὲς ὕδρες τοῦ καλοκαιριοῦ ἔνα δροσερό ἀεράκι, ποὺ φυσᾶ ἀπὸ τὴ θάλασσα πρὸς τὴν ξηρά. 'Ο ἄνεμος αὐτὸς λέγεται **Θαλασσία αὔρα** ή **μπάτης**.

Τὶς πρωινὲς ὕδρες στοὺς τόπους αὐτοὺς πνέει ἀντίθετος ἄνεμος, δηλ. ἀπὸ τὴν ξηρὰ πρὸς τὴ θάλασσα καὶ λέγεται **ἀπόγειος αὔρα**.

Στὴν πατρίδα μας κατὰ τοὺς μῆνες Ἰούλιο καὶ Αὔγουστο πνέει ἔνας ἄνεμος ἀπὸ τὸ βορρᾶ πρὸς τὴν ἔρημο τῆς Σαχάρας, ποὺ λέγεται **ἔτησίαι** ή **μελτέμια**. Τὰ μελτέμια, ἐπειδὴ πνέουν κάθε χρόνο ὠρισμένη περίοδο, λέγονται καὶ **περιοδικοί ἄνεμοι**.

Οἱ ἄνεμοι, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἔχουν συνήθως πολλοὺς ὑδρατμούς, διόπτες ἔχομε **ύγρασία**. Οἱ ἄνεμοι ἔξι ἄλλου, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴν ξηρά, ἔχουν λίγους ὑδρατμούς ή καὶ καθόλου, διόπτες ἔχομε **ξηρασία**.

3. Κλῖμα

Οἱ διαφορὲς ποὺ παρουσιάζει ὁ καιρὸς στὰ διάφορα μέρη ἀποτελοῦν τὸ κλῖμα τοῦ τόπου.

Οἱ μεταβολὲς τοῦ καιροῦ, δηλ. ἡ θερμοκρασία, οἱ βροχές, οἱ ἄνεμοι, ἡ ύγρασία, ἡ ξηρασία, ρυθμίζουν τὸ κλῖμα κάθε τόπου.

Ἄπὸ τὸ κλῖμα, ποὺ ἔχει ἔνας τόπος, ἐννοοῦμε τὸ ἀνθρωποὶ κατοικοῦν, τὶ φυτὰ εὐδοκιμοῦν καὶ τὶ ζῶα ὑπάρχονν ἔκει. Διότι τὸ κλῖμα ἐπιδρᾶ στὴ βλάστησι τοῦ τόπου, στὰ ζῶα ποὺ ζοῦν ἔκει, στὶς ἀσχολίες τῶν ἀνθρώπων, στὴν ύγεια καὶ στὸ χαρακτῆρα αὐτῶν.

Ἄπὸ τῇ θέσι ποὺ βρίσκεται ἔνας τόπος καὶ ἀπὸ τὶς ἀτμοσφαιρικὲς μεταβολὲς ποὺ κρατοῦν στὶς διάφορες περιοχὲς τῆς γῆς, διακρίνομε τὰ ἔξης κλίματα :

Τὸ εὔκρατο κλῖμα, ποὺ δὲν κάνει πολὺ ζέστη τὸ καλοκαίρι οὕτε πολύ κρύο τὸ χειμῶνα. Οἱ χῶρες ποὺ ἔχουν εὔκρατο κλῖμα ἔχουν τέσσερες ἐποχές. Ἐδῶ βρέχει σὲ ὅλες τὶς ἐποχές, ἀλλὰ περισσότερο τὸ χειμῶνα. Εὔκρατο κλῖμα ἔχει ἡ πατρίδα μας, ἡ ὅποια στὸ μεγαλύτερο μέρος της περιβάλλεται ἀπὸ θάλασσα.

Τὸ ἡπειρωτικὸ κλῖμα, μὲ ξηρὸ καὶ θερμὸ καλοκαίρι καὶ μὲ ψυχρὸ χειμῶνα. Τέτοιο κλῖμα ἔχουν οἱ ὁρεινὲς περιοχές καὶ ἔκεινες ποὺ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τῇ θάλασσα. Ἐδῶ οἱ βροχὲς εἶναι ὀλιγώτερες.

Τὸ θαλάσσιο ἢ ὠκεάνειο κλῖμα ἢ μεσογειακό, ὃπου ὁ χειμώνας εἶναι γλυκὺς καὶ τὸ καλοκαίρι δροσερό. Τέτοιο κλῖμα ἔχουν οἱ παραθαλάσσιες περιοχές, ὃπου φυσοῦν σχεδὸν πάντα θαλασσινοὶ ἄνεμοι, οἱ ὅποιοι τὸ χειμῶνα εἶναι ζεστοὶ καὶ τὸ καλοκαίρι δροσεροί. Στὶς περιοχές αὐτὲς πέφτουν πολλὲς βροχές.

Τὸ ψυχρὸ κλῖμα, ποὺ ἐπικρατεῖ στὶς πολικὲς χῶρες. Ἐδῶ ἡ θερμοκρασία εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ μηδὲν καὶ ἡ βλάστησις εἶναι ἐλαχίστη. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ζωὴ εἶναι περιωρισμένη.

Τὸ τροπικὸ κλῖμα, ποὺ ἐπικρατεῖ στὴ διακεκαυμένη ζώνη. Ἔκει ὅλο τὸ χρόνο κάνει πολὺ ζέστη καὶ διακρίνομε περίοδο βροχῆς καὶ περίοδο ξηρασίας, ποὺ ἡ μιὰ διαδέχεται τὴν ἄλλη.

Άσχολίες και έπαγγέλματα

Κάθε άνθρωπος, γιατί νά ζήση, κάνει μιά ώρισμένη έργασία. Η έργασία αύτή του άνθρωπου λέγεται **έπαγγελμα**.

Οι έργαζόμενοι άνθρωποι διακρίνονται σ' αύτοὺς ποὺ έργάζονται κυρίως πνευματικά (μὲ τὸ μυαλὸ) καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ έργάζονται μὲ τὸ σῶμα, κυρίως μὲ τὸ χέρι. Ἐννοεῖται ὅτι σὲ κάθε έργασία, πνευματικὴ ἢ σωματικὴ, συνεργάζονται τὸ μυαλὸ καὶ τὸ χέρι.

Οι άνθρωποι κάθε τόπου άσχολοῦνται κυρίως μὲ έργασίες άναλογες μὲ τὸν τόπο τους καὶ μὲ τὰ προϊόντα ποὺ εύδοκιμοῦν σ' αὐτόν.

Στὴν ὕπαιθρο οἱ κάτοικοι άσχολοῦνται :

α) **Μὲ τὴν γεωργία** καὶ λέγονται **γεωργοὶ**. Τὰ προϊόντα ποὺ παράγουν λέγονται **γεωργικὰ προϊόντα**. Τέτοια είναι τὰ **δημητριακὰ** (σιτάρι, κριθάρι, καλαμπόκι, ρύζι κ. ἄ.), τὰ **δσπρια** (φασόλια, φακές, ρεβύθια, μπιζέλια, κουκιὰ κ. ἄ), **καπνός**, τὸ **βαμβάκι** καὶ ἄλλα.

Συγγενεῖς άσχολίες μὲ τὴν γεωργία είναι ἡ **ἀμπελουργία**, ἡ **ἐλαιουργία**, ἡ **δενδροκομία**, ἡ **ύλοτομία**.

β) **Μὲ τὴν κτηνοτροφία** καὶ λέγονται **κτηνοτρόφοι**. Τὰ προϊόντα ποὺ παράγουν λέγονται **κτηνοτροφικὰ προϊόντα** (κρέας, γάλα, τυρί, βούτυρο, μαλλιά, δέρματα). Οἱ κτηνοτρόφοι τρέφουν διάφορα ζῶα (πρόβατα, κατσίκες, ἀγελάδες κ. ἄ.) εἴτε στὸ σπίτι (οἰκόσιτη κτηνοτροφία) εἴτε στὰ λιβάδια.

'Ασχολίες συγγενεῖς μὲ τὴν κτηνοτροφία είναι ἡ **πτηνοτροφία**, ἡ **κονικλοτροφία** (κουνέλια), ἡ **σηροτροφία** (μεταξοσκώληκες), ἡ **μελισσοκομία**.

γ) **Στὰ παράλια** μέρη καὶ στὰ νησιὰ άσχολοῦνται μὲ τὴν **ναυτιλία** καὶ τὴν **ἀλιεία** (ψάρεμα).

Στὶς πόλεις οἱ άνθρωποι άσχολοῦνται μὲ τὸ **ἔμπόριο**, τὴν **βιομηχανία** καὶ τὴν **βιοτεχνία** ἢ είναι **ύπαλληλοι** σὲ γραφεῖα καὶ σὲ δημόσιες ύπηρεσίες. Πολλοὶ είναι **έπιστημονες**.

Οἱ **βιομηχανίες** διακρίνονται σὲ βιομηχανίες τροφίμων, σὲ κλωστούφαντουργικὲς βιομηχανίες, σὲ μεταλλουργικές, σὲ χημικές καὶ σὲ βιομηχανίες παραγωγῆς ἐνεργείας (ήλεκτρισμοῦ, ἀτομικῆς ἐνερ-

γείας). Ή βιομηχανία παράγει μεγάλες ποσότητες βιομηχανικών προϊόντων διὰ τῆς χρησιμοποίησεως μεγάλων μηχανῶν.

Η **βιοτεχνία** διαφέρει ἀπὸ τὴ βιομηχανίσ, διότι παράγει μικρὲς ποσότητες προϊόντων διὰ τῆς προσωπικῆς ἔργασίας τῶν τεχνιτῶν καὶ διὰ χειροκινήτων ἔργαλείων. Τέτοιες τέχνες λ. χ. εἶναι ἡ ὑποδηματοποιία, ἡ ραπτική, ἡ ξυλουργική, ἡ φανοποιία καὶ ἄλλες.

Η βιοτεχνία, ἡ δροία προέρχεται ἀπὸ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, καὶ ἵδιως ἀπὸ τὶς γυναῖκες, λέγεται **οἰκοτεχνία**. Παραδείγματος χάριν οἱ γυναῖκες ὑφαίνουν μάλλινα, βαμβακέρὰ ἢ μεταξωτὰ ὑφάσματα, κεντοῦν, πλέκουν, ράθουν κ.τ.λ. Οἰκοτεχνία ἔχομε καὶ στὰ χωριὰ καὶ στὶς πόλεις.

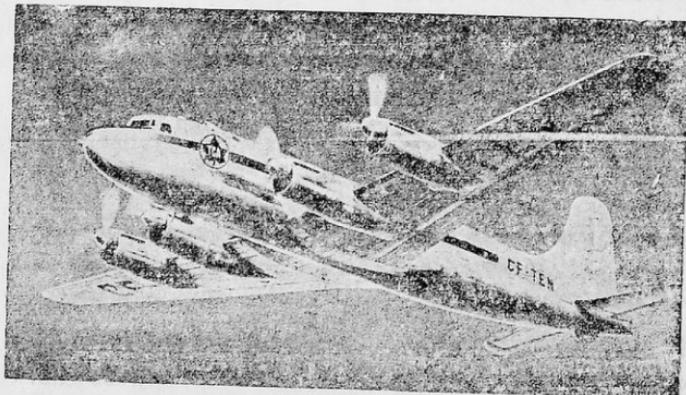
Μέσα συγκοινωνίας

Μέσα συγκοινωνίας λέγονται τὰ μέσα ἐκεῖνα, ποὺ μεταχειρίζόμεθα γιὰ νὰ πηγαίνωμε ἀπὸ ἓνα τόπο σὲ ἄλλο τόπο.

Στὴν ξηρὰ ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ τὰ φορτηγὰ ζῶα ἢ μὲ τὰ τροχοφόρα, ποὺ ἄλλα σέρνονται ἀπὸ ζῶα (κάρρα, ἀμάξια) καὶ ἄλλα κινοῦνται μὲ τὴ δύναμι τοῦ ἀτμοῦ, τοῦ πετρελαίου, τοῦ ἡλεκτρισμοῦ (σιδηρόδρομοι, αὐτοκίνητα, τράμ, ἡλεκτρικοί σιδηρόδρομοι).

Στὴ θάλασσα ἡ συγκοινωνία γινόταν στὴν ἀρχὴ μὲ τὴ βάρκα, ὑστερα μὲ τὰ ίστιοφόρα πλοῖα (καΐκια) καὶ τελευταῖα μὲ τὰ ἀτμόπλοια ἢ μὲ πλοῖα ποὺ κινοῦνται μὲ πετρέλαιο.

Στὸν ἀέρα ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ τὰ ἀεροπλάνα. Σήμερα

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ, ΜΕΣΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΜΕΣΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ : ΤΗΛΕΦΩΝΟ, ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ, ΤΑΧΥ-
ΔΡΟΜΙΚΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ.

οἱ ἄνθρωποι προτιμοῦν τὰ ἐναέρια ταξίδια, διότι τὸ ἀεροπλάνο εἶναι τὸ πιὸ γρήγορο μέσο συγκοινωνίας.

Μέσα έπικοινωνίας

Γιὰ νὰ έπικοινωνήσουμε μὲ ἄνθρώπους, οἱ ὅποῖοι βρίσκονται μακριά μας, ἢ τοὺς στέλνομε γράμματα (έπιστολές) μὲ τὸ ταχυδρομεῖο ἢ τοὺς στέλνομε τηλεγράφημα μὲ τὸν τηλέγραφο ἢ τοὺς καλοῦμε σὲ τηλεφωνικὴ συνδιάλεξι καὶ διμιλοῦμε μαζί τους μὲ τὴ βοήθεια τοῦ τηλεφώνου.

Τὸ ταχυδρομεῖο, ὁ τηλέγραφος καὶ τὸ τηλέφωνο λέγονται μέσα έπικοινωνίας.

Ἄλλα μέσα έπικοινωνίας εἶναι ὁ ἀσύρματος τηλέγραφος, τὸ ραδιόφωνο, ἢ τηλεόρασις καὶ ἡ ἐφημερίδα, ποὺ έπικοινωνοῦμε μὲ ὅλο τὸν κόσμο.

‘Ο γεωγραφικός χάρτης

‘Ο γεωγραφικός χάρτης είναι άπαραίτητος για τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας.

‘Ο γεωγραφικός χάρτης, ποὺ κρέμεται συχνὰ στὴν αἴθουσα τοῦ σχολείου, παριστάνει τὶς πεδιάδες μιᾶς χώρας ἢ μιᾶς περιοχῆς τῆς μὲ πράσινο χρῶμα, τοὺς λόφους, μὲ κίτρινο χρῶμα καὶ τὰ ὄρη μὲ καφὲ χρῶμα. Παριστάνει ἀκόμη τὰ ποτάμια μὲ γαλάζιες γραμμὲς καὶ τὶς λίμνες μὲ γαλάζιο χρῶμα.

‘Ο χάρτης αὐτός, ἐπειδὴ μᾶς δείχνει τὴ μορφὴ τοῦ ἔδαφους, λέγεται γεωφυσικός.

‘Αλλος γεωγραφικός χάρτης μᾶς δείχνει τὶς πόλεις, ποὺ σημειώνονται μὲ μικροὺς κύκλους· μᾶς δείχνει ἀκόμη τὶς σιδηροδρομικὲς γραμμὲς καὶ τοὺς αὐτοκινητοδρόμους καθὼς καὶ τὰ σύνορα τῶν νομῶν ἢ τῶν περιοχῶν μιᾶς χώρας ἢ τὰ σύνορα τῶν κρατῶν. ‘Ο χάρτης αὐτὸς λέγεται πολιτικός.

‘Υπάρχουν καὶ ἄλλοι χάρτες, ποὺ δείχνουν τὰ προϊόντα τοῦ τόπου. Οἱ χάρτες αὐτοὶ λέγονται οἰκονομικοί.

‘Υπάρχουν ἀκόμη καὶ χάρτες ιστορικοί, ἀρχαιολογικοί, τουριστικοί κλπ.

Τοὺς χάρτες τοὺς φτιάχνουν εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, ποὺ λέγονται τοπογράφοι ἢ χαρτογράφοι, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται μὲ πολλὴ προσοχή. Οἱ τοπογράφοι κατορθώνουν νὰ σχεδιάσουν μιὰ ὀλόκληρη περιοχὴ μέσα σὲ ἔνα μικρό χάρτη. Τὴν κάνουν δηλ. μικρότερη, ὅσες φορὲς θέλουν. ‘Η σμίκρυνσις αὐτὴ λέγεται κλίμαξ.

Κάθε χάρτης ἔχει τὴν κλίμακά του. ‘Ετσι π. χ. στὸ ἄκρον ἐνός χάρτη διαβάζομε : Κλίμαξ 1 : 100.000.

Τὶ σημαίνει αὐτό ; ‘Αν τὸ μῆκος μιᾶς περιοχῆς είναι 100.000 μέτρα, στὸ χάρτη θά τὸ παραστήσουμε ἔνα μέτρο, δηλ. 100.000 φορὲς μικρότερο.

‘Η κλίμαξ τοῦ χάρτη μᾶς βοηθεῖ νὰ βρίσκουμε τὴν ἀπόστασι μεταξὺ τῶν πόλεων, τὸ μῆκος τῶν ποταμῶν κλπ. ‘Αν π. χ. ἡ ἀπόστασις δύο πόλεων στὸ χάρτη είναι 1 πόντος, ἡ πραγματικὴ ἀπόστασις είναι 100.000 πόντοι, δηλαδὴ 1000 μέτρα.

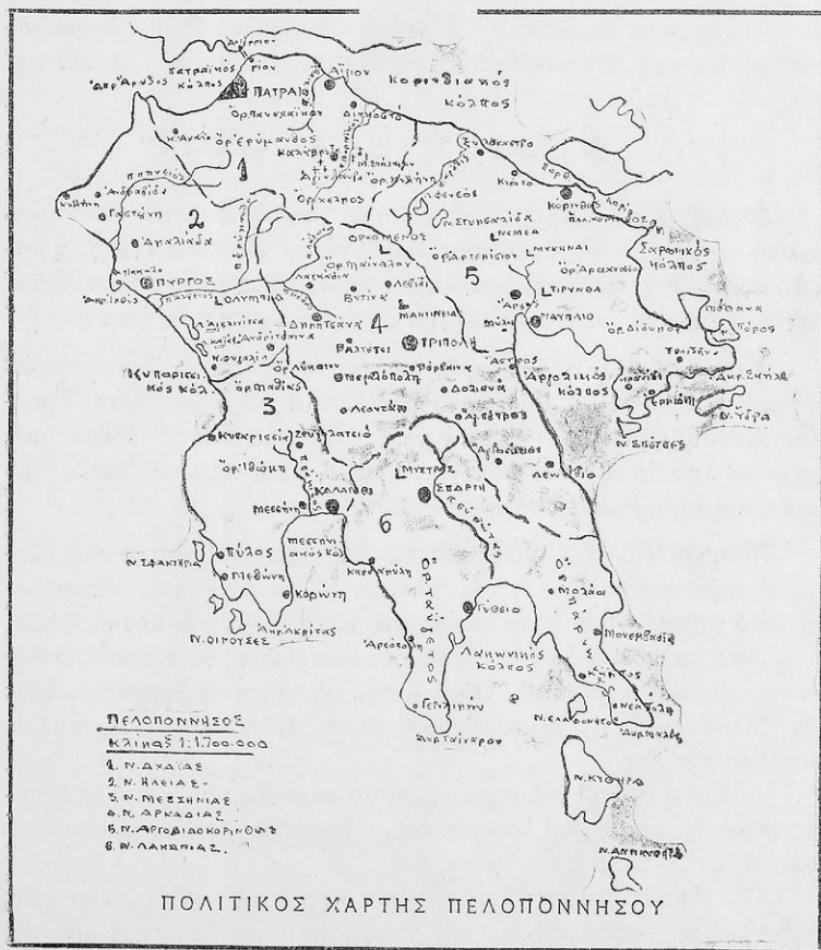
Κάθε χάρτης στὸ σημεῖο ποὺ γράφει τὴν κλίμακα ἔχει καὶ ἄλλα σύμβολα, τὰ ὅποια μᾶς δείχνουν πῶς παριστάνονται στὸ χάρτη

οι πόλεις, πτῶς τὰ σύνορα, οἱ συγκοινωνίες κλπ. τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ χάρτη λέγεται **ὑπόμνημα**.

Τὸ ὑπόμνημα δὲν εἶναι πάντοτε τὸ ἴδιο σὲ ὅλους τοὺς χάρτες. Τὸ ὄριζει ὁ χαρτογράφος ὅπως θέλει.

Γιὰ νὰ διαβάσωμε ἔνα χάρτη, πρέπει νά γνωρίζουμε ἀκόμη τὸν προσανατολισμό του. Σὲ ὅλους τοὺς χάρτες ὁ **Βορρᾶς** εἶναι στὸ ἐπάνω μέρος, ἡ **Ανατολὴ** στὸ δεξὶ μας χέρι καθὼς βλέπομε τὸ χάρτη, ἡ **Δύσις** στὸ ἀριστερό μας χέρι καὶ ὁ **Νότος** στὸ κάτω μέρος.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

‘Η χώρα μας δύναμαιται ‘Ελλάς και οι κάτοικοι της δύναμαιται “Ελληνες. Είναι δέ Κράτος τῆς Εύρωπης μέσητασι 132.562 τ.χ.

Α' ΦΥΣΙΚΗ έξέτασις

ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΙΑ. Η Ελλάδα βρίσκεται στὴ Νοτιοανταλική χερσόνησο τῆς Εύρωπης, ποὺ λέγεται Βαλκανική χερσόνησος ἢ χερσόνησος τοῦ Αἴμου, και καταλαμβάνει τὸ νοτιώτατον ἄκρον αὐτῆς, ποὺ λέγεται ‘Ελληνική χερσόνησος.

Συνορεύει πρὸς Βορρᾶν μὲ τὴν Ἀλβανία, τὴ Γιουγκοσλαβία και τὴ Βουλγαρία, Βορειοανατολικὰ δὲ μὲ τὴν Εύρωπαϊκή Τουρκία. Ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη βρέχεται ἀπὸ θάλασσα: Ἀνατολικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, πρὸς Δυσμάς ἀπὸ τὸ Ιόνιον πέλαγος και πρὸς Ν. ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Καθὼς βλέπομε στὸ χάρτη, τὸ περισσότερο ἔδαφος τῆς Ελλάδος είναι ὁρεινό. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πετρώδη και δύσβατα βουνά, κατάλληλα γιὰ βοσκὴ ζώων.

Ἀπὸ τὰ πολλὰ ὅρη τῆς Ελλάδος διακρίνομε τὸν πάντοτε χιονοσκεπασμένο και νεφοσκεπή **Ολυμπό**, ποὺ είναι τὸ ύψηλότερο ὅρος τῆς Ελλάδος, και τὴν μεγάλη ὁροσειρὰ τῆς **Πίνδου** μὲ τὶς πολλές διακλαδώσεις τῆς.

Ἀνάμεσα στὰ βουνὰ σχηματίζονται κοιλάδες και πεδιάδες εὔφορες, μικρὲς ἢ μεγάλες και λεκανοπέδια ἢ ὁροπέδια, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ καλλιεργήσιμο ἔδαφος τῆς χώρας μας.

Οἱ σπουδαιότερες ἀπὸ τὶς **πεδιάδες** αὐτὲς είναι τῆς Θράκης, τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Βοιωτίας και τῆς Δυτικῆς Πελοποννήσου.

Οι πεδιάδες διαρρέονται από ποταμούς και ποτίζονται μὲ τὰ νερά τους. Οι περισσότεροι και μεγαλύτεροι ποταμοὶ βρίσκονται στὴ Βόρειο Ἐλλάδα. Ἔτσι ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς σὲ νερά εἶναι ὁ Ἐβρος, ποὺ χωρίζει τὴν Ἐλλάδα ἀπὸ τὴν Εύρωπαϊκὴ Τουρκία, καὶ ὁ Ἀλιάχμων ὁ ὄποιος εἶναι ὁ μεγαλύτερος σὲ μῆκος.

Καὶ λίμνες πολλές ἔχει ἡ Ἐλλάδα. Οἱ σπουδαιότερες εἶναι ἡ Πρέσπα, ἡ ὅποια εἶναι σύνορο τριῶν κρατῶν (Ἐλλάδος, Ἀλβανίας καὶ Γιουγκοσλαβίας), ἡ λίμνη τῆς Καστοριᾶς, τῶν Ἰωαννίνων, τοῦ Λαγκαδά.

Οἱ θάλασσες τῆς Ἐλλάδος ἔχουν πολλὰ νησιά, μικρὰ ἢ μεγάλα, τὰ ὅποια εἶναι πολὺ ὅμορφα καὶ φαίνονται σὰν νὰ βγαίνουν μέσα ἀπὸ τὴν θάλασσα. Ὁλα μαζὶ τὰ νησιά αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν Νησιωτικὴν Ἐλλάδα, ἐνῷ ἡ ξηρὰ ἀποτελεῖ τὴν λεγομένη Ἡπειρωτικὴν Ἐλλάδα.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ. Μὲ βάσι τὴ διαμόρφωσι τοῦ ἐδάφους της διαιροῦμε τὴν Ἐλλάδα σὲ δέκα μεγάλες Γεωγραφικές περιοχές (Διαμερίσματα), ποὺ εἶναι οἱ ἔξης :

- 1) Στερεά Ἐλλάς, 2) Πελοπόννησος, 3) Θεσσαλία, 4) Ἡπειρος,
- 5) Μακεδονία, 6) Θράκη, 7) Νῆσοι Αἰγαίου Πελάγους, 8) Κρήτη,
- 9) Νῆσοι Ἰονίου Πελάγους καὶ 10) Δωδεκάνησος.

Ἀπὸ τὶς 10 αὐτὲς Γεωγραφικές περιοχές οἱ 6 πρῶτες ἀποτελοῦν τὴν Ἡπειρωτικὴν Ἐλλάδα, οἱ δὲ 4 τελευταῖς τὴν Νησιωτικὴν Ἐλλάδα.

Κλῖμα. Τὸ κλῖμα τῆς Ἐλλάδος εἶναι γενικῶς εὔκρατο. Στὰ παράλια εἶναι θαλάσσιο, ἐνῷ στὰ μεσόγεια εἶναι ἡ πειρωτικό.

B' Οἰκονομικὴ ἐξέτασις

ΠΡΟΪΟΝΤΑ. Ἀνάλογα μὲ τὸ κλῖμα τῆς χώρας μας εἶναι καὶ τὰ προϊόντα της. Ἔτσι στὰ παράλια μέρη παράγονται κρασί, σταφίδα, λάδι, σῦκα, ἐσπεριδοειδῆ, ὄπωρικά καὶ διάφορα λαχανικά. Στὰ μεσόγεια παράγονται σιτηρά, καπνός, καὶ ὅσπρια. Σὲ μερικὰ βαλτώδη μέρη καλλιεργεῖται τὸ ρύζι καὶ τὸ βαμβάκι.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ προϊόντα αὐτὰ (τὰ γεωργικά) ἡ Ἐλλάδα ἔχει δασικὰ προϊόντα, κτηνοτροφικά, ἀλιευτικὰ καὶ ὄρυκτὰ (κυρίως λιγνίτη).

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ. Τὰ τελευταῖα χρόνια ἀνεπτύχθη ἀρκετὰ ἡ βιομηχανία στὴ χώρα μας καὶ τοῦτο εἴναι πολὺ εὐχάριστο, γιατὶ ἀποτελεῖ σπουδαῖο παράγοντα ἀναπτύξεως τῆς Ἑθνικῆς μας οἰκονομίας.

Ἐτσι ἔχομε σήμερα βιομηχανίες α) **Μεταλλουργικὲς** (σιδήρου, μολύβδου, ψευδαργύρου καὶ ἀλουμινίου). β) **Οἰκοδομικὲς** (ξυλείας, πλαστικῶν ὑλῶν καὶ τσιμέντων). γ) **Γεωργικὲς** (ύφαντουργεῖα βάμβακος, λιναριοῦ, ἐργοστάσια ζαχάρεως, καπνοβιομηχανίας, κονσερβοποιίας τροφίμων, χημικῶν λιπασμάτων κ.ἄ.). Τελευταῖα δὲ ἀποκτήσαμε καὶ **Διϋλιστήριον** πετρελαίου καὶ **Ναυπηγεῖα.**

ΕΜΠΟΡΙΟΝ — ΝΑΥΤΙΛΙΑ. Ἡ ἔξυπνάδα καὶ ἡ δραστηριότητα τοῦ Ἑλληνα συνετέλεσαν, ὥστε ἡ χώρα μας νὰ ἔχῃ ἐμπορικὲς σχέσεις μὲ ὅλες τὶς μεγάλες Χῶρες τοῦ κόσμου.

Ἐξάγει στὸ ἔξωτερικὸ καπνό, σταφίδα, λάδι καὶ ἐλιές, κρασὶ, σῦκα καὶ ἑσπεριδοειδῆ. Ἐξάγει ἀκόμη δέρματα ἀκατέργαστα καὶ μεταλλεύματα βωξίτου, σμύριδος κ.ἄ.

Εἰσάγει δὲ ἀπὸ τὰ διάφορα Κράτη μηχανήματα, αὐτοκίνητα, πετρέλαιο, κάρβουνα, φάρμακα καὶ πρῶτες ὕλες γιὰ χημικὰ λιπάσματα.

Ἡ **Ναυτιλία**, ἐμπορικὴ καὶ ἐπιβατική, ἀπετέλεσε πάντοτε εὐχάριστη ἐργασία γιὰ τοὺς Ἑλληνες· εἴναι δὲ καὶ σήμερα πολὺ ἀνεπτυγμένη. Ὁ ἐμπορικός μας στόλος κατέχει σήμερα τὴν τρίτη θέσι στὸν κόσμο καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πλοοῖα ταξιδεύουν σ' ὅλες τὶς θάλασσες καὶ τοὺς ὠκεανοὺς τοῦ κόσμου.

Γ' Πολιτικὴ ἐξέτασις

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ 1961 ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται εἰς 8.388.553 κατοίκους.

Πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος εἴναι οἱ Ἀθῆναι, πόλις μεγάλη καὶ ὡραία μὲ πολλὲς ἀρχαιότητες καὶ ἱστορικὰ μνημεῖα.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ. Οἱ Ἑλληνες κατάγονται ἀπὸ τοὺς Πελασγούς, ποὺ εἴναι οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου.

Δὲν γνωρίζομε πότε ἀκριβῶς ἦλθαν αὐτοὶ στὴν Ἑλλάδα. Βέβαιον δέμως εἴναι, ἀπὸ τὶς ἀνασκαφὲς ποὺ ἔχουν γίνει, ὅτι 1500 χρόνια πρὸ

Χριστοῦ σὲ τολλά διαμερίσματα τῆς σημερινῆς Ελλάδος κατοικοῦσαν "Ελληνες Σμένες" Ελληνες Βασιλεῖς καὶ δημιούργησαν ἀξιθαύμαστο πολιτισμό. Εἳσι στὴν Κρήτη μὲ βασιλέα τὸν Μίνωα, δημιουργήθη ὁ Μινωϊκός πολιτισμὸς καὶ στὶς Μυκῆνες μὲ βασιλέα τὸν Ἀγαμέμνονα δημιουργήθη ὁ Μυκηναϊκὸς πολιτισμός.

Απὸ τοὺς πολιτισμοὺς αὐτοὺς προῆλθεν ὁ ἀρχαῖος Ελληνικὸς πολιτισμός, τοῦ ὅποιου λείψανα (ναούς, ἀγάλματα, θέατρα κ.τ.λ.) ἀνευρίσκομε σήμερα μὲτις ἀνασκαφές σὲ διάφορα μέρη τῆς Ελλάδος (Αθῆναι, Δελφοί, Ολυμπία κ.τ.λ.).

Τὸν ἀρχαῖον Ελληνικὸν πολιτισμὸν διέδωσεν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος στοὺς Βαρβάρους λαοὺς τῆς Ασίας. Αργότερα τὸν πολιτισμὸν αὐτὸν τὸν ἐπῆραν καὶ οἱ Ρωμαῖοι, ὅταν ὑποδούλωσαν τὴν Ελλάδα.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσί τους ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους οἱ "Ελληνες ἰδρυσαν τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν, ἡ ὅποια κατελύθη τὸ 1453 ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ποὺ ὑποδούλωσαν καὶ ὅλη τὴν Ελλάδα ἐπὶ 400 ὄλοκληρα χρόνια. Τὸ 1821 ὅμως οἱ "Ελληνες ἔκαμαν τὴν μεγάλην Ελληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐλευθέρωσαν τὴν πατρίδα μας.

Τό 1941 ὑποδουλώθηκε ἡ Χώρα μας στοὺς Γερμανοὺς καὶ Ἰταλούς, ἀπὸ τοὺς ὅποιους ἐλευθερώθηκε τὸ 1944 ἔπειτα ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνες, γιατὶ οἱ "Ελληνες ἀγαποῦν πολὺ τὴν Ελευθερία καὶ δὲν ἀντέχουν στὴ σκλαβιά.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ. Η μεγάλη ιστορία τῆς τὴν ἔχει κάμει τὴν Ελλάδα μας γνωστὴ σ' ὅλο τὸν κόσμο. Γι' αὐτὸ κάθε χρόνο πολλοὶ ξένοι τὴν ἐπισκέπτονται, γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὸ γλυκὺ κλῖμα τῆς, τὸν ξάστερο καὶ γαλάζιο ούρανό της καὶ τὶς φυσικές της διαφορές. Πολλοὶ ξένοι ἔρχονται ἀκόμη, γιὰ νὰ θαυμάσουν τὸν ἀρχαῖο Ελληνικὸν πολιτισμό. Γι' αὐτὸ ἐπισκέπτονται τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους μας (Αθῆνας, Δελφούς, Μυκῆνες, Ολυμπία, Δῆλο κ.ἄ.).

Οἱ ταξιδιώτες αὐτοὶ λέγονται **Περιηγηταὶ ή Τουρίσται**. Γιὰ τὴν ἔξυπηρέτησί τους διαθέτει ἡ Χώρα μας ἄνετα ξενοδοχεῖα, μεταφορικὰ μέσα καὶ πλούσιο ὄδικὸ δίκτυο.

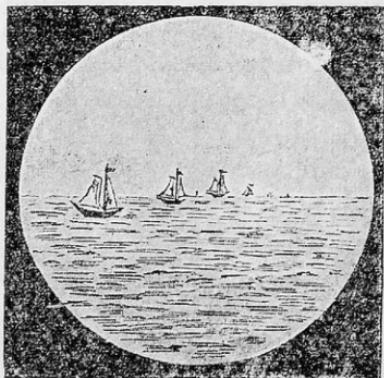
Γιὰ τοὺς Τουρίστες εἰδικῶς φροντίζει ὁ Ελληνικὸς Οργανισμὸς Τουρισμοῦ (Ε.Ο.Τ.) καὶ ἔτσι ἡ τουριστικὴ κίνησις κάθε χρόνο αὔξανει.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ολες μαζὶ οἱ 10 περιοχὲς τῆς Ελλάδος ἀποτελοῦν τὸ Ελληνικὸν Κράτος, ποὺ διοικεῖται ἀπὸ τὴν **Κυβέρνησι**, δηλ. ἀπὸ τὸν **Πρωθυπουργὸ** καὶ τοὺς **Υπουργούς**.

Ανώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους εἶναι ὁ **Βασιλεύς**. Τὸ πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι **Βασιλευομένη Δημοκρατία ἢ Συνταγματικὴ Βασιλεία**.

Γιὰ νὰ διοικήται καλύτερα ἡ Χώρα, κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς περιοχὲς χωρίζεται σὲ μικρότερα διαμερίσματα, ποὺ λέγονται **Νομοί**. Κάθε Νομὸς διαιρεῖται σὲ **Ἐπαρχίες** καὶ κάθε Ἐπαρχία διαιρεῖται σὲ **Δήμους** καὶ **Κοινότητες**.

Τὸ Νομὸ τὸν διοικεῖ ὁ **Νομάρχης**. Ὡρισμένες Ἐπαρχίες, ίδιως τῶν συνόρων, διοικοῦνται ἀπὸ τοὺς **Ἐπάρχους**. Τὸ Δῆμο τὸν διοικεῖ ὁ **Δήμαρχος** μὲ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο καὶ τὴν Κοινότητα ὁ **Πρόεδρος** μὲ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο.

I. ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Α' ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑ

Α' Στερεά Έλλαδα

ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΙΑ. Η Στερεά Έλλαδα βρίσκεται σχεδόν στὸ κέντρον τῆς ἡπειρωτικῆς Έλλάδος. Λέγεται καὶ **Ρούμελη**. 'Απλώνεται ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς Α. μέχρι τὶς ἀκτὲς τοῦ Ιονίου πελάγους πρὸς Δ. Καὶ ἀπὸ τὸ Σαρωνικὸ καὶ Κορινθιακὸ κόλπο ἀπὸ Ν. μέχρι τὴν Θεσσαλία καὶ τὴν "Ηπειρο πρὸς Βορρᾶν.

"Εκτασί ἔχει 20.960 τ. χιλιόμετρα.

ΕΔΑΦΟΣ. α) **Όριζόντιος διαμελισμός.** Τὰ ἀνατολικὰ καὶ τὰ νότια παράλια τῆς Στερεᾶς Έλλάδος εἶναι δαντελλωτὰ μὲ γραφικοὺς κόλπους, ὅπως εἶναι ὁ **Μαλιακός** κόλπος καὶ ὁ **Εύβοϊκὸς** κόλπος.

'Ο **Εύβοϊκὸς** κόλπος στενεύει στὸ μέσον καὶ σχηματίζει τὸν **πορθμὸν** τοῦ Εύριπου μὲ πλάτος 40 μέτρα. 'Εκεὶ τὰ νερὰ τῆς θάλασσας ἀλλάζουν κανονικὰ διεύθυνσι κάθε 6 ὥρες καὶ ἀποτελοῦν τὸ σπουδαῖο φαινόμενο τῆς **Παλίρροιας**, ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ τὸ ἔξηγήσῃ οὕτε ὁ ἀρχαῖος σοφὸς Ἀριστοτέλης.

Σήμερα οἱ ἐπιστήμονες παραδέχονται ὅτι ἡ παλίρροια ὄφείλεται στὰ θαλάσσια ρεύματα καὶ στὴν ἔλι οὗ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης ἐπάνω στὴ γῆ καὶ στὰ νερὰ τῆς θάλασσας.

Στὸ νότιο ἄκρον τοῦ Εύβοϊκοῦ κόλπου συναντοῦμε τὸ **ἄκρωτήριο Σούνιον** τῆς Λαυρεωτικῆς χερσονήσου μὲ τὸν ἀρχαῖο ναὸ τοῦ Ποσειδῶνος.

Οἱ νότιες ἀκτὲς τῆς Στερεᾶς Έλλάδος βρέχονται ἀπὸ τὸ **Σαρωνικὸ κόλπο**, ὃ ὅποιος ἐνώνεται μὲ τὸν **Κορινθιακὸ κόλπο** μὲ τὴ διώρυγα τῆς Κορίνθου. Στὰ παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου σχηματίζονται τὰ γραφικὰ λιμάνια τοῦ **Γαλαξιδίου** καὶ τῆς **Ιτέας** καὶ στὴ Δυτικὴ ἄκρη του σχηματίζεται τὸ ἀκρωτήριο **Αντίρριον**.

Τὰ παρόλια τοῦ Ἰονίου πελάγους στὰ ΝΔ. εἶναι χαμηλά καὶ ἔλωδη καὶ σχηματίζουν τὴν λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου, ποὺ εἶναι ἄριστο ἴχθυοτροφεῖο. Στὰ Δ. σχηματίζει μικρούς κόλπους καθώς καὶ τὸ ἀκρωτήριον "Ακτιον" στὴν εἰσοδο τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

β) **Κάθετος διαμελισμός.** Τὸ ἔδαφος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἶναι ὀρεινὸν. Στὸ κέντρον ἔχει ύψηλὰ βουνά, ποὺ εἶναι συνέχεια τῆς μεγάλης ὁροσειρᾶς τῆς Πίνδου. Τὰ βουνὰ αὐτὰ χωρίζουν τὴν Στερεὰ Ἑλλάδα σὲ Δυτικὴ καὶ σὲ Ἀνατολική.

Στὴ Δυτικὴ ύψωνονται τὰ ἀπότομα ὅρη "Αγραφα, σύνορο μὲ τὴν Ἡπειρο, ὅπου εἶχαν τὰ λημέρια τους οἱ ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες. Νοτιώτερα αὐτῶν ύψωνεται ὁ ξακουστὸς Τυμφρηστὸς (Βελούχι) μὲ τὶς πλούσιες πηγές του καὶ συνέχεια αὐτοῦ τὸ Παναϊτωλικόν, τὰ Βαρδούσια καὶ ὁ χαμηλὸς Ἀράκυνθος (Ζυγός).

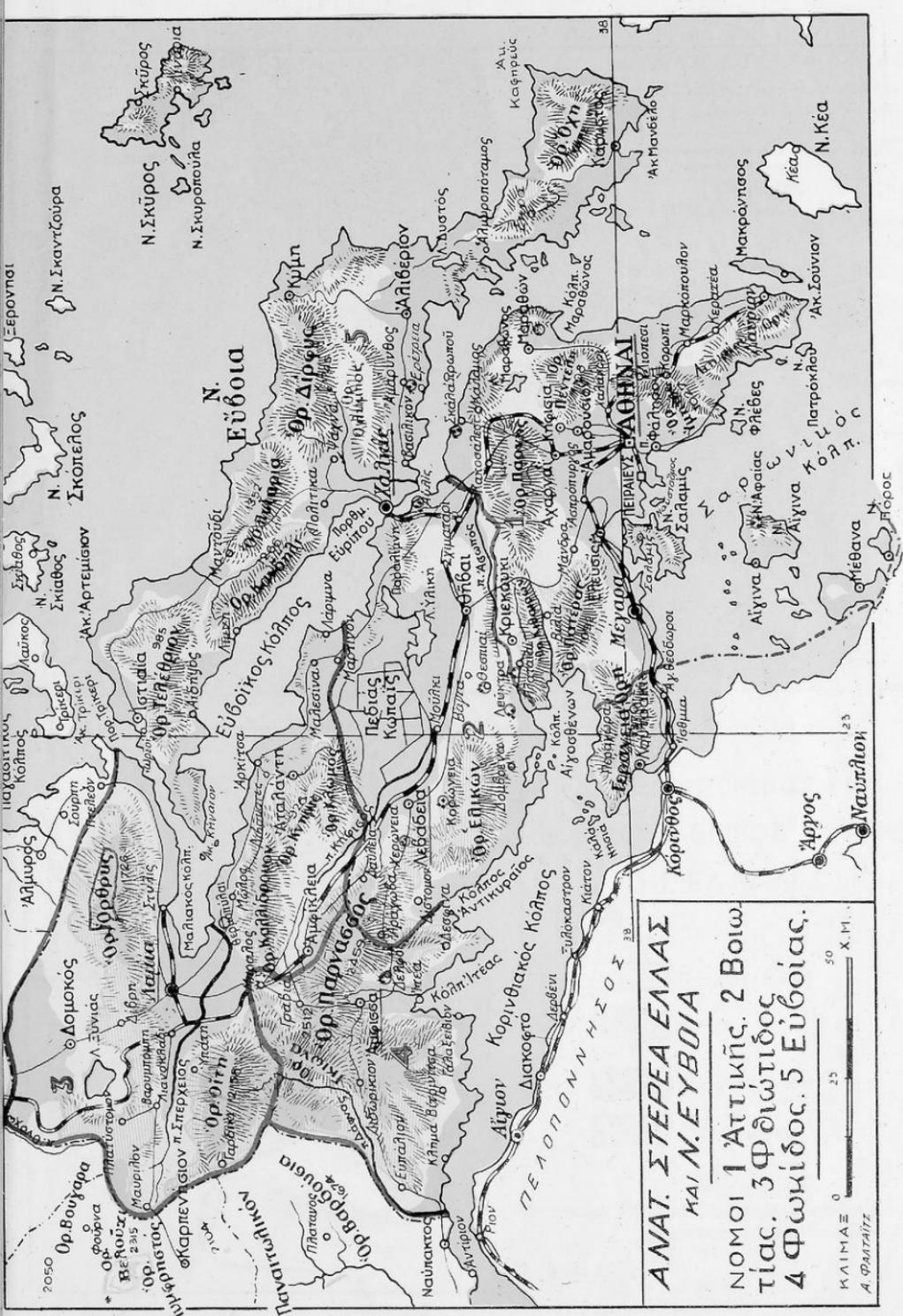
Δυτικὰ τῶν Ἀγράφων ἐκτείνεται τὸ Μακρυνόρος καὶ δυτικώτερα τὰ γυμνὰ καὶ χωρὶς νερὸν Ἀκαρνανικὰ ὅρη, ποὺ φθάνουν ἔως τὸ Ἰονιον πέλαγος καὶ σχηματίζουν τὴν Ἀκαρνανικὴ χερσόνησο.

Στὸ κέντρο τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ὀρθώνεται τὸ ύψηλότερον ὄρος αὐτῆς ἡ Γκιώνα (2510 μ. ὕψος).

ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ Στερεὰ Ἑλλάδα ύψωνεται ἡ "Οθρυς, ποὺ εἶναι ἀνατολικὰ τοῦ Τυμφρηστοῦ καὶ σύνορο Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας. Νοτιώτερα εἶναι ἡ Οἰτη καὶ τὸ Καλλίδρομον, τὸ ὅποιον φθάνει σχεδὸν ἔως τὴ θάλασσα, ὅπου σχηματίζονται τὰ ἰστορικὰ στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν."

Νότια τῆς Γκιώνας ὀρθώνεται μεγαλοπρεπής ὁ κατάφυτος μὲ δάση καὶ πάντοτε σχεδὸν συννεφιασμένος Παρνασσός. Συνέχεια αὐτοῦ εἶναι ὁ Ἐλικών, ὁ Κιθαιρών, ὁ Πατέρας καὶ τὰ Γεράνεια, τὰ ὅποια φθάνουν ἔως τὸ Σαρωνικὸ κόλπο, ὅπου εύρισκονται οἱ μυθικὲς Σκειρωνίδες πέτρες (Κακιά Σκάλα).

Ανατολικὰ τοῦ Κιθαιρῶνα εἶναι ἡ Πάρνηθα, κατάφυτη ἀπὸ ἔλατα καὶ μὲ τὸ πολυτελέστατο ξενοδοχεῖο «Μόν Παρνέ», ἡ Πεντέλη μὲ τὰ φημισμένα λευκὰ μάρμαρα, ὁ Υμηττός, τὰ μεταλλοφόρα ὅρη τοῦ Λαυρίου καὶ ΝΑ τὸ χαμηλὸ ὅρος Αἰγάλεω, ἀπὸ τὸ ὅποιον ὁ Ζέρξης παρηκολούθησε τὴν ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας.

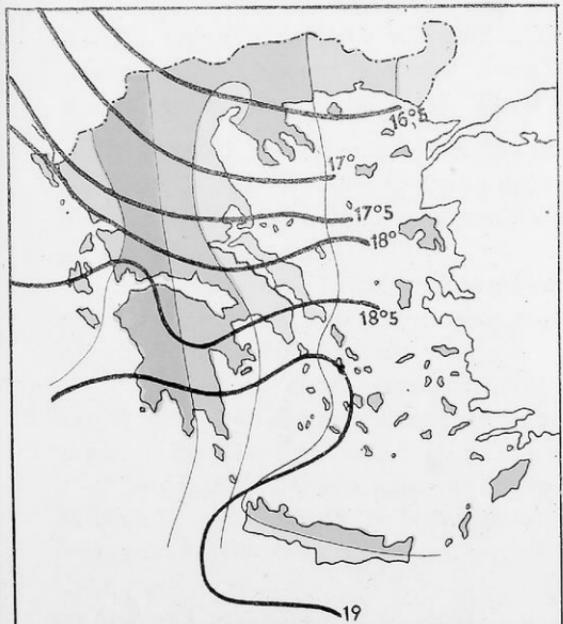
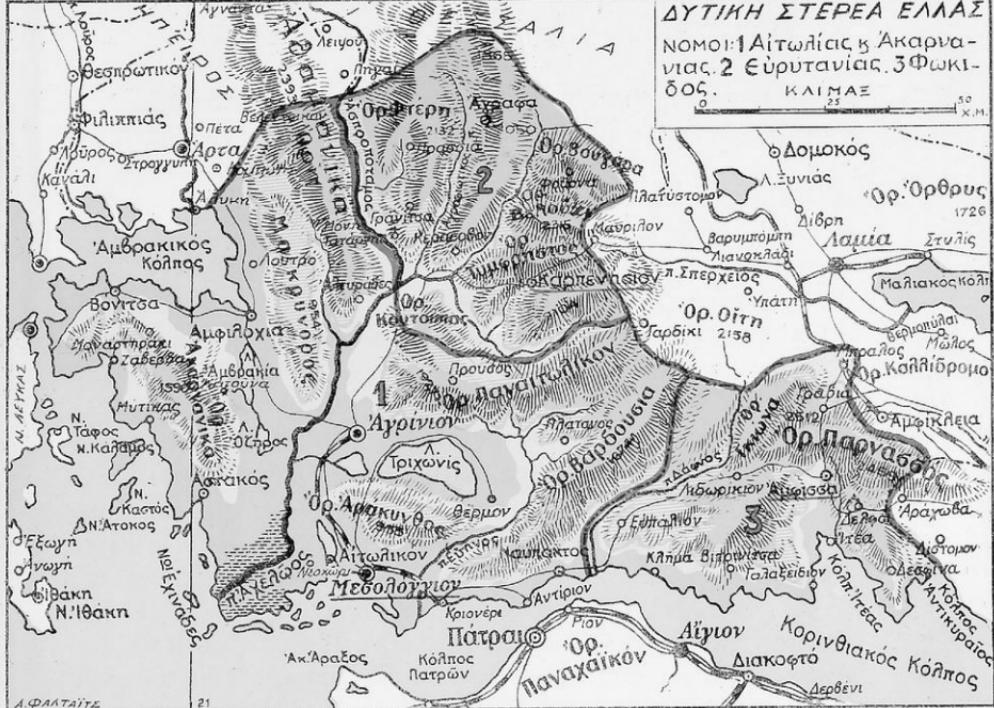
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΔΥΤΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

ΝΟΜΟΙ: 1 Αιτωλίας και Άκαρνανίας. 2 Εύρυτανίας. 3 Φωκίδος.

ΚΛΙΜΑΣ

125 50 X.M.

ΒΡΟΧΟΜΕΤΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

0 - 50 έκατον

50-75 »

75 έκ. - 1 μέτρον

1 - 15 μέτρα

16° - Έπεισία διανομη θερμοκρασίας
(Μέση θερμοκρασία καταξώνας)

· Πεδιάδες. Στή Δυτική Στερεά Έλλάδα ύπαρχουν οι πεδιάδες τοῦ Ἀγρινίου καὶ τοῦ Μεσολογγίου καὶ τὸ βαθύπεδο τοῦ Αἰτωλικοῦ.

Στήν Ἀνατολική Στερεά Έλλάδα ύπαρχουν εύφορώτατες πεδιάδες καὶ κοιλάδες. Μεταξὺ Ὁθρυος καὶ Οἴτης σχηματίζεται ἡ κοιλάδα τοῦ Σπερχειοῦ. Νοτίως τοῦ Καλλιδρόμου ἀπλώνεται ἡ πεδιάδα τῆς Λεβαδείας καὶ τῆς Κωπαΐδος, ἡ ὅποια ἐσχηματίσθη ἀπὸ τὴν ἀποξήρανσι τῆς λίμνης Κωπαΐδος. Νοτιώτερα τῆς πεδιάδος τῆς Κωπαΐδος είναι ἡ πεδιάδα τῶν Θηβῶν.

Στήν Ἀττική συναντούμε τὰ λεκανοπέδια τῶν Ἀθηνῶν, τῶν Μεσογείων, τῆς Ἐλευσῖνος καὶ τῶν Μεγάρων.

· Ποταμοί. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος είναι ὁ Ἀχελῷος, (Ἀσπροπόταμος) μὲ τοὺς παραποτάμους του Ἀγραφιώτη καὶ Μέγδοβα. Στὸ Μέγδοβα ύπαρχουν τὰ ὄρη ολεκτρικὰ ἔργα τῆς Δ.Ε.Η. Ἀνατολικώτερα ρέουν οἱ μικροὶ ποταμοὶ Εὔηνος (Φίδαρης) καὶ Μόρυος (Δάφνος).

Τὴν κοιλάσσα τοῦ Σπερχειοῦ διαρρέει ὁ Σπερχειὸς ποταμὸς (Ἀλαμάνα), στὸ γεφύρι τοῦ ὅποίου ἔστησε τὸ ταμπούρι του κι ἐπολέμησε ἡρωϊκὰ ἐναντίον τῶν Τούρκων ὁ Αθανάσιος Διάκος.

Τὴν πεδιάδα τῆς Κωπαΐδος διαρρέει ὁ Βοιωτικὸς Κηφισὸς καὶ τὴν πεδιάδα τῶν Θηβῶν διαρρέει ὁ μικρὸς ποταμὸς Ἀσωπός. Τὸ λεκανοπέδιο τῶν Ἀθηνῶν διαρρέουν τὰ ἀσήμαντα ξεροπόταμα ὁ Κηφισὸς καὶ ὁ Ιλισός.,

Λίμνες. Στή Δυτική Στερεά Έλλάδα ύπαρχει ἡ μεγαλύτερη λίμνη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἡ Τριχωνίς μὲ πολλὰ ψάρια. Πλησίον της είναι ἡ Λυσσιμαχία καὶ δυτικὰ αὐτῶν ἡ Ἀμβρακία καὶ ἡ Οζηρός.

Στήν Ἀνατολική Στερεά Έλλάδα ύπαρχουν οἱ λίμνες Υλίκη καὶ Παραλίμνη, ποὺ μέσα τους περνᾶ ὁ Βοιωτικὸς Κηφισὸς καὶ χύνεται στὸν Εύβοϊκὸν κόλπο.

Τὰ νερὰ τῆς Υλίκης μεταφέρονται μὲ τεχνητὸν αὐλάκι στὴ τεχνητὴ λίμνη τοῦ Μαραθώνος, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ὄρευεται ἡ περιφέρεια Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

· Υπῆρχαν ἀκόμη δύο λίμνες ἡ Ξυνιάς στὴ Φθιώτιδα καὶ ἡ Κωπαΐς στὴ Βοιωτία, οἱ ὅποιες ὅμως ἀπεξηράνθησαν καὶ ἔχουν γίνει καλλιεργήσιμα χωράφια.

Κλίμα - Βλάστησις. Στή Δ. Στερεά Έλλάδα τὸ κλίμα εἶναι μεσογειακὸ μὲ πολλὲς βροχές, διότι ἐπιδροῦν οἱ ὑγροὶ ΝΔ. ἄνεμοι τοῦ Ἰονίου πελάγους. Γι' αὐτὸς ὑπάρχουν πλούσια δάση ἀπὸ πεῦκα, ἔλατα καὶ βελανιδιές.

Στήν Κεντρική περιοχή, ποὺ εἶναι ὁρεινή, τὸ κλίμα εἶναι ἡ πειρωτικό. Στὰ ἀνατολικὰ μέρη τὸ κλίμα εἶναι ξηρὸ καὶ ὑγριεινὸ μὲ δλίγες βροχές, διότι δὲν φθάνουν ἐδῶ οἱ ὑγροὶ ἄνεμοι τοῦ Ἰονίου πελάγους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα καὶ ἀσχολίες τῶν κατοίκων. Η Στερεά Έλλάδα εἶναι κυρίως γεωργικὴ καὶ κτηνοτροφικὴ περιοχή. Ἑξαίρεσι ἀποτελεῖ ἡ περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ποὺ εἶναι τὸ μεγαλύτερο πνευματικό, ἐμπορικὸ καὶ βιομηχανικὸ κέντρο τῆς Έλλάδος.

α) **Γεωργικὰ προϊόντα:** Τὰ κυριώτερα εἶναι τὸ σιτάρι καὶ τὰ ὄσπρια, ποὺ καλλιεργοῦνται στή Βοιωτία καὶ Αἰτωλοακαρνανία, τὸ ἀμπέλι (Μεσόγεια καὶ Μέγαρα), ἐληῆς — λάδι ("Αμφισσα"), λαχανικὰ ("Αττική"), μποστανικὰ ("Αστακὸς—Ζηρόμερο).

β) **Κτηνοτροφικά:** Τρέφονται πολλὰ αἰγοπρόβατα καὶ χοῖροι μὲ τὰ πολλὰ βελανίδια τῶν δασῶν.

γ) **Δασικά:** Ζυλεία, ρετσίνη, ἄφθονα βελανίδια.

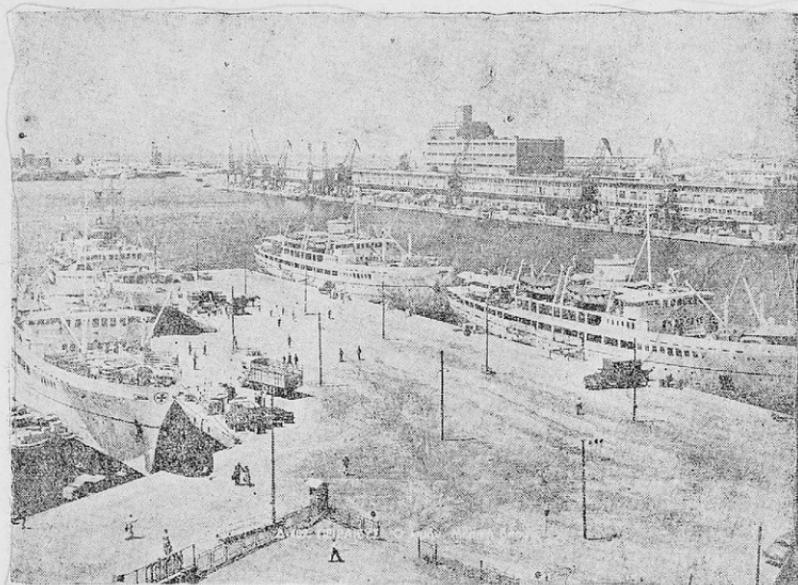
δ) **Άλιευτικά:** Η λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοῦ Αἰτωλικοῦ τρέφει ἄρθρονα ψάρια (τσιπούρες, κεφάλους, λαβράκια). Πολλὰ ψάρια ἔχει καὶ ὁ Αμβρακικὸς κόλπος.

ε) **Όρυκτά:** Ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Στερεᾶς Έλλάδος βγαίνουν πολλὰ ὄρυκτά: μάρμαρα λευκὰ στή Πεντέλη, Βωξίτης στήν Ελευσίνα, λιγνίτης στὸν Ὀρωπὸ καὶ Καλογραΐζα, μολύβδος, ψευδάργυρος καὶ ἀσήμι στὸ Λαύριο, νικέλιο στή Λάρυμνα καὶ σίδηρος στήν Αταλάντη.

Η Στερεά Έλλάδα εἶναι πλούσια καὶ σὲ ἰαματικές πηγὲς (Βουλιαγμένη, Καμένα Βούρλα, Θερμοπύλες, "Υπάτη, Πλατύστομο).

Βιομηχανία — ἐμπόριον. Αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ Ελευσίνα εἶναι τὰ μεγαλύτερα βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ κέντρα τῆς Έλλάδος.

ΤΟΥ ΤΟῦ ΣΕΥΡΟΩ ΤΟΟ ΤΟΟ ΤΟΟ ΤΟΟ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Στὸν Πειραιᾶ ὑπάρχουν τὰ ἔργοστάσια Λιπασμάτων, Ὅλαιουργίας, Τσιμέντων, Καπνοβιομηχανίας, Φαρμάκων, Ἐλαιουργίας, Ἡλεκτροπαραγωγῆς καὶ ἄλλα.

Τὰ προϊόντα τῶν ἔργοστασίων αὐτῶν, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα προϊόντα τῆς περιοχῆς, ἔξαγονται ἀπὸ τὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς, ποὺ εἶναι τὸ μεγαλύτερο τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν Ἐλευσίνᾳ ὑπάρχουν Ναυπηγεῖα, Διϋλιστήριον πετρελαίου, ἔργοστάσιον χαλυβδουργίας, τσιμέντων, οἰνοπνευματοποιίας, σαπωνοποιίας, ἔλαιουργίας, χρωμάτων κ. ἄ.

Συγκοινωνία: α) σιδηροδρομική : 1) Οἱ σιδηρόδρομοι τοῦ Ελληνικοῦ Κράτους (Σ.Ε.Κ.) ἔκινοῦν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, διασχίζουν τὴν Ἀττικήν, τὴν Βοιωτίαν καὶ τὴν Φθιώτιδαν καὶ διὰ τῆς Θεσσαλίας φθάνουν στὴν Μακεδονίαν. 2) Οἱ σιδηρόδρομοι Πειραιῶς—Αθηνῶν—Πελοποννήσου (Σ.Π.Α.Π.) ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ διὰ μέσου τῆς Ἐλευσίνας καὶ τῶν Μεγάρων φθάνουν στὴν Κόρινθον, ὅπου διακλαδίζονται πρὸς τὴν Πελοπόννησον. 3) Ὁ σιδηρόδρομος Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος (Σ.Β.Δ.Ε.), ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Κρύονέρι καὶ φθάνει στὸ Αγρίνιο καὶ 4) ὁ ἡλεκτρικὸς σιδηρόδρομος Πειραιῶς—Αθηνῶν, ὃ ὅποιος φθάνει σήμερα ἔως τὴν Κηφισιάν.

β) Μὲ αὐτοκίνητα: Πλωύσιο ὁδικὸ δίκτυο ἔξυπηρετεῖ τὴν συγκοινωνία τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Τοῦτο εἶναι πλουσιώτερο στὴν Α. Στερεὰ Ἑλλάδα.

γ) Ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία συνδέει τὸν Πειραιᾶ μὲ τὶς παραλιακὲς πόλεις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

δ) Ἀεροπορική: Αἱ Ἀθῆναι συνδέονται ἀεροπορικῶς μὲ τὸ Ἀγρίνιον.

Ἀσχολίες τῶν κατοίκων. Οἱ κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴ γεωργία, τὴν κτηνοτροφία καὶ τὴν ὑλοτομία. Στὶς παράλιες περιοχὲς ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἄλιεία καὶ τὴ ναυτιλία. Οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὸ ἐμπόριο, τὴ βιομηχανία καὶ τὶς ἐπιστῆμες.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Πληθυσμός. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἶναι 2.657.550 κάτοικοι, ἡ δὲ μέση πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι 135 κάτοικοι κατὰ τ. χ. Εἶναι δηλ. πυκνοκατοικημένη. Δὲν εἶναι ὅμως ἡ ἴδια πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ σὲ ὅλα τῆς τὰ μέρη. Ἡ μεγαλυτέρα πυκνότης ὑπάρχει εἰς τὴν περιφέρεια Ἀθηνῶν, τῆς ὅποιας ὁ πληθυσμὸς εἶναι 1.853.000.

Διοικητικὴ Διαιρεσις. Ἡ Στερεὰ Ἑλλάδα διαιρεῖται σὲ 6 Νεμούς, τοὺς ἔξης: 1. Ἀττικῆς, 2. Βοιωτίας, 3. Φθιώτιδος, 4. Φωκίδος, 5. Αἰτωλίας καὶ 6. Εύρυτανίας.

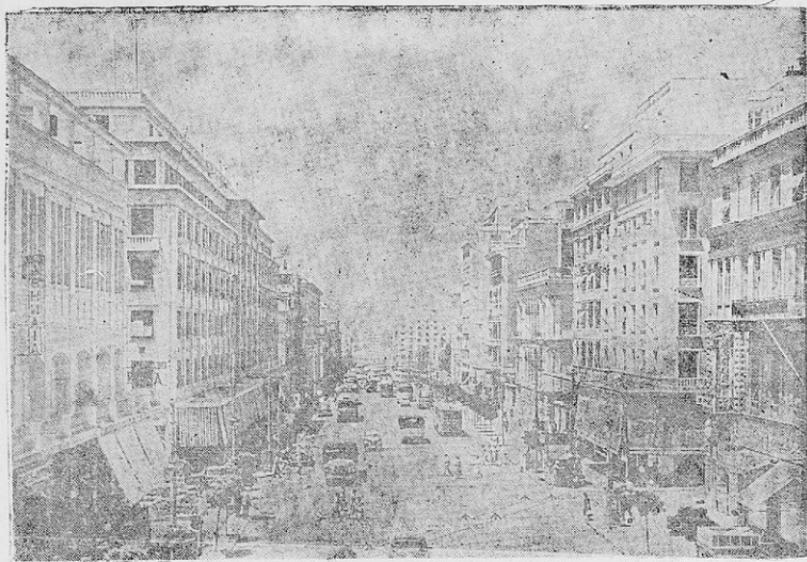
1. Νομὸς Ἀττικῆς

(Ἐκτασις 3.805 τ. χ.—Πληθυσμὸς 2.058.000 κάτοικοι).

Ο Νομὸς Ἀττικῆς βρίσκεται στὸ Ν.Α. μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τὴ χερσόνησο τοῦ Λαυρίου καὶ ἀπὸ τὰ λεκανοπέδια Ἀττικῆς, Ἐλευσίνας καὶ Μεγάρων.

Διοικητικῶς ὑπάγονται στὸ Νομὸ Ἀττικῆς τὰ νησιὰ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου (Σαλαμίνα, Αἴγινα, Πόρος, "Υδρα καὶ Σπέτσαι"), ἡ ἐπαρχία Τροιζηνίας, ποὺ βρίσκεται στὴν Πελοπόννησο, καὶ τὰ νησιὰ Κύθηρα καὶ Ἀντικύθηρα, ποὺ βρίσκονται νότια τῆς Πελοποννήσου.

Ο Νομὸς Ἀττικῆς διαιρεῖται σὲ 6 Ἐπαρχίες, τὶς ἔξης: Ἀττικῆς, Μεγαρίδος, Αἰγίνης, Τροιζηνίας, "Υδρας καὶ Κυθήρων.

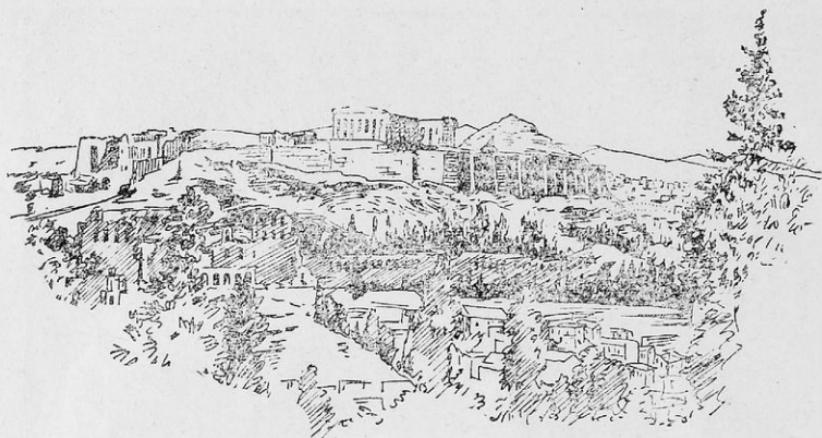

Α ΘΗΝΑΙ: Η Ο ΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

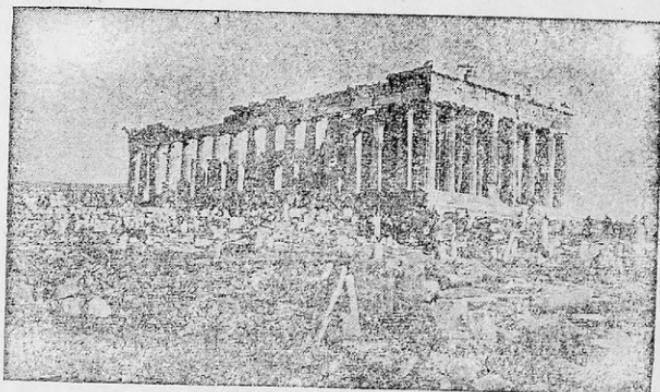
1. Επαρχιακή Αττικής. Πρωτεύουσα τῆς Επαρχίας και τοῦ Νομοῦ Αττικῆς ἀλλὰ και διοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἶναι ἡ Ἀθήνα (αἱ Ἀθῆναι), τὸ μεγαλύτερο πνευματικὸ κέντρο τῆς Ἑλλάδος και συγκοινωνιακὸ κόμβος αὐτῆς. Εἶναι κτισμένη ἀνάμεσα στὰ βουνὰ Πάρνηθα, Πεντέλη, Υμηττὸ και Αἰγάλεω. Εἶναι ἔδρα τοῦ θασιλέως και τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἀθήνα εἶναι πόλις μεγάλη (μὲ 628.000 κατοίκους) και ὡραιοτάτη. Εἶναι στολισμένη μὲ ἀγάλματα και μεγαλοπρεπῆ κτίρια (Ἀνάκτορα, Βουλή, Πανεπιστήμιον, Ἀκαδημία, Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη, Πολυτεχνεῖον, Μουσεῖον, Ζάππειον) και μὲ τὸ καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκὸ Στάδιο.

Εἶναι ἀρχαιοτάτη πόλις και ἔχει πολλοὺς ἀρχαιολογικοὺς και ιστορικοὺς τόπους, καθὼς και σπουδαῖα μνημεῖα τέχνης, ὅπως εἶναι ἡ Ἀκρόπολις μὲ τὸν Παρθενώνα, τὸ Ἐρέχθειο και τὰ Προπύλαια. Στοὺς πρόποδες τῆς Ἀκροπόλεως βρίσκονται τὸ Ὅδειον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, τὸ θέατρο τοῦ Διονύσου, δ Ἀρειος Πάγος, ἡ Πινύκα, τὸ Θησεῖον και ἡ στοὰ τοῦ Ἀττάλου.

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

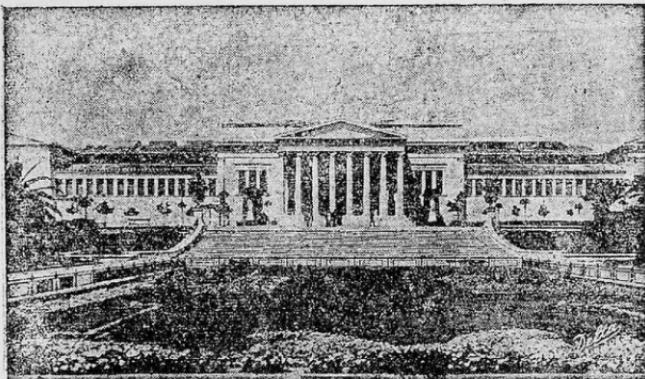

ΤΟ ΘΗΣΕΙΟΝ

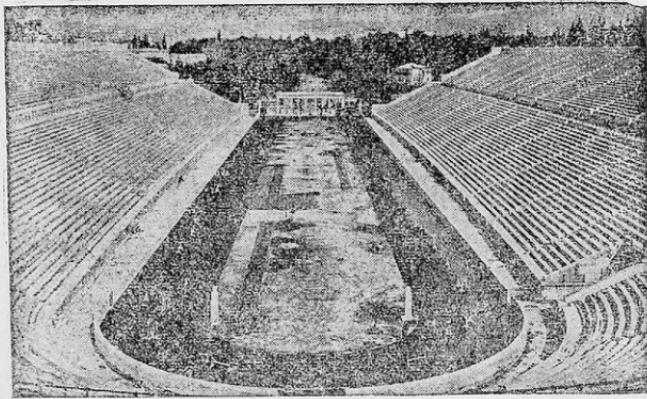
Λίγο μακριά ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολι είναι οἱ στῆλες τοῦ Ὄλυμπίου Διός, ἡ Πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου.

Στὸ κέντρον τῆς πόλεως ὑψώνεται ὁ γραφικὸς λόφος τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ νοτιώτερα αὐτοῦ ὁ πευκοφυτευμένος λόφος τοῦ Ἀρδητοῦ.

Γύρω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὑπάρχουν πολλὰ ὥραῖα καὶ ὕγιεινὰ πράστια, ὅπως είναι τὸ Ψυχικό, τὸ Χαλάνδρι, ἡ Ἀγία Παρασκευή, ἡ Φιλοθέη, ἡ Κηφισιά, τὸ Νέο Φάληρο, τὸ Παλαιὸ Φάληρο, ἡ Γλυφάδα, ἡ Βαύλα κ. ἄ.

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

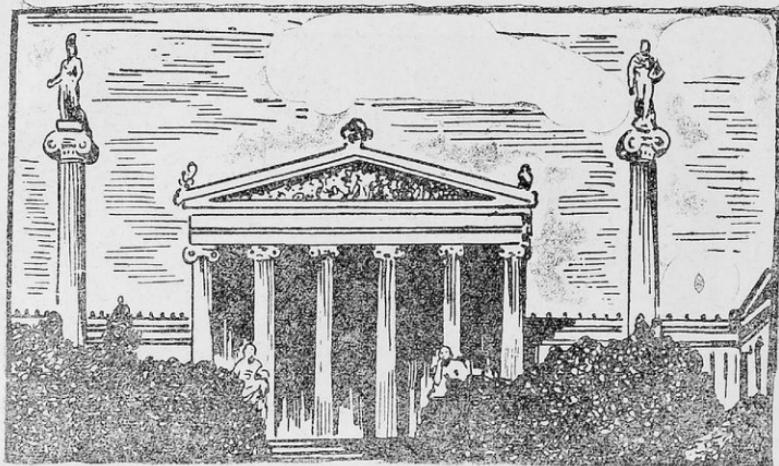

ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ

Έπινειο τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ὁ **Πειραιᾶς** (184.000 κάτ.), πόλις ἐμπορική καὶ βιομηχανική. Εἶναι τὸ μεγαλύτερο λιμάνι τῆς Ἑλλάδος.

"Ἄλλες πόλεις εἶναι αἱ Ἀχαρναὶ (Μενίδι), τὸ Κορωπὶ, ἡ Παιανία (Λιόπεσι) τὸ Μαρκόπουλο, ἡ Κερατέα καὶ τὸ Λαύριο, ὅπου ὑπάρχουν μεταλλεῖα.

Στὴν ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς ύπαγονται καὶ οἱ **Σπέτσες**, νῆσος παραθερισμοῦ πολλῶν Ἀθηναίων.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

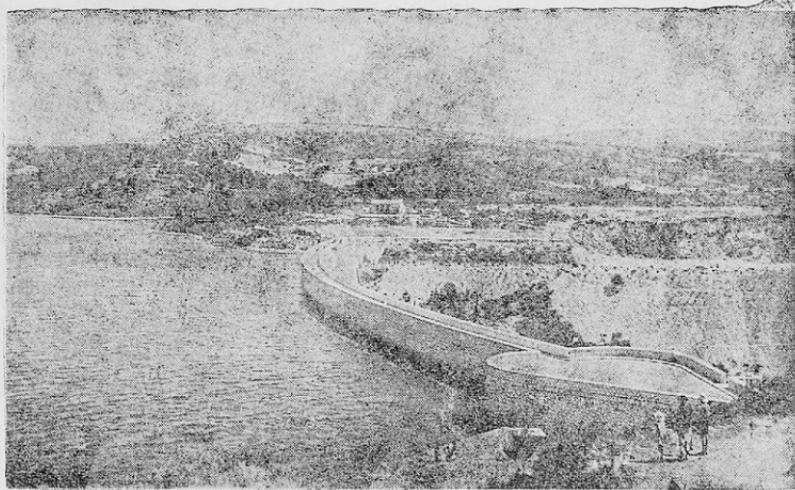
2. **Ἐπαρχία Μεγαρίδος.** Πρωτ. τὰ Μέγαρα (17.000 κάτ.), ὁνομαστὰ γιὰ τὰ πτηνοτροφεῖα καὶ ἐλαιουργεῖα τους.

Πόλεις εἶναι ὁ **Ἀσπρόπυργος**, ὃπου εύρισκεται τὸ Διούλιστήριον πετρελαίου, ἡ **Ἐλευσίνα** μὲ ἀρχαιότητες καὶ ἀξιόλογη βιομηχανία, ἡ **Μάνδρα**, τὰ **Βίλλια** καὶ ἡ **Σαλαμίνα** στὸ νησὶ Σαλαμίνα. Στὸ στενὸ τοῦ νησιοῦ ἔγινε ἡ ναυμαχία τῆς Σαλαμίνος (480 π. Χ.). Ἐκεῖ βρίσκεται σήμερα ὁ πολεμικὸς ναύσταθμος τῆς Ἑλλάδος.

3. **Ἐπαρχία Αἰγίνης.** Περιλαμβάνει μόνον τὴ νῆσο Αἴγινα, ποὺ εἶναι ὁνομαστὴ γιὰ τὰ Αἰγινήτικα κανάτια, τὰ νόστιμα φιστίκια καὶ τὸ καλὸ κρασί. Στὰ Α. τῆς νήσου σώζονται ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς Ἀφαίας Ἀθηνᾶς. Πρωτεύουσα τῆς νήσου εἶναι ἡ πόλις **Αἰγίνα** (6.000 κ.).

4. **Ἐπαρχία Τροιζινιας.** Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴ νῆσο Πόρο καὶ ἀπὸ τὴ χερσόνησο τῶν Μεθάνων, ποὺ βρίσκεται στὴν Πελοπόννησο. Πρωτ. εἶναι ὁ **Πόρος** (4.500 κάτ.). Στὴ χερσόνησο τῶν Μεθάνων βρίσκονται τὰ **Μέθανα** μὲ σπουδαῖες θειοῦχες ίαματικὲς πηγές.

5. **Ἐπαρχία "Υδρας.** Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἄγονο ἀλλὰ ιστορικὸ νησὶ "Υδρα μὲ πρωτ. τὴν "Υδρα (2.800 κ.). Οἱ κάτοικοι

Η ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

είναι ως έπι τό πλείστον ναυτικοί. Οι Ύδραιοι προσέφεραν μεγάλες ύπηρεσίες στὸν Εθνικόν ἀγῶνα τοῦ 1821..

6. **Ἐπαρχία Κυθήρων.** Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ὄγονα νησιὰ Κύθηρα καὶ Ἀντικύθηρα. Πρωτεύουσα είναι τὰ **Κύθηρα** μὲ 850 κατοίκους.

2. Νομὸς Βοιωτίας

(Ἐκτασις 3.135 τ. χ. — Πληθυσμὸς 114.000 κάτ.).

Βρίσκεται πρὸς Β. τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς. Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Ἀττικῆς, Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸν Εύβοϊκὸ καὶ τὸν Κορινθιακὸ κόλπο.

‘Ο Νομὸς Βοιωτίας ἔχει δύο ἐπαρχίες : Λεβαδείας καὶ Θηβῶν.

1. **Ἐπαρχία Λεβαδείας.** Πρωτεύουσα είναι ἡ **Λεβάδεια** (13.600 κάτ.), ποὺ είναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ Νομοῦ. Βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ δασοφυτεμένου ‘Ελικῶνα. Είναι ώραία πόλις μὲ τὶς μυθικὲς πηγές τῆς **Ἐρκυνας**, μικροῦ ποταμοῦ ποὺ περνᾶ ἀνάμεσά της καὶ μὲ τὰ νερά του κινεῖ τὰ ἐργοστάσια βαμβακουργίας.

Πόλεις είναι ἡ **Ἀράχωβα**, στὶς πλαγιές τοῦ Παρνασσοῦ, ὀνομαστὴ γιὰ τὸ καλό της κρασὶ καὶ τὰ ώραία ἐγχώρια ὑφάσματα.

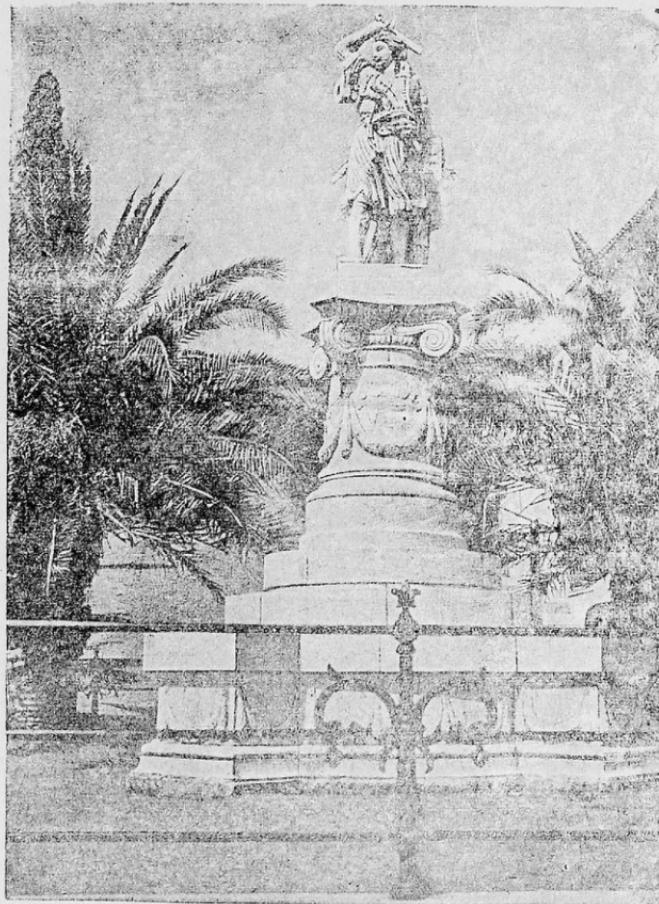

Ο ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΟΝΕΙΑΣ

Τὸ Δίστομο, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι κατεσφάγησαν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Ὁ Ὀρχομενός, γνωστὸς ἀπὸ τὸ μῆθο τοῦ Φρίξου καὶ τῆς Ἑλλῆς, καὶ ἡ Χαιρώνεια, ὅπου ἔγινε ἡ μεγάλη μάχη τῆς Χαιρωνείας καὶ ὑψώνεται σήμερα τεράστιο μαρμάρινο λιοντάρι.

2. Ἐπαρχία Θηβῶν. Πρωτεύουσα αἱ Θῆβαι (16.000 κάτ.), πόλις γεωργική, κτισμένη πάνω στὸ λόφο Καδμεία. Πλησίον τῶν Θηβῶν σώζονται ἐρίπια τῶν Πλαταιῶν, ὅπου οἱ Ἑλληνες ἐνίκησαν τοὺς Πέρσες (479 π. Χ.), καὶ τῶν Δεύκητρων, ὅπου οἱ Θηβαῖοι ἐνίκησαν τοὺς Σπαρτιάτες (371 π. Χ.).

Κωμοπόλεις εἶναι τὰ Βάγια, ἡ Κορύνη (Δόμβρενα), ἡ Τανάγρα, τὸ Σχηματάρι, τὸ Βαθύ (Αύλις) στὴν παραλία τοῦ Εύβοϊκοῦ κόλπου καὶ ἡ Χαλία.

ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ ΣΤΗ ΛΑΜΙΑ

3. Νομὸς Φθιώτιδος

(Έκτασις 4.195 τ. χ.—Πληθυσμὸς 160.000 κάτοικοι).

Βρίσκεται πρὸς Β. τοῦ νομοῦ Βοιωτίας καὶ συνορεύει μὲ τοὺς νομοὺς Μαγνησίας, Λαρίσης, Καρδίτσης, Εύρυτανίας, Φωκίδος καὶ Βοιωτίας. Πρὸς Α. βρέχεται ἀπὸ τὸ Μαλιακὸ κόλπο.

Τὸ ἔδαφος τοῦ νομοῦ εἶναι ὁρεινὸ μὲ κυριώτερα ὅρη τὴν Οὐρανοῦ, τὴν Οἴτη, τὸν Συμφρηστό, καὶ τὸ Καλλίδρομο.

Μεταξύ τής "Οθρυος καὶ τῆς Οἴτης σχηματίζεται τὸ λεκανοπέδιο τῆς Λαμίας, ποὺ διαρρέεται ἀπὸ τὸν Σπερχειὸν ποταμό.

Μεταξύ Καλλιδρόμου καὶ Μαλιακοῦ κόλπου βρίσκονται τὰ ιστορικὰ στενά τῶν Θερμοπυλῶν.

Τὸ κλῖμα τοῦ νομοῦ εἶναι ἡπειρωτικὸν καὶ μόνο στὰ παράλια εἶναι Μεσογειακό. Τὰ κυριώτερα προϊόντα του εἶναι σιτηρά, βαμβάκι, καπνός, ἐλιές—λάδι, κτηνοτροφικὰ καὶ ἀξιόλογη ξυλεία ἀπὸ τὰ δάση.

Τὸν νομὸν διασχίζει ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τῶν Σ.Ε.Κ. καὶ ἡ ζεύνικὴ ὁδὸς Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης.

"Ο Νομὸς Φθιώτιδος διαιρεῖται σὲ 3 ἑπαρχίες :

1. **Ἐπαρχία Φθιώτιδος.** Πρωτ. τῆς ἑπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ **Λαμία** (33.000 κάτ.). Είναι ἀρχαία πόλις μὲ ἀκρόπολι (τὸ **Ζητούνι**) καὶ μὲ φρούριο. Σὲ μιὰ πλατεῖα της εἶναι στημένο τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τοῦ ἥρωος τῆς Ἀλαμάνας.

Κωμοπόλεις εἶναι ἡ **Στυλίς**, ἐπίνειον τῆς Λαμίας. Ἡ **Υπάτη** μὲ τὰ θειοῦχα ἴαματικά λουτρά της. Τὸ **Πλατύστερο** μὲ πολλὲς ἴαματικὲς πηγές, ποὺ τὰ νερά τους χρησιμοποιοῦνται ως φάρμακο. Ἡ **Σπερχειάς**, τὸ **Λιανοκλάδι** καὶ οἱ **Θερμοπύλες**, ὅπου ἔπεσε ὁ Λεωνίδας μὲ τοὺς 300 Σπαρτιᾶτες καὶ 700 Θεσπιεῖς μαχόμενος κατὰ τῶν Περσῶν

2. **Ἐπαρχία Δομοκοῦ.** Πρωτ. ὁ **Δομοκὸς** (2.000 κάτ.) στὰ σύνορα Στερεάς Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας. Ἐχει ἰσχυρὸν ἀρχαῖο φρούριο.

3. **Ἐπαρχία Λοκρίδος.** Πρωτ. ἡ **Αταλάντη** (4.650 κάτ.). Κωμοπόλεις εἶναι ἡ **Λάρυμνα** μὲ μεταλλεῖα σιδήρου καὶ νικελίου, οἱ **Λιβανάτες**, ἡ **Αμφίκλεια** (Δαδί), ἡ **Τιθορέα** καὶ τὰ **Καμένα Βούρλα** μὲ τὰ θαυμάσια ραδιενεργὰ λουτρά τους καὶ τὰ ὥραια ξενοδοχεῖα τους.

4. Νομὸς Φωκίδος

(Ἐκτασις 2.078 τ. χ.—Πληθυσμὸς 48.000 κάτ.)

Βρίσκεται μεταξύ τῶν νομῶν Βοιωτίας, Φθιώτιδος καὶ Αἰτωλοακαρνανίας. Στὰ Νότια βρέχεται ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν κόλπο.

Ἐδῶ ὑπάρχουν τὰ ψηλότερα βουνά τῆς Στερεᾶς Ἐλλάδος : δο Παρνασσός, ἡ Γκιώνα, τὰ Βαρδούσια, καὶ ἡ Οἰτη. "Ολα τὰ βουνά ἔχουν πυκνά δάση ἀπὸ ἔλατα καὶ πολλοὺς βοσκότοπους, ὅπου βόσκουν πολλὰ κοπάδια γιδοπρόβατα.

Πρὸς τὰ παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου σχηματίζεται ἡ μικρὴ πεδιάδα τῆς Ἀμφισσας μὲ τὸν ὥραιότατο ἔλαιωνα τῆς. Δυτικῶτερα αὐτῆς ὑπάρχει ἡ κοιλάδα τοῦ Μόρνου ποταμοῦ.

Τὸ κλῖμα στὰ παράλια εἶναι μεσογειακό καὶ στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νομοῦ εἶναι ἡπειρωτικό. Γενικὰ εἶναι ύγιεινό.

Παράγει ἐλιές-λάδι, σταφύλια καὶ κτηνοτροφικά εἴδη.

"Η συγκοινωνία τοῦ Νομοῦ εἶναι δύσκολη, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι ὁρεινό. Ἐξυπηρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα καὶ μέ πλοῖα.

"Ο Νομὸς διαιρεῖται σὲ 2 ἑπαρχίες :

1. **Ἐπαρχία Παρνασσίδος.** Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ Ἀμφισσα (Σάλωνα) μὲ 6.000 κατοίκους. Εἶναι ὥραία πόλις, ἀνάμεσα σὲ ἔλαιωνα. ἔχει Ἀκρόπολι μὲ τὸ περίφημο Φράγκικο κάστρο τῆς Ωριάς. ἔχει ἐπίσης πολλὰ ἔλαιοτριβεῖα καὶ ἐργοστάσια συσκευασίας τῶν ἔλαιων.

Κωμοπόλεις. Εἶναι ἡ Ἰτέα, ἐπίνειον τῆς Ἀμφισσας, τὸ Γαλαξίδι, παλαιὰ ναυτικὴ κωμόπολις, ἡ Γραβιά, ποὺ στὸ ιστορικὸ της «χάνι» ἐκδικήθηκε τοὺς Τούρκους ὁ Ὁδυσσέας Ἀνδρούτσος γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Διάκου.

Στὶς πλαγιές τοῦ Παρνασσοῦ βρίσκονται οἱ Δελφοί, ὅπου σώζονται τὰ ἑρείπια τοῦ ἀρχαίου Μαντείου τῶν Δελφῶν καὶ ἀρχαῖα ἀγάλματα στὸ Μουσεῖο τους. Γι αὐτὸ σήμερα οἱ Δελφοὶ ἔχουν μεγάλη τουριστικὴ κίνησι.

"Άλλες κωμοπόλεις εἶναι τὸ Χρυσό, ἡ Δεσφίνα, καὶ ἡ Μουσουνίτσα, πατρίδα τοῦ Ἀθανασίου Διάκου.

2. **Ἐπαρχία Δωρίδος.** Πρωτεύουσα τὸ Λιδωρίκι. μὲ 1350 κατοίκους. Εἶναι πολὺ ὁρεινὴ καὶ ἄγονη περιφέρεια.

5. Νομὸς Εύρυτανίας

("Ἐκτασις 2.036 τ. χ. Πληθυσμὸς 40.000 κάτ.)

Συνορεύει μὲ τοὺς νομοὺς Φθιώτιδος, Καρδίτσης, Ἀρτης καὶ Αίτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Είναι ή πιὸ δρεινὴ περιοχὴ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Τὰ ὅρη εἰναι κατάφυτα μὲ ἔλατα, δῖνές, βελανιδιές καὶ καστανιές. Τὰ κυριώτερα δόρη τοῦ νομοῦ εἰναι τὰ "Ἀγραφα, ὁ Τυμφρηστός, ἥ Ὁξυὰ καὶ τὸ Παναιτωλικόν.

"Ο Νομὸς διαρρέεται ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς Ἀγραφιώ - καὶ Μέγδοβαν, ποὺ εἰναι παραπόταμοι τοῦ Ἀχελώου πποτο.

Κλῖμα ἔχει ἡπειρωτικὸ καὶ παράγει κυρίως δασικά προϊόντα (ξυλεία) καὶ κτηνοτροφικά.

"Ο Νομὸς ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Εύρυτανίας μὲ πρωτεύουσα τὸ Καρπενήσι (3.850 κάτ.) στοὺς πρόποδες τοῦ Τυμφρηστοῦ. Συνδέεται μὲ τὴν Λαμία μὲ ἀμαξιτὸ δρόμο, ποὺ εἰναι ὁ μοναδικὸς σὲ ὀλόκληρο τὸ Νομό. Στὸ Καρπενήσι ἔπειτε ὁ Μᾶρκος Μπότσαρης πολεμῶντας τοὺς Τούρκους.

Κωμοπόλεις εἰναι τὰ "Ἀγραφα, ἥ Φουρνὰ καὶ ὁ Προυσσὸς μὲ τὴν ιστορικὴ μονὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὃπου ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐλειτούργησε «Κρυφὸ Σχολειό».

6. Νομὸς Αίτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

(Ἐκτασὶς 5.711 τ. χ. Πληθυσμός 238.000 κάτ.)

Βρίσκεται στὸ Δυτικώτερο μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. **Συνορεύει** μὲ τοὺς Νομοὺς Φωκίδος, Εύρυτανίας καὶ Ἀρτης. **Βρέχεται** δὲ ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος, ἀπὸ τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο, ἀπὸ τὸν Πατραϊκὸ κόλπο καὶ ἀπὸ τὴ λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ στὸ κεντρικὸ καὶ νότιο μέρος αὐτοῦ εἰναι πεδινὸ μὲ τὴν πεδιάδα τοῦ Ἀγρινίου καὶ Μεσολογγίου.

Τὸ ὑπόλοιπο ἔδαφος εἰναι ὄρεινό. Τὰ κυριώτερα ὅρη εἰναι τὸ Μακρυνόρος, τὰ Βαρδούσια, τὸ Παναιτωλικό, ὁ Ἀράκυνθος καὶ τὰ Ἀκαρνανικὰ ὅρη, κατάφυτα ἀπὸ βελανιδιές.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ στὰ ὄρεινὰ εἰναι ἡπειρωτικὸ καὶ ύγιεινῷ, ἐνῷ στὰ πεδινὰ καὶ παραλιακά μέρη εἰναι μεσογειακὸ μὲ συχνὲς βροχές, ποὺ τὶς προκαλοῦν οἱ Δυτικοὶ ύγροι ἄνεμοι.

Τὰ νερά τῶν βροχῶν σχηματίζουν πολλοὺς ποταμούς. Σπουδαιότεροι εἰναι ὁ Ἀχελῷος (Ἀσπροπόταμος) μὲ τοὺς παραποτάμους Μέγδοβα καὶ Ἀγραφιώτην, ποὺ χύνεται στὸ Ἰόνιον πέλαγος, καὶ ὁ Εὔηνος (Φιδαρῆς), ποὺ χύνεται κοιτὰ στὴ λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου.

Τὰ κυριώτερα προϊόντα τοῦ Νομοῦ εἰναι ὁ φημισμένος καπνός τοῦ Ἀγρινίου, σιτηρά, ἐλιές, κρασί, ρύζι, λαχανικά, καρπούζια. Ἀπὸ τὰ δάση βγαίνει ἄφθονη ξυλεία καὶ πολλὰ βελανίδισ, ἀπὸ τὰ ὄποια τρέφονται πολλοὶ χοῖροι.

Ἄξιόλογη εἰναι ἡ κτηνοτροφία (βόδια, αἴγοπρόβατα, χοῖροι) καὶ ἡ ἀλιεία (κέφαλοι, τσιπούρες, σπάροι) στὴ λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου. Τὸ οὐγοτάραχο τοῦ Μεσολογγίου εἰναι μοναδικὸ στὸν κόσμο.

Ἡ συγκοινωνία ἔχει πρετεῖται μὲ τὸ μοναδικὸ σιδηρόδρομο Κρυονέρι - Ἀγρίνιον, μὲ αύτοκινητοδρόμους καὶ μὲ πλοοῖα. Τὸ Ἀγρίνιον συνδέεται μὲ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀεροπορικῶς.

Ο Νομὸς διαιρεῖται σὲ 5 ἑπαρχίες :

1. **Ἐπαρχία Μεσολογγίου.** Πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἰναι τὸ Μεσολόγγι (12.600 κάτ.), πόλις ὡραία, κτισμένη στὰ Α τῆς λιμνοθάλασσας. Εἰναι πόλις ἱστορικὴ καὶ ἔνδοξη γιὰ τὸν ἡρωϊσμὸ καὶ τὴ θυσία τῶν πολεμιστῶν της στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821. Στολίζεται μὲ τὸ ἱστορικὸ «Ηρώον» τῶν πεσόντων καὶ μὲ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Φιλέλληνα Λόρδου Βύρωνα.

”Αλλη πόλις εἰναι τὸ Αἰτωλικό, ποὺ εἰναι κτισμένο σὲ νησῖδα τῆς λιμνοθάλασσας καὶ συνδέεται μὲ τὴν ξηρὰ μὲ δυὸ γέφυρες λιθόκτιστες.

2. **Ἐπαρχία Ναυπακτίας** Πρωτεύουσα ἡ Ναύπακτος (7.200 κάτ.) μὲ Ἐνετικὸ φρούριο καὶ γραφικώτατο μικρὸ λιμάνι. Ἡ ἐπαρχία αὐτὴ εἰναι ὁρεινὴ καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰ χωριά. Μεγαλύτερα ἀπ' αύτὰ εἰναι ὁ Πλάτανος καὶ ἡ Ἀράχωβα. Τὸ μικρό χωριό Ἀντίρριον συνδέεται μὲ φέρρυ - μιπώτ (πορθμεῖον) μὲ τὸ ἀπέναντι αύτοῦ Ρίον τῆς Πελοποννήσου.

3. **Ἐπαρχία Τριχωνίδος** Πρωτεύουσα τὸ Ἀγρίνιον (Βραχώρι) μὲ 27.000 κατοίκους. Παράγει ἐκλεκτὰ καπνὰ καὶ ἔχει πολλὰ καπνεργοστάσια.

Αξιόλογη κωμόπολις είναι τὸ Θέρμον (Κεφαλόβρυσο), ποὺ ἥτον στήν ἀρχαιότητα ἔδρα τῆς Αἰτωλικῆς Συμπολιτείας.

4. **Ἐπαρχία Βάλτου.** Πρωτεύουσα ἡ Ἀμφιλοχία (Κραβασαρᾶς) μὲ 5.850 κατοίκους, παράλια πόλις μὲ λιμάνι.

Αξιόλογη κωμόπολις είναι ἡ Δεπενοῦ.

5. **Ἐπαρχία Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου.** Πρωτεύουσα ἡ Βόνιτσα (3.300 κάτ.) στήν παραλία τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἦτο ἔδρα τῶν Κλεφτῶν.

Αξιόλογες κωμοπόλεις είναι ἡ Κατούνα καὶ ὁ Ἀστακός, ποὺ παράγει ἐκλεκτὰ καρπούζια καὶ χρησιμεύει ὡς λιμάνι τῆς περιοχῆς.

B' Εὔβοια

(Ἐκτασις 4.019 τ. χ.—Πληθυσμὸς 166.000 κάτ.)

Ἡ Εὔβοια είναι μία ἀπὸ τις μεγαλύτερες νήσους τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ τὸ ἔδαφός της δύμοιάζει πολὺ μὲ τὸ ἔδαφος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀποτελεῖ μὲ αὐτὴν τὴν Ἱδια φυσικὴ περιοχή. Γι” αὐτό θὰ τὴν ἔξετάσουμε συνέχεια μὲ τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα.

ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

ΘΕΣΙΣ — ΕΚΤΑΣΙΣ. Βρίσκεται ἀπέναντι ἀπό τὴν Ἀνατολικὴν παραλία τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν ὁποία χωρίζεται μὲ μιὰ στενὴ λωρίδα θαλάσσης.

ΕΔΑΦΟΣ. Τὰ ΒΑ. παράλια τῆς νήσου είναι ἀπότομα, ἐνῷ τὰ ΝΔ. σχηματίζουν τὸν γραφικὸν Εὔβοϊκὸν κόλπον, ὁ ὅποιος στὸ μέσον στενεύει πολὺ καὶ σχηματίζει τὸν πορθμὸν τοῦ Εύριπου μὲ πλάτος 40 μέτρα. Στὸ σημεῖο αὐτὸν ὑπάρχει γέφυρα, ποὺ συνδέει τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα μὲ τὴν Εὔβοια.

Ο πορθμὸς αὐτὸς είναι γνωστὸς γιὰ τὶς παλίρροιές του καὶ χωρίζει τὸν Εύβοϊκὸν κόλπο σέ βόρειο καὶ νότιο Εύβοϊκὸν κόλπο.

Στὰ ΒΑ. σχηματίζονται τὰ ἀκρωτήρια Ἀρτεμίσιον καὶ Κήναιον, εἰς δὲ τὸ νότιο ἄκρο ὁ τρικυμιώδης Καφηρέας (Κάβο Ντόρο).

Τὸ ἔδαφος τῆς Εύβοιας είναι ὀρεινὸν μὲ ὑψηλότερα ὄρη τὴ Δίρφυ (1743 μ.) καὶ τὸν "Ολυμπὸν στὸ κέντρο καὶ τὴν Πυ-

Ξαριά, τὸ Κανδήλι καὶ τὸ Τελέθριο, ποὺ βρίσκονται στὸ Β. μέρος αὐτῆς. "Ολα είναι κατάφυτα ἀπό πεῦκα.

'Ανάμεσα στὰ βουνά καὶ στὴν παραλία σχηματίζονται μικρές καὶ εὔφορες πεδιάδες. Τέτοιες είναι τῶν Ἀμπελίων (τὸ Ληγάνιον πεδίον τῶν ἀρχαίων) κοντά στὴ Χαλκίδα, τῶν ὡρεῶν στὸ Ζηροχώρι καὶ τὸ λεκανοπέδιο τῆς Κύμης.

Ποταμούς μεγάλους δὲν ἔχει ἡ Εύβοια. Σπουδαιότεροι είναι δὲ Λήλας, δὲ Βούνδωρος, ποὺ τὸν σχηματίζουν ὁ Κηρεὺς καὶ δὲ Νηλεὺς καὶ δὲ Ἰμβρασος, ποὺ διαρρέει τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀλιβερίου.

Πλησίον τοῦ Ἀλιβερίου ὑπάρχει καὶ ἡ μικρὰ λίμνη Δυστός. Τὸ Κλῖμα τῆς Εύβοιας είναι μεσογειακό καὶ εύνοεῖ πολὺ τὴ βλάστηση, ἡ δποία είναι πλουσιωτάτη στὶς περισσότερες περιοχὲς τῆς νήσου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ἡ Εύβοια είναι εύφορωτάτη νῆσος. Παράγει κυρίως σιτηρά, κρασί, λάδι, ὅσπρια, ὄπωρικά - λαχανικά, καπνό, βαμβάκι καὶ περίφημα σῦκα (Κύμης).

'Ακμάζει ἡ κτηνοτροφία (βόδια, αἴγοπρόβατα), ἡ πτηνοτροφία, ἡ σηροτροφία καὶ ἡ μελισσοκομία. 'Αξιόλογη είναι ἡ ἀλιεία Ιδίως σαρδελλῶν. Τὰ δάση της δίδουν ἀφθονη ἐυλεία καὶ ρετσίνη.

Σημαντικός είναι καὶ δὲ ὁ ρυκτὸς πλοῦτος τῆς Εύβοιας. Ἀπό τὸ ἔδαφός της ἔξαγονται σιδηρούχα μεταλλεύματα, λευκόλυθος καὶ μάρμαρα, εἰς δὲ τὸ Ἀλιβέρι καὶ Κύμη ἔξαγεται λιγνίτης, μὲ τὸν δποῖον λειτουργεῖ τό ἔργοστάσιο ἡλεκτροπαραγωγῆς τοῦ Ἀλιβερίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Διοικητικῶς ἡ Εύβοια περιλαμβάνει καὶ τὴ νῆσο Σκύρο καὶ ἀποτελοῦν μαζὶ ἔνα Νομό.

'Ο Νομὸς Εύβοιας χωρίζεται σὲ 3 Ἐπαρχίες :

1. Ἐπαρχία Χαλκίδος. Πρωτ. τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ είναι ἡ Χαλκίς (25.500 κάτ.) Είναι ἀρχαιοτάτη πόλις μὲ ζωηρὸ ἐμπόριο καὶ βιομηχανία τσιμέντων, τούβλων, οίνοπνεύματος καὶ νεφτιοῦ.

Κωμοπόλεις είναι ή **Έρέτρια** (Νέα Ψαρά), κτισμένη κοντά στὰ έρειπια τῆς ἀρχαίας Ἐρετρίας, πού τὴν κατέστρεψαν οἱ Πέρσες τὸ 490 π. Χ. Συνδέεται μὲ τὸν Ὁρωπὸ τῆς Ἀττικῆς μὲ φέρρυ - μπώτ. Ἀλλη κωμόπολις είναι τὰ **Ψαχνὰ** καὶ ἡ **Λίμνη**.

2. **Ἐπαρχία Καρυστίας.** Πρωτ. είναι ἡ **Κύμη** (3300 κάτ.), δόνομαστὴ γιὰ τὰ σῦκα, τὰ κρασιὰ καὶ τὰ μεταξωτά.

Κωμοπόλεις είναι τὸ **Άλιβέρι** μὲ τὸ θερμοηλεκτρικὸ ἔργοστάσιο τῆς Δ.Ε.Η., ἡ **Κάρυστος** καὶ ἡ **Σκῦρος** στὴ υῆσο Σκύρο, δόνομαστὴ γιὰ τὰ **Σκυριανὰ** ἔπιπλα καὶ τοὺς ἀστακούς τῆς.

3. **Ἐπαρχία Ιστιαίας.** Πρωτ. ἡ **Ιστιαία** (5.600 κάτ.). Ἐπίνειόν της είναι οἱ **Ωρεοί**, ὅπου παστώνονται σαρδέλλες. Ἀξιόλογη κωμόπολις είναι ἡ **Αἰδηψός** μὲ θαυμάσια ιαματικὰ λουτρά.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ

(Ἐκτασις 24.979 τ. χ.— Πληθυσμὸς 2.824.000 κάτοικοι)

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ορη: Γκιώνα, **Παρνασσός**, **Ἄγραφα**, **Βαρδούσια**, **Τυμφρηστός**, **Οὔτη**, **Οθρυς**, **Καλλίδρομον**, **Παναιτωλικόν**, **Μακρυνόρος**, **Ἀκαρνανικά**, **Ἐλικώνας**, **Κιθαιρώνας**, **Γεράνεια**, **Πάργηθα**, **Πεντέλη**, **Τμηττός**, **Τελέθριον**, **Δίρφυς**, **Κανδήλι**, **Ολυμπος**.

Πεδιάδες: **Ἀθηνῶν**, **Μεσογείων**, **Ἐλευσῖνος**, **Θηβῶν**, **Δεβαδείας**, **Δαμίας**, **Ἀγρινίου**, **Μεσολογγίου**.

Λίμνες: **Τριχωνίς**, **Δυσιμαχία**, **Ἀμερρακική**, **Τλίκη**.

Ποταμοί: **Ἄχελωος**, **Ἀγραφιώτης**, **Μέγδοθας**, **Εὔηνος**, **Μόργος**, **Σπερχείς**, **Βοιωτικὸς Κηφισός**, **Ἀσωπός**.

Κόλποι: **Μαλιακός**, **Εὐθεϊκός**, **Σαρωνικός**, **Κορινθιακός**, **Ἀμερρακικός**.

Ἀκρωτήρια: **Ἀρτεμίσιον**, **Κήγαιον**, **Καφηρέας**, **Ἀντίρριον**, **Ἀκτιον.**

Νῆσοι: **Εὔδοια**, **Σκῦρος**, **Σαλαμίνα**, **Αἴγινα**, **Πόρος**, **Γδρα**, **Σπέτσες**, **Κύθηρα**.

Κλῖμα: **Ηπειρωτικὸ** στὰ ἐσωτερικά, **μεσογειακὸ** στὰ παράλια καὶ στὰ νησιά.

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα : Γεωργικά: Σιτηρά, βαμβάκι, καπνός, διπλαρικά, λάδι, ζέλης, κρασί, σταφύλια.

Κτηνοτροφικά : Γάλα, τυρί, κρέας, μαλλιά, δέρματα.

Άλιευτικά : Ψάρια στη λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου—
Αιτωλικοῦ, στὸν Ἀμβρακικὸν κόλπο καὶ
στὰ νησιά.

Δασικά : Ευλεία, ρετσίνι, νέφτι.

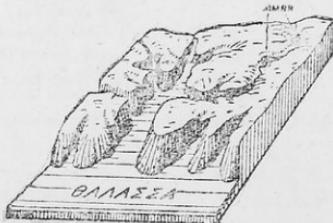
Όρυκτά : Μάρμαρα, λιγνίτης καὶ μεταλλεύματα
βωξίτου, άλουμινου, χαλκοῦ, χρωμίου καὶ
αιθήρου.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

N O M O I	"ΕΓΓΟΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ ΧΛΙΟΥ. Νομός	Πληθυσμός Νομού	Πρωτεύουσα Νομού	*Επαρχίες Νομού	Πρωτεύουσα *Επαρχίας	Πληθυσμός Πρωτεύουσ- σης
1. Αττικῆς	3.805	2.053.000	Αθῆναι	α) Ἀττικῆς β) Μεγαρίδος γ) Αιγαίνης δ) Τροιζηνίας ε) "Υδρας στ) Κυθήρων	Αθῆναι Μέγαρα Αἴγινα Πόρος "Υδρα Κύθηρα	628.000 17.000 6.000 4.500 2.800 850
2. Βοιωτίας	3.135	114.000	Λεβάδεια	α) Λεβαδείας β) Θηβῶν	Λεβαδεία Θῆβαι	13.600 16.000
3. Φθιώτιδος	4.195	160.000	Λαμία	α) Φθιώτιδος β) Δομοκοῦ γ) Λοκρίδος	Λαμία Δομοκός Ἀταλάντη	33.000 2.000 4.650
4. Φωκιδίος	2.078	48.000	Αμφισσα	α) Παρνασσίδος β) Δωρίδος	Αμφισσα Λιδωρίκι	6.000 1.350
5. Εύρυτανίας	2.036	40.000	Καρπενήσι	Εύρυτανίας	Καρπενήσι	3.850
6. Αιτωλίας καὶ Αχαρνανίας	5.711	238.000	Μεσολόγγι	α) Μεσ/γγίου β) Ναυπακτίας γ) Τριχωίδος δ) Βάλτου ε) Βουίτσης καὶ Ζηρομέρου	Μεσολόγγι Ναύπακτος Ἀγρίνιον Αμφιλοχία Βόνιτσα	12.600 7.200 27.000 5.850 3.300
7. Εύβοιας	4.019	166.000	Χαλκίς	α) Χαλκίδος β) Καρυστίας γ) Ιστιαίας	Χαλκίς Κύμη Ιστιαία	25.500 3.300 5.600

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.** 1) Ποιά είναι τὰ ὄρη τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος;
 2) Ποιά είναι τὰ ὄρη α) τῆς Ἀνατολικῆς, β) τῆς Κεντρικῆς καὶ γ) τῆς Δυτικῆς καὶ Στερεᾶς 'Ελλάδος;
 3) Ποιοί ποταμοί τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος χύνονται στὸ Ιόνιον Πέλαγος καὶ ποιοί στὸ Αἰγαῖον;
 4) Ποιές περιοχές τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος ἔχουν κλίμα ἡ πειρωτικό καὶ ποιές μεσογειακό καὶ γιατί;
 5) Ποιά είναι τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος καὶ σὲ ποιές περιοχές τῆς παράγονται;
 6) Ποιά ὀρυκτά ἔξαγονται καὶ ἀπὸ ποιές περιοχές;

- ΕΡΓΑΣΙΕΣ.** 1) Νὰ φτιάξετε πίνακα μὲ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς καὶ ιστορικοὺς τόπους κάθε νομοῦ τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος χωριστά.
 2) Νὰ χαρτογραφήσετε τὴ Στερεὰ 'Ελλάδα.
 3) Νὰ περιγράψετε στὸ τετράδιό σας ἐνα ἀπὸ τὰ ἔξης νοερὰ ταξίδια μὲ αὐτοκίνητο: α) Ἀθῆναι — Δωμοκός. β) Λειβαδιά — Δελφοί — Λιδωρίκη — Ναύπακτος. γ) Ναύπακτος — Μεσολόγγι — Ἀγρίνιον — Ἀμφιλοχία.

Β' ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

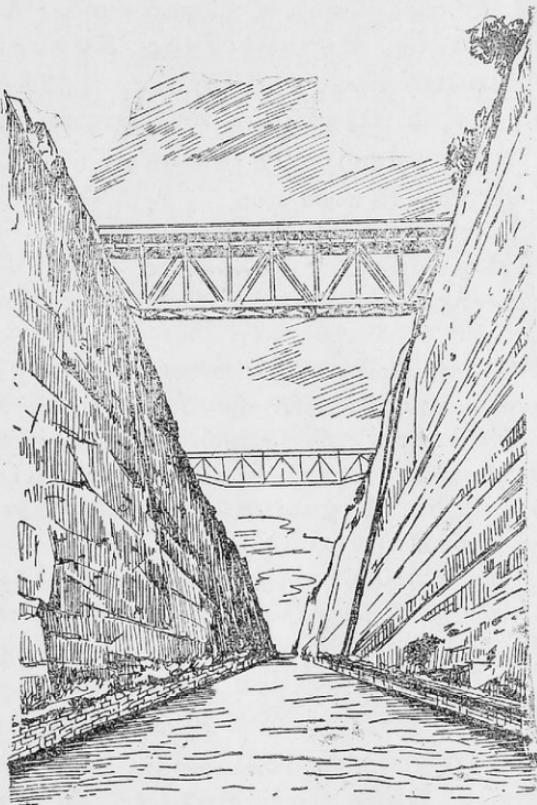
ΓΕΝΙΚΑ. Η Πελοπόννησος ήτο χερσόνησος καὶ ἐνώνετο μὲ τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Τὸ 1893 ὅμως ἔφτιασαν τὴ διώρυγα τῆς Κορίνθου. "Εσκαψαν δηλ. στὸν Ἰσθμό ἔνα βαθὺ καὶ πλατύ αὐλάκι καὶ ἔνωσαν τὸ Σαρωνικὸ κόλπο μὲ τὸν Κορινθιακό. Τὸ μῆκος τῆς διώρυγας είναι 6.300 μέτρα καὶ τὸ βάθος τῆς 8 μέτρα. Τὸ πλάτος τῆς είναι στὸν πυθμένα 21 μ. καὶ στὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης 24,60 μ.

"Ετοι ἡ Πελοπόννησος είναι σήμερα μιὰ μεγάλη νῆσος, πού μὲ δυὸ γέφυρες ἐπάνω στὴ διώρυγα συνδέεται μὲ τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὴν μιὰ γέφυρα περνᾶ ὁ σιδηρόδρομος καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὰ ἄλλα μέσα συγκοινωνίας καὶ οἱ πεζοί.

Καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες νῆσο τὴ θεωροῦσαν τὴν Πελοπόννησο καὶ τὴν ἔλεγαν νῆσο τοῦ Πέλοπα, τοῦ μυθικοῦ βασιλιά της.

ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Η Πελοπόννησος, ποὺ λέγεται καὶ Μοριᾶς, ἔχει σχῆμα φύλλου πλατάνου. Βρίσκεται πρὸς Ν. τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Βρέ-

Η ΔΙΩΡΥΖ ΚΟΡΙΝΘΟΥ, διὰ τῆς ὧδος
συνδέεται ἡ Στερεὰ μὲ τὴν Πελοπόννησον.

χεταὶ ἀπὸ τοὺς κόλπους Σαρωνικό, Κορινθιακὸ καὶ Πατραϊκό, ἀπὸ τὸ Ἰόνιον καὶ Αἰγαῖον Πέλαγος καὶ ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα.

Ἐκτασι ἔχει 21.556 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα.

ΤΑ ΠΑΡΑΛΙΑ τῆς Πελοποννήσου είναι δαντελλωτὰ καὶ σχηματίζουν βαθεῖς κόλπους μὲ γραφικὰ νησιά. (**Ἀργολικὸς κόλπος, Λακωνικός, Μεσσηνιακός, Κυπαρισσιακός**).

Νησιὰ είναι οἱ **Σπέτσες**, ἡ **"Υδρα**, ὁ **Πόρος**, τὰ **Κύθηρα**, οἱ **Οίνοῦσες** καὶ ἡ ἱστορικὴ νῆσος **Σφακτηρία**.

ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ είναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὅρεινὸ μὲ λίγες εὐφορες πεδιάδες πρὸς τὰ παράλια.

Πρὸς βορρᾶν τὰ κυριώτερα ὄρη τῆς είναι τὸ **Παναχαϊκόν**, ὁ **Ἐρύμανθος**, ἡ **Φοιλόη**, τὰ **Αροάνια**, (Χελμός) μὲ τοὺς φημισμένους καταρράκτες «τὰ "Υδατα τῆς Στυγός» καὶ ἡ **Κυλλήνη** (Ζήρια).

Ν. τῆς Κυλλήνης ἐκτείνονται τὸ **Ἀραχναῖον** καὶ τὸ **Διδυμον**, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν **Ἀργολικὴ Χερσόνησο**.

Στὸ κέντρον τῆς Πελοποννήσου ὑψώνεται τὸ **Μαινάλον**, ποὺ πλαισιώνεται πρὸς Α. μὲ τὸ **Αρτεμίσιον**, τὸ **Παρθένιον** καὶ τὸν **Πάρνωνα**, ὁ ὅποιος σχηματίζει τὴν **χερσόνησον τοῦ Πάρνωνος**.

Πρὸς Ν. τοῦ Μαινάλου ὑψώνεται τὸ **Λύκαιον** καὶ ΝΑ. αὐτοῦ ὑψώνεται τὸ ὑψηλότερο ὄρος τῆς Πελοποννήσου ὁ **Ταΰγετος** (2.407 μ.), ὁ ὅποιος σχηματίζει τὴν **χερσόνησο τῆς Μάνης**.

ΝΔ. τοῦ Ταΰγετου είναι τὰ ὄρη **Νόμια**, **Ιθώμη** καὶ **Λυκόδημον**, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν **χερσόνησο τῆς Πυλίας**.

Άκρωτήρια. Τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου σχηματίζει τὰ ἀκρωτήρια **Σκύλαιον, Μαλέας, Ταίναρον, Ακρίτας, Κατάκωλον** καὶ **"Αραξος**.

Πεδιάδες. Οἱ πεδιάδες τῆς Πελοποννήσου ἔγιναν ἀπὸ προσχώσεις τῶν ποταμῶν τῆς. Μεγαλύτερες είναι τῆς **Ἀργολίδας**, τῆς **Λακωνίας**, τῆς **Μεσσηνίας**, τῆς **Ηλείας**, τῆς **Μανωλάδας** καὶ τῶν **Πατρῶν**.

Στὸ κέντρον τῆς σχηματίζονται δύο ὄροπέδια: τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς Μεγαλοπόλεως.

Ποταμοί. Τὶς πεδιάδες τῆς Πελοποννήσου τὶς δισρέπουν ποταμοὶ καὶ τὶς κάνουν εὔφορες. Ὁ μεγαλύτερος ποταμός τῆς είναι ὁ

Αλφειδές μὲ πολλούς παραποτάμους, ποὺ σπουδαιότερος είναι δ Λάδωνας. Μὲ τὰ νερὰ τοῦ Λάδωνα κινεῖται τὸ ύδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τῆς Δ.Ε.Η.

Άλλοι ποταμοί της είναι δ θρυλικὸς Εύρωτας, δ Πάμισσος, δ Νέδας, δ Πηγειός τῆς Ήλείας, δ Γλαῦκος, ποὺ μὲ τὰ νερά του κινεῖται τὸ ἐργοστάσιο ήλεκτροπαραγωγῆς τῶν Πάτρων, δ Σελινοῦς, δ Βουραϊκός, δ Κραθις, δ Ασωπὸς τῆς Κορινθίας καὶ δ Ἰναχος τῆς Αργολίδας.

Λίμνες. Στὴν Πελοπόννησο ύπάρχουν οἱ γνωστὲς ἀπὸ τὴ Μυθολογία λίμνες τῆς Στυμφαλίας καὶ τῆς Λέρυνης. Υπάρχουν ἐπίσης οἱ λίμνες τῆς Αγουλινίτσας καὶ τῆς Μουργιᾶς, ποὺ είναι μεγάλα ίχθυοτροφεῖα.

Τὸ κλίμα στὰ πάραλια είναι μεσογειακό, εἰς δὲ τὰ δρεινὰ είναι ἡπειρωτικό. Τὸ ίδιαίτερο γνώρισμα τοῦ κλίματος τῆς Πελοποννήσου είναι ὅτι στὴ Δυτικὴ Πελοπόννησο πέφτουν περισσότερες βροχὲς παρὰ στὴν Ανατολικὴ ἐξ αἰτίας τῶν ύγρῶν δυτικῶν ἀνέμων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Η Πελοπόννησος παράγει ποικιλία προϊόντων καὶ κυρίως γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικά.

Τὰ κυριώτερα γέωργικὰ προϊόντα της είναι σταφίδα (Κορινθία, Αχαΐα, Ήλεία, Μεσσηνία), σταφύλια, κρασί, λάδι-ἔλιές, σῦκα, ἐσπεριδοειδῆ, σιτηρά, λαχανικά, δρωρικά.

Η κτηνοτροφία είναι ἀρκετά ἀνεπτυγμένη. Έκτρέφονται αἴγοπρόβατα, βόδια, ίπποι καὶ χοίροι.

Ἀρκετὰ ψάρια ἀλιεύονται στοὺς κόλπους τῆς καὶ στὰ ίχθυοτροφεῖα της.

Δασικὰ προϊόντα. Ἀπὸ τὰ δάση της βγαίνει ξυλεία, ρετσίνι, νέφτι. Όνομαστὴ είναι ἡ ξυλεία τῆς Βυτίνας στὸ δρός Μαίναλον καὶ τοῦ Ταύγέτου.

Η βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον είναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένα. Υπάρχουν ἐργοστάσια οἰνοπνευματοποιίας (Κορινθία, Πάτραι, Ήλεία, Μεσσηνία), τοματοπολτοῦ καὶ λαχανικῶν (στὸ Ναύπλιο), Χαρτοποιίας (Αἴγιον, Πάτραι), σαπωνοποιίας (Αἴγιον) καὶ σύκων (Καλαμάτα).

Τὸ ἐμπόριο ἔξυπηρετεῖται κυρίως μὲ τοὺς λιμένες τῶν Πατρῶν, τῆς Καλαμάτας, τοῦ Κατακώλου, τοῦ Αιγίου, τοῦ Κιάτου καὶ τοῦ Ναυπλίου. Ἀπὸ τοὺς λιμένες αὐτοὺς ἔξαγονται καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ σταφίδα, λάδι, σῦκα, ἐσπεριδοειδῆ.

Συγκοινωνία. Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τῶν Σ.Π.Α.Π., ποὺ διακλαδίζεται στὴν Κόρινθο, συνδέει τὶς σπουδαιότερες πόλεις τῆς Πελοποννήσου (ἐκτὸς τῆς Σπάρτης). Ἀπὸ τὸ Διακοπτὸ ὡς τὰ Καλάβρυτα κυκλοφορεῖ ὁ διοντωτὸς σιδηρόδρομος. **Αὐτοκινητόδρομοι** ἔπιστης συνδέουν ὅλες τὶς πόλεις καὶ τὶς κωμοπόλεις τῆς Πελοποννήσου. Ἡ Καλαμάτα συνδέεται μὲ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀεροπορικῶς.

Τὰ παράλια ἔξυπηρετοῦνται καὶ μὲ ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία. Τὸ Ρίο συνδέεται μὲ τὸ Ἀντίρριο μὲ φέρρυ - μπώτ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ἡ Πελοπόννησος ἔχει πληθυσμὸ 1.096.390 κατοίκους καὶ δισι. ρεῖται σὲ 7 νομούς: 1) Κορινθίας, 2) Ἀργολίδος, 3) Ἀρκαδίας 4) Λακωνίας, 5) Μεσσηνίας, 6) Ἡλείας καὶ 7) Ἀχαΐας.

1. Νομὸς Κορινθίας

(Ἐκτασις 2280 τ. χλμ. — Πληθυσμὸς 112. 500 κατοίκοι).

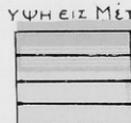
Βρίσκεται στὰ Β. Α. τῆς Πελοποννήσου καὶ χωρίζεται ἀπὸ τὸ Νομὸ Αττικῆς μὲ τὰ Γεράνια ὄρη, διότι περιλαμβάνει καὶ τμῆμα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. **Βρέχεται** δέ ἀπὸ τὸ Σαρωνικὸ κόλπο καὶ ἀπὸ τὸν Κορινθιακό. **Συνορεύει** ὀκόμη μὲ τοὺς Νομούς Ἀχαΐας, Ἀρκαδίας καὶ Ἀργολίδος.

Ο Νομὸς αὐτὸς περιλαμβάνει τὴν ὁρεινὴ περιοχὴ τῆς **Κυλλήνης**, τὸ Α. μέρος τῶν **Ἀροανίων** (Χελμοῦ), τὴν πεδινὴν εὐφοριωτάτη λωρίδα τῆς Κορινθίας, τὴν περιοχὴ τῆς λίμνης **Στυμφαλίας** καὶ τῆς λίμνης **Φενεοῦ**, ποὺ ἔχει ἀποικηρανθῆ.

Ἄποτελεῖται μόνον ἀπὸ μιὰ Ἐπαρχία, τὴν **Ἐπαρχία Κορινθίας** μὲ πρωτ. τὴν **Κόρινθο** (16.000 κατ.), πόλι παράλια μὲ τὸν περιφέρημο Ναὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἡ Κόρινθος εἶναι νέα πόλις, γιατὶ χτίστηκε κατοικυργία μετὰ τοὺς καταστρεπτικοὺς σεισμούς τοῦ 1928.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΓΕΟΦΥΣΙΚΟ³ ΠΟΛΙΤΙΚΟ³ ΧΑΡΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟ ΑΦΑΛΤΑΙΣ

Άνω των 1000.

500 - 1000.

200 - 500 Σ.Μ.

0 - 200.

Άμαζείται οδοί,
 Σιδηροδρόμοι
 Όρα Νομών
 Σύνορα Κρατών

Ποταμοί
 Λίμναι
 Άρχαιοι Τόποι

Σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὴν Κόρινθο βρίσκεται ἡ Παλαιὰ Κόρινθος μὲ τὴν ἀκρόπολί της, τὴν Ἀκροκόρινθο.

Πόλεις στὸ τμῆμα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἶναι τὸ **Λουτράκι**, στούς πρόποδες τοῦ ὄρους Γεράνια, μὲ τὶς φημισμένες ἴσματικὲς πηγές του καὶ οἱ "Αγιοι Θεόδωροι".

Κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου συναντᾶμε τὸ **Κιάτο**, λιμάνι ἔξαγωγῆς σταφίδος, καὶ τὸ κατάφυτο μὲ πεῦκα **Ευλόκαστρο**, κέντρο παραθερισμοῦ πολλῶν ξένων. Νοτίως τῆς Κορίνθου βρίσκεται ἡ **Νεμέα** μὲ τὰ καλὰ κρασιά της.

Ιστορικὸς τόπος εἶναι τὰ **Δερβενάκια** ὅπου δὲ Κολοκοτρώνης κατέστρεψε τὸ στρατὸ τοῦ Δράμαλη (τὸ 1822).

2. Νομὸς Ἀργολίδος

(Ἐκτασις 2262 τ. χλμ. — Πληθυσμὸς 90.000 κάτ.).

Συνορεύει μὲ τὸ νομὸ Κορινθίας καὶ μὲ τὸ νομὸ Ἀρκαδίας, ἀπὸ τὸν ὅποιον χωρίζεται μὲ τὰ ὅρη **Λύρκειον**, **Ἀρτεμίσιον** καὶ **Παρθénιον**. Βρέχεται δὲ ἀπὸ τὸ Σαρωνικὸ κόλπο καὶ ἀπὸ τὸν Ἀργολικό.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν **πεδιάδα** τῆς Ἀργολίδας, ποὺ τὴ διαρρέουν οἱ μικροὶ **ποταμοὶ** **"Ιναχος** καὶ **"Ερασίνος**, καὶ ἀπὸ τὴ χερσόνησο τῆς Ἀργολίδος μὲ τὰ ὅρη **"Αραχναῖον** καὶ **Δίδυμον**.

Παράγει πολλὰ γεωργικὰ προϊόντα καὶ κυρίως λαχανικά, φημισμένα πεπόνια, ντομάτες, μελιτζάνες, ὅσπρια, σιτηρά, βαμβάκι, καπνὸν καὶ ἐσπεριδοειδῆ.

Ο Νομὸς Ἀργολίδος ἔχει **συγκοινωνία** μὲ σιδηρόδρομο καὶ αὐτοκίνητα καὶ μεγάλη τουριστική κίνησι, γιατὶ ἔχει ἀρχαιότητες (Μυκῆνες, Ἐπίδαυρος κ.ἄ.). Χωρίζεται σὲ 3 ἑπαρχίες.

α') **Ἐπαρχία Ναυπλίας.** Πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι τὸ **Ναύπλιον** (9.000 κάτ.). Εἶναι κτισμένο στὸ μυχό τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου καὶ ἔχει τρία Ἐνετικὰ φρούρια : **Παλαμήδι**, τὴν **Ἀκροναυπλία** καὶ τὴ γραφικὴ νησίδα **Μπούρτζι**. Τὸ Ναύπλιο ἔγινε ἡ πρώτη πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ιστορικές κωμοπόλεις είναι ή Τίρυνθα μὲ ἀρχαῖα Κυκλώπεια τείχη καὶ μὲ ἀγροτικὲς φυλακές· ή Παλαιὰ Ἐπίδαυρος, κοντὰ στὴν ὅποιαν σώζονται τὸ Ἱερὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τὸ ὡραῖο ἀρχαῖο θέατρο, ὃπου παίζονται σήμερα ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ ἔργα· ή Νέα Ἐπίδαυρος, ὃπου ἔγινε ή πρώτη Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων, καὶ ή ἀρχαῖα Ἀσίνη μὲ ἀρχαιότητες.

β') Ἐπαρχία Ἀργους. Πρωτεύουσα είναι τὸ Ἀργος (17.600 κάτ.), πόλις γεωργικὴ μὲ ἀρχαῖο φρούριο. Πλησίον αὐτοῦ βρίσκονται οἱ ἀρχαῖες Μυκῆνες μὲ πολλὲς ἀρχαιότητες, καθὼς καὶ ή λίμνη Δέρνη.

Κυριώτερες κωμοπόλεις είναι ή Νέα Κίος καὶ ὁ Ἀχλαδόνα μπος.

γ') Ἐπαρχία Ἐρμιονίδος. Πρωτεύουσα είναι τὸ Κρανίδι (4.000 κάτ.), ποὺ παράγει καλὸ λάδι. Κυριώτερη κωμόπολις είναι ή Ἐρμιόνη.

3. Νομὸς Ἀρκαδίας

(Ἐκτασις 4.353 τ. χ.—Πληθυσμὸς 135.000 κάτ.)

Ο Νομὸς Ἀρκαδίας βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Πελοποννήσου καὶ συνορεύει μὲ ὅλους τοὺς Νομοὺς τῆς Πελοποννήσου· μόνον στὴ ΝΑ πλευρά του βρέχεται ἀπὸ τὸν Ἀργολικὸ κόλπο.

Είναι περιοχὴ δρεινή. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ὄροπέδιο τῆς Ἀρκαδίας, τὸ ὅποιον μὲ τὸ ὄρος Μαίναλον χωρίζεται σὲ δύο ὄροπέδια: τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς Μεγαλοπόλεως. Ἀποτελεῖται ἀκόμη ἀπὸ τὴν δρεινὴ καὶ δασώδη Γορτυνία πρὸς Δ. καὶ ἀπὸ τὴν Κυνουρία πρὸς Α.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ είναι ψυχρὸ καὶ πολὺ ύγιεινό. Στὴν Κυνουρία είναι μεσογειακό.

Καλλιεργοῦνται σιτηρά, πατάτες, ὄσπρια, ἀμπέλια καὶ στὴν Κυνουρία ἔλιές.

Ἀπὸ τὰ δάση τῆς Βυτίνας βγαίνει ἀρκετὴ ξυλεία ἐλάτης. Εκτρέφονται δὲ ἀρκετὰ αἴγοπρόβατα καὶ χοῖροι.

Η συγκοινωνία τοῦ Νομοῦ ἔξυπηρετεῖται μὲ σιδηρόδρομο καὶ αὐτοκίνητα. Η περιφέρεια τῆς Κυνουρίας ἔξυπηρετεῖται καὶ μὲ ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία.

‘Ο Νομός Ἀρκαδίας χωρίζεται σὲ 4 Ἐπαρχίες :

α') **Ἐπαρχία Μαντινείας.** Πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ **Τρίπολις** (18.500 κάτ.), κτισμένη στοὺς πρόποδες τοῦ Μαινάλου σὲ ὑψόμετρο 700 μέτρων. Εἶναι συγκοινωνιακὸς κόμβος ὅλης τῆς Πελοποννήσου. ἔχει πολλὰ ξενοδοχεῖα καὶ θαυμάσιο Νοσοκομεῖο.

Κωμοπόλεις εἶναι τὸ **Λεβίδι**, ἡ **Νεστάνη**, ἡ **Κανδήλα** καὶ τὸ ἱστορικὸ **Βαλτέτσι**, ὀνομαστὸ γιὰ τὴν πανωλεθρία τῶν Τούρκων (1821).

β') **Ἐπαρχία Γορτυνίας.** Πρωτεύουσα ἡ ἱστορικὴ κωμόπολις **Δημητσάνα** (1.600 κάτ.), πατρίδα τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε' καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ.

Κωμοπόλεις εἶναι ἡ **Βυτίνα**, κέντρον παραθερισμοῦ, ἡ **Καρύταινα**, τὰ γραφικὰ **Λαγκάδια**, καὶ τὰ **Τρόπαια**.

γ') **Ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως.** Πρωτεύουσα ἡ **Μεγαλόπολις** (2.500 κάτ.), κτισμένη κοντὰ στὰ ἐρείπεια τῆς ἀρχαίας ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΟΛΕΩΣ, ποὺ ἐκτίσθη ἀπὸ τὸ Θηβαϊο στρατηγὸν Ἐπαμεινώνδα. Σώζονται τὰ ἐρείπια ἀρχαίου θεάτρου.

Κωμοπόλεις εἶναι τὸ **Λεοντάρι** καὶ τὸ **Ισαρι**.

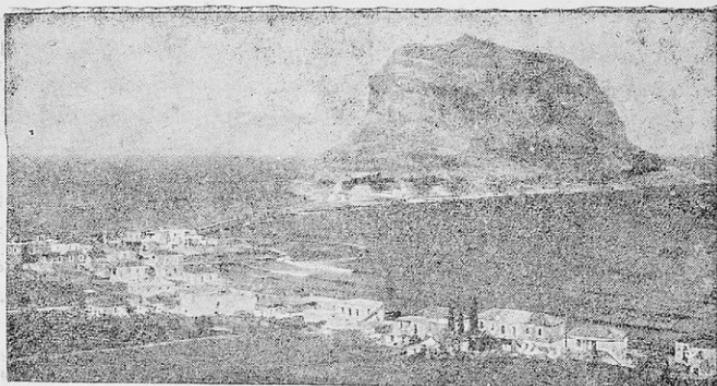
δ') **Ἐπαρχία Κυνουρίας.** Πρωτεύουσα τὸ **Λεωνίδιον** (3.300 κάτ.). Ἰστορικὴ κωμόπολις εἶναι τὸ **Ἄστρος**, ὃπου συνῆλθε ἡ Β' Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων (1823). Ἄλλες Ἰστορικὲς κωμοπόλεις εἶναι τὰ **Βέρβενα** καὶ τὰ **Δολιανά**, ὀνομαστές γιὰ τὶς νίκες τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τούρκων (1821).

4. Νομὸς Λακωνίας

(Ἐκτασις 3.764 τ. χ.—Πληθυσμὸς 118.500 κάτ.)

Βούσκεται στὸ ΝΑ μέρος τῆς Πελοποννήσου. Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Ἀρκαδίας καὶ Μεσσηνίας καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Μυρτῶν πέλαγος καὶ τοὺς κόλπους Λακωνικὸ καὶ Μεσσηνιακό.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς **χερσονήσους** τοῦ Πάρνωνος καὶ τοῦ Ταΰγέτου, (Μάνης) καὶ ἀπὸ τὴν μεταξὺ αὐτῶν κατάφυτη καὶ εὔφορη **κοιλάδα** τοῦ Εύρωτα ποταμοῦ, ποὺ τὴ διαρρέει.

Η ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΕΤΙΚΟ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΙΟ

‘Ο Νομός ἔχει κλῖμα μεσογειακό καὶ ύγιεινό. Παράγει λάδι ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἐσπεριδοειδῆ καὶ κρασί. Κτηνοτροφία ἔχει ἀνεπτυγμένη.

‘Η συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα καὶ πλοῖα. Σιδηροδρομική συγκοινωνία δὲν ἔχει, διότι τὸ ἔδαφος εἶναι πολὺ ὄρεινό.

‘Ο Νομὸς Λακωνίας χωρίζεται σὲ Ἐπαρχίες:

α') ‘Ἐπαρχία Λακεδαίμονος. Πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ Σπάρτη (12.000 κάτ.), κτισμένη κοντά στὴν ἀρχαία Σπάρτη καὶ πλησίον στὴν ὅχθη τοῦ Εύρωτα ποταμοῦ. Εἶναι ὥραία πόλις μὲ καλὴ ρυμοτομία καὶ μουσεῖο. Βρίσκεται ἀνάμεσα σὲ ἑλαιῶνες καὶ πορτοκαλιῶνες.

Κοντὰ στὴ Σπάρτη καὶ στοὺς πρόποδες τοῦ Ταΰγέτου ἴψῳνεται ὁ λόφος τοῦ Μυστρᾶ μὲ φρούριο καὶ Βυζαντινὲς Ἐκκλησίες. Ἀξιόλογη κωμόπολις εἶναι οἱ Κροκεαί.

β') ‘Ἐπαρχία Γυθείου. Πρωτεύουσα τὸ Γύθειον (6.500 κάτ.), ἐπίνειο τῆς Σπάρτης καὶ λιμένας ἔξαγωγῆς ὀλοκλήρου τῆς Λακωνίας.

γ') ‘Ἐπαρχία Οίτυλου. Πρωτεύουσα ἡ μικρὴ κωμόπολις Ἀρεόπολις (900 κάτ.) στὴν παραλία τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου. Άλλη κωμόπολις εἶναι ἡ Οίτυλος. Η περιοχὴ εἶναι ὄρεινὴ καὶ

άγονη καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἱστορικὴν Μάνη, ποὺ δὲν μπόρεσαν οἱ Τοῦρκοι νὰ τὴν ύποδουλώσουν.

δ') Ἐπαρχία Ἐπιβαύρου Λιμηρᾶς. Βρίσκεται στὴν περιοχὴ τοῦ Πάρνωνος μὲ πρωτεύουσα τὸν Μολάους (2.500 κάτ.), πόλι γεωργική.

Κωμοπόλεις εἶναι ἡ Νεάπολις (Βάτικα), ὀνομαστὴ ἀπὸ τὰ Βατικιώτικα κρεμύδια παράγει, καὶ ἡ Μονεμβασία μὲ ἴσχυρὸ φρούριο καὶ τὰ χιλιοτραγουδημένα κάστρα τῆς.

5. Νομὸς Μεσσηνίας

(Ἐκτασις 2.897 τ. χ.—Πληθυσμὸς 212.000 κάτ.)

Καταλαμβάνει τὸ ΝΔ τμῆμα τῆς Πελοποννήσου. Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Ἡλείας, Ἀρκαδίας καὶ Λακωνίας καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Μεσσηνιακὸ καὶ τὸν Κυπαρισσιακὸ κόλπο.

Ο Νομὸς Μεσσηνίας ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν χερσόνησο τῆς Πυλίας καὶ τὴν δυτικὴν πλευρὰ τοῦ Ταύγετου, μεταξὺ τῶν ὅποιων ἀπλώνεται ἡ μεγάλη καὶ εὐφορωτάτη πεδιάδα τῆς Καλαμάτας. Ἡ πεδιάδα αὐτὴ διαρρέεται ἀπὸ τὸν Πάμισσο ποταμὸ.

Ἄλλες μικρότερες πεδιάδες εἶναι τῆς Κυπαρισσίας, τῆς Πυλίας, τῆς Μεσσήνης. Όλες οἱ πεδιάδες παράγουν σταφίδα, σῦκα, ἑσπεριδοειδῆ, ἐλιές - λάδι, πατάτες, λαχανικά, δσπρια καὶ ρύζι στὰ βαλτώδη μέρη.

Τὶς καλλιέργειες αὐτὲς εύνοει τὸ ἥπιο καὶ γλυκὺ κλῖμα τοῦ Νομοῦ.

Η βιομηχανία εἶναι ἀνεπτυγμένη. Λειτουργοῦν στὴν Καλαμάτα ἐργοστάσια συσκευασίας τῆς σταφίδας καὶ τῶν σύκων, ἐργοστάσια ἔλαιουργίας, σαπωνοποιίας, οἰνοπνευματοποιίας, μεταξών. Εἶναι ὀνομαστὰ τὰ μεταξωτὰ τῆς Καλαμάτας.

Η συγκοινωνία εἶναι ἀνεπτυγμένη. Στὴν Καλαμάτα τερματίζουν καὶ οἱ δύο κλάδοι τῶν ΣΠΑΠ. Αὔτοκινητόδρομοι ἔξ ἄλλους ἔξυπηρετοῦν πολὺ τὴν συγκοινωνία. Τὰ παραλιακὰ μέρη ἔχουν καὶ ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία. Ἡ Καλαμάτα συνδέεται μὲ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀεροπορικῶς.

Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 4 Ἐπαρχίες :

α') Ἐπαρχία Καλαμῶν. Πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ Καλαμάτα (39.000 κάτ.). Είναι κτισμένη

στὸ μυχὸ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου μὲ σημαντικὸ λιμάνι ἔξαγωγῆς προϊόντων καὶ μὲ ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ κίνησι.

Ἄξιόλογες κωμοπόλεις εἶναι ὁ Ἀρις, τὰ Ἀρφαρά, ἡ Θεούρια.

β') Ἐπαρχία Μεσσήνης. Πρωτεύουσα ἡ Μεσσήνη (Νησί, 8.000 κάτ.), κέντρον παραγωγῆς ρυζιοῦ καὶ μὲ ἐργοστάσια ἑφλουδίσματος αὐτοῦ (ἐκκοιστήρια).

Ἄξιόλογες κωμοπόλεις εἶναι ὁ Μελιγαλᾶς καὶ τὸ Διαβολίτσι.

γ') Ἐπαρχία Πυλίας. Πρωτ. ἡ Πύλος (Ναυαρῖνο 3000 κάτ.), στὸ μικρό κόλπο τῆς ὁποίας ἔγινε τὸ 1827 ἡ ἔνδοξη ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου. Ἀπέναντί της εἶναι ἡ ἱστορικὴ νησίδα Σφακτηρία.

Ἄξιόλογες κωμοπόλεις εἶναι ἡ Μεθώνη καὶ ἡ Κορώνη μὲ Βενετσιάνικα κάστρα καὶ τὸ ἱστορικὸ χωριό Μανιάκι.

δ') Ἐπαρχία Τριφυλίας. Πρωτ. ἡ Κυπαρισσία (5.000 κάτ.) στὴν παραλία τοῦ Κυπαρισσιακοῦ κόλπου. Νοτίως αὐτῆς βρίσκονται οἱ πόλεις Φιλιατρὰ (7.000 κάτ.), Γαργαλιάνοι (6.900) καὶ Χώρα (3.850 κ.).

6. Νομὸς Ἡλείας

(Ἐκτασις 2.986 τ. χλμ.—Πληθυσμὸς 189.000 κάτ.).

Κατέχει τὸ Δυτικότερο τμῆμα τῆς Πελοποννήσου.

Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Ἀχαίας, Ἀρκαδίας καὶ Μεσσηνίας καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Ιόνιον πέλαγος.

Τὸ **ἔδαφος** τοῦ Νομοῦ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον πεδινὸ καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ συνεχόμενες πεδιάδες. Ὁπως εἶναι τῆς Μανωλάδας, τῶν Λεχαινῶν τῆς Ἀνδραβίδας, τῆς Γαστούνης, τῆς Ἀμαλιάδας καὶ τοῦ Πύργου.

Ολες μαζὶ οἱ πεδιάδες ἀποτελοῦν τὴ μεγάλη καὶ εύφορώτατη πεδιάδα τῆς Ἡλείας, ποὺ τὴν διαρρέουν οἱ ποταμοὶ Ἀλφειὸς καὶ Πηνειός. Στὶς ἐκβολές τοῦ Ἀλφειοῦ εἶναι ἡ λιμνοθάλασσα τῆς Ἀγουλινίτσας καὶ τῆς Μουργιᾶς καὶ ἡ γραφικὴ λουτρόπολις Καιϊάφα.

ΠΥΡΓΟΣ: Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΟΙΝΟΠΟΙΙΑΣ

Τὰ Ἀνατολικὰ τοῦ Νομοῦ εἶναι δρεινά μὲ τὰ ὅρη Ἐρύμανθο, τὴν κατάφυτη ἀπὸ πεῦκα καὶ βελανιδιές Φολόη καὶ τὸ Λύκαιον.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ εἶναι μεσογειακὸ μὲ πολλές βροχές.

Προϊόντα ἔχει κυρίως σταφίδα, κρασί, ἐλιές—λάδι, ὄπωρικά.

Στὰ πλούσια ἀπὸ χλόη λιβάδια βόσκουν πρόβατα, ἀγελάδες, ἀλογα. Φημισμένο εἶναι τὸ γιασούρτι τῆς Μανωλάδας.

Ἡ Συγκοινωνία εἶναι ἀνεπτυγμένη, διότι ἔχουπηρετεῖτε μὲ τὸ σιδηρόδρομο καὶ μὲ πλούσιο ὁδικὸ δίκτυο.

‘Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ δύο Ἐπαρχίες :

α) Ἐπαρχία Ἡλείας. Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ὁ **Πύργος** (20.500 κάτ.), κέντρῳ ἐμπορικό. Μὲ τοπικὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ συνδέεται μὲ τὸ **Κατάκωλο**, ἐπίνειον αὐτοῦ καὶ λιμάνι ἔχαγωγῆς τῆς σταφίδας.

Πόλεις εἶναι ἡ Ἀμαλιάδα (16.000 κ.) καὶ κωμοπόλεις ἡ Γαστούνη, ἡ Ἀνδραβίδα, τὰ Λεχαινά, ἡ Μανωλάδα καὶ ἡ Κυλλήνη μὲ τὰ φημισμένα λουτρά της. Ἡ Κυλλήνη συνδέεται μὲ τὴ Ζάκυνθο μὲ πορθμεῖον (φέρρυ—μπώτ).

β) Ἐπαρχία Ὁλυμπίας. Πρωτ. ἡ Ἀνδρίτσαινα (1.500 κάτ.) στοὺς πρόποδες τοῦ Λυκαίου ὄρους μὲ πλούσια βιβλιοθήκη. Κωμοπόλεις γεωργικὲς εἶναι τὰ Κρέστενα καὶ ἡ Ζαχάρω.

Μεταξύ Πύργου και Ανδρίτσαινας άπλωνται ή κατάφυτη κοιλάδα της Ολυμπίας, πού διαρρέεται άπό τὸν Κλάδιο (Κλαδαῖο) ποταμό, μικρὸ παραπόταμο τοῦ Ἀλφειοῦ.

Ἐκεῖ βρίσκονται τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Ολυμπίας, ὅπου ἐγένοντο στὴν ἀρχαιότητα οἱ Ολυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Στὸ Μουσεῖον τῆς Ολυμπίας φυλάσσεται τὸ περίφημο ἄγαλμα τοῦ Ἐρμῆ, ἔργο τοῦ Πραξιτέλη, ἡ Νίκη τοῦ Παιωνίου κ. ἄ. Γι αὐτὸ ἔχει μεγάλη τουριστική κίνησι. Ἐξυπηρετοῦνται οἱ ἐπισκέπτες μὲ τὸν τοπικό σιδηρόδρομο Πύργου – Ολυμπίας καὶ μὲ αὐτοκίνητα.

7. Νομὸς Ἀχαΐας

(Ἐκτασὶ 3014 τ. χλ. – Πληθυσμὸς 239.000 κάτ.).

Ο Νομὸς αὐτὸς κατέχει τὸ ΒΔ. τμῆμα τῆς Πελοποννήσου.

Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Κορινθίας, Ἀρκαδίας καὶ Ἡλείας καὶ **βρέχεται** ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸ καὶ τὸν Πατραϊκὸ κόλπο.

Τὸ ἔδαφός του ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν πεδινὴ λωρίδα τῆς Αἰγαίαλείας, ἀπὸ τὴν εύφορωτάτη πεδιάδα τῶν Πατρῶν καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλη δρεινὴ περιοχή.

Τὰ κυριώτερα ὅρη εἶναι τὸ **Παναχαϊκὸ** μὲ πολλὰ δάση, τὸ **Αροάνια** (Χελμὸς) καὶ ὁ πολύκορφος **Ἐρύμανθος**.

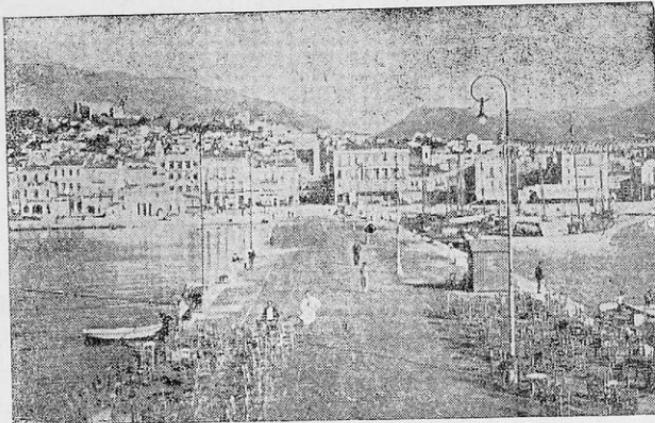
Ἄπὸ τὰ ὅρη πηγάζουν οἱ ὄρμητικοὶ **ποταμοὶ Κραθις, Βουραϊκὸς** καὶ **Σελινοῦς**, πού χύνονται στὸν Κορινθιακὸ κόλπο καὶ ὁ **Γλαῦκος** ποὺ χύνεται στὸν Πατραϊκὸ κόλπο.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ εἶναι κυρίως μεσογειακό, ύγρὸ καὶ μὲ πολλὲς βροχές, ίδιως κατὰ τὸ φθινόπωρο. Στὰ δρεινὰ τὸ χειμῶνα πέφτουν χιόνια καὶ τὸ κλῖμα εἶναι ψυχρὸ καὶ ὑγιεινό.

Οἱ πεδιάδες τῆς Αἰγαίαλείας καὶ τῶν Πατρῶν **παράγουν** μεγάλες ποσότητες σταφίδας καὶ κρασιοῦ. Παράγουν ἀκόμη ἐλιές, καὶ λάδι, ἑσπεριδειδῆ καὶ ἄλλα φροῦτα.

Στὶς δρεινὲς περιοχὲς οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καλλιέργεια σιτηρῶν καὶ μὲ τὴν κτηνοτροφία.

Ἡ Συγκοινωνία ἔχει πρετεῖται μὲ τὸ σιδηρόδρομο τῶν Σ.Π.Α.Π. καὶ μὲ αὐτοκινητοδρόμους. Στὶς δρεινὲς περιοχὲς ἡ συγκοινωνία εἶναι πτωχὴ καὶ ἔχει πρετεῖται μὲ ζῶα.

ΠΑΤΡΑ: ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΩΛΟ

‘Ο Νομός χωρίζεται σε 3 Έπαρχιες:

α) **Έπαρχια Πατρών.** Πρωτ. της Έπαρχιας και τοῦ Νομού είναι αἱ **Πάτραι** (96.000 κατ.) ἡ μεγαλύτερη πόλις τῆς Πελοποννήσου μὲ καλοὺς δρόμους, μὲ ὥραια κτίρια καὶ ναοὺς (Ἀγ. Ἀνδρέου, Παντάνασσας) καὶ μὲ ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ κίνησι.

Ἐχει πολὺ ἀνεπτυγμένη συγκοινωνία σιδηροδρομική, ὁδική καὶ ἀτμοπλοϊκή. Στὸ λιμένα τῶν Πατρῶν ἀράζουν πολλὰ πλοῖα ἐπιβατικὰ καὶ φορτηγά, τὰ ὅποια ἔξυπηρετοῦν τὴν ἔξαγωγὴ τῶν προϊόντων καὶ στὸ Ἐξωτερικό.

Κωμοπόλεις είναι ἡ **Κάτω Αχαΐα**, ἡ **Χαλανδρίτσα**, ὁ **Ψαθόπυργος**.

β) **Έπαρχια Αἰγιαλείας.** Πρωτ. τὸ **Αἴγιον** (18.000 κ.), λιμάνι ἔξαγωγῆς σταφίδας καὶ μὲ ἐργοστάσια χαρτοποιίας, σαπωνοποιίας, ἐλαιουργίας καὶ συσκευασίας τῆς σταφίδας.

Κωμοπόλεις είναι ἡ **Άκρατα** καὶ τὸ **Διακοπτό**.

γ) **Έπαρχια Καλαβρύτων.** Πρωτ. τὰ **Καλάβρυτα** (2.350 κ.) στοὺς πρόποδες τοῦ Χελμοῦ. Συνδέονται μὲ τὸ Διακοπτό μὲ τὸν ὁδοντωτὸ σιδηρόδρομο, ὁ ὅποιος περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴ

γραφικώτατη χαράδρα τοῦ Βουραϊκοῦ ποταμοῦ μὲ τὰ πανύψηλα πλατάνια του, ποὺ ἀποτελεῖ ἔνα ἀπὸ τὰ περισσότερο ἀξιοθέατα τοπία τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ Καλάβρυτα ἐπιυρπολήθησαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς στὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς (13 Δεκεμβρίου 1943) καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες καὶ τὰ ἀρσενικὰ παιδιά ἄνω τῶν 14 χρόνων ἐφονεύθησαν τὴν ἴδια στιγμὴν ποὺ ἡ πόλις εἶχε παραδοθῆ στὶς φλόγες τοῦ αἰμοβόρου κατακτητῆ.

Κωμοπόλεις εἴναι ἡ Δάφνη καὶ ἡ Κάτω Κλειτορία.

Κοντὰ στὰ Καλάβρυτα βρίσκονται οἱ Ἱερὲς Μονὲς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ τῆς Ἀγίας Λαύρας. Στὴν Ἀγία Λαύρα ύψωσε τὴ σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως τὸ 1821 ὁ Ἐπίσκοπος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός. Ἡ σημαία αὐτὴ (τὸ Λάβαρο) φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Μονῆς μαζὶ μὲ πολλὰ ἄλλα κειμήλια.

Τὰ Ἱερὰ καὶ ἱστορικὰ αὐτὰ μοναστήρια, ἡ γραφικότης τοῦ ὁδοντωτοῦ, ἡ κοιλάδα τοῦ Βουραϊκοῦ καὶ ἡ ἱστορία τῶν Καλαβρύτων γίνονται ἀφορμὴ νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ Καλάβρυτα πολλοὶ περιηγητὲς (τουρίστες) Ἐλληνες καὶ ξένοι, οἱ ὅποιοι δίνουν ζωὴ στὴ μαρτυρικὴ αὐτὴ Ἐπαρχία.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

(“ἀκτασις 21.556 τ. χ.— πληθυσμὸς 1.096.390 κάτ.)

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

”Ορη : Παναγαϊκόν, Ἐρύμανθος, Ἄροάνια, Κυλλήνη, Ἀραχγκίον, Δίδυμον, Ἀρτεμίσιον, Μαίναλον, Πάργων, Ταῦγετος, Ἰθώμη, Λυκόδημον, Φολόη.

Πεδιάδες : Ἀργολίδος, Ακαωνίας, Μεσσηνίας, Ἡλείας, Πατρῶν.

”Οροπέδια : Ἀρκαδίας (Τριπόλεως — Μεγαλοπόλεως)

Ποταμοί : Ἰναχος, Εὔρωτας, Πάρμισος, Ἀλφειός, Λάδων, Ηγειρές.

Λίμνες : Στυμφαλία, Λέρνη, Ἀγουλινίτσα.

Κλῖμα : Μεσογειακὸ στὰ παράλια καὶ ἡπειρωτικὸ στὰ ὅρεινά. Βρογές, περισσότερες πέφτουν στὴ Δυτικὴ Πελοπόννησο.

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα: Γεωργικά: Σταφίδα, σταφύλια, κρασί, ζέλιές, λάδι, πατάτες, σιτηρά, καπνός, βαμβάκι, λαχανικά, έσπεριδοειδή, διποια, φρούτα.

Κτηνοτροφικά: Τρέφονται αιγοπρόβατα, χοίροι, βόδια, αγελάδες, αλογα.

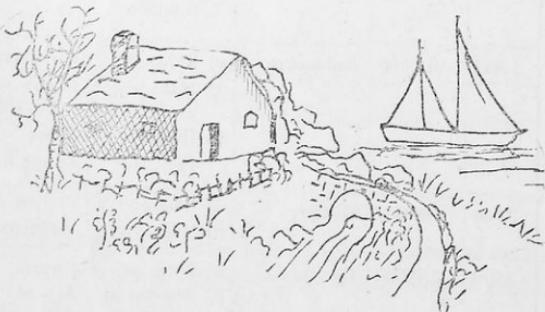
Βιομηχανικά: Δειτρουγούν έργοστάσια οίνοποιίας, οίνοπνευματοποιίας, σαπωνοποιίας, χαρτοποιίας, κονσερβοποιίας τομάτας και λαχανικών.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

ΝΟΜΟΙ	Εκτασις εις τεργαστικά χιλιόμ.	Πληθυσμός μονάδα	Πρωτεύουσα Νομού	'Επαρχίες Νομού	Πρωτεύουσα 'Επαρχίας	Πληθυσμός Πρωτεύουσά της
1. Κορινθίας	2.280	112.500	Κόρινθος	α) Κορινθίας	Κόρινθος	16.000
2. 'Αργολίδος	2.262	90.000	Ναύπλιον	α) Ναυπλίας β) "Αργους γ) 'Ερμιονίδος	Ναύπλιον "Αργος Κρανιδί	9.000 17.600 4.000
3. 'Αρκαδίας	4.353	135.000	Τρίπολις	α) Μαντινείας β) Γορτυνίας γ) Μεγ/πόλεως δ) Κυνουρίας	Τρίπολις Δημητσάνα Μεγαλόπολις Λεωνίδιον	18.500 1.600 2.500 3.300
4. Λακωνίας	3.764	118.500	Σπάρτη	α) Λακεδαίμονος β) Γυθείου γ) Οιτύλου δ) 'Επιδαύρου Λιμηρᾶς	Σπάρτη Γύθειον 'Αρεόπολις Μολάσι	12.000 6.500 900 2.500
5. Μεσσηνίας	2.897	212.000	Καλαμάτα	α) Καλαμῶν β) Μεσσήνης γ) Πυλίας δ) Τριφυλίας	Καλαμάτα Μεσσήνη (Νησί) Πύλος Κυπαρισσία	39.000 8.000 3.000 5.000
6. 'Ηλείας	2.986	189.000	Πύργος	α) 'Ηλείας β) Όλυμπίας	Πύργος 'Ανδρίτσαινα	20.500 1.500
7. 'Αχαΐας	3.014	239.000	Πάτραι	α) Πατρᾶν β) Αιγιαλείας γ) Καλαβρύτων	Πάτραι Αιγιαλείας Καλαβρύτα	96.000 18.000 2.350

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ. 1) Ποῦ βρίσκεται ή Πελοπόννησος καὶ ἀπὸ τί βρέχεται ;
 2) "Αν βρεθῆτε στὴν ψηλότερη κορυφὴ τοῦ Μαινάλου, ποιά ὅρη θὰ διακρίνετε πρὸς Β., πρὸς Ν., πρὸς Α., πρὸς Δ.;
 3) Ποιές παραλιακὲς πεδιάδες γνωρίζετε καὶ τί προϊόντα παράγει καθεμία ;
 4) Ἐπὸ ποιοὺς λιμένες τῆς Πελοποννήσου γίνεται ἔξαγωγὴ σταφίδας ;
 5) Ποιὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου παρουσιάζουν τουριστικὴ κίνησι καὶ γιατί ;

- ΕΡΓΑΣΙΕΣ. 1) Νὰ χαρτογραφήσετε τὴν Πελοπόννησο καὶ νὰ τοποθετήσετε στὸ χάρτη τὰ κυριώτερα γεωγραφικὰ στοιχεῖα.
 2) Μὲ ἀφετηρίαν τὴν Τρίπολι νὰ κάμετε νοερὸ ταξίδι: α) Τρίπολις — Κόρινθος, β) Τρίπολις — Καλαμάτα, γ) Τρίπολις — Γύθειον, δ) Τρίπολις — Πύργος.

Γ' ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

‘Η Θεσσαλία βρίσκεται πρὸς Β. τῆς Στερεᾶς ‘Ελλάδος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν χωρίζεται μὲ τὴν ὁροσειρὰ τῆς Οθρυος. Συνορεύει πρὸς Β. μὲ τὴν Μακεδονία, πρὸς Δ. μὲ τὴν Ηπειρο καὶ βρέχεται πρὸς Α. ἀπὸ τὸ Αίγαον Πέλαγος.

‘Η ἔκτασίς της εἶναι 13.984 τετρ. χιλιόμετρα,

ΕΔΑΦΟΣ. Τὰ παράλια εἶναι βραχώδη καὶ ἀπότομα καὶ μόνο στὰ Νότια σχηματίζεται εύρυχωρος κόλπος, ὁ Παγασητικός, μὲ τὸν πορθμὸν τοῦ Τρίκερι στὸ στόμιο αὐτοῦ.

Τὸ ἔδαφος τῆς Θεσσαλίας εἶναι ἔνα παμμέγιστο λεκανοπέδιο, ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ ὑψηλὰ βουνά. Δυτικὰ ὑψώνεται ἡ ὁροσειρὰ τῆς Πίνδου, πρὸς Β. τὰ ὅρη Χάσια καὶ τὰ Καμβούνια, πρὸς τὰ ΒΑ. ὁρθώνεται τὸ ὑψηλότερο ὅρος τῆς ‘Ελλάδος ὁ ‘Ολυμπος (2.918 μ.) πάντοτε χιονισμένος καὶ νεφοσκεπής, ἥ κατοικία τῶν Ολυμπίων θεῶν τῶν ἀρχαίων ‘Ελλήνων καὶ τῶν κλεφτῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

Συνέχεια τοῦ Ολύμπου εἶναι ἡ ‘Οσσα (Κίσσαβος), τὸ Μαυροβούνι καὶ τὸ κατάφυτο μὲ καστανιές Πήλιον. Τὸ Πήλιον σχηματίζει τὴ χερσόνησο τῆς Μαγνησίας, ποὺ καταλήγει στὸ ἀκρωτήριο Τρίκερι

‘Απέναντι ἀπὸ τὴ χερσόνησο τῆς Μαγνησίας εἶναι τὰ νησιά Βόρειοι Σποράδες (Σκόπελος, Σκίαθος, ‘Αλόνησος, καὶ Σκύρος). ‘Απὸ τὰ νησιά αὐτὰ ἡ Σκύρος διοικητικῶς ὑπάγεται στὴν Εὔβοια.

Τὸ Θεσσαλικὸ λεκανοπέδιο μὲ μιὰ χαμηλὴ λοφοσειρὰ χωρίζεται σὲ δυὸ πεδιάδες: τῶν Τρικάλων πρὸς Δ. καὶ τῆς Λαρίσης πρὸς Α. Διαρρέεται δὲ ἀπὸ τὸν Πηνειὸ ποταμὸ καὶ ἀπὸ τοὺς παραποτάμους του Ληθαίον (Τρικαληνόν), Ενιπέα, Πάμισον, Τιταρήσιον κ. ἄ.

Τὸ λεκανοπέδιο τοῦτο πρὸ χιλιάδων ἐτῶν ἦτο μιὰ ἀπέραντη λίμνη. Σιγὰ—σιγὰ ὅμως τὰ νερὰ τῆς λίμνης αὐτῆς κατέφαγαν τὰ πετρώματα, ἀνοιξαν διάβασι ἀνάμεσα στὸν Ολυμπο καὶ στὴν Οσσα καὶ χύθηκαν στὴ θάλασσα.

[“]Ετσι ἔγινε ἡ γραφικὴ κοιλάδα τῶν Τεμπῶν, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ρέει ἡρεμα ὁ Πηγειὸς πτοταμός, ποὺ χύνεται στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο.

“Υπολείμματα τῆς λίμνης αὐτῆς εἶναι ἡ σημερινὴ λίμνη Βοιβηῖς (Κάρλα) κοντὰ στὸ Βόλο. ”Άλλη λίμνη εἶναι ἡ Ἀσχουρὶς (Νεζερός).

Κλῖμα — Βλάστησις. Στὴ Θεσσαλικὴ πεδιάδα τὸ κλῖμα εἶναι ἡ πειρατικό, διότι εἶναι κλεισμένη γύρω ἀπὸ βουνά καὶ δὲν μποροῦν νὰ φθάσουν οἱ εύνοικοι θαλασσινοὶ ἄνεμοι. Στὰ παράλια εἶναι θαλάσσιο καὶ βοηθεῖ πολὺ τὴ βλάστησι.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

“Η Θεσσαλία εἶναι γεωργικὴ καὶ κτηνοτροφικὴ περιοχή. Τὸ πεδινὸ ἔδαφός της, ποὺ εἶναι πολὺ πλούσιο σὲ φυτόχωμα, εἶναι κατάλληλο γιὰ ὅσπρια, βαμβάκι, ὀπωρικά, λαχανικά καὶ καπνό, ἴδιως ὅμως γιὰ σιτηρά· εἶναι ὁ σιτοβολώνας τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν περιφέρεια τοῦ Πηλίου εύδοκιμεῖ πολὺ ἡ ἐλιά. Ὁ ονομαστὰ εἶναι τὰ μῆλα (φιρίκια) καὶ τὰ κεράσια τοῦ Πηλίου.

Στὰ ἀπέραντα λιβάδια τῆς Θεσσαλίας βόσκουν χιλιάδες αἰγοπρόβατα, βόδια καὶ ἄλογα.

Τὰ Θεσσαλικὰ δάση μᾶς προμηθεύουν ἀφθονη ἔνδυσις καὶ ρετσίνι. Οἱ καστανιές τοῦ Πηλίου ἀποτελοῦν σπουδαῖο ἔσοδο γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

Η βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριο εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένα. Σημαντικὸ ἐμπορικὸ καὶ βιομηχανικὸ κέντρο εἶναι ὁ **Βόλος** καὶ καπνεργοστάσια, μηχανουργεῖα, ὑφαντουργεῖα καὶ μὲ τὸ καλό του λιμάνι. Ἀκόμη εἶναι καὶ ἡ **Λάρισα** μὲ τοὺς ἀλευρομύλους τῆς καὶ μὲ τὸ ἐργοστάσιο ζάχαρης.

Η συγκοινωνία τῆς Θεσσαλίας εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη. Ἐξυπηρετεῖται μὲ τὸν σιδηρόδρομο (ΣΕΚ) Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης καὶ μὲ τὸ Θεσσαλικὸ σιδηρόδρομο (Βόλος — Λάρισα καὶ Βόλος — Καρδίτσα — Τρίκαλα — Καλαμπάκα). Ἐπίσης ἔχει προστατεύειται μὲ τὴν ἔθνικὴ ὁδὸν Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης.

Ο **Βόλος** ἔχει καὶ ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία, εἰς δὲ τὴ Λάρισα ὑπάρχει καὶ ἀεροδρόμιο.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Η Θεσσαλία ἔχει πληθυσμό 695.385 κατοίκους και χωρίζεται σε 4 Νομούς: 1) Λαρίσης, 2) Μαγνησίας, 3) Καρδίτσης και 4) Τρικάλων.

1. Νομὸς Λαρίσης

(Έκτασις 5.620 τ. χ. – Πληθυσμός 238.000 κάτ.).

Κατέχει τὸ ἀνατολικὸ μέρος τοῦ Θεσσαλικοῦ λεκανοπεδίου. Συνορεύει μὲ τοὺς νομοὺς Μαγνησίας, Καρδίτσης, Τρικάλων, Κοζάνης, Βεροίας καὶ Πιερίας καὶ βρέχεται ἀνατολικὰ ἀπὸ τὸ Θερμαϊκὸ κόλπο.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν πεδιάδα τῆς Λαρίσης, ποὺ διαρρέεται ἀπὸ τὸν Πηγειὸ ποταμὸ καὶ τοὺς παραποτάμους του Τιταρήσιο καὶ Ἐνιπέα, καὶ ἀπὸ τὰ ὅρη "Ολυμπον", "Οσσα" καὶ "Οθρυν."

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡπειρωτικὸ καὶ παράγονται σιτηρά, δσπρια, βαμβάκι, καπνός, κρασὶ καὶ λαχανικά.

Ο Νομὸς Λαρίσης ἔχει ἀρίστη συγκοινωνία. Χωρίζεται δὲ σὲ 5 Ἐπαρχίες:

α) Ἐπαρχία Λαρίσης. Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ Λάρισα μὲ 56.000 κατοίκους. Είναι κτισμένη στὸ μέσον τῆς πεδιάδας καὶ στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Πηγειοῦ ποταμοῦ. Είναι κόμβος συγκοινωνιακὸς καὶ κέντρο γεωργικὸς καὶ ἐμπορικός.

Κωμόπολις ἀξιόλογη εἶναι τὰ Ἀμπελάκια, κοντὰ στὴν κοιλάδα τῶν Τεμπών, δύναμαστὰ ἀπὸ τὰ ὑφαντουργεῖα καὶ τὸ σχολεῖο, ποὺ εἶχαν ἐπὶ τουρκοκρατίας.

β) Ἐπαρχία Τυρνάβου. Πρωτ. ὁ Τύρναβος (11.000 κ.) στὴν ἀριστερὰ ὄχθη τοῦ Τιταρήσιου ποταμοῦ, μὲ ἐργοστάσια ποτοποιίας, μεταξουργείας καὶ ὑφαντουργείας.

Κυριώτερες Κωμοπόλεις εἶναι ὁ Ἀμπελώνας, ὁ Πυργετὸς καὶ ἡ Ραψάνη.

γ) Ἐπαρχία Ἐλασσόνος. Πρωτ. ἡ Ἐλασσών (7.000 κ.) κτισμένη σὲ μικρὴ πεδιάδα κατάφυτῃ ἀπὸ ἀμπέλια, μουργίες καὶ σιτηρά.

Κωμοπόλεις είναι ή **Τσαριτσάνη**, ή **Δεσκάτη** και ή **Κρανιά**.

δ) **Ἐπαρχία Ἀγυιᾶς.** Πρωτεύουσα ή **Ἀγυιὰ** (3.000 κατ.) μὲ πολλές μουργιές, διότι είναι ἀνεπτυγμένη ή σηροτροφία.

ε) **Ἐπαρχία Φαρσάλων** Πρωτεύουσα τὰ **Φάρσαλα** (7.500 κατ.), παλιὰ πρωτεύουσα τῆς Φθίας, τῆς Πατρίδας τοῦ **Ἀχιλλέα**. Στὰ ζαχαροπλασιεῖα τους γίνεται ὁ ὄνομαστὸς χαλβᾶς Φαρσάλων.

2. Νομὸς Μαγνησίας

(Ἐκτασις 2.536 τ. χ.— Πληθυσμὸς 162.000 κατ.)

Καταλαμβάνει τὸ ΝΑ. μέρος τῆς Θεσσαλίας. **Συνορεύει** μὲ τοὺς Νομοὺς Λαρίσης καὶ Φθιώτιδος καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸν Παγασητικὸν κόλπο καὶ ἀπὸ τὸ Αίγαιον πέλαγος.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴ χερσόνησο τῆς Μαγνησίας μὲ τὸ κατάφυτο καὶ εὔφορο ὅρος **Πήλιον** καὶ ἀπὸ τὴν πεδιάδα τοῦ **Ἀλμυροῦ**. Περιλαμβάνει καὶ τὶς νήσους Βόριες Σποράδες ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Σκῦρο.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ είναι θαλάσσιο. **Παράγει** σιτηρά, ἔλιές, λάδι, καπνὸν ἀρίστης ποιότητος καὶ ἀφθονα φροῦτα (μῆλα, κεράσια). Ἀπὸ τὰ δάση τοῦ Πηλίου ἔξαγεται ἀρκετὴ ξυλεία.

Ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριο είναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένα.

Ἡ συγκοινωνία τοῦ Νομοῦ είναι ἀρίστη. Ἐξυπηρετεῖται μὲ σιδηρόδρομο, αὐτοκίνητα καὶ πλοῖα.

‘Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 3 ἐπαρχίες :

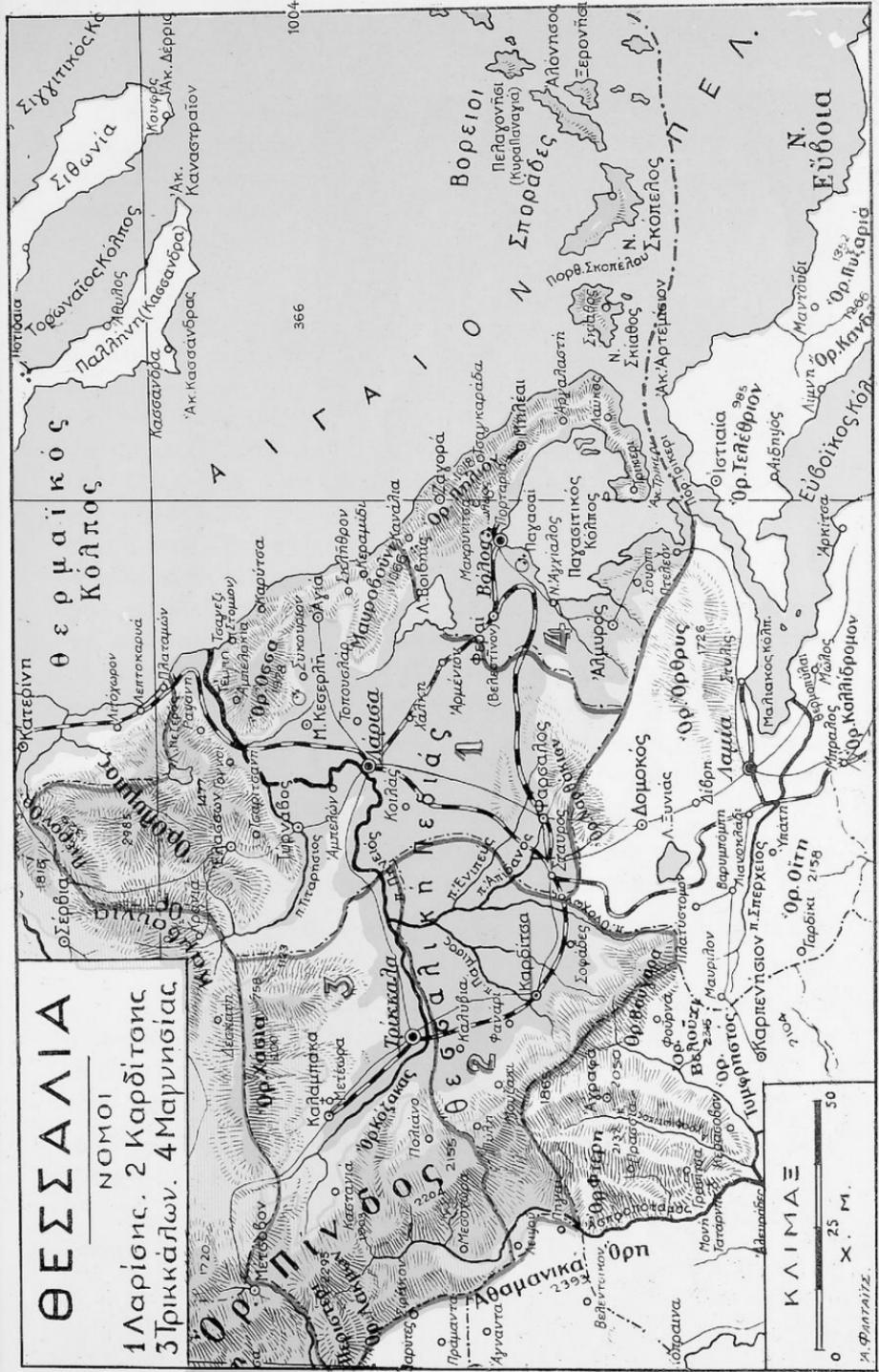
α) **Ἐπαρχία Βόλου.** Πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ είναι ὁ **Βόλος** (49.000 κατ.), κτισμένος στὸ μυχὸ τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου. Είναι ώραία πόλις μὲ θαυμασία ρυμοτομία καὶ συγχρονισμένα κτίρια, διότι ἀνοικοδομήθηκε μετὰ τὴν καταστροφὴ του ἀπὸ τοὺς σεισμούς τοῦ 1955. Ἐχει πολὺ καλὸ λιμάνι καὶ είναι ἐπίνειο δῆλης τῆς Θεσσαλίας.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΝΟΜΟΙ

1 Λαρίσιος, 2 Καρδίτης

3 Τρικάλων, 4 Μαρνιδίας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

‘Ο Βόλος ἔχει ἐργοστάσια σιγαρέτων, ύφαντουργεία, σαπωνοποιεία και ἐργοστάσια κατασκευῆς γεωργικῶν ἐργαλείων.

Αξιόλογη κωμόπολις είναι τὸ Βελεστῖνο (Φερές), πατρίδα τοῦ Ρήγα Φεραίου. Ἐπάνω στὸ Πήλιο καὶ μέσα στὴν πρασινάδα ἀπὸ ἔλιές—μηλιές — κερασιές κρύθονται τὰ 24 ὅμορ-

φα καὶ πλούσια χωριά του, τὰ δόποια τὸ καλοκαίρι προσελκύουν πολλοὺς παραθεριστές. Τὰ σπουδαιότερα είναι ἡ Μακρυνίτσα μὲ τὰ 50 βυρσοδεψεῖα της, ἡ Ησσαριά, ἡ Ζαγορά, ὁ Κισσός, οἱ Μηλιές, ἡ Τσαγγαράδα, ἡ Ἀργαλιαστή.

Κοντὰ στὸ Βόλο σώζονται τὰ ἑρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως Ιωλκοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔξεκίνησαν οἱ Ἀργοναῦτες γιὰ τὴν Κολχίδα, γιὰ νὰ πάρουν τὸ χρυσόμαλλο δέρμα.

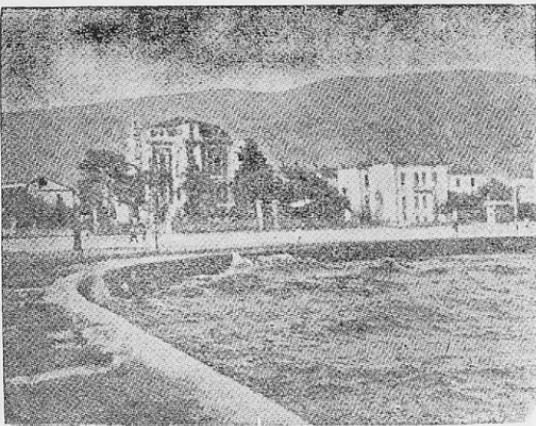
β') Ἐπαρχία Ἀλμυροῦ. Πρωτεύουσα ὁ Ἀλμυρός (7.000 κατ.) μὲ ἄφθονα σιτηρὰ καὶ καπνὸ ἀρίστης ποιότητος.

Κωμοπόλεις είναι ἡ Εὔξεινούπολις καὶ τὸ Πτελέον.

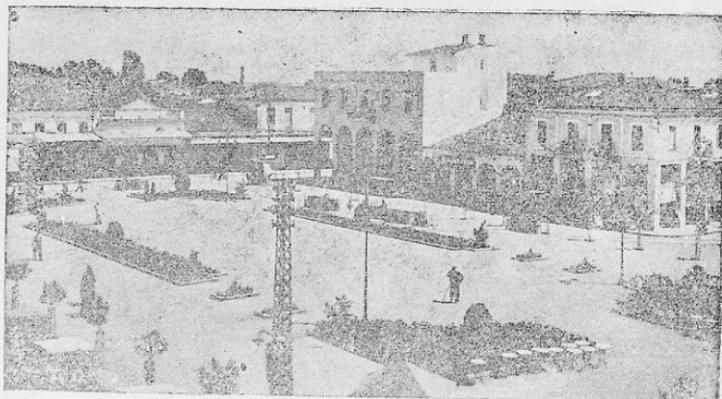
γ') Ἐπαρχία Σκοπέλου. Περιλαμβάνει τὰ νησιὰ τῶν Βορείων Σποράδων (Σκόπελο, Σκίαθο, Ἀλόνησο). Πρωτεύουσα είναι ἡ Σκόπελος (3.000 κάτ.).

Κωμοπόλεις είναι ἡ Σκίαθος καὶ ἡ Ἀλόνησος στὰ δμώυματα νησιά. Στὴ Σκίαθο γεννήθηκε ὁ μεγάλος διηγηματογράφος Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης.

Τὰ νησιὰ αὐτὰ παράγουν ἔλιές - λάδι, φροῦτα (ἀχλάδια, δαμάσκηνα) καὶ τυρί. Βγαίνει ἀκόμη καὶ πολλὴ ξυλεία.

ΒΟΛΟΣ: ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΟΡΟΣ ΠΗΔΙΟ.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Η ΠΟΛΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΩΡΑΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ.

3. Νομὸς Καρδίτσης

(Έκτασις 2.511 τ. χ.—Πληθυσμός 152.500 κατ.)

Καταλαμβάνει τὸ ΝΔ. μέρος τῆς Θεσσαλίας. Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Λαρίσης, Τρικάλων, Ἀρτης, Εύρυτανίας καὶ Φθιώτιδος.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ εἶναι πεδινὸ στὴ μεγαλύτερῃ ἔκτασι. Στὰ Δ. ὅμως καὶ στὰ Ν. εἶναι ὀρεινὸ μὲ τὶς διακλαδώσεις τῆς Πίνδου καὶ τῶν Ἀγράφων, κατάφυτες ἀπὸ δάση ὁξεῖς καὶ βελανιδιᾶς.

Ἡ πεδιάδα τῆς Καρδίτσης διαφέρεται ἀπὸ πολλοὺς ποταμούς, ποὺ εἶναι παραπόταμοι τοῦ Πηνειοῦ. Σπουδαιότεροι εἶναι ὁ Πάμισος, ὁ Καλέντζης, ὁ Οινόχωρος, ὁ Ἀπιδανός, ὁ Ἐνιπέας. Οἱ ποταμοὶ αὐτοὶ συχνὰ πλημμυρίζουν καὶ προξενοῦν καταστροφές. Γι' αὐτὸ ἔχουν γίνει ἔργα τεχνικά, τὰ ὅποια βοηθοῦν νὰ ἀρδεύωνται τὰ κτήματα.

Ο Νομὸς ἔχει κλῖμα ἡπειρωτικὸ καὶ παράγει σιτηρά, ὅσπρια, κρασί, βαμβάκι, κηπουρικά. Ἀπὸ τὰ δάση τῆς βγαίνει, ξυλεία. Ἀφθονα εἶναι καὶ τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα τοῦ Νομοῦ.

Ἡ συγκοινωνία ἔχει πρετεῖται μὲ τὸ σιδηρόδρομο Βόλου — Καλαμπάκας καὶ μὲ αὐτοκίνητα. Ἡ ὀρεινὴ περιοχὴ δέν ἔχει καλὴ συγκοινωνία.

Ο Νομός περιλαμβάνει μόνον τὴν Ἐπαρχία Καρδίτσης, μὲ πρωτεύουσα τὴν Καρδίτσα (24.000 κατ.), κτισμένη στὸ μέσον τῆς πεδιάδος. Ἐχει καλή ρυμοτομία καὶ εἶναι μεγάλο ἐμπορικὸ κέντρο.

Κυριώτερες κωμοπόλεις εἶναι τὸ Φανάρι, τὸ Μουζάκι, ὁ Καλαμᾶς, οἱ Σοφάδες καὶ ἡ Δουτροπηγή (Σμόκοβο) μὲ θειοῦχες ιαματικές πηγές.

4. Νομὸς Τρικάλων

(Ἐκτασις 3.317 τ. χ.—Πληθυσμὸς 143.000 κατ.)

Καταλαμβάνει τὸ ΒΔ. μέρος τῆς Θεσσαλίας. Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Λαρίσης, Καρδίτσης, Κοζάνης, Ιωαννίνων καὶ Ἀρτης.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ εἶναι τὸ μισὸ πεδινὸ καὶ εὔφορο. Τὸ ὑπόλοιπο εἶναι ὀρεινὸ μὲ σπουδαιότερα ὄρη τὰ Καμβούνια, τὰ Χάσια, τὸν Κόζακα.

Ἄπὸ τὰ ὄρη τοῦ Νομοῦ πηγάζει ὁ Ηγηνειὸς ποταμὸς καὶ ὁ παραπότομος Ληθαῖος.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡπειρωτικὸ καὶ ύγρό. Στὰ ὀρεινὰ πέφτει τὸ χειμῶνα πολὺ χιόνι.

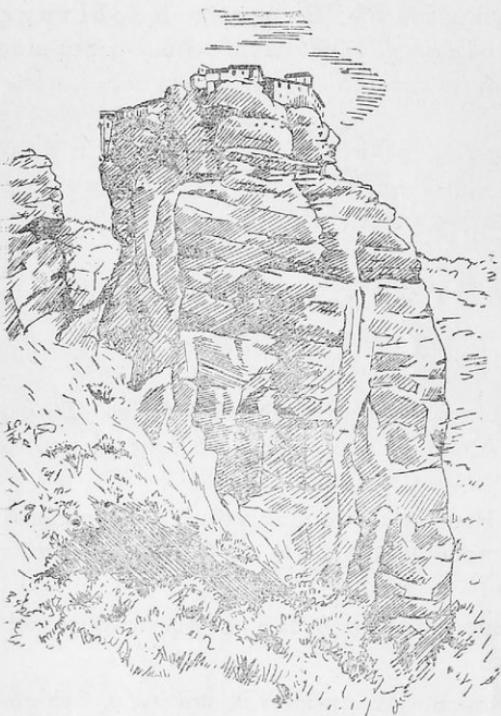
Τὰ προϊόντα του εἶναι σιτηρά, καπνός, ὅσπρια, σησάμι καὶ ὀπωρικά. Ἐχει πολὺ ἀνεπτυγμένη τὴν κτηνοτροφία (αἴγο-προβάτων καὶ χοίρων), τὴν σηροτροφία καὶ τὴ μελισσοκομία.

Ἡ συγκοινωνία εἶναι ὀρκετὰ καλή. Γίνεται μὲ τὸ Θεσσαλικό σιδηρόδρομο (Βόλος—Καλαμπάκα) καὶ μὲ αὐτοκίνητα. Στὰ ὀρεινὰ ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ ζῶα.

Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 2 ἑπαρχίες :

α') Ἐπαρχία Τρικάλων. Πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ εἶναι τὰ Τρίκαλα (ἀρχαία Τρίκη) μὲ 32.500 κατοίκους, διὰ μέσου τῶν δποίων περνᾶ ὁ Ληθαῖος ποταμός. Εἶναι πόλις μὲ καλή ρυμοτομία, μὲ φρούριο καὶ καλὰ ξενοδοχεῖα. Ἐχει μικρὸ ἐμπόριο σιτηρῶν καὶ ζώων.

Κυριώτερες κωμοπόλεις εἶναι τὸ Ζάρκο, ἡ Φαρκαδόνα, τὸ Μεγαλοχώρι, τὰ Μεγάλα Καλύβια, τὸ Νεοχώρι, ἡ Φύκη, ἡ Τύρνα.

Ι Μ Ε Τ Ε Ω Ρ Α : Ε Π Ι ΤΗ Σ Κ Ο R Y Φ Η Η Ν Μ Ο -
Ν Η Β Α R L A A M

δαίες βιβλιοθήκες. Σήμερα διατηροῦνται μόνον 4. Ή ανάβασις στά μοναστήρια αύτά ἄλλοτε ἐγινόταν μὲ ἀνεμόσκαλα ἢ μὲ δίχτυ. Σήμερα γίνεται μὲ μονοπάτια σκαλισμένα στοὺς βράχους.

Τὰ Μετέωρα τὰ ἐπισκέπτονται πολλοὶ περιηγηταὶ (τουριστες) Ἑλληνες καὶ ξένοι καὶ συνεχῶς αὐξάνει ἡ τουριστικὴ κίνησις, ποὺ ἔξυπηρτεῖ οἰκονομικὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς.

Α Ν Α Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ω Σ Ι Σ Θ Ε Σ Σ Α Λ Ι Α Σ

(Ἐκτασις 13.984 τ. χ.—Πληθυσμὸς 695.385 κατ.)

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ορη : Χάσια, Καμβούνια, Ὀλυμπος, Οσσα, Πήλιον, Κόζανας.

Πεδιάδες : Δωρίσης, Τρικάλων, Καρδίτσης, Αλμυροῦ.

Ποταμοί : Πηγειός, Τιταρήσιος, Ληθαῖος, Ένιπεύς, Πάμισος.

β') **Έπαρχια Καλαμπάκας.** Πρωτεύουσα ἡ Καλαμπάκα (5.000 κατ.). Ἐδῶ τερματίζει ὁ Θεσσαλικὸς σιδηρόδρομος. Ἀξιόλογα χωριά είναι ἡ Βασιλικὴ καὶ τὸ Καστράκι.

Ἡ Καλαμπάκα είναι κτισμένη κάτω ἀπὸ τοὺς βράχους τῶν Μετεώρων. Τὰ Μετέωρα είναι ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἀξιοθέατα τοπία τῆς Ελλάδος.

Είναι ύψηλοι καὶ ἀπότομοι βράχοι, τοὺς στήν κορυφή τους ὑπῆρχαν, σὰν ἀητοφωλιές, 21 Βυζαντινὰ μοναστήρια μὲ σπου-

Λίμνες : Άσκουρις (Νεζερός), Βοιθηγής (Κάρλα).

Κλιμα : Ήπειρωτικόν.— Μεσογειακὸν (θαλάσσιον),

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα : Γεωργικά : Σιτηρά, δεσπότα, βακυράκι, κρασί, καπνός, κηπουρικά, διπλώρες.

Δενδροκομικά : Μουργιές, μηλιές, καστανιές.

Δασικά : Καστανιές, δέντρα, βελανιδιές.

Κτηνοτροφικά : Αιγαπόρθια, θέρια, (τυρί, βούτυρο), χοῖροι, λίπαι.

Βιομηχανικά : Γεωργικὰ ἐργαλεῖα, σιγαρέττα, ύφασματα, δέρματα.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

ΝΟΜΟΙ	Έκταση Νόμου ετεροχώρια	Πληθυσμός Νομού	Πρωτεύουσα Νομού	'Επαρχίες Νομού	Πρωτεύουσα 'Επαρχίας	Πληθυσμός Πρωτεύουσας
1. Λαρισης	5.620	238.00	Λάρισα	α) Λαρίσης β) Τυρνάβου γ) Έλασσόνως δ) Αγυιάς ε) Φορσάλων	Λάρισα Τύρναβος 'Ελασσών 'Αγυιά Φορσάλα	56.000 11.000 7.000 3.000 7.500
2. Μαγνησίας	2.536	162.000	Βόλος	α) Βόλου β) 'Αλιμυροῦ γ) Σκοπέλου	Βόλος 'Αλιμυρός Σκόπελος	49.000 7.000 3.000
3. Καρδίτσης	2.511	152.500	Καρδίτσα	α) Καρδίτσης	Καρδίτσα	24.000
4. Τρικάλων	3.317	143.000	Τρίκαλα	α) Τρικάλων β) Καλαμπάκας	Τρίκαλα Καλαμπάκα	32.500 5.000

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ. 1) Πρός ποίαν διεύθυνσιν ώς πρός τὸν τόπο σας βρίσκεται ή Θεσσαλία;

- 2) Ποιά δρη περιβάλλουν τὴν Θεσσαλία;
- 3) Ποιός ποταμός τὴν διαρρέει καὶ ποιοὶ εἰναι οἱ σπουδαιότεροι παραπόταμοι αὐτοῦ;
- 4) Τί γνωρίζετε γιὰ τὸ σχηματισμὸν τῆς Θεσσαλικῆς πεδιάδας;
- 5) Ποιοὶ εἰναι οἱ Νομοὶ τῆς Θεσσαλίας καὶ ποιὰ ἡ πρωτεύουσα ἐκάστου;
- 6) Ποιὰ εἰναι τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς Θεσσαλίας καὶ σὲ ποιὲς περιοχὲς παράγονται;

ΕΡΓΑΣΙΕΣ. 1) Νὰ σχεδιάσετε τὴν Θεσσαλία καὶ νὰ σημειώσετε: α) τὶς πρωτεύουσες τῶν Νομῶν καὶ τῶν 'Επαρχιῶν, β) τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο τῆς περιοχῆς καὶ γ) τοὺς ιστορικοὺς τόπους.

- 2) Νὰ περιγράψετε ἔνα ταξίδι: α) ἀπὸ τὸν τόπο σας ώ; τὴν Λάρισα καὶ β) ἀπὸ τὸ Βόλο ώς τὴν Καλαμπάκα.

Δ' ΗΠΕΙΡΟΣ

ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ἡ Ἡπειρος κατέχει τὸ ΒΔ. μέρος τῆς Ἑλλάδος. Συνορεύει πρὸς Α. μὲ τὴν Θεσσαλία καὶ τὴν Δυτικὴν Μακεδονία, πρὸς Β. μὲ τὴν Ἀλβανία, πρὸς Δ. βρέχεται ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος καὶ πρὸς Ν. βρέχεται ἀπὸ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον καὶ συνορεύει μὲ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα.

Ἐκτασι ἔχει 9.253 τετρ. χιλιόμετρα.

ΕΔΑΦΟΣ. Τὰ παράλια: Τὰ νότια παράλια τῆς Ἡπείρου εἶναι χαμηλὰ καὶ σχηματίζουν τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον. Ἐκεὶ σχηματίζονται οἱ λιμνοθάλασσες τῆς Λογαροῦς καὶ τοῦ Τσουκαλιοῦ, ποὺ εἶναι πλούσια ἰχθυοτροφίᾳ.

Τὰ ΒΔ παράλια εἶναι ύψηλὰ καὶ βραχώδη. Σχηματίζουν δὲ τὸ λιμένα τῆς Ἡγουμενίτσης, ποὺ συνδέεται μὲ πορθμεῖον (φέρρυ-μπωτ) μὲ τὴν ἀπέναντι αὐτῆς νήσο Κέρκυρα.

Τὸ ἔδαφος τῆς Ἡπείρου εἶναι γενικὰ ὄρεινό. Πρὸς τὰ Μακεδονικὰ καὶ Θεσσαλικὰ σύνορά της ὄρθωνται ἡ Πίνδος μὲ τὰ πανύψηλα ὅρη Γράμμο (2.600 μ.), Σμόλικα, Τύμφη, Ζυγός, Περιστέρι καὶ Ἀθαμανικὰ (Τζουμέρκα). Τὰ ὅρη αὐτὰ ἀποτελοῦν ἀδιάβατο τείχος πρὸς Δ. καὶ μόνον ἀπὸ μιὰ χαράδρα τοῦ Ζυγοῦ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπικοινωνία τῆς Ἡπείρου μὲ τὴν Θεσσαλία καὶ Μακεδονία.

"Ἀλλα ὅρη εἶναι ἡ Μουργκάνα στὰ Ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα, τὸ Μιτσικέλι νοτιώτερα καὶ ἀκόμη νοτιώτερα ὁ Τόμαρος μὲ τὴ διακλάδωσί του Ὁλύτσικα, τὰ ἀπόκρημνα ὅρη τοῦ Σουλίου καὶ τὸ Ξεροβούνι.

Μεταξὺ τῶν ὁροσειρῶν αὐτῶν σχηματίζονται ὄροπέδια καὶ μικρὲς πεδιάδες. "Ἐτσι σχηματίζονται τὸ ὄροπέδιο τῶν Ἰωαννίνων σὲ ὕψος 500 μέτρα μὲ τὴν ἰχθυοτρόφῳ λίμνη Παμβώτι (λίμνη τῶν Ἰωαννίνων) καὶ ἡ στενόμακρη πεδιάδα τῆς Ἀρτας, ποὺ τὴ διαρρέει ὁ "Αραχθος ποταμός.

"Άλλοι ποταμοὶ εἶναι ὁ Λοῦρος, ποὺ μὲ τὰ νερά του κινεῖται τὸ ὄδροηλεκτρικὸν ἔργοστάσιο τῆς Δ.Ε.Η., καὶ ὁ μυθικὸς Ἀχέρων, ὃπου ἦτο ἡ εἰσόδος τοῦ Ἀδη, καθὼς πίστευαν οἱ Ἀρχαῖοι Ἑλληνες. Πρὸς τὰ Ἀλβανικὰ σύνορα εἶναι ὁ ἱστορικὸς Καλαμᾶς (Θύαμις) καὶ ὁ Ἀῶος.

Κλῖμα. Ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι δρεινό, στὸ ἐσωτερικὸ τὸ κλῖμα εἶναι ἡ πειρωτικὸ μὲ βαρεῖς χειμῶνες καὶ πωλλές βροχές. Τὰ παράλια, ὅπου εἶναι μικρές πεδιάδες ἢ πεδινές λωρίδες, ἔχουν κλῖμα θαλάσσιο.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ἡ Ἡπειρος εἶναι πτωχὴ σὲ γεωργικὰ προϊόντα, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφός της εἶναι δρεινό. Παράγει ὀλίγα δημητριακὰ καὶ κυρίως ἀραβόσιτο, καπνό, κρασὶ καὶ ἔηρούς καρπούς (κάστανα, καρύδια). Στὰ παράλια καὶ ὑπήνεμα (ἀπαγκερά) μέρη καλλιεργοῦνται ἑλιές καὶ ἐσπεριδοειδῆ.

Ἄπὸ τὰ δάση της, ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἔλατα, δέντρα, καστανίες, βελανιδιές καὶ πουρνάρια βγαίνει ἀρκετή ξυλεία.

Ἀνεπτυγμένη εἶναι ἡ κτηνοτροφία (αἴγοπρόβατα, βόδια, χοῖροι). Στὰ ἰχθυοτροφεῖα της ἀλιεύονται ἄφθονα ψάρια.

Ἡ συγκοινωνία εἶναι δύσκολη. Σιδηρόδρομος δὲν ὑπάρχει. Ἐξυπηρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα. Δύο αὐτοκινητόδρομοι τὴ συνδέουν μὲ τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, ὁ ἕνας διὰ τοῦ Ἀγρινίου εἰσέρχεται στὴν Ἀρτα καὶ στὴν ὑπόλοιπη Ἡπειρο καὶ ὁ ὅλλος διὰ τῆς Λαρίσης εἰσέρχεται στὸ Μέτσοβο—Ιωάννινα. Ἀεροπορικὴ συγκοινωνία συνδέει τὰ Ιωάννινα μὲ τὴν Ἀθήνα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ἡ Ἡπειρος εἶναι ἀραιοκατοικημένη, διότι εἶναι δρεινὴ καὶ ἄγονη. Πληθυσμὸς ἔχει 352.604 κατοίκους. Πολλοὶ Ἡπειρῶτες, γιὰ νὰ ζήσουν, ζεντεύονται σὲ τόπους μακρινούς (Αἴγυπτο, Ρουμανία, Ἀμερική). Ἐκεῖ μὲ τὴν τίμια ἐργασία τους ἀποκτοῦν μεγάλη περιουσία. Δὲν έχειον ὄμως τὴν πατρίδα τους. Πολλὰ χρήματα δωρίζουν στὴν Ἑλλάδα μας καὶ γίνονται ἔτσι «Ἐθνικοὶ εὐεργέτες». Τέτοιοι εἶναι οἱ Ζάππαι, ὁ Ἀβέρωφ, ὁ Τοσίτσας, ὁ Στουρνάρας.

Διοικητικῶς ἡ Ἡπειρος χωρίζεται σὲ 4 Νομούς: 1) Ιωαννίνων, 2) Ἀρτας, 3) Πρεβέζης καὶ 4) Θεσπρωτίας.

1. Νομὸς Ἰωαννίνων

(Ἐκτασις 5.063 τ. χ. – Πληθυσμὸς 155.000 κ.)

Καταλαμβάνει τὸ βόρειο μέρος τῆς Ἡπείρου. **Συνορεύει** μὲ τοὺς Νομοὺς Θεσπρωτίας, Πρεβέζης, Ἀρτης, Τρικάλων, Κοζάνης καὶ Καστοριᾶς καὶ πρὸς Β. μὲ τὴν ἑλληνικωτάτη **Βόρειο** Ἡπείρο, ποὺ ἄδικα τὴν κατέχουν καὶ τὴν κρατοῦν ἀκόμη οἱ Ἀλβανοί.

Τὸ **Ξδαφος** τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων εἶναι ὁρεινό. Διασχίζεται στὸ ἐσωτερικό του ἀπὸ πολλὰ ὅρη. Σπουδαιότερα εἶναι ἡ Πίνδος, ὁ Γράμμος, ὁ Σμόλικας, ἡ Τύμφη, ὁ Λάκμων (Περιστέρι), τὸ Μιτσικέλι, ὁ Τόμαρος, τὰ Ἀθαμανικὰ (Τζουμέρκα).

Ἀπὸ τὰ βουνὰ τοῦ Νομοῦ πηγάζουν ὅλοι οἱ ποταμοὶ τῆς Ἡπείρου:

ὁ Ἀραχθος, ὁ Λοῦρος, ὁ Ἀχέρων, ὁ Καλαμᾶς, ὁ Ἀωος.

Τὸ **Κλῖμα** εἶναι ἡπειρωτικὸ μὲ ψυχροὺς χειμῶνες καὶ πολλὲς βροχές.

Προϊόντα ἔχει ὀλίγα σιτηρά, πατάτες, ὀπωρικά. Ἐχει δύμως πολλὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα, διότι οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν κτηνοτροφία. Ἐχει καὶ ξυλεία, διότι τὰ ὅρη εἶναι δασωμένα.

Στὴ λίμνη τῶν Ἰωαννίνων ψαρεύονται πολλὰ ψάρια καὶ παχὺα χέλια.

Ἡ συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα. Μέ τὰς Αθήνας ἔχει καὶ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία.

Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 4 Ἐπαρχίες :

α) **Ἐπαρχία Δωδώνης.** Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ καὶ ὅλης τῆς Ἡπείρου εἶναι τὰ Ἰωάννινα (35.000 κ.). Εἶναι πόλις ὡραία, κτισμένη στὶς ὅχθες τῆς λίμνης Παμβώτιδος. Εἶναι τὸ ἐμπορικὸ κέντρο τῆς περιοχῆς μὲ ἐργαστήρια κατεργασίας χρυσῶν καὶ ἀσημένιων κοσμημάτων.

Τὰ Ἰωάννινα ὑπῆρχαν ἔδρα τοῦ αἵμοβόρου τυράννου τῆς Ἡπείρου Ἀλῆ πασᾶ.

I
V
O
I

ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ

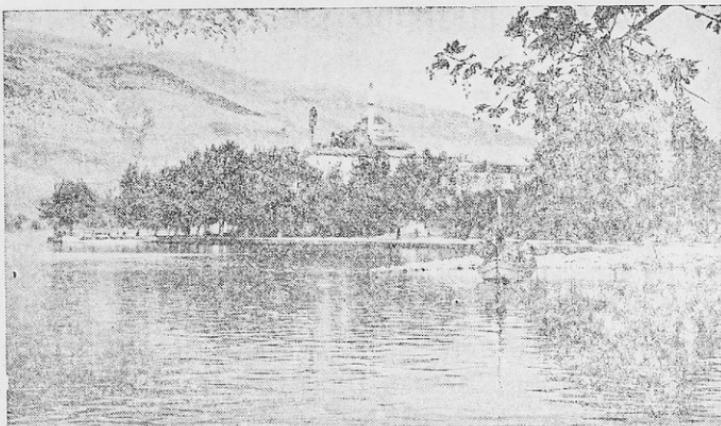
ΝΟΜΟΙ
1 Κερκύρας. 2 Λευκάδας. 3 Κεφαλληνίας. 4 Ζακύνθου

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΝΟΜΟΙ
5 Ιωαννίνων.
6 Θεσπρωτίας. 7 Άρτης.
8 Πρεβέζης.

ΚΛΙΜΑΣ.

Ψηφιολογήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Η ΛΙΜΝΗ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρὸς Ν. τῶν Ἰωαννίνων βρίσκεται τὸ ιστορικὸ ὄχυρὸ **Μπιλέάνι**, ὃπου ὁ ἐλληνὸς στρατὸς μετὰ σκληρὴ μάχη ἐνίκησε τοὺς Τούρκους τὸ 1913 (21 Φεβρουαρίου) καὶ ἐλευθέρωσε τὴν Ἡπειρό.

Ἐπίσης πρὸς Ν. σώζονται τὰ ἔρείπια τοῦ **Μαντείου τῆς Δωδώνης**, τοῦ Ἀρχαιοτέρου Ἐλληνικοῦ Μαντείου, ποὺ ἀφιερωμένο στὸ Δία.

Κοντὰ στὰ Ἰωάννινα βρίσκεται τὸ περίφημο «σπήλαιο τῶν Ἰωαννίνων» γεμᾶτο μὲ σταλακτῖτες καὶ σταλαγματῖτες, ποὺ προκαλοῦν τὸ θαυμασμὸν στοὺς ἑπισκέπτες.

Οἱ ἀρχαιολογικοὶ καὶ ιστορικοὶ τόποι καὶ τὸ φημισμένο σπήλαιο γίνονται ἀφορμὴν νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ Ἰωάννινα πολλοὶ περιηγηταὶ "Ελληνες καὶ ἔνοι. Ἀπ' αὐτὰ περνοῦν τὰ τουριστικὰ αὐτοκίνητα, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἰταλία καὶ τὴν Κέρκυρα.

Κωμοπόλεις εἶναι τὸ **Συράκο**, πατρίδα τοῦ ποιητοῦ Κρυστάλλη, ἡ **Ζίτσα**, μὲ τὰ φημισμένα κρασιά της καὶ τὰ **γραφικὰ χωριά** τῆς περιοχῆς τοῦ Ζαγορίου (τὰ Ζαγοροχώρια).

β) **Ἐπαρχία Κονίτσης.** Πρωτ. ἡ **Κόνιτσα** (3.500 κ.) μὲ γεωργικὴ σχολή.

γ) Ἐπαρχία Μετσόβου. Πρωτ. τὸ Μέτσοβο (3.000 κάτ.), πατρίδα τῶν μεγάλων Εύεργετῶν τοῦ Ἐθνους μας Τοσίτσα, Στουρνάρα καὶ Ἀβέρωφ.

δ) Ἐπαρχία Πωγωνίου. Πρωτ. τὸ Δελβινάκι (1.000 κ.).

2. Νομὸς Ἀρτης

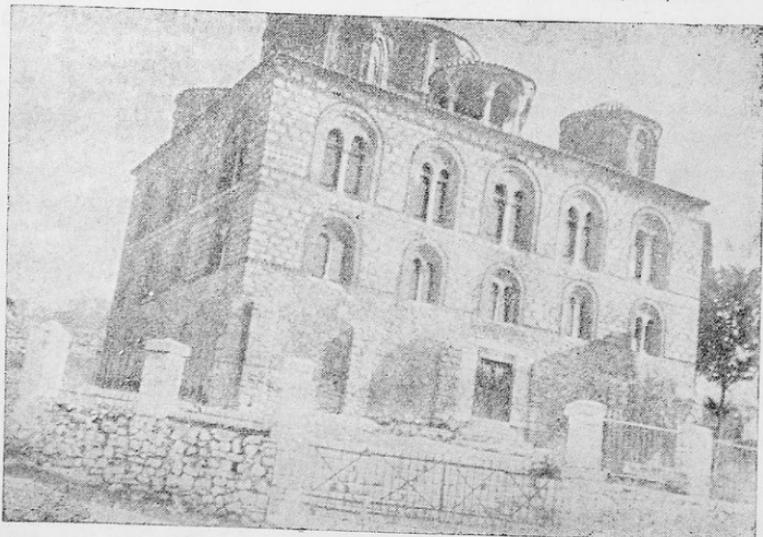
(Ἐκτασις 1.741 τ. χ.—Πληθυσμὸς 82.630 κατ.)

Βρίσκεται στὸ ΝΑ. μέρος τῆς Ἡπείρου. **Συνορεύει** μὲ τοὺς Νομοὺς Πρεβέζης, Ἰωαννίνων, Τρικάλων, Καρδίτσης, Αίτωλο-καρνανίας καὶ **Βρέχεται** πρὸ Ν. ἀπὸ τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ὁρεινὴν περιοχὴν μεταξὺ τῶν Ἀθαμανικῶν ὄρέων καὶ τοῦ Ζηροβουνίου καὶ ἀπὸ τὴν στενόμακρην πεδιάδα τῆς Ἀρτας, ποὺ τὴ διαρρέει ὁ **Ἄραχθος** ποταμός.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ στὰ ὁρεινὰ εἶναι ἡ πειρωτικὸν καὶ στὰ πεδινὰ καὶ παράλια εἶναι θαλάσσιο.

Γι' αὐτὸν ἡ πεδιάδα τῆς Ἀρτας παράγει ἐσπεριδοειδῆ ἔξαιρετικῆς ποιότητος, ἐλιές, λάδι, κηπευτικά, ὄσπρια καὶ βαμβάκι. Στὰ

ΑΡΤΑ: Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΣΣΑΣ

όρεινά ἀκμάζει ἡ κτηνοτροφία. Στὰ παράλια καὶ στὰ ἰχθυοτροφεῖα τῆς Λογαρουσᾶς καὶ τοῦ Τσουκαλιοῦ ἀλιεύονται πολλὰ ψάρια.

Ο Νομὸς Ἀρτης περιλαμβάνει μόνο τὴν Ἐπαρχίαν Ἀρτας μὲν πρωτ. τὴν Ἀρτα (17.000 κ.), κτισμένη στὴν ἀριστερὰ ὅχθη τοῦ Ἀράχθου ποταμοῦ μὲ τὸ θρυλικὸ γεφύρι. Εἶναι κέντρο ἐμπορικό καὶ συγκοινωνιακό.

Οι πολλὲς βυζαντινές της Ἑκκλησίες, ποὺ σώζονται ἀκόμη (ἡ Παρηγορήτισσα, ἡ Ἅγια Θεοδώρας κ. ἄ.), μᾶς θυμίζουν ὅτι ἡ Ἀρτα ὑπῆρξε πρωτεύουσα τοῦ Δεσποτάτου τῆς Ἡπείρου.

Κωμοπόλεις εἶναι ἡ Ἀλυνή (Κόπραινα) ἐπίνειον μὲ δάλνκές, τὸ ιστορικὸ Πέτα καὶ τὸ Κομπότι.

3. Νομὸς Πρεβέζης

(Ἐκτασις 970 τ. χ. — Πληθυσμὸς 62.500 κ.)

Βρίσκεται στὸ ΝΔ. μέρος τῆς Ἡπείρου. Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Ἀρτης, Ἰωαννίνων καὶ Θεσπρωτίας καὶ βρέχεται ΝΔ. ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ πρὸς Β. εἶναι ὄρεινὸ καὶ πρὸς Ν. πεδινό.

”Ορη εἶναι τὸ Ξεροβούνι καὶ τὰ ὄρη τοῦ Σουλίου, τὰ ὅποια νοτιώτερα σχηματίζουν τὸ δοξασμένο Ζάλογγο, ἀπ’ ὃπου ἐκρημνίσθηκαν οἱ ἥρωϊκὲς Σουλιώτισσες, γιὰ νὰ μὴ γίνουν σκλάβες τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ.

Ποταμοὶ εἶναι ὁ Λούρος καὶ ὁ Ἀχέρων.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ πειρωτικὸ στὰ ὄρεινὰ καὶ μεσογειακὸ στὰ πεδινὰ καὶ παραθαλάσσια μέρη.

Προϊόντα ἔλιές, λάδι, κρασί, ἐσπεριδοειδῆ καὶ ἀρκετὰ κτηνοτροφικά, διότι εἶναι ἀνεπτυγμένη ἡ κτηνοτροφία.

Η συγκοινωνία ἔχει πρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα καὶ πλοια.

Ο Νομὸς περιλαμβάνει μιὰ μόνο Ἐπαρχία τὴν Ἐπαρχία Νικοπόλεως καὶ Πάργας μὲ πρωτ. τὴν Πρέβεζα (11.000 κάτ.) Εἶναι κτισμένη στὸ στόμιο τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἀπέναντι

ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Ἀκτίο μέσα σὲ ἐλαιῶνες καὶ πορτοκαλαιῶνες. Εἶναι πόλις ἐμπορικὴ καὶ ἐπίνειον ὅλης τῆς Ἡπείρου.

Κοντὰ στὴν Πρέβεζα εἶναι τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Νικοπόλεως.

Κωμοπόλεις εἶναι ἡ Νέα Φιλιππιάς, ἡ Πάργα καὶ τὸ Θεσπρωτικό.

4. Νομὸς Θεσπρωτίας

(Ἐκτασις 1.479 τ. χ. — Γῆληθυσμὸς 52.000 κ.).

Κατέχει τὸ ΒΔ. μέρος τῆς Ἡπείρου. **Συνορεύει** μὲ τοὺς Νομοὺς Πρεβέζης καὶ Ἰωαννίνων καὶ μὲ τὴ Βόρειον Ἡπεῖρον καὶ βρέχεται πρὸς Δ. ἀπὸ τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ εἶναι ἀνώμαλο καὶ ὀρεινὸν μὲ βαθειὲς γραφικὲς κοιλάδες, ποὺ εἶναι δημιουργήματα τῶν ποταμῶν, ὅπως εἶναι ἡ κοιλάδα τοῦ Καλαμᾶ στὰ βόρεια καὶ τοῦ Ἀχέροντα στὰ νότια.

Τὰ παράλια εἶναι βραχώδη μὲ κυριώτερο κόλπο τῆς Ἡγουμενίτσης.

Τὸ Κλῖμα εἶναι ἡπειρωτικὸ στὰ ὄρεινὰ καὶ θαλάσσιο στὰ παράλια.

Τὰ προϊόντα τοῦ Νομοῦ εἶναι ὀλίγα σιτηρά καὶ κυρίως ἀραβόσιτος, ἐλιές, λάδι καὶ κτηνοτροφικά. Τὰ ὄρεινὰ χωριά εἶναι πτωχά, γι' αὐτὸ οἱ κάτοικοι ζειτεύονται, γιὰ νὰ βροῦν ἐργασία. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ, τοῦ βαρελοποιοῦ καὶ τοῦ κασσιτερωτῆ.

Ἡ συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μὲ τοὺς αὐτοκινητοδρόμους Ἰωαννίνων — Ἡγουμενίτσης καὶ Ἀρτας — Ἡγουμενίτσης, καθὼς καὶ μὲ τὸ πορθμεῖον Πάτραι — Ἡγουμενίτσα — Κέρκυρα.

Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 4 Ἐπαρχίες:

α) **Ἐπαρχία Θυάμιδος** (Καλαμᾶ). Πρωτ. Νομοῦ καὶ Ἐπαρχίας ἡ Ἡγουμενίτσα (3.200 κ.), πόλις παραλιακὴ μὲ ἐμπορικὸ λιμένα.

Τὸ λιμάνι της ἔχει μεγάλη τουριστικὴ κίνησι χάρις στὸ πορθμεῖο, ποὺ τὴ συνδέει μὲ τὴν Κέρκυρα καὶ τὸ ὅποιον συνδέει ἀκόμη τὴν Ἐλλάδα μὲ τὴν Ἰταλία.

β) Ἐπαρχία Φιλιατῶν. Πρωτ. οἱ Φιλιατεῖς (3.000 κάτ.) σὲ μαγευτική τοποθεσία. Κωμόπολις εἶναι ἡ Σαγιάδα μὲ ἀλυκές.

γ) Ἐπαρχία Σουλίου (Παραμυθιᾶς). Πρωτ. ἡ Παραμυθιὰ (2.800 κ.) στοὺς πρόποδες τῶν βουνῶν τοῦ Σουλίου. Στὴν ἐπαρχία αὐτὴ ἀνήκουν καὶ τὰ ἱστορικὰ χωριά τοῦ Σουλίου, ὅπου ἔζησαν οἱ γενναῖοι Σουλιώτες, ποὺ ἦταν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τοῦ Ἀλῆ – Πασᾶ.

δ) Ἐπαρχία Μαργαριτίου μὲ πρωτ. τὸ Μαργαρίτι (1.000 κ.).

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

("Εκτασις 9.253 τ. χ.— Πληθυσμὸς 352.604 κατ.)

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Όρη : Πύνδος, Γράμμος, Σμόλικας, Τύμφη, Λάκμων (Περιστέρι), Αθαμανικά (Τζουμέρκα), Μιτσικέλι, Μουργκάνα, Τόμυρος, Ὄλύτσικας, Ξεροβούνι καὶ τὰ ὅρη τοῦ Σουλίου.

Πεδιάδες : Ἡ πεδιάδα τῆς Ἀρτας καὶ τὸ δροπέδιο τῶν Ἰωαννίνων.

Κοιλάδες : τοῦ Καλαμᾶ, τοῦ Ἀχέροντα, τοῦ Λούρου.

Ποταμοί : Ὁ Ἀραχθός, ὁ Λούρος, ὁ Ἀχέρων, ὁ Καλαμᾶς, ὁ Ἀῶς.

Λίμνες : Ἡ Παμβώτις (λίμνη τῶν Ἰωαννίνων).

Κλῖμα : Ἡ πειρωτικός, Μεσογειακός (Γενικῶς εὔκρατο καὶ ὑγιεινό).

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα : Γεωργικά : Ἀραβόσιτος, σίτος, ὄπρια, κρασί, ἔσπερη—δοειδῆ, ἐλιές—λάδι.

Κτηνοτροφικά : Αἴγοπρόβατα, βόδια, χοῖροι, ἵπποι, ήμίονοι.

Δασικά : Ευλεία, βελανίδια.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

N O M O I	Έκποσι Νόμοι εις τέτρακάνθιστρα	Πληθυσμός ειδούς Νομού	Πρωτεύουσα Νομού	Έπαρχίες Νομού	Πρωτεύουσά Έπαρχιας	Πληθυσμός πρωτεύουσά ή σης
1. Ιωαννίνων	5.063	155.000	Ιωάννινα	α) Δωδώνης β) Κούτσουρα γ) Μετσόβου δ) Πωγωνίου	Ιωάννινα Κούτσουρα Μετσόβο Δελβινάκι	35.000 3.500 3.000 1.000
2. Αρτης	1.741	82.630	Αρτα	α) Αρτης	Αρτα	17.000
3. Πρεβέζης	970	62.500	Πρέβεζα	Νικοπόλεως και Πάργας	Πρέβεζα	11.000
4. Θεσπρωτίας	1.479	52.000	Ηγουμενίτσα	α) Θυάμιδος β) Φιλιατών γ) Σουλίου δ) Μαργαρίτου	Ηγουμενίτσα Φιλιατές Παρασυθιάζ Μαργαρίτι	3.200 3.000 2.800 1.000

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ. 1) Πώς είναι τὸ ἔδαφος τῆς Ἡπείρου;
 2) Ποιὰ ὅρη, ποιούς ποταμούς και ποιές λίμνες της γνωρίζετε;
 3) Τί προϊόντα παράγει η Ἡπείρος;
 4) Πώς μπορεῖ να γίνη καλύτερη ἐκμετάλλευσις τῶν δασῶν τῆς Ἡπείρου;
 5) Τί γνωρίζετε γιὰ τὴ συγκοινωνία της;

- ΕΡΓΑΣΙΕΣ. 1) Νὰ σχεδιάσετε τὴν Ἡπείρο και νὲ τοποθετήσετε τοὺς Νομούς, τὶς πρωτεύουσες τῶν Νομῶν και τῶν Έπαρχιῶν.
 2) Νὰ φέρετε στὴν τάξι γραπτὲς πληροφορίες γιὰ τὸ Σούλι, γιὰ τὸ Ζάλογγο και γιὰ τὸ Μπιζάνι.

Ε' ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

ΘΕΣΙΣ - ΟΡΙΑ - ΕΚΤΑΣΙΣ. Η Μακεδονία κατέχει τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἑλλάδος. Συνορεύει πρὸς Α. μὲ τὴν Θράκη, πρὸς Β. μὲ τὴν Βουλγαρία καὶ τὴν Γιουγκοσλαβία, πρὸς Δ. μὲ τὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Ἡπειρον, καὶ πρὸς Ν. μὲ τὴν Θεσσαλία. Βρέχεται δὲ ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

Η ἔκτασίς της εἶναι 34.356 τ. χιλιόμετρα. Εἶναι δηλ. τὸ μεγαλύτερο γεωγραφικὸ διαμέρισμα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ γιὰ νὰ τὴν ἔξετάσουμε, τὴν χωρίζουμε σὲ τρία μεγάλα τμήματα: στὴν Δυτικὴν Μακεδονία, στὴν Κεντρικὴν καὶ στὴν Ανατολικὴν.

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

Α' Η ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ εἶναι ὁρεινή. Υψηλότερα ὅρη της εἶναι: ὁ Βόρας (Καιμακτσαλάν, 2523 μ.), ὁ Βαρνοῦς, τὸ Βέρονον (Βίτσι), τὸ Βόιον, τὸ Βέρμιον, ὁ Γράμμος καὶ ὁ Σμόλικας, διακλαδώσεις τῆς Πίνδου.

Ἀνάμεσα στὰ ὅρη αὐτὰ σχηματίζονται ὄροπέδια: α) τὸ ὄροπέδιον τῆς Καστοριᾶς μὲ τὴ γραφικὴ καὶ ἰχθυοτρόφῳ λίμνη τῆς Καστοριᾶς καὶ β) τὰ ὄροπέδια Φλωρίνης καὶ Πτολεμαΐδος μὲ τὴ λίμνη Βεγορῆτι (^{τὸ} Οστρόβου).

Ἄλλες λίμνες εἶναι ἡ Μεγάλη Πρέσπα, στὰ σύνορα Ἑλλάδος, Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἀλβανίας καὶ ἡ Μικρὴ Πρέσπα.

Τὰ νερὰ τοῦ ὄροπεδίου τῆς Καστοριᾶς συγκεντρώνει ὁ ποταμὸς Ἀλιάκμων, ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος σὲ μῆκος, ὁ ὅποιος σχηματίζει μεγάλη κοιλάδα ἀνάμεσα στὰ ὅρη (τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀλιάκμονος) καὶ χύνεται στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο, ὅπου σχηματίζει Δέλτα γεμάτο ἔλη.

Β' Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ εἶναι πεδινὴ μὲ εύφορες πεδιάδες, τὶς ὅποιες διαρρέουν οἱ ποταμοὶ Ἀλιάκμων, Ἀξιός, Λουδίας καὶ Γαλλικός.

Τὰ παρόλιά της σχηματίζουν μεγάλους κόλπους, ὅπως εἶναι ὁ Θερμαϊκός, τῆς Κασσάνδρας, ὁ Σιγγιτικός, ὁ Στρυμονικός καὶ τῆς Καβάλας.

Μεταξύ τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου σχηματίζεται ἡ χερσόνησος τῆς Χαλκιδικῆς, ἡ ὥποια καταλήγει σὲ τρεῖς μικρότερες χερσονήσους (τῆς Κασσάνδρας, τῆς Σιθωνίας καὶ τοῦ "Αθω ἢ Ἀγίου Ὁρους").

Λίμνες στὴν Κεντρικὴ Μακεδονία εἶναι ἡ Δοϊράνη σύνορο μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαβίας, ἡ λίμνη τοῦ Λαγκαδῶ καὶ ἡ Βόλβη.

"Ορη εἶναι ὁ Ολυμπος, τὰ Πλιέρια, ἡ Κερκίνη (Μπέλες), τὰ Κρούσια, τὸ Κερδύλλιον, ὁ Βερτίσκος καὶ ὁ Χολομών.

Γ' Η ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ εἶναι καὶ αὐτὴ πεδινὴ μὲ εὔφορες πεδιάδες καὶ λεκανοπέδια. Ἐδῶ ἀπλώνεται ἡ πεδιάδα τῶν Σερρῶν, ποὺ διαρρέεται ἀπὸ τὸ Στρυμόνα ποταμό.

'Η πεδιάδα αὐτὴ πρὸς Ν. κλείεται μὲ τὸ ὅρος Κερδύλλιον καὶ μὲ τὸ χρυσοφόρο ὅρος Παγγαῖον.

Πρὸς Α. τῆς πεδιάδος τῶν Σερρῶν σχηματίζεται τὸ λεκανοπέδιο τῆς Δράμας καὶ ἀνατολικώτερα αὐτοῦ ἡ κοιλάδα τοῦ Νέστου ποταμοῦ,

Κλῖμα — Βλάστησις. Στὰ ὄρεινὰ ἡ Μακεδονία ἔχει κλίμα ἡπειρωτικό. Τὸ ἴδιο κλίμα ἔχουν καὶ τὰ πεδινὰ μέρη, διότι εἰσχωροῦν οἱ βόρειοι ψυχροὶ ἄνεμοι καὶ πέφτουν πολλὰ χιόνια.

Στὰ παράλια τὸ κλίμα εἶναι σχεδὸν μεσογειακό. Γλυκὸν κλίμα ἔχουν μόνον τὰ παράλια τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου.

Τὰ ὅρη τῆς Μακεδονίας, λόγω τῶν πολλῶν βροχῶν, εἶναι κατάφυτα ἀπὸ πεῦκα, ἔλατα, ὀξύες καὶ καστανιές, μέσα δὲ στὰ δάση των ζοῦν πολλὰ ἄγρια ζῶα (λύκοι, τσακάλια, ἀρκοῦδες, ἄγριογούρουνα, ζαρκάδια καὶ ἐλάφια).

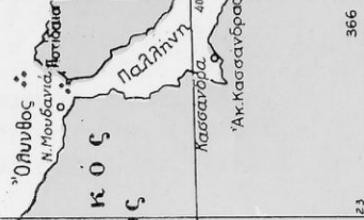
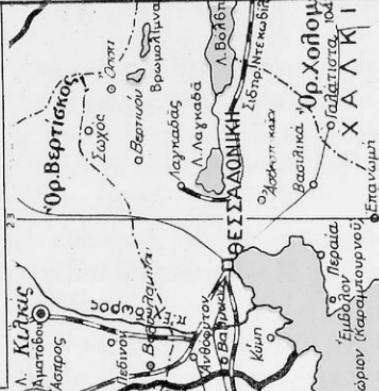
ΣΤΕΝΑ ΠΟΤΑΜΟΥ ΝΕΣΤΟΥ: ΑΠ' ΕΔΩ ΠΕΡΝΑ Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ, ΔΡΑΜΑΣ — ΖΑΝΘΗΣ.

ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Νόμοι

1 Κοζάνης. 2 Φλωρίνης
3 Καβοτορίας

ΚΛΙΜΑΣ
0 25 50
Α. ΦΑΛΑΙΡΑΣ

366

356

366

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Η Μακεδονία είναι ή εύφορωτέρα περιοχή της Έλλάδος. **Παράγει** πολλά γεωργικά προϊόντα: σιτηρά, όσπρια, βαμβάκι, πατάτες, κρασί, λαχανικά και καπνό άριστης ποιότητος. Εύδοκιμούν έπισης πολὺ τὰ ὄπωροφόρα δένδρα (ροδακινιές, μηλιές, ἀχλαδιές) καθώς καὶ ἡ μουριά.

Τὰ ἀντιπλημμυρικά, τὰ ἀποστραγγιστικά καὶ τὰ ἀρδευτικά ἔργα, ποὺ ἔγιναν καὶ ἔξακολουθοῦν νὰ γίνωνται, ἔδωκαν πολλὲς ἐκτάσεις γιὰ καλλιέργεια.

Στὰ λιβάδια βόσκουν πολλὰ κοπάδια ἀπὸ πρόβατα, βόδια καὶ βουβάλια, ἀπὸ τὰ ὄποια ἔχουν ἄφθονα κτηνοτροφικά προϊόντα.

Ἄπὸ τὰ δάση της βγαίνει ἀρκετὴ ἥσλεια. Ἀπὸ τὸ ὑπέδαφός της βγαίνουν πολλὰ ὄρυκτα καὶ μεταλλεύματα: Στὴ Χαλκιδικὴ βγαίνει σιδηροπυρίτης, χρώμιο καὶ βωξίτης. Στὴν Κοζάνη βγαίνει ἀμίαντος. Στὸ Παγγαῖο βγαίνει χρυσὸς καὶ στὴν Πτολεμαΐδα βγαίνει λιγνίτης, μὲ τὸν ὄποιον κινεῖται τὸ ἐκεῖ θερμοηλεκτρικὸ ἔργοστάσιο τῆς Δ.Ε.Η.

Η συγκοινωνία είναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη. Ἐξυπηρετεῖται μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα (σιδηρόδρομο, αὐτοκίνητα, ἀεροπλάνα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Η Μακεδονία ἔχει πληθυσμὸ 1.890.000 κατοίκους. Χωρίζεται δὲ σὲ 12 Νομούς.

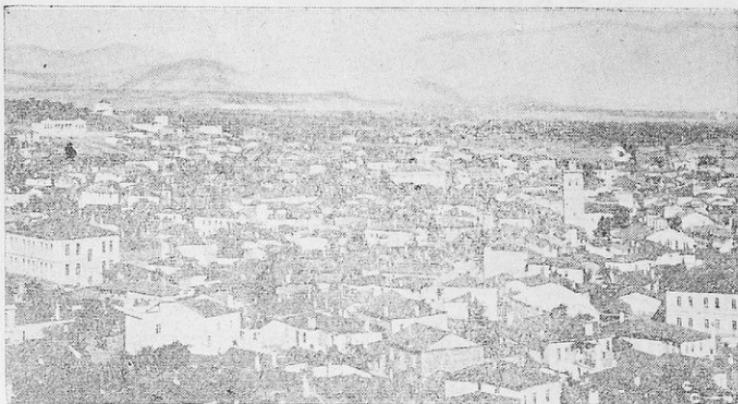
Α' ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Αποτελεῖται ἀπὸ 3 Νομούς: 1) Νομὸς Κοζάνης, 2) Καστοριᾶς καὶ 3) Φλωρίνης.

1. Νομὸς Κοζάνης

(Ἐκτασις 5.868 τ. χ. – Πληθυσμὸς 191.000 κ.).

Βρίσκεται στὸ ΝΔ. μέρος τῆς Μακεδονίας. Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Λαρίσης, Τρικάλων Ἰωαννίνων, Καστοριᾶς, Φλωρίνης, Πέλλης Ἡμαθίας καὶ Πιερίας.

ΚΟΖΑΝΗ: ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

‘Αποτελείται από τὰ ὄροπέδια τῆς Κοζάνης καὶ τῆς Πτολεμαϊδος καὶ ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀλιάκμονος πτωταμοῦ.

“Ορη ἔχει τὸ Βέρμιον, τὸ Βέρνον, τὴν Πίνδο, τὰ Χάσια, τὰ Καμβούνια καὶ τὰ Πιέρια (Φλάμπουρον).

Τὸ Κλῖμα τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ πειρωτικό. Παράγει σιτηρά, καπνὸ καὶ κρασί. Καλλιεργεῖται ἀκόμη τὸ φυτὸ κρόκος, ἀπὸ τὸ ὅπιον βγαίνει ἡ χρωστικὴ οὐσία κρόκος, ποὺ ἄλλοτε ἦτο περιζήτητη.

‘Η Κτηνοτροφία καὶ ἡ σηροτροφία εἶναι ἀνεπτυγμένες. Σημαντικὰ εἶναι τὰ λιγνιτώρυχεῖα τῆς Πτολεμαϊδος. ‘Απὸ τὰ δάση βγαίνει ξυλεία.

‘Η συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μόνον μὲ αὐτοκίνητα καὶ μὲ ζῶα. Σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία δὲν ὑπάρχει. ‘Η πόλις Κοζάνη ἔχει καὶ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία μὲ τὴν Ἀθήνα.

‘Ο Νομὸς Κοζάνης χωρίζεται σὲ 4 Ἐπαρχίες:

α) Ἐπαρχία Κοζάνης. Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ Κοζάνη (21.500 κ.), κτισμένη σὲ ύψομετρο 725 μέτρα. ‘Η Κοζάνη ἔχει ζωηρὸ ἐμπόριο σιτηρῶν, δερμάτων καὶ ύφαντῶν.

Κωμοπόλεις εἶναι τὰ Σέρβια καὶ ὁ Βελβεντός.

β) Ἐπαρχία Βοΐου. Πρωτ. ἡ Σιάτιστα (4.700 κ.), κέντρον βιομηχανίας γουναρικῶν. Ἀξιόλογοι κωμοπόλεις είναι ἡ Ἐράτυρα, ἡ Νεάπολις καὶ τὸ Τσοτύλι.

γ) Ἐπαρχία Γρεβενῶν. Πρωτ. τὰ Γρεβενὰ (7.300 κάτ.), στὴν πλατείᾳ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἡ προτομὴ τοῦ μαρτυρικοῦ Δεσπότη Αἰμιλιανοῦ, ποὺ τὸν σκότωσαν οἱ Τούρκοι τὸ 1911.

Κωμόπολις ἀξιόλογη είναι ἡ Σαμαρίνα.

δ) Ἐπαρχία Εορδαίας. Πρωτ. ἡ Πτολεμαῖς (13.000 κ.), μὲ τὸ γνωστὸ θερμοτλεκτρικὸ ἔργοστάσιο.

2. Νομὸς Καστοριᾶς

(Ἐκτασις 1.680 τ. χ. — Πληθυσμὸς 47.500 κ.)

Συνορεύει μὲ τὴν Ἀλβανίαν καὶ μὲ τοὺς Νομοὺς Φλωρίνης, Κοζάνης καὶ Ἰωαννίνων.

Τὸ ἔδαφος τοῦ νομοῦ είναι ὄρεινό. Περιλαμβάνει τὰ ὅρη Γράμμον, Βόϊον καὶ Βίτσι, ὅλα κατάφυτα μὲ πεύκα, ἔλατα, ὄξυνές, βελανιδιές, καστανιές καὶ κέδρα. Ἀπὸ τὰ ὅρη αὐτὰ πηγάζει ὁ Ἄλιάκμων ποταμός.

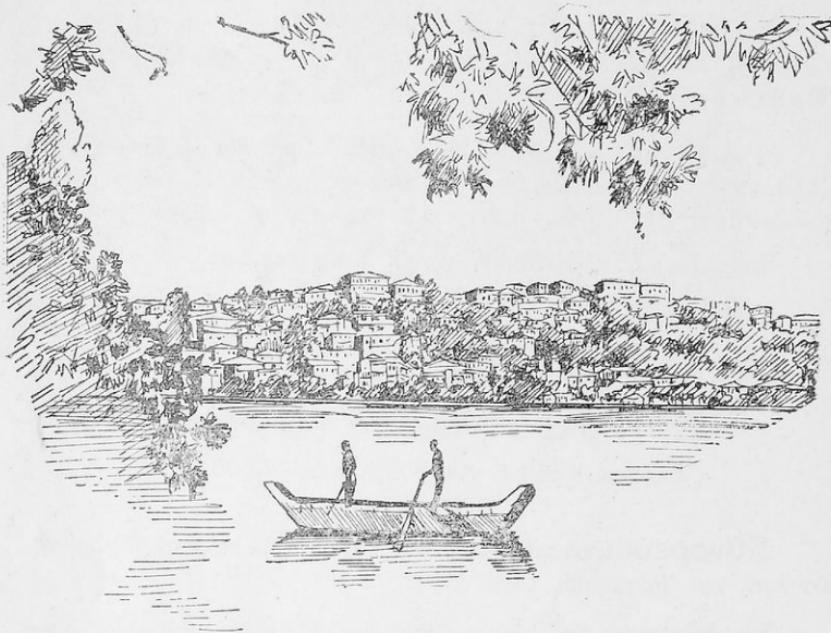
Ἐχει ἀκόμη τὴν κοιλάδα τῆς Καστοριᾶς μὲ τὴ γραφικὴ καὶ ἰχθυοτρόφῳ λίμνῃ τῆς Καστοριᾶς.

Τὸ κλῖμα είναι ἡπειρωτικό. Παράγει δημητριακά, κρασί, ὀπώρες, κηπευτικά καὶ κτηνοτροφικά προϊόντα. Ἀπὸ τὰ δάση βγαίνει καλὴ ξυλεία.

Ἡ συγκοινωνία τοῦ Νομοῦ ἔξυπηρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα καὶ ζῶα.

Ο Νομὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Καστοριᾶς μὲ πρωτ. τὴν Καστοριὰ (11.800 κ.), κτισμένη στὶς ὅχθες τῆς λίμνης τῆς. Είναι πόλις ὡραία μὲ πολλοὺς βυζαντινούς ναούς. Στὴν Καστοριὰ ἀκμάζει ἡ βιοτεχνία γουναρικῶν.

Κωμοπόλεις είναι τὸ Ἀργος τὸ Ὁρεστικὸ καὶ τὸ Νεστόριο. Στὸ χωριό Σιάτιστα σκοτώθηκε ὁ Μακεδονομάχος Παῦλος Μελᾶς.

Η ΩΡΑΙΑ ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΩΝΥΜΗ ΛΙΜΝΗ ΤΗΣ

3. Νομὸς Φλωρίνης

(Έκτασις 1.871 τ. χ. — Πληθυσμός 67.000)

Κατέχει τὸ ΒΔ. τμῆμα τῆς Ἑλλάδος. **Συνορεύει** μὲ τὴν Ἀλβανία καὶ μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία καὶ μὲ τοὺς Νομοὺς Πέλλης, Κοζάνης καὶ Καστοριᾶς.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ εἶναι ὄρεινό. Σπουδαιότερα ὅρη εἰναι ὁ Βαρνοῦς, τὸ Βέρνο (Βίτσι) καὶ ὁ Βόρας, ποὺ εἶναι κατάφυτα μὲ πεῦκα, ἔλατα, δέντρα καὶ βελανιδιές.

Ἀνάμεσα στὰ ὅρη αὐτὰ ἀπλώνονται δύο μεγάλα ὁροπέδια: τῆς Φλωρίνης καὶ τῆς Πτολεμαΐδος. Τὰ ὁροπέδια αὐτὰ εἶναι εὔφορα καὶ καλλιεργοῦνται μὲ σύστημα.

Ο Νομὸς ἔχει πολλὲς λίμνες μὲ ψάρια. Οἱ σπουδαιότερες εἶναι ἡ Μεγάλη Πρέσπα, ποὺ εἶναι σύνορο Ἑλλάδος, Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἀλβανίας, ἡ Μικρὴ Πρέσπα καὶ ἡ λίμνη τοῦ Οστρόβου.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ εἶναι ύγιεινὸ μὲ πολὺ ψυχρὸ χειμῶνα καὶ δροσερὸ καλοκαίρι.

Προϊόντα έχει πολλά δημητριακά, όσπρια, κρασί, ζφθονα-φρούτα (ιδίως μῆλα, ροδάκινα, φράουλες και ἀχλάδια). Από τὰ δάση της βγαίνει πολλή ξυλεία. Από τις λίμνες της βγαίνουν πολλά ψάρια. Από τὸ ὑπέδαφος βγαίνει πολὺς λιγνίτης. Άρκετὰ ἀνεπτυγμένη είναι ἡ κτηνοτροφία και ἡ σηροτροφία.

Η συγκοινωνία έξυπηρετείται μὲ τὸ σιδηρόδρομο Φλώρινα-Θεσσαλονίκη και μὲ πολλοὺς ἀμαξιτούς δρόμους.

Ο Νομὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν **Ἐπαρχία Φλωρίνης** μὲ πρωτ. τὴν **Φλώρινα** (12.000 κ.). Είναι ὥραία πόλις, κτισμένη στὸ δροπέδιο και περιβάλλεται ἀπὸ περιβόλια μὲ πολλὰ ὅπωροφόρα δένδρα. Τὸ καλοκαίρι προσελκύει πολλοὺς παραθεριστάς.

Κωμοπόλεις είναι τὸ **Άμυνταιο** μέσα σὲ ἐκτεταμένους ἀμπελῶνες, ἡ **Βεύη** μὲ τὰ σπουδαῖα λιγνιτωρυχεῖα της και τὸ **Ευνὸς Νερὸς** μὲ μεταλλικὸ ιαματικὸ νερό, τὸ δποῖον πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος σὲ σφραγισμένα μπουκάλια.

B' ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Χωρίζεται σὲ 6 Νομοὺς και στὸ Αύτοδιοίκητο διαμέρισμα τοῦ Ἀγίου Ὁρούς. Οἱ Νομοὶ τῆς είναι οἱ ἔξης: Νομὸς **Πέλλης**, **Ημαθίας**, **Πιερίας**, **Θεσσαλονίκης**, **Κιλκίς**, **Χαλκιδικῆς**.

1. Νομὸς Πέλλης

(Ἐκτασις 2606 τ. χ.-Πληθυσμός 133.000 κ.).

Συνορεύει μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία και μὲ τοὺς Νομοὺς Φλωρίνης, Καζάνης, Ημαθίας, Θεσσαλονίκης και Κιλκίς.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ είναι ὀρεινὸ και πεδινό.

"**Ορη** είναι ὁ **Βόρας**, τὸ **Πάϊκο** και τὸ **Βέρμιο** μὲ πολλὰ δάση. Ἀνάμεσα στὸ Πάϊκο και Βέρμιο σχηματίζονται οἱ εὔφορες πεδιάδες τῆς **Ἀρδέας** και τῶν **Γιαννιτσῶν**, ποὺ διαρρέονται ἀπὸ τὸν **Λουδία** ποταμὸ και τοὺς παραποτάμους του. Σπουδαιότερος ἀπ' αὐτοὺς είναι ὁ **Βόδας**, ποὺ σχηματίζει γραφι-

ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΤΗΣ ΕΖΕΣΣΑΣ

κούς καταρράκτες, που κινοῦν τὰ ἐργοστάσια τῆς Ἐδεσσας. Μὲ τὶς ὑδατοπτώσεις τοῦ Βόδα κινεῖται τὸ ύδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τοῦ Ἀγρα.

‘Ο Νομὸς ἔχει κλῖμα ήπειρωτικὸ μὲ πολλὰς βροχές. Παράγει ἀφθονα σιτηρά, ὄσπρια, καπνό, λαχανικά καὶ ἐκλεκτὰ φροῦτα (κεράσια, ροδάκινα, μῆλα). Ἀπὸ τὰ δάση βγαίνει ξυλεία. Ἐχει ἀνεπτυγμένη τὴν κτηνοτροφία καὶ τὴ σηροτροφία. Ἀνεπτυγμένη είναι καὶ ἡ βιομηχανία.

‘Η συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μὲ τὸ σιδηρόδρομο Θεσσαλονίκη—Φλώρινα καὶ μὲ αὐτοκίνητα.

‘Ο Νομὸς Πέλλης χωρίζεται σὲ 3 Ἐπαρχίες.

α) **Ἐπαρχία Ἐδεσσης.** Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ **Ἐδεσσα** (Βοδενά, 16.000 κ.). Είναι ἀπὸ τὶς ὥραιότερες πόλεις τῆς Ἑλλάδος, κτισμένη σὲ γραφική θέσι στὶς ὅχθες τοῦ Βόδα ποταμοῦ. Ἐχει βυρσοδεψεῖα, ἐργοστάσια νηματουργίας καὶ ὑφαντουργίας καθὼς καὶ ταπητουργίας, ποὺ κινοῦνται μὲ τὰ νερὰ τοῦ Βόδα.

Κωμοπόλεις εἶναι ἡ **Αρνισα**, ἡ **Σκύδρα** καὶ ὁ **Άγρας** μὲ ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τῆς Δ.Ε.Η.

β) **Ἐπαρχία Ἀλμωπίας.** Πρωτ. ἡ **Ἄρδεα** (4.000 κ.), κέντρον βάμβακος καὶ κουκουλίων.

γ) **Ἐπαρχία Γιαννιτσῶν.** Πρωτ. τὰ **Γιαννιτσά** (23.500 κ.). Ἡ πόλις εἶναι κτισμένη στὴν εὔφορη πεδιάδα τῶν Γιαννιτσῶν, ποὺ ἀλλοτε ἦταν λίμνη καὶ τὴν ἀποξήραναν.

Ἄξιόλογη **Κωμόπολις** εἶναι ἡ Νέα Πέλλα, κοντὰ στὰ ἔρείπεια τῆς ἀρχαίας **Πέλλας**, ποὺ ἦτο πρωτεύουσα τοῦ Μακεδονικοῦ Κράτους καὶ πατρίδα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

2. Νομὸς Ἡμαθίας

(Ἐκτασις 1688 τ. χ. — Πληθυσμὸς 114.500 κ.)

Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Κοζάνης, Πέλλης, Θεσσαλονίκης καὶ Πιερίας.

Τὸ **ἔδαφος** εἶναι τὸ περισσότερο πεδινό. Στὰ Δ. καὶ ΝΔ. ὑψώνονται τὰ **ὄρη Βέρμιον** καὶ **Πιέρια**. Στοὺς πρόποδες αὐτῶν ἐκτείνονται οἱ εὐφορώτατες **πεδιάδες** τῆς Βέροιας καὶ τῆς Νάουσας καὶ ΝΑ. αὐτῶν ἡ κοιλάδα τοῦ Ἀλιάκμονα.

Τὰ ἄκθονα νερὰ τοῦ Βερμίου σχηματίζουν ποταμοὺς χρήσιμους γιὰ τὸ πότισμα τῶν πεδιάδων.

Σπουδαιότερος ποταμὸς εἶναι ὁ **Ἀλιάκμων**. Οἱ παραπόταμοι αὐτοῦ **Ἀραπίτσα** καὶ **Τριπόταμος** μὲ τοὺς γραφικοὺς καταρράκτες των κινοῦν τὰ ἐργοστάσια νηματουργίας καὶ ὑφαντουργίας τῆς Νάουσας.

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ εἶναι εὔκρατο καὶ ύγιεινό, πολὺ ψυχρὸ δύμως τὸ χειμῶνα.

Τὰ κυριώτερα **προϊόντα** εἶναι σιτηρά, βαμβάκι, καπνός, λινάρι, κρασί, λαχανικά καὶ φημισμένα φροῦτα (βερύκοκα, ροδάκινα, μῆλα, κεράσια). Ἐνεπτυγμένη εἶναι ἡ **κτηνοτροφία**, ἡ **σηροτροφία**, ἡ **πτηνοτροφία** καὶ ἡ **βιομηχανία**.

Ἡ Συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μὲ σιδηρόδρομο καὶ μὲ αὐτοκίνητα.

‘Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 2 Ἐπαρχίες:

α) **Ἐπαρχία Ἡμαθίας.** Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ **Βέροια** (27.000 κ.). Είναι ὀραιοτάτη πόλις καὶ βιομηχανική. Ἐχει ἐργοστάσια ὑφαντουργίας, ποὺ κινοῦνται μὲ τὸ νερὰ τοῦ Τριπόταμου ποταμοῦ.

Κωμόπολις εἶναι ἡ **Αλεξάνδρεια** (Γιδᾶς).

β) **Ἐπαρχία Ναούσης.** Πρωτ. ἡ **Νάουσα** (15.700 κάτ.) ἀπὸ τὶς περισσότερο βιομηχανικὲς πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐχει πολλὰ ὑφαντουργεῖα, ποὺ κινοῦνται μὲ τὰ νερὰ τῆς Ἀραπίτσας, τὰ δύποια σχηματίζουν γραφικοὺς καταρράκτες.

3. Νομὸς Πιερίας

(Ἐκτασις 1.544 τ. χ.—Πληθυσμός 97.500 κατ.).

Συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Θεσσαλονίκης, Ἡμαθίας, Κοζάνης καὶ Λαρίσης καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Θερμαϊκὸ κόλπο.

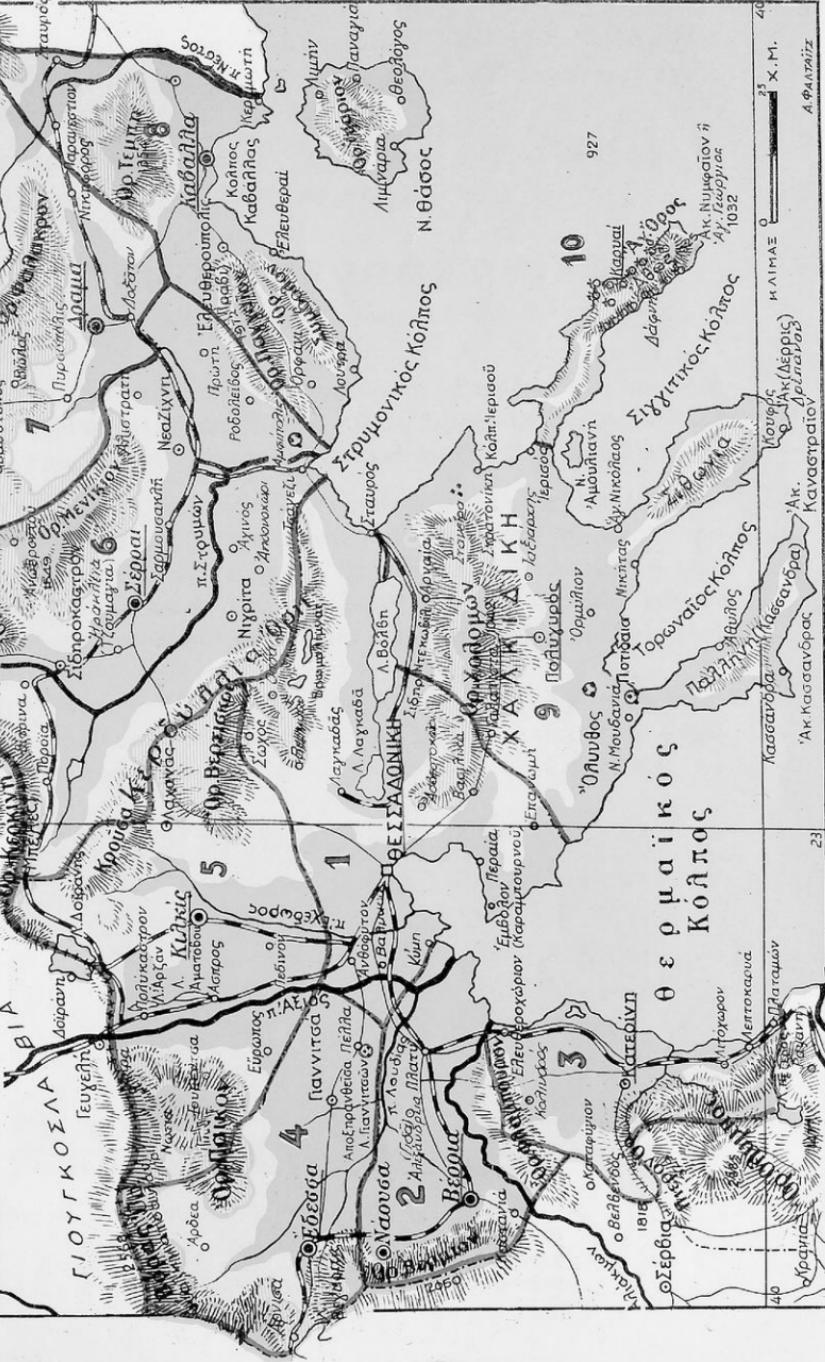
Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν παραλιακὴν **πεδινὴν λωρίδα** τῆς **Κατερίνης** καὶ ἀπὸ τὴν ὄρεινή καὶ δασώδη περιοχὴν τῶν **Πιερίων** καὶ τοῦ **Ολύμπου**.

Κλῖμα ἔχει μεσογειακὸ στὰ παράλια καὶ πολὺ ψυχρὸ χειμῶνα στὰ ὄρεινά, ὅπου πέφτει πολὺ χιόνι.

Παράγει ὀλίγα σιτηρά, βαμβάκι, ρύζι, καπνὸ καὶ ὄπωρικά. Κυρίως δύμως ἔχει κτηνοτροφικὰ προϊόντα καὶ ἐκλεκτὴ ξυλεία. Στὴν παραλία ἔχει ἀλυκές.

Ἡ συγκοινωνία τοῦ Νομοῦ ἔξυπηρετεῖται μὲ τοὺς σιδηρόδρομους τῶν Σ. Ε. Κ. καὶ μὲ τὰ αὐτοκίνητα.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
 Νομοί = 1 Θεραπούντς 2 Ημαθίας 3 Πιερίας
 4 Πιλιππίς 5 Κιλκίς 6 Σερρών 7 Δράμας
 8 Καβάλας 9 Χαλκιδικής 10 Γιαννιτσών
 11 Αργυρόπολης 12 Βοΐου

Ο Νομός Πιερίας περιλαμβάνει μόνο την **Έπαρχία Κατερίνης** μὲ πρωτ. τὴν **Κατερίνη** (32.000 κατοίκους) στοὺς πρόποδες τοῦ Όλυμπου.

Κωμοπόλεις εἶναι τὸ **Αίγινο**, ὁ **Κολινδρός**, τὸ **Λιτόχωρο**, καὶ ὁ **Πλαταμώνας**.

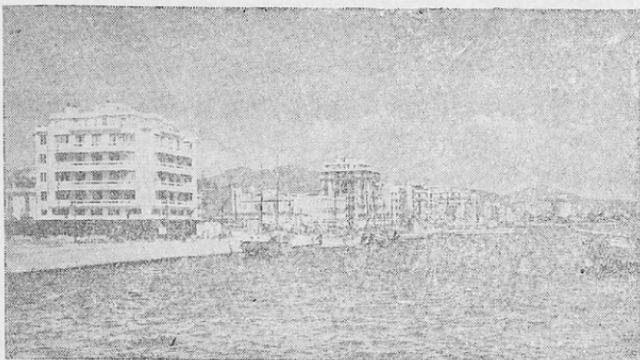
4. Νομὸς Θεσσαλονίκης

(**Έκτασις 3.435 τ. χ.** — **Πληθυσμὸς 544.000 κατ.**)

Κατέχει τὸ κέντρο τῆς Μακεδονίας. **Συνορεύει** μὲ τοὺς Νομοὺς Πιερίας, **Ήμαθίας**, **Πέλλης**, **Κιλκίς**, **Σερρῶν** καὶ **Χαλκιδικῆς** καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Θερμαϊκὸ κόλπο καὶ ἀπὸ τὸ Στρυμονικὸ κόλπο.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ εἶναι γενικὰ **πεδινὸν** καὶ πολὺ εὔφορο. Τὴν πεδιάδα τῆς Θεσσαλονίκης διαρρέουν κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς οἱ ποταμοὶ **Ἄξιός**, **Ἐχέδωρος** (Γαλλικός), **Λευδίας** καὶ **Άλιάκμονας**, ποὺ ἐκβάλλουν στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο. Στὰ λιβάδια βόσκουν πολλὰ κοπάδια βόδια, ἄγελάδες, βουβάλια καὶ πρόβατα.

Στὰ Ἀνατ. τοῦ Νομοῦ εἶναι δύο λίμνες τοῦ **Λαγκαδᾶ** καὶ ἡ **Βόλβη**, ποὺ συνδέονται μὲ φυσικὸ αὐλάκι καὶ τὰ νερά τους χύνονται στὸ Στρυμονικὸ κόλπο.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΟ ΞΗΝΟΔΟΧΕΙΟ (ΜΕΝΤΙΤΕΡΑΝΙΑ). ΔΕΣΜΑ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Η ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ

Τὸ κλῖμα εἶναι ἡ πειρωτικὸ μὲ χειμῶνα παγερό, διότι φυσᾶ συνήθως ὁ βόρειος ἄνεμος, ποὺ ὀνομάζεται **Βαρδάρης**. Στὰ παράλια εἶναι ἥπιο.

Τὰ προιόντα τοῦ Νομοῦ εἶναι σιτηρά, ὅσπρια, κρασί, λάδι, καπνός, λαχανικά, ρύζι, βαθμάκι, κτηνοτροφικά, πιτηνοτροφικά καὶ ἀλιευτικά.

Ἡ βιομηχανία εἶναι ἀνεπτυγμένη. Λειτουργοῦν ἀλευρόμυλοι, μηχανουργεῖα, νηματουργεῖα, ὑφαντουργεῖα, ἐργοστάσια ζυμαρικῶν, ζαχαρωτῶν, κονσερβῶν, βυρσοδεψεῖα, σαπωνοποιεῖα, ἐργοστάσια σιγαροβιομηχανίας κ.λ.π.

Ἡ συγκοινωνία τοῦ Νομοῦ εἶναι ἀρίστη. Ἐξυπηρετεῖται μὲ πλούσιο σιδηροδρομικό δίκτυο, μὲ πολλοὺς αὐτοκινητοδρόμους, μὲ πλοῖα καὶ μὲ ἀεροπλάνα.

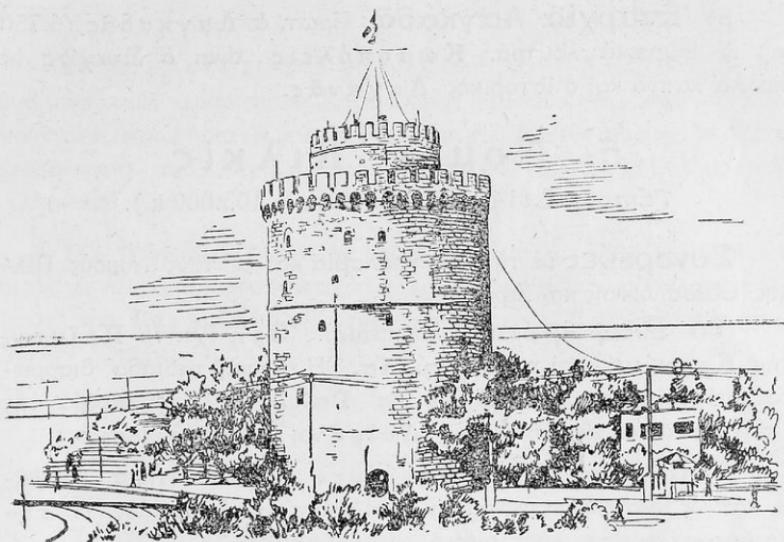
Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 2 Ἐπαρχίες :

α) **Ἐπαρχία Θεσσαλονίκης.** Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ καὶ ὅλης τῆς Μακεδονίας εἶναι ἡ Θεσσαλονίκη (250.000 κ.) κτισμένη στὸ μυχὸ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου.

Εἶναι ὡραιοτάτη πόλις καὶ διασχίζεται ἀπὸ τὴν Ἐγνατία ὁδό.

***Ἔχει θυμασία ρυμοτομία,** μεγάλες οἰκοδομὲς καὶ εύρυχωρες πλατεῖες

***Ἔχει ὡραιότατους βυζαντινοὺς ναοὺς** ("Ἄγιος Δημήτριος, 'Άγια Σο-

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΟΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

φία, "Άγιοι Απόστολοι, "Άγιος Γεώργιος), κάστρα καὶ φρούρια. 'Ο Λευκός Πύργος ('Ενετικὸ φρούριο) ὀρθώνεται ἐπιβλητικὸς στὴν προκυμαία.

Σήμερα ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι κέντρο συγκοινωνιῶν, ἐμπορικὸ καὶ πνευματικό. "Εχει τὸ δεύτερο Πανεπιστήμιο τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλα πνευματικὰ ἰδρύματα.

Τὸ λιμάνι της εἶναι τὸ δεύτερο μετὰ τὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς. Στὸ λιμάνι λειτουργεῖ «Ἐλευθέρα Ζώνη», ὅπου ἀποθηκεύονται τὰ προϊόντα, ποὺ ἔξαγει ἡ Γιουγκοσλαβία σὲ ἄλλες χῶρες.

Κάθε Σεπτέμβριο γίνεται «ἡ Διεθνὴς Ἐκθεσις Θεσσαλονίκης». Σ' αὐτὴν λαμβάνουν μέρος πολλὲς ξένες Χῶρες καὶ ἐκθέτουν τὰ προϊόντα τους, γιὰ νὰ τὰ διαφημίσουν. 'Η Ἐκθεσις αὐτὴ δίνει ζωηρὴ κίνηση στὴν πόλι.

'Η Θεσσαλονίκη, ποὺ γιὰ τὴν ὁμορφιά της λέγεται καὶ «νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ», ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ ζυγὸ στὶς 26 Οκτωβρίου 1912, ἐορτὴ τοῦ πολιούχου της 'Αγίου Δημητρίου.

Κωμοπόλεις εἶναι τὸ 'Ασβεστοχώρι, τόπος παραθερισμοῦ, τὰ Βασιλικά, ἡ Θέρμη καὶ ἡ Ἐπανωμάνη.

β) Ἐπαρχία Λαγκαδᾶ. Πρωτ. ὁ Λαγκαδᾶς (6.750 κ.) μὲ ἰαματικά λουτρά. Κωμοπόλεις εἶναι ὁ Σωχὸς μὲ πολλὰ καπνὰ καὶ ὁ ἱστορικὸς Λαχανᾶς.

5. Νομὸς Κιλκίς

(Ἐκτασις 2.614 τ. χ. — Πληθυσμὸς 103.000 κ.).

Συνορεύει μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία καὶ μὲ τοὺς Νομοὺς Πέλλης, Θεσσαλονίκης καὶ Σερρῶν,

Τὸ ἔδαφος εἶναι κυρίως πεδινό. Ὁρη ἔχει τὸ Πάϊκον, τὴν Κερκίνη καὶ τὰ Κρούσια. Ἡ εύφορη πεδιάδα διαρρέεται ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς Ἀξιὸς καὶ Γαλλικός. Στὰ σύνορα τῆς Γιουγκοσλαβίας εἶναι ἡ λίμνη Δοϊράνη μὲ πολλὰ ψάρια.

Κλῖμα ἡπειρωτικό. **Προϊόντα**: Πολλὰ σιτηρά, βαμβάκι, καπνός, ὅσπρια, κτηνοτροφικά καὶ ὀλίγο κρασί καὶ λάδι. Ἡ σηροτροφία εἶναι ἀνεπτυγμένη.

Ἡ συγκοινωνία ἔχει περιτετεῖται πολὺ καλὰ μὲ σιδηρόδρομο καὶ μὲ αὐτοκίνητα.

Ο Νομὸς περιλαμβάνει 2 Ἐπαρχίες:

α) Ἐπαρχία Κιλκίς. Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ εἶναι τὸ Κιλκίς (13.500 κ.), ὁνομαστὸ γιὰ τὴ νίκη τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Βουλγάρων τὸ 1913. Εἶναι πόλις γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ μὲ ἀλευρομύλους, καπνεργοστάσιο, βυρσοδεψεῖο, ποτοποιεῖα.

Κωμόπολις ἀξιόλογη εἶναι οἱ Εὔζωνοι.

β) Ἐπαρχία Παιτονίας. Πρωτ. ἡ Γουμένισσα (5.000 κ.), ποὺ παράγει ἔξαιρετικὸ κρασί.

Κωμοπόλεις εἶναι ἡ Ἀξιούπολις, τὸ Σκρά καὶ ἡ Εἰδομένη, ὁ τελευταῖος ἑλληνικὸς σιδηροδρομικὸς σταθμὸς πρὸς τὴ Γιουγκοσλαβία.

6. Νομὸς Χαλκιδικῆς

(Ἐκτασις 2.988 τ. χ. — Πληθυσμὸς 80.000 κ.)

Βρίσκεται πρὸς Ν. τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης καὶ ἐκτείνεται μεταξὺ τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου.

Αποτελείται ἀπὸ τὴν χερσόνησον τῆς Χαλκιδικῆς μὲν τὶς δύο μικρότερες χερσονήσους Κασσάνδρας καὶ Σιθωνίας, ποὺν καταλήγουν στὰ ἀκρωτήρια **Καναστραῖον** καὶ **Δρέπανον**. Ἡ τρίτη χερσόνησος, τοῦ Ἀγίου Ὄρους, ἀποτελεῖ αὐτόνομο τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Τὰ παράλια τοῦ Νομοῦ εἶναι ὅμαλά. Τῶν χερσονήσων ὅμως τὰ παράλια εἶναι βραχώδη καὶ σχηματίζουν μεγάλους κόλπους, τὸν **Τορωναῖο** (Κασσάνδρας) καὶ τὸ **Σιγγιτικὸν** (τοῦ Ἀγίου Ὄρους).

"Ορη τοῦ Νομοῦ εἶναι ὁ **Χολομῶν** καὶ ὁ **Χορτιάτης**.

Τὸ κλῖμα εἶναι μεσογειακὸ στὰ παράλια καὶ ἡπειρωτικὸ στὰ ὄρεινά.

Προϊόντα: σιτηρά, καπνός, λάδι. Εύδοκιμοῦν οἱ καστανιές, οἱ φουντουκιές, οἱ καρυδιές, οἱ συκιές.

Ἄνεπτυγμένη εἶναι ἡ **κτηνοτροφία**, ἡ **πτηνοτροφία** καὶ ἡ **ἀλιεία**. Πολὺ ἀνεπτυγμένη εἶναι ἡ **μελισσοκομία**. Ἡ Χαλκιδικὴ ἔρχεται πρώτη στὴ μελισσοκομίᾳ ἀπὸ ὅλους τοὺς Νομοὺς τῆς Ἑλλάδος

Ἐχει ἀκόμη πλούσια μεταλλεία σιδήρου, ἀπὸ τὰ ὅποια βγαίνει σιδηροπυρίτης, μαγγάνιο καὶ λευκόλιθος.

Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 2 Ἐπαρχίες :

α) **Ἐπαρχία Χαλκιδικῆς**. Πρωτ. τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς Ἐπαρχίας ὁ **Πολύγυρος** (4.500 κ.), κέντρο γεωργικὸ καὶ κτηνοτροφικό.

Κωμοπόλεις εἶναι τὰ **Νέα Μουδανιά**, ὁ **"Άγιος Νικόλαος** καὶ ἡ **Συκιά**.

β) **Ἐπαρχία Ἀρναίας**. Πρωτ. ἡ **Ἀρναία** (2600 κ.). Ἀξιόλογη κωμόπολις εἶναι ἡ **Ιερισσός**.

Στὸ Νομὸ αὐτὸ ἀνήκουν καὶ οἱ ἀρχαῖες πόλεις **"Ολυνθος** καὶ **Ποτίδαια** καθὼς καὶ τὰ **Στάγειρα**, πατρίδα τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Ἀριστοτέλη.

7. Αύτόνομη περιοχή Αγίου "Ορους

Η χερσόνησος του Αγίου Ορους είναι δρεινή και καταλήγει στὸ ἀκρωτήριο Νυμφαῖον. Τὸ ὄρος Αθως (1.938 μ.) χωρίζει τὸ Σιγγιτικὸ κόλπο ἀπὸ τὸ Στρυμονικό,

Ἐχει ἔκτασι 339 τ. χιλιόμετρα καὶ πληθυσμὸ 2.687 κατοίκους ὅλο ἄρρενες.

Η χερσόνησος είναι κατάφυτη ἀπὸ καστανιές, ὁξέες, καρυδιές, φουντουκιές, ἔλιές, καὶ διάφορα ἄλλα ὄπωροφόρα δένδρα

Τὸ κλῖμα είναι μεσογειακό.

Σὲ μαγευτικὲς τοποθεσίες είναι κτισμένα ἀπὸ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς 20 μοναστήρια, ὅπου κατοικοῦν καλόγηροι ὄλων τῶν ὄρθοδόξων Ἑκκλησιῶν ("Ελληνες, Ρῶσοι, Σέρβοι, Βούλγαροι, Ρουμάνοι").

Στὰ μοναστήρια αὐτὰ φυλάσσονται πλούσιες βιβλιοθῆκες, προλύτιμα χειρόγραφα, χρυσόδετα Εὐαγγέλια καὶ ἄλλα ἔργα τέχνης. Γι αὐτὸ καθημερινῶς δέχονται πολλοὺς ἐπισκέπτες "Ελληνες καὶ ξένους, οἵ ὅποιοι πηγαίνουν γιὰ νὰ προσκυνήσουν ἀλλὰ καὶ νὰ θαυμάσουν τὰ ἱερὰ κειμήλια.

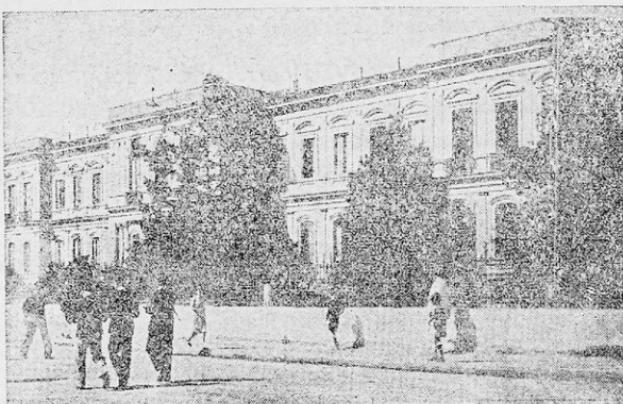
Γυναῖκες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πᾶνε στὸ Αγιον Ορος.

Τὸ Αγιον Ορος ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητο τμῆμα τῆς Ελλάδος, τὸ ὅποιον διοικεῖται ἀπὸ τὴν Ιερὰ Κοινότητα, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 20 μοναχούς (καλογήρους), ἐναν ἀπὸ κάθε μοναστήρι. Στὴν Κοινότητα αὐτῇ ἀσκεῖ ἐποπτεία ὁ Πολιτικὸς Διοικητής, τὸν ὅποιον διορίζει τὸ Κράτος.

Πρωτ. τοῦ Αγίου Ορους είναι οἱ Καρυές καὶ λιμάνι του ἡ Δάφνη.

Γ' ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

‘Η Ανατολική Μακεδονία ἀποτελεῖται ἀπὸ 3 Νομούς: Σερρῶν, Δράμας καὶ Καβάλας.

ΣΕΡΡΑΙ: ΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΠΟΥ ΣΤΕΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Νομὸς Σερρῶν

(Έκτασις 4.052 τ. χ. — Πληθυσμὸς 248.000 κ.),

Συνορεύει μὲ τὴ Βουλγαρία καὶ μὲ τοὺς Νομοὺς Κιλκίς, Θεσσαλονίκης, Δράμας καὶ Καβάλας καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Στρυμονικὸ κόλπο.

Περιβάλλεται ἀπὸ τὰ ὅρη Κερκίνη, Μενοίκιο, Κρούσια, Κερδύλλιο καὶ Παγγαίο. Μεταξὺ αὐτῶν σχηματίζεται ἡ εύφορωτάτη πεδιάδα τῶν Σερρῶν, ποὺ διαρρέεται ἀπὸ τὸ Στρυμόνα ποταμὸ καὶ ἀπὸ τὸν παραπόταμο αὐτοῦ Ἀγγίτη.

‘Ο Στρυμών, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴ Βουλγαρία, χύνεται πρῶτα στὴν παλιὰ λίμνη τοῦ Ἀχινοῦ (Κερκινίτιδα) καὶ κατόπιν στὸ Στρυμονικὸ κόλπο.

Τὸ κλῖμα στὰ μεσόγεια εἶναι ἡπειρωτικό, στὰ παράλια εἶναι μεσογειακό καὶ ὑγρό.

Παράγει σιτηρά, βαμβάκι, καπνό άριστης ποιότητος, λαχανικά καὶ δημητριακά. Είναι ἀνεπτυγμένη ἡ κτηνοτροφία προβάτων, βοδιών καὶ πουλερικῶν.

Ἡ συγκοινωνία ἔχει περιεπεῖται μὲ τὸ σιδηρόδρομο Θεσσαλονίκης—Κωνσταντινουπόλεως καὶ μὲ αὐτοκίνητα.

‘Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 4 Ἐπαρχίες :

α) **Ἐπαρχία Σερρῶν.** Πρωτ. τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ είναι οἱ **Σέρρες** (40.500 κ.), πόλις ὡραία, μὲ ρυμοτομία πολὺ καλή καὶ μὲ μεγάλη ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ κίνησι. Ἐχει πολλὰ καπνεργοστάσια. **Κωμόπολις** ἀξιόλογη είναι ἡ **Ηράκλεια**.

β) **Ἐπαρχία Σιντικῆς.** Πρωτ. τὸ **Σιδηρόκαστρο** (9.300 κ.). **Κωμοπόλεις** είναι τὸ **Πετρίτσι** καὶ τὰ **Άγωνα Πορρόια**.

γ) **Ἐπαρχία Βισαλτίας.** Πρωτ. ἡ **Νιγρίτα** (10.300 κ.), ὀνομαστὴ ἀπὸ τὸ ίαματικὸ πόσιμο νερό της. **Κωμοπόλεις** ἡ **Τερπνή**, τὸ **Σιτοχώρι**.

δ) **Ἐπαρχία Φυλλίδος.** Πρωτ. ἡ **Νέα Ζίχνη** (4.000 κ.). **Κωμοπόλεις** είναι ὁ **Ροδολεῖβος**, ἡ **Αλιστράτη**, ἡ **Πρώτη**.

2. Νομὸς Δράμας

(Ἐκτασις 3.502 τ. χ. — Πληθυσμὸς 121.000 κ.).

Συνορεύει μὲ τὴ Βουλγαρία, μὲ τοὺς Νομοὺς Σερρῶν, Καβάλας καὶ μὲ τὴ Θράκη.

Τὸ **ἔδαφος** είναι ὄρεινό. “Ορη είναι ὁ **Ορβηλός** καὶ ἡ **Ροδόπη** στὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα, τὸ **Φαλακρό**, καὶ τὸ **Μενοίκιο**.

— Μεταξὺ αὐτῶν σχηματίζεται ἡ εὐφερωτάτη πεδιάδα τῆς **Δράμας**, ποὺ ποτίζεται ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ **Αγγίτη**. Τὸ Νομὸ διαρρέει καὶ ὁ **Νέστος** ποταμός, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴ Βουλγαρία καὶ χύνεται στὸ Αίγαιον πέλαγος.

Κλιμα ᔁχει ήπειρωτικό. **Παράγει** κυρίως καπνό· έπισης παράγει σιτηρά, όσπρια ρύζι και βαμβάκι.

Η συγκοινωνία έχει πηγετείται με το σιδηρόδρομο και με αυτοκίνητα.

Ο Νομός περιλαμβάνει μόνο τήν **Επαρχία Δράμας** με πρωτ. τήν **Δράμα** (33.500 κ), κτισμένη στους πρόποδες του Φαλακροῦ. Είναι κέντρον έμπορίου και βιομηχανίας καπνοῦ.

Κωμοπόλεις είναι ή **Προσωτσάνη**, το **Δοξάτο** τού δροίου οι κάτοικοι έσφραγησαν άπο τους Βουλγάρους, και το **Κάτω Νευροκόπι**.

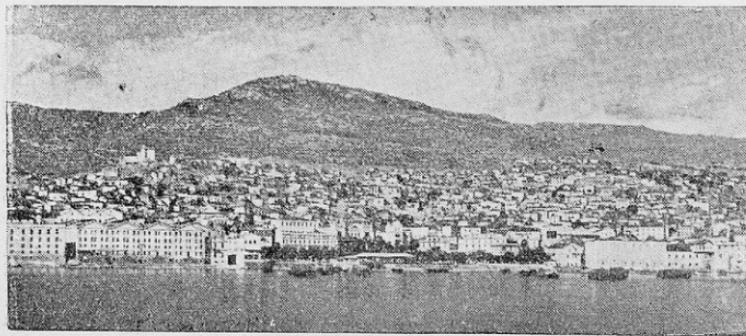
3. Νομὸς Καβάλας

(Έκτασις 2.169 τ. χ. — Πληθυσμὸς 141.000 κ.)

Συνορεύει με τή Θράκη και με τους Νομοὺς Δράμας και Σερρῶν και βρέχεται άπο το Αιγαίον πέλαγος. Περιλαμβάνει και τή νῆσο **Θάσο**.

Τὸ ἔδαφος είναι κυρίως πεδινό. Αποτελεῖται άπο τίς εύφορώτατες πεδιάδες τῶν **Φιλίππων** και τῆς **Χρυσουπόλεως**, ή όποια ποτίζεται, άπο τὰ ἄφθονα νερὰ τοῦ **Νέστου** ποταμοῦ.

Στὸ Δυτικὸ μέρος ύπαρχουν ὅρη χαμηλά: τὸ **Παγγαῖον**, γνωστὸ γιὰ τὰ χρυσορυχεῖα του, και τὸ **Σύμβολον**.

Η ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ ΟΠΟΣ ΦΛΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΛΛΑΣΣΑ

Κλῖμα έχει μεσογειακό. Παράγει πολὺ καπνό, λίγα σιτηρά, δσπρια, λάδι, κρασί και λαχανικά. Από τὰ δάση τῆς Θάσου βγαίνει πολλή ξυλεία.

Η συγκοινωνία ξυπηρετεῖται μὲ αύτοκίνητα και πλοῖα. Μὲ τὴν Ἀθήνα έχει και ἀεροπορική συγκοινωνία.

Ο Νομὸς χωρίζεται σὲ 4 Ἐπαρχίες.

α) **Ἐπαρχία Καβάλας.** Πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ και τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἡ **Καβάλα** (45.000 κατ.), πόλις ώραία, μὲ φρούριο και πολὺ καλὸ λιμάνι. Εἶναι βιομηχανική πόλις μὲ ἔργοστάσια κατεργασίας τῶν καπνῶν ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας.

Πρὸς Β. τῆς Καβάλας διατηροῦνται τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν **Φιλίππων**, ὅπου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ίδρυσε τὴν πρώτη Χριστιανική Ἑκκλησία στὴν Εύρωπη.

Κωμοπόλεις εἶναι ὁ Συγὸς και οἱ **Κρηνίδες**.

β) **Ἐπαρχία Παγγαίου.** Πρωτεύουσα ἡ **Ἐλευθερούπολις** (6.500 κατ.).

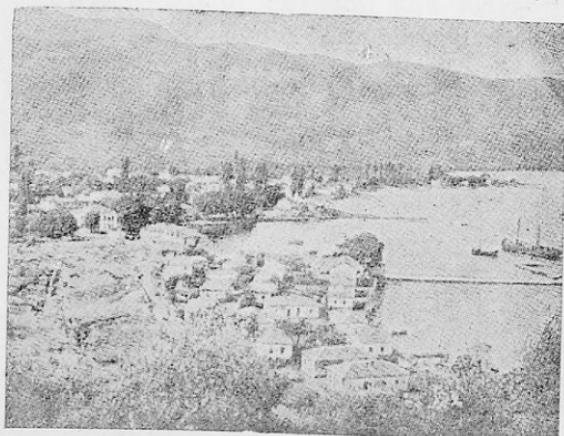
Κωμοπόλεις εἶναι ἡ Νηκίσιανη, τὸ **Παλαιοχώρι** και οἱ **Ἐλευθερές** μὲ ιαματικές πηγές.

γ) **Ἐπαρχία Νέστου.** Πρωτεύουσα ἡ **Χρυσούπολις** (5.800 κατ.) μὲ πολλὰ ίχθυοτρφεῖα.

δ) **Ἐπαρχία Θάσου.** Περιλαμβάνει τὴν κατάφυτη νῆσο Θάσο μὲ Πρωτεύουσα τὰ **Λιμενάρια** (Λιμήν, 3.100 κατ.).

Κωμόπολις εἶναι ὁ **Θεολόγος**.

Η Θάσος εἶναι ὄμορφο νησί, διατηρεῖ ἀρχαῖο θέατρο και μουσεῖο και έχει μεγάλη τουριστική κίνησι. Έχει τακτικὴ συγκοινωνία μὲ φέρρυ - μπώτ μὲ τὴν Καβάλα και μὲ τὴν ἀπέναντί της κωμόπολι **Κεραμωτή**.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

("Εκτασις 34.356 τ. χ — Πληθυσμός 1.890.700 κατ.)

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Όρη: Γράμμις, Βόιον, Βέρον, Βεργουσᾶς, Βέρμιον, Χάζια, Καρπεύνια, Ηίρεια, Όλυμπος, Βέρκη, Ηάπικον, Κερκίνη, Ορδηλος, Ρεδόπη, Μενοίκιον, Φιλακηρόν, Βερτίσκος, Κερδύλλιον, Χωριάτης, Χολομών, Αθως, Παγγαίον, Σύμβολον.

Όροπέδια: Καστοριάς, Φλωρίνης, Πτολεμαΐδας.

Πεδιάδες: Θεσσαλονίκης, Αρδέας, Γιαννιτσῶν, Σερρῶν, Δράμας, Ελευθερουπόλεως καὶ Χρυσούπλεως.

Ποταμοί: Αλιάκμων, Αξιός, Γκλιλικός (Έχεδωρος), Δουδίας, Στρυμόνας, Αγγίτης, Νέστος.

Λίμνες: Πρέσπα, Βεγορίτης, Καστοριάς, Δειράνης, Λαγκαδάς, Βόλη.

Κλῖμα: Ήπειρωτικὸ στὰ ὁρεινὰ καὶ μεσόγεια μέρη καὶ μεσογειακὸ στὰ παράλια.

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα: Γεωργικά : Σιτηρά, δεσπρια, λαχανικά, βαμβάκι, ρύζι, καπνός.

Κτηνοτροφικά: Τρέφονται αλγοπρόδατα, βόδια — βουβάλια, χοίροι, πουλερικά.

Δασικά: Βγανία πολλὴ ξυλεία ἀπὸ τὰ δάση τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θάσου.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

N O M O I	Νομού εἰς τετρ. χιλιομέτρα	Πληθυσμός Νομού	Πρωτεύουσα Νομού	Έπαρχιες Νομού	Πρωτεύουσα Έπαρχιας	Πληθυσμός Πρωτεύουσας Έπαρχιας
-----------	----------------------------	-----------------	------------------	----------------	---------------------	--------------------------------

Α' ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

1. Κοζάνης	5.863	191.000	Κοζάνη	α) Κοζάνης β) Βοΐου γ) Γρεβενῶν δ) Εορδαίας	Κοζάνη Σιάτιστα Γρεβενά Πτολεμαίς	21.500 4.700 7.300 13.000
2. Καστοριάς	1.680	47.500	Καστοριά	Καστορ.δς	Καστοριά	11.800
3. Φλωρίνης	1.871	67.000	Φλώρινα	Φλωρίνης	Φλώρινα	12.000

N O M O I	ΧΕΤΑΟΣΙ ΕΙΣ ΤΕΤΟΥΓΑ- ΝΙΚΑ ΧΛΩΡΙΟΥ.	Πληθυνσμός N o μ i	Πρωτεύουσα N o μ o ū	Έπαρχιες N o μ o ū	Πρωτεύουσα Έπαρχιας	Πληθυνσμός Πρωτεύου- σης
Β' ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ						
1. Πέλλης	2.606	133.000	"Εδεσσα	α) Έδεσσης β) Άλμωπιας γ) Γιαννιτσῶν	"Εδεσσα Άρδεα Γιαννιτσά	16.000 4.000 23.500
2. Ήμαθίας	1.688	114.500	Βέροια	α) Ήμαθίας β) Νάουσης	Βέροια Νάουσα	27.000 15.700
3. Πιερίας	1.544	97.500	Κατερίνη	Κατερίνης	Κατερίνη	32.000
4. Θεσ/νίκης	3.435	544.500	Θεσ/νίκη	α) Θεσ/λονίκης β) Λαγκαδᾶς	Θεσσαλονίκη Λαγκαδᾶς	250.000 6.750
5. Κιλκίς	2.614	103.000	Κιλκίς	α) Κιλκίς β) Ποιονίας	Κιλκίς Γουμένιτσα	13.500 5.000
6. Χαλκιδικῆς	2.988	80.000	Πολύγυρος	α) Χαλκιδικῆς β) Αρναίας	Πολύγυρος Αρναία	4.500 4.600
7. Αγ. "Ορους	339	2.687	Καρυαι	—	Καρυαι	430
Γ' ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ						
1. Σερρῶν	4.052	248.000	Σέρραι	α) Σερρῶν β) Σινιτικῆς γ) Βισαλτίας δ) Φυλλίδος	Σέρραι Σιδηρόκαστρο Νιγρίτα N. Ζιχνη	40.500 9.300 10.300 4.000
2. Δράμας	3.502	121.000	Δράμα	Δράμας	Δράμα	33.500
3. Καβάλας	2.169	141.000	Καβάλα	α) Καβάλας β) Παγγαίου γ) Νέστου δ) Θάσου	Καβάλα Ελευθερούπολις Χρυσούπολις Λιμενάρια	45.000 6.500 5.800 3.100

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ. 1) Ποιά δρη και ποιά όροπέδια ύπαρχουν στή Δυτική Μακεδονία;
- 2) Τί κλίμα έχει η Δ. Μακεδονία και γιατί;
 - 3) Ποιά διαδρομή άκολουθει ο Άλιάκμων ποταμός;
 - 4) Ποιά δρη περιβάλλουν τήν πεδιάδα τής Θεσσαλονίκης;
 - 5) Ποιά διαδρομή άκολουθούν οι ποταμοί Αξιός, Στρυμών, Νέστος;
 - 6) Από ποιές πόλεις περνά ο σιδηροδρομος Φλωρίνης - Θεσσαλονίκης - Δράμας;

- ΕΡΓΑΣΙΕΣ. 1) Να σχεδιάσετε τή Μακεδονία και νά τοποθετήσετε:
- α) τα σπουδαιότερα δρη, ποταμούς, λίμνες, πεδιάδες, όροπέδια, β) τις πόλεις τής Μακεδονίας, που συνδέονται διά σιδηροδρομικής γραμμής και
 - γ) τούς ιστορικούς και άρχαιοιογικούς τόπους τής Μακεδονίας.
- 2) Να συγκεντρώσετε πληροφορίες γιά τήν Έκθεσι τής Θεσσαλονίκης.

ΣΤ' ΘΡΑΚΗ

Θράκη λέγεται όλόκληρη ή περιοχή, πού ἔκτείνεται πρὸς Α. τοῦ Νέστου ποταμοῦ ἕως τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Εὔξεινο Πόντο καὶ ἀπὸ Ν. πρὸς Β. ἀπὸ τὸ Αἴγαοι πέλαγος ἕως τὴν ὁροσειρὰ τοῦ Αἵμου στὴ Βουλγαρία.

"Ολη ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἦταν Ἑλληνικὴ καὶ τὴν κατοικοῦσαν "Ἑλληνες. Σήμερα δύμας εἶναι μοιρασμένη σὲ τρία τμῆματα: α) στὴ **Βόρειο Θράκη**, ποὺ τὴν κατέχει ἡ Βουλγαρία, β) στὴν **'Ανατολικὴ Θράκη**, πού τὴν κατέχει ἡ Τουρκία καὶ γ) στὴ **Δυτικὴ** ἡ **Ἐλληνικὴ Θράκη**.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΑΚΗ

ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Η Ἑλληνικὴ ἡ Δυτικὴ Θράκη εύρισκεται στὸ ΒΑ. μέρος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔχει σύνορα πρὸς τὴν Τουρκία τὸν "Ἐβρο ποταμὸν καὶ πρὸς τὴν Βουλγαρία τὸ ὄρος Ροδόπη. Πρὸς Δ. συνορεύει μὲ τοὺς Νομοὺς Δράμας καὶ Καβάλας καὶ πρὸς Ν. βρέχεται ἀπὸ τὸ Αἴγαοιν πέλαγος. Περιλαμβάνει καὶ τὴν νῆσο Σαμοθράκη.

"Εκτασι ἔχει 8. 586 τ. χ.

Τὰ παράλια τῆς Ἑλληνικῆς Θράκης εἶναι όμαλὰ μὲ ἔνα μικρὸ κόλπο τοῦ **Πόρτο—Λάγο**, ὃπου σχηματίζεται ἡ λιμνοθάσσα **Βιστωνίς**, ἡ ὅποία εἶναι πλούσιο ἰχθυοτροφεῖο.

Τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς Θράκης εἶναι πεδινό. Μὲ μιὰ δὲ λιφοσειρὰ τῆς Ροδόπης, ποὺ φθάνει ἕως τὴν θάλασσα καὶ ἀποτελεῖ τὸ ὄρος **"Ισμαρο**, χωρίζεται στὶς πεδιάδες τῆς Ζάνθης καὶ τῆς Κομοτινῆς πρὸς Δ. καὶ τὴν κοιλάδα τοῦ "Ἐβρου πρὸς Α.

Τὸ ἔδαφος διαρρέεται ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς **Νέστο** καὶ **"Ἐβρο** καὶ τὸν παραπόταμό του **"Αρδα**. Οἱ ποταμοὶ αὐτοὶ πηγάζουν ἀπὸ τὴν Βουλγαρία καὶ ἐκβάλλουν στὸ Αἴγαοιν πέλαγος.

Τὸ κλίμα τῆς Θράκης στὸ ἐσωτερικὸν εἶναι ἡπειρωτικὸ μὲ πολλὲς βροχὲς καὶ χιόνια, στὰ παράλια εἶναι μεσογειακό.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Οι πεδιάδες της Έλληνικής Θράκης είναι εύφορώτατες, έπειδή ποτίζονται άπό τὰ νερά τῶν ποταμῶν καὶ τῶν βροχῶν. Παράγουν ἄφθονα σιτηρά, λαχανικά, ρύζι, σησάμι καὶ πολλὰ φροῦτα.

Καλλιεργεῖται ἀκόμη βαμβάκι, καπνὸς ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ μυρωδάτος, ποὺ ἀποτελεῖ ἔθνικὸ πλοῦτο, καὶ ἡ μουριά, γιατὶ τρέφονται πολλοὶ μεταξοσκώληκες. Ἡ Δυτικὴ Θράκη ἔρχεται πρώτη στὴν παραγωγὴ μετάξης ἀπὸ ὅλες τὶς περιοχές τῆς Έλλάδος.

‘Ανεπιτυγμένη είναι ἡ κτηνοτροφία, ἡ πτηνοτροφία καὶ ἡ μελισσοκομία.

Άρκετὰ είναι τὰ ἀλιευτικὰ προϊόντα καὶ ὀλίγα τὰ δασικὰ καὶ ὄρυκτα.

‘**Η συγκοινωνία** ἔξυπηρετεῖται μὲ τὸ σιδηρόδρομο Θεσσαλονίκης-Κωνσταντινουπόλεως, μὲ αὐτοκίνητα, μὲ πλοῖα καὶ ἀεροπορικῶς μὲ τὴν Ἀθήνα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

‘Η Έλληνικὴ Θράκη ἔχει 356.500 κατοίκους. Μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνονται καὶ ὀλίγες χιλιάδες Τούρκοι μὲ Ἑλληνικὴ ὑπηκοότητα, οἱ ὅποιοι παραμένουν ἐκεῖ, ἐπειδὴ παραμένουν “Ἐλληνες” στὴν Κωνσταντινούπολι.

‘Η Έλληνικὴ Θράκη διαιρεῖται σὲ 3 Νομούς: Ζάνθης, Ροδόπης, Εβρου.

1. Νομὸς Ξάνθης

(“Εκτασις 1751 τ. χ. – Πληθυσμὸς 89.500 κ.).

Συνορεύει μὲ τὴ Βουλγαρία καὶ μὲ τοὺς Νομοὺς Δράμας, Καβάλας καὶ Ροδόπης καὶ **βρέχεται** ἀπὸ τὸ Αίγαιον πέλαγος.

Τὸ **ἔδαφος** τοῦ Νομοῦ πρὸς Β. είναι ὀλίγο ὀρεινὸ ἀπὸ τὶς διακλαδώσεις τῆς Ροδόπης, στὰ Νότια ὅμως είναι ὅλο πεδινό.

Κλῖμα ἔχει ἡπειρωτικὸ μὲ πολλὲς βροχὲς καὶ χιόνια. Στὰ παράλια είναι ἥπιο.

Κύρια προϊόντα είναι καπνὸς μυρωδᾶτος καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος, σιτηρά, ὅσπρια (φασόλια, κουκιά), λαχανικὰ καὶ ὄλιγα κτηνοτροφικά.

Ἡ συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μὲ σιδηρόδρομο καὶ αὐτοκίνητα.

Ο Νομὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Ζάνθης μὲ πρωτ. τὴν Ζάνθη (28.000 κ.). Είναι ὅμορφη πόλις μὲ ἐργοστάσια κατεργασίσις καπνοῦ καὶ ὄνομαστὴ γιὰ τὰ μυρωδᾶτα καπνά της. Ἔχει ἀκόμη ἀλευρομύλους καὶ βυρσοδεψεῖα.

Κωμοπόλεις είναι τὸ Εὔλαλο, δ' Ἐχῖνος, τὰ Κιμμέρια καὶ τὰ "Αβδηρα κοντὰ στὰ ἀρχαῖα" Αβδηρα, ὃπου ἔγεννήθησαν ὁ φιλόσοφος Δημόκριτος καὶ ὁ Πρωταγόρας. Ἐπίνειο τοῦ Νομοῦ είναι τὸ Πόρτο-Λάγο.

2. Νομὸς Ροδόπης

(Ἐκτασις 2.586 τ. χ. — Πληθυσμὸς 109.000 κ.).

Βρίσκεται μεταξὺ τῶν Νομῶν Ζάνθης καὶ Ἐβρου. Πρὸς Β. συνορεύει μὲ τὴ Βουλγαρία καὶ πρὸς Ν. βρέχεται ἀπὸ τὸ Αίγαιον Πέλαγος.

Τὸ ἔδαφος τοῦ Νομοῦ τὸ περισσότερο είναι πεδινὸ καὶ πολὺ εὔφορο. Πρὸς Β. διασχίζεται ἀπὸ ὄλιγες διακλαδώσεις τῆς Ροδόπης καὶ πρὸς Ν. κλείεται μὲ τὸ κατάφυτο ὄρος Ἰσμαρο.

Στὸν κόλπο τοῦ **Πόρτο-Λάγο** σχηματίζεται ἡ λιμνοθάλασσα **Βιστωνίς**, μὲ πλούσια ιχθυοτροφεῖα ἀπὸ ποιλλὰ ψάρια (τσιπούρες κυπρίνους, χέλια).

Τὸ κλῖμα τοῦ Νομοῦ είναι ἥπιο ἥπειρωτικό, διότι ἡ Ροδόπη τὸν προστατεύει ἀπὸ τοὺς βρείους ψυχροὺς ἀνέμους. **Κύρια προϊόντα** ἔχει καπνό, σιτηρά, σταφύλια καὶ ψάρια.

Ἡ συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μὲ σιδηρόδρομο, μὲ αὐτοκίνητα καὶ μὲ πλοιαὶ ἀπὸ τὸ Πόρτο-Λάγο, τὸ ὅποιον είναι κοινὸ **Ἐπίνειο** τῶν Νομῶν Ζάνθης καὶ Ροδόπης.

‘Ο Νομὸς διαιρεῖται σὲ 2 Ἐπαρχίες.

α) Ἐπαρχία Κομοτινῆς. Πρωτ. Ἐπαρχίας καὶ Νομοῦ εἶναι ἡ Κομοτινὴ (32.000 κ.). Εἶναι κέντρο ἐμπορικὸ τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ κέντρο συγκοινωνιῶν.

Μεγαλύτεραι Κωμοπόλεις εἶναι ὁ Ἰασμός, οἱ Ἀσώματοι, ὁ Σάραντης, ἡ Ὁργάνη.

β) Ἐπαρχία Σαππῶν. Πρωτ. οἱ Σάππες (5.500 κ.). Κωμοπόλεις εἶναι τὰ Ἀριανά, ἡ Δοκός, ἡ Ἀρίσβη.

3. Νομὸς "Εβρου

(Ἐκτασις 4.249 τ. χ. — Πληθυσμὸς 158.000 κ.)

‘Ο Νομὸς "Εβρου εἶναι ὁ ἀκραῖος Νομὸς τῆς Ἑλλάδος στὰ ΒΑ. αὐτῆς.

Συνορεύει μὲ τὴ Βουλγαρία, μὲ τὴν Εύρωπαϊκὴ Τουρκία (Α. Θράκη), μὲ τὸ Νομὸν Ροδόπης καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

Περιλαμβάνει καὶ τὴν νῆσο Σαμοθράκη

Τὸ **ξῆναφος** τοῦ Νομοῦ εἶναι πεδινό. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν πεδιάδα τῆς Ὁρεστιάδος καὶ τὴν κοιλάδα τοῦ "Εβρου, ποὺ εἶναι εὔφορώτατες, διότι διαρρέονται ἀπὸ τὸν "Εβρο ποταμὸ καὶ ἀπὸ πολλοὺς παραποτάμους του, ποὺ σπουδαιότερος εἶναι ὁ **Άρδας**.

Τὸ **κλῖμα** εἶναι πολὺ ψυχρὸ τὸ χειμῶνα, ὅτε παγώνει καὶ ὁ "Εβρος. Τὸ καλοκαίρι εἶναι δροσερό.

Προϊόντα ἔχει σιτηρά, καπνό, βαμβάκι, ὅσπρια, λαχανικά, κτηνοτροφικά, κρασί, λάδι. Ζεχωριστὴ θέσι εἶχουν τὰ κουκούλια καὶ γι' αὐτὸν καλλιεργεῖται πολὺ ἡ μουριά.

Ἀνεπτυγμένη εἶναι ἡ μελισσοκομία καὶ ἡ πτηνοτροφία. Ἡ συγκοινωνία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη. Σιδηρόδρομος, αὐτοκίνητα, πλοῖα ἔχουν ἀριστα τὴ συγκοινωνία.

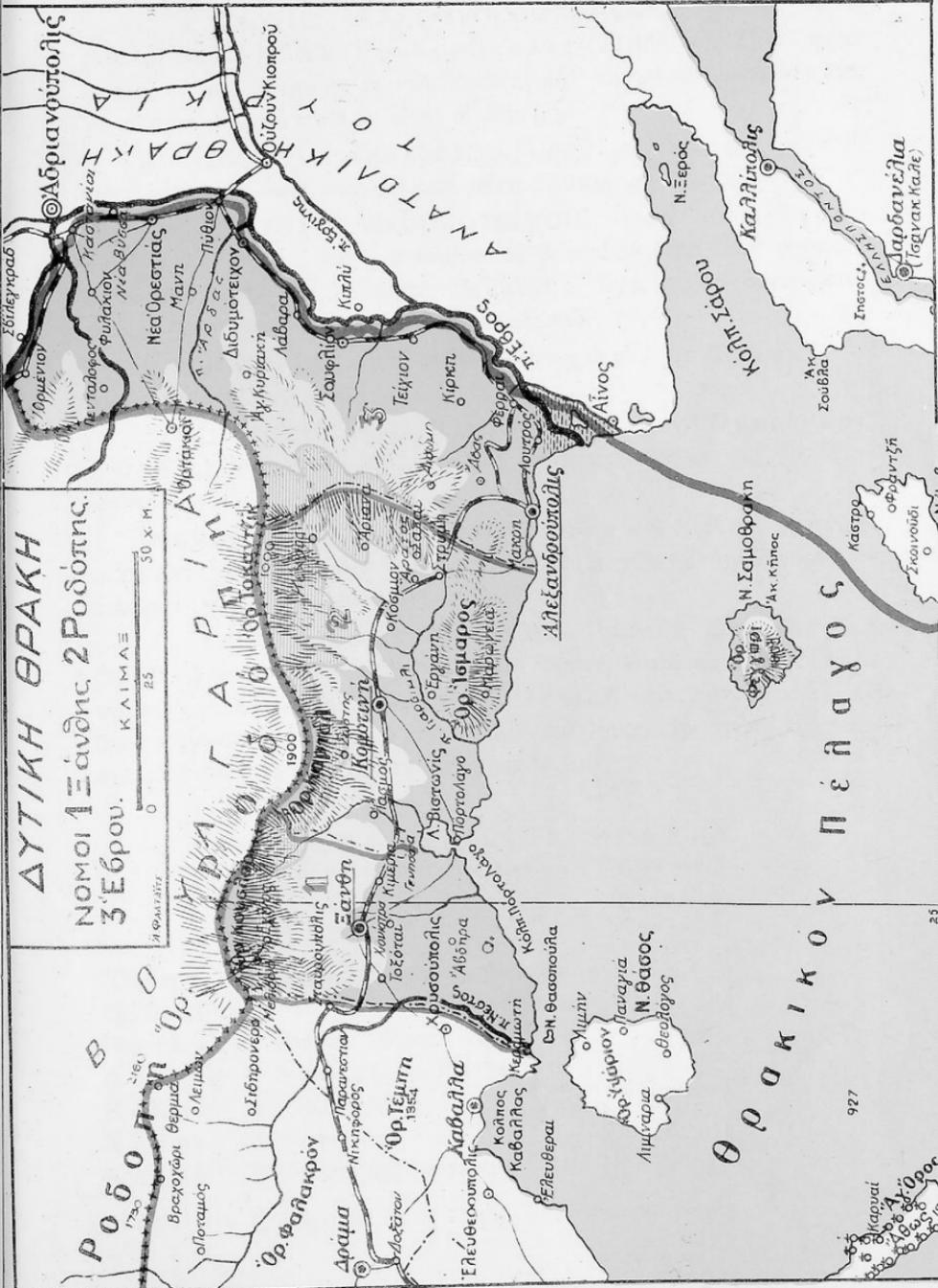
Ἡ Ἀλεξανδρούπολις ἔχει μὲ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία.

ΔΥΤΙΚΗ ΘΡΑΚΗ

ΝΟΜΟΙ 1 Ε άνδης 2 Ροδόπης
3 Έβρου.

Καλιμάτσια
και Καραϊσταία

0 25 50 x M.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

‘Ο Νομός Έβρου χωρίζεται σε 5 Επαρχίες:

α) **Επαρχία Άλεξανδρουπόλεως.** Πρωτ. Επαρχίας καὶ Νομοῦ ἡ Άλεξανδρούπολις (21.000 κ.). Είναι πολὺ νότια, τὸ κυριώτερο λιμάνι τῆς Θράκης καὶ συγκοινωνιακὸς κόμβος. Αξιόλογη κωμόπολις είναι οἱ Φέρες.

β) **Επαρχία Σουφλίου.** Πρωτ. τὸ Σουφλί (7.600 κάτ.). μέσα σε δάσος ἀπὸ μουρίες, κέντρο ἐμπορίου κουκουλιῶν.

γ) **Επαρχία Διδυμοτείχου.** Πρωτ. τὸ Διδυμότειχο (7.900 κ.). Είναι κτισμένο σε βραχώδη λόφο καὶ περιβάλλεται ἀπὸ διπλὸ τεῖχος Βυζαντινῆς ἐποχῆς. ἔχει ἐργοστάσια μεταξωτῶν ύφασμάτων καὶ βιοτεχνία μεταξωτῶν.

Κωμοπόλεις είναι τὸ Έλαφοχώρι, τὰ Λάβαρα, τὸ θούριο, τὸ Πήθιο.

δ) **Επαρχία Όρεστιάδος.** Πρωτ. ἡ Όρεστιάδα (14.000 κ.), πόλις νέα ποὺ ἐκτίσθη ἀπὸ πρόσφυγες τῆς Ανδριανούπολεως.

Κωμοπόλεις είναι ἡ Νέα Βύσσα καὶ οἱ Καστανιές, οἱ ὅποιες είναι ὁ ἀκραίος συνοριακὸς σταθμὸς τῶν Ελληνοτουρκικῶν συνόρων πρὸς τὴν Ανδριανούπολι.

ε) **Επαρχία Σαμοθράκης.** Πρωτ. ἡ Σαμοθράκη (3.800 κ.) στὴ νῆσο Σαμοθράκη. Είναι ὀρεινὴ καὶ δασώδης νῆσος μὲν γραφικὲς κοιλάδες καὶ ὅμορφα τοπία. Γραφικότητα τῆς προσδίδει τὸ ὅρος Φεγγάρι (1800 μ. ὑψος). ἔχει καὶ ιαματικὲς πηγές. Παρουσιάζει ίκανοποιητικὴ τουριστικὴ κίνησι.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΘΡΑΚΗΣ

(“Εκτασις 8.586 τ. χ.—Πληθυσμὸς 356.500 κατ.)

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ορη: Ροδόπη, Ισμαρος, Φεγγάρι.

Πεδιάδες: Ξάνθης, Κομοτινῆς, Έβρου.

Ποταμοί: Νέστος, Έβρος, Αρδας.

Λίμνες: Βιστωνίς (λιμνοθάλασσα).

Κόλποι: Πόρτο—Λάγο.

Νῆσοι: Σαμοθράκη.

Κλῖμα: Ήπαινωτικό, μεσογειακό.

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

- Προϊόντα:** Γεωργινά : Καπνός, σιτηρά, δεσπρια, λαχανικά, βαμβάκι, σταφύλια.
- Κτηνοτροφικά :** Τρέφονται αίγοπρόβοτα, θόδια, βουδάλια, χοίροι, πουλερικά. Άνεπτυγμένη είναι η συρτοτροφία καὶ ή μελισσοκομία.
- Άλιευτικά :** Άλιεύονται πολλά ψάρια στὸν Ἐβρο, στὸ Νέστο καὶ κυρίως στὴ Βιστωνίδα λίμνη.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

N O M O I	"Εκτασίς εἰς τετραγω- νικά χιλιόμετρα.	Πληθυσμός N o μ o	Πρωτεύουσα N o μ o ū	'Επαρχίες N o μ o ū	Πρωτεύουσα 'Επαρχίας	Πληθυσμός N o μ o ū
1. Ξάνθης	1.731	109.000	Ξάνθη	Ξάνθης	Ξάνθη	28.000
2. Ροδόπης	2.586	109.000	Κομοτινή	α) Κομοτινῆς β) Σαπτῶν	Κομοτινή Σάππες	32.000 5.000
3. Ἐβρου	4.249	158.000	Άλεξαν- δρούπολις	α) Ἄλ/πόλεως β) Σουφλίου γ) Διδυμοτείχου δ) Ὁρεστιάδος ε) Σαμοθράκης	Ἄλ/πολις Σουφλί Διδυμότειχο Ὁρεστιάδα Σαμοθράκη	21.000 7.600 7.900 14.000 3.800

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.** 1) Ποιὰ χώρα λέγεται Θράκη καὶ ποιὰ τὰ φυσικά της όρια;
- 2) Ποιὰ είναι τὰ όρια τῆς Δυτικῆς ('Ελληνικῆς) Θράκης;
- 3) Ποιές πεδιάδες ἔκτείνονται ἀνατολικά τοῦ Νέστου καὶ ποῦ ὄφείλεται ή γονιμότης αὐτῶν;
- 4) Τί κλίμα ἔπικρατεῖ στὴ Θράκη καὶ γιατί;
- 5) Ποιὰ είναι τὰ σπουδαιότερα προϊόντα τῆς Θράκης;
- 6) Ποιές είναι οἱ σπουδαιότερες πόλεις τῆς Θράκης;

- ΕΡΓΑΣΙΕΣ.** 1) Νὰ χαρτογραφήσετε τὴ Δυτικὴ Θράκη καὶ νὰ σημειώσετε τὰ όρη, τὶς πεδιάδες, τοὺς ποταμούς, τὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, τὰ όρια τῶν Νομῶν καὶ τὶς πρωτεύουσες αὐτῶν.
- 2) Νὰ κάμετε νοερά ἐνα σιδηροδρομικὸ ταξίδι ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη ἕως τὴν Ὁρεστιάδα καὶ νὰ περιγράψετε ὅ,τι θὰ ιδῆτε.

II. ΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

‘Η Νησιωτική ‘Ελλάδα περιλαμβάνει τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τὰ Δωδεκάνησα, τὴν Κρήτη καὶ τὰ νησιά τοῦ Ἰονίου πελάγους ἥ ‘Ἐπτάνησα.

A' ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

Γενικά. Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἀπλώνεται ἀπὸ τὰ Θρακικὰ παράλια ὡς τὴ Μεσόγειο θάλασσα καὶ ὡς τὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας καὶ χωρίζει τὴν ‘Ελλάδα ἀπὸ τὴν Τουρκία. Τοῦτο εἶναι σπαρμένο ἀπὸ πολλὰ νησιά μικρὰ καὶ μεγάλα.

Τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου εἶναι οἱ κορυφὲς βουνῶν ἀπὸ μιὰ στεριά, ἥ δποιά ἦνων τὴν ‘Ελλάδα μὲ τὴ Μ. Ἀσία. ‘Η στεριὰ αὐτὴ ἐδῶ καὶ πολλὲς χιλιάδες χρόνια βυθίστηκε καὶ σκεπάστηκε ἀπὸ νερά. Ἐτοι ἔμειναν μόνον οἱ ψηλὲς κορυφὲς τῶν βουνῶν ἔξω ἀπὸ τὰ νερά, ποὺ ἀπετέλεσαν τὰ σημερινὰ νησιά.

Τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἔχουν **κλῖμα** ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θαλάσσιο· ὁ χειμώνας εἶναι ἔπιος (μαλακὸς) καὶ τὸ καλοκαίρι δροσερό. Τὸ εύχάριστο κλῖμα τῶν νησιῶν αὐτῶν καὶ οἱ φυσικὲς καλλονές τους προσελκύουν, κατὰ τὸ καλοκαίρι κυρίως, πολλοὺς περιηγητὰς ‘Ελληνες καὶ ἔνοις. Σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ νησιά αὐτὰ σώζονται καὶ σπουδαῖες ἀρχαιότητες, τὶς ὁποῖες θά γνωρίσουμε πιὸ κάτω.

‘Η συγκοινωνία γίνεται μὲ πλοῖα καὶ στὰ μεγάλα νησιά καὶ μὲ ἀεροπλάνο. Στὸ ἐσωτερικὸ τῶν νησιῶν ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ αὐτοκίνητα.

‘Ανάλογα μὲ τὴ θέσι τους διαιροῦμε τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου σὲ τρεῖς δόμαδες: α) στὶς νήσους τοῦ νοτίου Αἰγαίου (Κυκλαδες νῆσοι), β) στὶς νήσους τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου καὶ γ) στὶς νήσους τοῦ ΝΑ. Αἰγαίου (Δωδεκάνησα).

Α' ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
(ΚΥΚΛΑΔΕΣ ΝΗΣΟΙ)

Οι Κυκλαδες είναι νησιά του Νοτίου Αιγαίου. Τὸ ὄνομά τους τὸ ἐπῆρον ἀπὸ τὴν νῆσο Δῆλο, ἡ ὅποια ἔθεωρεῖτο ἵερὰ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους "Ἐλληνες, ἐπειδὴ ἐπίστευαν ὅτι ἐγεννήθηκαν σ' αὐτὴν οἱ θεοὶ Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ἄλλα νησιά βρίσκονται γῦρο ἀπὸ τὴν Δῆλο, σὰν νὰ σχηματίζουν κύκλο, ὠνομάστηκαν «Κυκλαδες». Εἶναι δὲ τὰ ἔξης :

"Ανδρος, Δῆλος, Σῦρος, Τῆνος, Μύκονος, Νάξος, Αμοργός, Ανάφη, Θήρα (Σαντορίνη), Ιος, Σίκινος, Φοιλέγανδρος, Πάρος καὶ Αντίπαρος, Μῆλος, Κίμωλος, Σίφνος, Σέριφος, Κύθνος, Κέα (Τζιά). Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουν καὶ ἄλλα μικρότερα νησιά, ποὺ εἶναι ὅμως ἀκατοίκητα.

Τὸ ἔδαφος τῶν Κυκλαδῶν εἶναι ὁρεινὸ καὶ πετρῶδες καὶ σὲ πολλὰ νησιά ἔχει ὄρυκτὰ (σμύριδα, θειάφι, μεταλλεύματα σιδήρου, θηραϊκὴ γῆ καὶ λευκὰ μάρμαρα).

Τὰ ὑψηλότερα ὅρη εἶναι τὸ Πέταλο στὴν "Ανδρο καὶ τὸ Δρεῖον στὴ Νάξο, μὲ ὑψος 1.000 περίπου μέτρα. Χαμηλότερά ὅρη ὑπάρχουν στὴν Αμοργό.

Τὸ κλῖμα τῶν Κυκλαδῶν εἶναι θαλάσσιο, ύγιεινὸ καὶ πολὺ εὔχαριστο. Οἱ βροχὲς εἶναι ὀλίγες, διότι φυσοῦν συχνὰ οἱ βρόειοι ὅνεμοι. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπάρχουν πηγές, οἱ κάτοικοι ἀναγκάζονται νὰ συγκεντρώνουν τὸ νερὸ τῆς βροχῆς σὲ στέρνες, γιὰ νὰ πίνουν.

Λόγῳ τῆς ξηρασίας δὲν ὑπάρχει πλουσία βλάστησις. Ἀπὸ τὰ ἥμερα φυτὰ εὐδοκιμοῦν τὰ ἐσπεριδοειδῆ, τὰ ἐλαιόδενδρα, ἡ συκῆ καὶ ἡ ἄμπελος. Τὰ κυριώτερα προϊόντα εἶναι ὀλίγα δημητριακά, ἀφθονα λαχανικά, πατάτες, λάδι ἐσπεριδοειδῆ, καπνὸς καὶ ἔκλεκτὸς οἶνος (κρασί).

Σὲ μερικὰ νησιά (Νάξον, Τῆνον, Μύκονον καὶ Σέριφον) εἶναι ἀνεπτυγμένη ἡ κτηνοτροφία.

Τὰ προϊόντα ὅμως αὐτὰ δὲν εἶναι ἀρκετὰ νὰ θρέψουν τὸν πληθυσμό. Γι' αὐτὸ ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὴν ἀλιεία καὶ τὴν ναυτιλία. Πολλοὶ ἀκόμη ἀπὸ τοὺς κατοίκους μεταναστεύουν σὲ ξένες χῶρες.

‘Η συγκοινωνία μεταξύ τῶν Κυκλάδων νήσων γίνεται μὲ πλοϊα καὶ πλοιάρια. Τὸ ἐσωτερικὸ ἔχυπηρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα καὶ ζῶα.

‘Ο Τουρισμὸς εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένος. Πολλὰ ἀπὸ τὰ νησιὰ αὐτὰ ἀποτελοῦν σπουδαῖα τουριστικὰ κέντρα (Μύκονος, Ἀνδρος, Κύθνος, Τήνος, Πάρος).

Νομὸς Κυκλάδων

(Ἐκτασις 2649 τ. χ. Πληθυσμὸς 100.000 κ.).

Οἱ Κυκλάδες νῆσοι ἀποτελοῦν ἑνα Νομό, τὸ Νομὸ Κυκλάδων μὲ πρωτεύουσα τὴν Ἐρμούπολι στὴ νῆσο Σύρο, ὅπου ἔδρεύει ὁ Νομάρχης καὶ οἱ ἄλλες δημόσιες ὑπηρεσίες (Δικαστήρια, σχολεῖα, ταμεῖον, ἐφορία, τράπεζες κ. ἄ.).

‘Ο Νομὸς Κυκλάδων διαιρεῖται σὲ 8 ἐπαρχίες.

1. Ἐπαρχία Σύρου Περιλαμβάνει τὶς νήσους Σύρο τὴ γραφικὴ Μύκονο μέ τοὺς πολλοὺς ἀνεμόμυλους καὶ τὶς νησίδες Γύαρο (Γιούρα), Ρήγνεια καὶ τὴν ἱστορικὴ Δῆλο μὲ ἀξιόλογο ἀρχαιολογικὸ μουσεῖο. Μὲ τὶς ἀνασκαφὲς ποὺ ἔγιναν στὴ Δῆλο ἥρθε στὸ φῶς δλόκληρη ἡ ἀρχαία πόλις μὲ τοὺς ναούς της καὶ τὰ ἄλλα της κτίρια. Πολλὰ ἀπὸ τὰ καλλιτεχνικὰ εύρήματα φυλάσσονται στὸ μουσεῖο τῆς.

‘Η πρωτεύουσα τῆς Σύρου Ἐρμούπολις (14.500 κ.) εἶναι ὡραία πόλις, κτισμένη ἀμφιθεατρικὰ γύρω στὸ εύρυχωρο λιμάνι.

Η ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ ΜΕ ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ

"Εχει μεγάλη προκυμαία, μεγάλα παλαιά κτίρια και μεγάλη πλατεία. "Εχει ναυπηγεία και δεξαμενές πλωτές στις οποίες καθαρίζονται τὰ πλοῖα. "Υπάρχουν ἀκόμη σ' αὐτὴν ἐργοστάσια (βυρσοδεψεῖα, ὄνταλος, ὑφαντουργεία και ἐργοστάσια πού παρασκευάζουν τὰ περίφημα Συριανὰ λουκούμια).

Τὰ προϊόντα τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς εἶναι κυρίως λαχανικά (ἀγγούρια, κουκιά, ντομάτες), τὰ όποια γίνονται πρώιμα και πωλοῦνται στὰς Ἀθήνας σὲ καλές τιμές.

2. **Ἐπαρχία Ἀνδρου** μὲ πρωτ. τὴν **Ἀνδρο** (2.500 κατ.) πού ἔχει ἔξαιρετικὸ λιμάνι. Οἱ ἄφθονες πηγές της βοηθοῦν πολὺ τὴ βλάστησι, ὡστε δλόκληρη ἡ νῆσος νὰ εἶναι κατάφυτη.

Ἡ γεωργία και ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένες. Φημισμένα εἶναι τὰ λεμόνια τῆς Ἀνδρου, τὸ κρασί της, τὸ νόστιμο τυρί της και τὸ ἐκλεκτό της βούτυρο.

Όνομαστὴ εἶναι και ἡ πηγὴ «Σάριζα», διότι τὸ νερό της εἶναι ἄριστο ὡς πόσιμο, κυρίως γιὰ τοὺς στομαχικούς.

Ἀνεπτυγμένη εἶναι και ἡ ναυτιλία και τὸ ἐμπόριο. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους εἶναι ἐφοπλισταί, ἔχουν δηλ. δικά τους πλοῖα.

3. **Ἐπαρχία Νάξου** μὲ πρωτ. τὴ **Νάξο** (2.500 κ.), πού ἔχει καλὸ λιμάνι. **Ἡ νῆσος Νάξος** εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ τὶς Κυκλαδες, κατάφυτη και εύφορωτάτη. "Εχει ἀνεπτυγμένη τὴν κτηνοτροφία και τὴ σηροτροφία..

Η ΝΑΞΟΣ ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴ θίλασσα.

Η ΤΗΝΟΣ: Στὸ ἐπάνω μέρος διακρίνεται ὁ Να-
ὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τόπος προσκυνήματος.

Φημισμένα είναι τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα τῆς νήσου, τὸ Να-
ξιώτικο κρασί, τὸ ἐκλεκτό της μάρμαρο καὶ ἡ σμύριδα (σμύρις).

4. **Ἐπαρχία Τήνου** μὲ πρωτ. τὴν **Τήνο** (3.000 κ.),
δῆπου ύπάρχει μεγαλοπρεπής ναὸς τῆς Θεοτόκου μὲ τὴ θαυματουργὸ
εἰκόνα τῆς. Χιλιάδες προσκυνηταὶ ἐπισκέπτονται τὴ νῆσο στὶς 25
Μαρτίου καὶ στὶς 15 Αὔγουστου, γιὰ νὰ προσκυνήσουν.

Ἡ γεωργία Είναι ἀνεπτυγμένη καθὼς καὶ ἡ **οἰκόσιτη**
κτηνοτροφία. Τὸ ἔδαφός της περιέχει μέγα πλοῦτο μαρμάρων,
ἰδίως χρωματιστῶν.

Οἱ Τήνιοι είναι ἄφιστοι ναυτικοί, βιοτέχνες καὶ ἐπαγγελματίες.
Τήνιοι ἡσαν οἱ μεγάλοι ζωγράφοι **Γκύζης**, **Λύτρας** καὶ
Χαλεπᾶς.

5. **Ἐπαρχία Πάρου** μὲ πρωτ. τὴν Πάρο (3.000 κ.) Πε-
ριλαμβάνει καὶ τὴ νῆσο **Ἀντίπαρο** μέ τὸ περίφημο σπήλαιο τῶν
σταλακτιτῶν. Περίφημος είναι ὁ ναὸς τῆς **Καταπολιανῆς** τῆς
Πάρου, γνωστὸς ὡς **Ἐκατονταπυλιανῆ**, στὸν ὅποιον συρ-
ρέουν πολλοὶ προσκυνηταὶ στὶς 15 Αὔγουστου.

Ἡ **Ἐπαρχία Πάρου** παράγει ἐκλεκτὸ κρασὶ καὶ λάδι. Φημι-
σμένα είναι ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα τὰ χιονόλευκα μάρμαρα τῆς Πάρου.

"Εχει άνεπτυγμένη κτηνοτροφία· έχει όρυχεια μαγγανίου, άργυρού-χου μολύβδου καὶ ψευδαργύρου.

6. **Ἐπαρχία Θήρας** μὲ πρωτ. τὴ Θήρα Περιλαμβάνει τὰ νησιά Θήρα (Σαντορίνη 1.500) Ἀμοργό, Ἀνάφη, Ἰον καὶ ὄλλα μικρότερα.

Ἡ νῆσος Θήρα στὴ δυτικὴ πλευρά της ἔχει πλατύν καὶ βαθὺ κόλπο μὲ ἄγριες καὶ ἀπόκρημνες ἀκτὲς καὶ μὲ ἐνεργὸν ποβρύχιο ἥφαιστειο.

Τὸ ἔδαφός της ἔχει ίαματικές πηγές καὶ πολλὰ όρυχεια θηραϊκῆς γῆς, ἡ ὁποία δύοιαί ζει μὲ στάχτη καὶ προηλθε ἀπὸ παλαιές ἐκρήξεις τοῦ ἥφαιστείου. Μεγάλες ποσότητες αὐτῆς ἔχαγονται σὲ ἄλλες χῶρες, γιατὶ χρησιμοποιεῖται στὴν κατασκευὴ κονισμάτων.

7. **Ἐπαρχία Μήλου** μὲ πρωτ. τὴ Μήλο (Πλάκα 1.100 κατ.). Περιλαμβάνει τὰ νησιά Μήλο, Σίφνο, Κίμωλο, Φολέγανδρο καὶ Σίκινο.

Ἡ Μήλος εἶναι ἥφαιστειώδης νῆσος καὶ ἔχει πολλὲς ίαματικές πηγές καὶ γρανιτώδη πετρώματα, ἀπὸ τὰ ὅποια γίνονται σὶ μυλόπετρες. Διατηροῦνται σ' αὐτὴν χριστιανικές κατοκόμβες καὶ πολλὰ ἀγάλματα. Τὸ σπουδαιότερο ἀπ' αὐτὰ εἶναι ἡ «Ἀφροδίτη τῆς Μήλου», ποὺ φυλάσσεται στὸ μουσεῖο τοῦ Λούθρου τῶν Παρισίων.

8. **Ἐπαρχία Κέας** μὲ πρωτ. τὴν Κέα (1.800 κ.). Περιλαμβάνει τὴ δασώδη νῆσο Κέα (Τζιά), τὴν Κύθνο μὲ ἔξαιρετικές ίαματικές πηγές καὶ μεταλλεία σιδήρου καὶ τὴν ἄγονο Σέριφο.

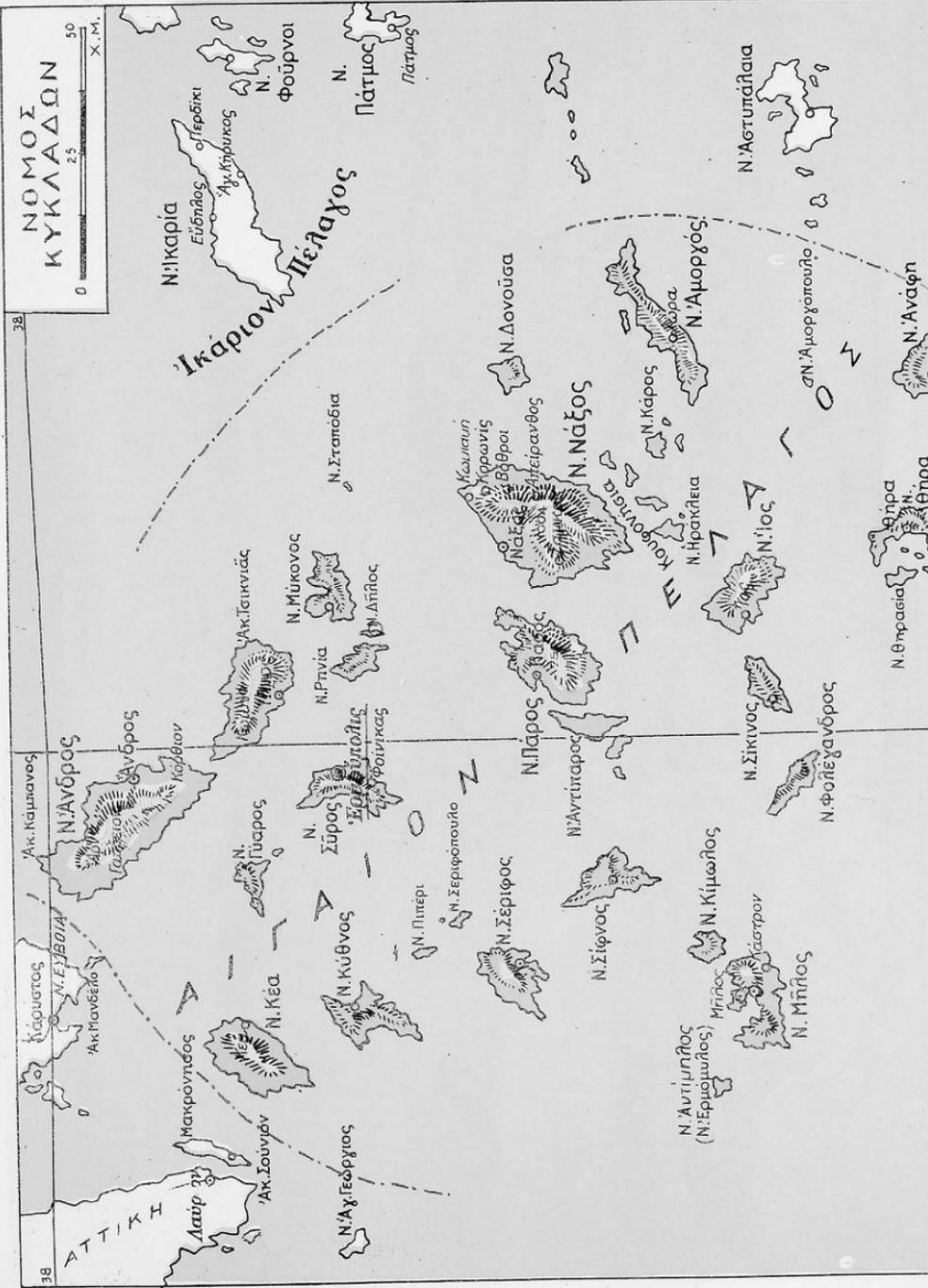
Β' ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Στὴν περιοχὴν αὐτὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀνήκουν τὰ νησιά: Λῆμνος, "Ἄγιος Εύστρατιος, Λέσβος, Χίος, Ψαρά, Οίνοοςαι, Σάμος, Ἰκαρία καὶ Φούρνοι.

Τὰ νησιά αὐτὰ εύρισκονται κοντὰ στὶς Μικρασιατικές ἀκτὲς καὶ ἐλευθερωθήκαν ἀπὸ τὸν Τουρκικό ζυγὸν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Α' Βαλκανικοῦ πολέμου (1912–1913).

Τὸ κλῖμα κατὰ τὸ χειμῶνα εἰς μὲν τὰ βόρεια τοῦ Αἰγαίου εἶναι ψυχρό, διότι φυσοῦν οἱ ψυχροὶ βορειοανατολικοὶ ἄνεμοι, εἰς δέ τὰ ὄλλα μέρη τὸ κλῖμα εἶναι θαλάσσιο.

Ἡ περιοχὴ αὐτὴ τοῦ Αἰγαίου χωρίζεται σὲ 3 Νομούς: 1) Λέσβου, 2) Χίου καὶ 3) Σάμου.

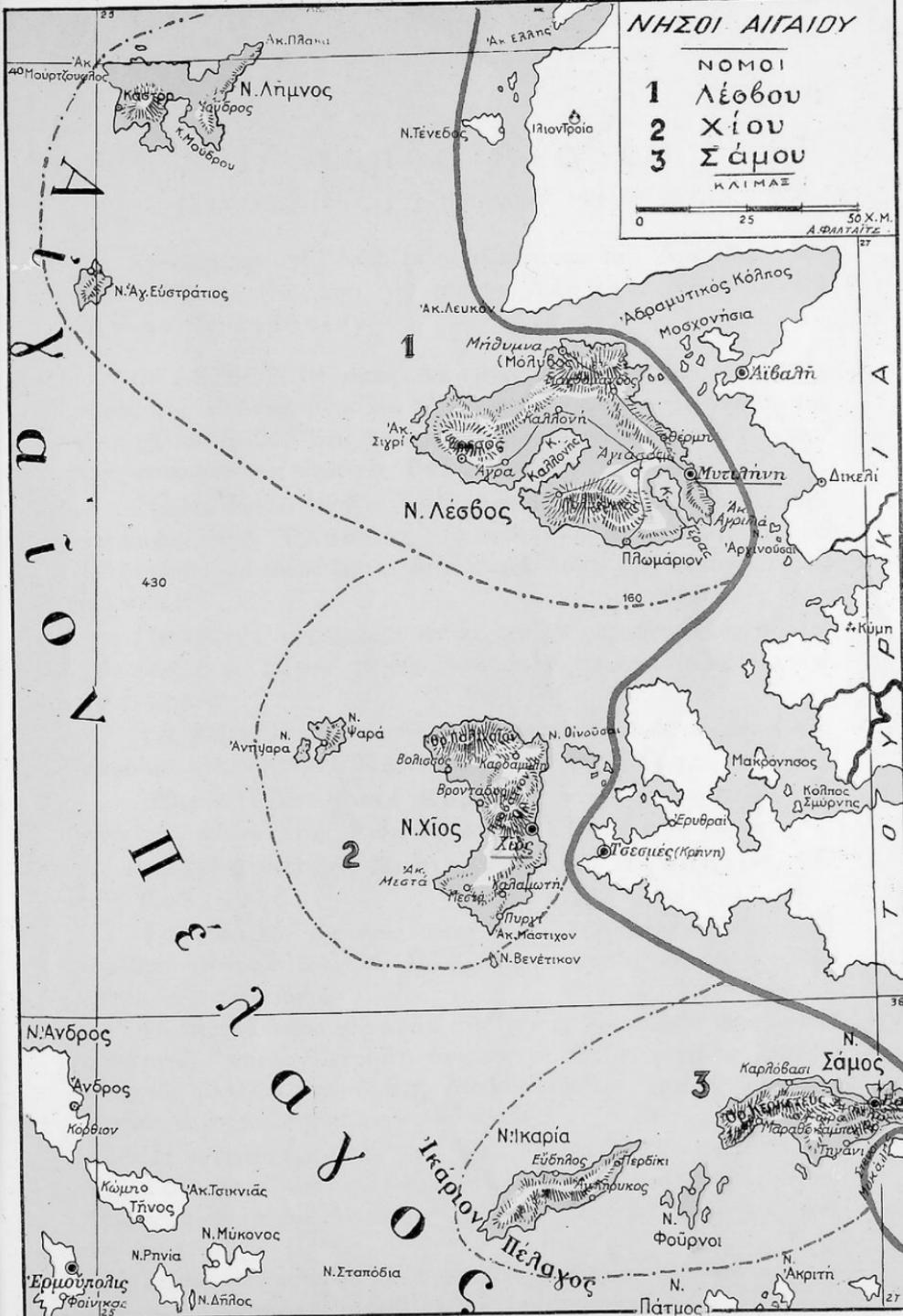
ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΝΟΜΟΙ

- 1 Λέσβου
- 2 Χίου
- 3 Σάμου

ΚΛΙΜΑΣ

0 25 50 X. M.
ΑΦΑΛΑΙΤΗΣ

1. Νομὸς Λέσβου

(Έκτασις 2.166 τ. χ. — Πληθυσμὸς 140.000 κάτ.),

Καταλαμβάνει τὸ βόρειο μέρος τῶν νήσων τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς νήσους **Λέσβον**, **Λῆμνον** καὶ **Ἄγιον Εὔστρατιον**.

α) **ΛΕΣΒΟΣ.** Ἡ νῆσος **Λέσβος** εἶναι ἡ τρίτη σὲ μέγεθος νῆσος τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Κρήτη καὶ τὴν Εύβοια. Τὸ ἔδαφός της εἶναι μᾶλλον ὁρεινό. Ἐχει ὅμως πολλὲς μικρὲς πεδιάδες πολὺ εὔφορες, ποὺ σπουδαιότερες εἶναι τῆς **Γέρας** καὶ τῆς **Καλλονῆς**.

"**Ορη** ὑψηλὰ δὲν ἔχει. Τὰ ὑψηλότερα ὄρη της εἶναι ὁ **Λεπέτυνος** καὶ ὁ **Ολυμπος**. Τὸ ὑψος τους εἶναι μικρότερο ἀπὸ 1.000 μέτρα καὶ σκεπάζονται ἀπὸ πυκνὰ δάση μὲ καστανιές, δρῦς καὶ πεῦκα.

Ποταμοὶ μεγάλοι δὲν ὑπάρχουν. Ὅπαρχουν ὅμως πολλοὶ χείμαρροι καὶ πολλὲς πηγές, ποὺ ποτίζουν τὰ περιβόλια καὶ τοὺς ἀγρούς.

Τὰ παράλια τῆς νήσου σχηματίζουν δυὸς μεγάλους καὶ ἀσφαλεῖς κόλπους: τῆς **Καλλονῆς** καὶ τῆς **Γέρας**.

Ακρωτήρια εἶναι ὁ **Κόρακας** πρὸς Β., ἡ **Άγριλι** ἀστά NA., ὁ **Άγιος Φωκᾶς** καὶ τὸ **Σίγρι** στὰ Δυτικά.

Λιμένες εἶναι τῆς **Μυτιλήνης**, τοῦ **Πλωμαρίου** καὶ τῆς **Καλλονῆς**.

Τὸ κλῖμα τῆς νήσου εἶναι ὑγρό. Σπανίως πέφτει χιόνι τὸ χειμῶνα. Πέφτουν ὅμως πολλὲς βροχές, οἱ ὅποιες εύνοοῦν τὴν βλάστησι καὶ τὰ προϊόντα.

Τὸ σπουδαιότερο προϊὸν τῆς νήσου εἶναι λάδι ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Ὅπολογίζεται ὅτι τὸ πέμπτον τῆς παραγωγῆς λαδιοῦ δῆλης τῆς Ἑλλάδος βγαίνει στὴν Λέσβο. "Ἀλλὰ προϊόντα εἶναι καπνός, σιτηρά, ὄσπρια λαχανικά, κρασί.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀνεπτυγμένη, καθὼς καὶ ἡ ἀλεία. Ὁνομαστές εἶναι οἱ παστὲς σαρδέλλες τῆς Καλλονῆς. Βγαίνει ἐπίσης θαλάσσιο ἀλάτι στὶς ἀλυκὲς τῆς Καλλονῆς καὶ τοῦ Πολυχνίτου.

Σημαντικὸς εἶναι καὶ ὁ ὁρυκτὸς πλοῦτος τῆς νήσου σὲ σίδερο, ἀντιμόνιο, καὶ λευκόλιθο ἀρίστης ποιότητος.

‘Υπάρχουν ἀκόμη καὶ πολλὲς θερμὲς πηγὲς (τῆς Θερμῆς, τῆς Γέρας τοῦ Πολυχνίτου κ. ὅ).

Η Βιομηχανία εἶναι ἀνεπτυγμένη. Λειτουργοῦν ἔργοστάσια ἐλαιοιουργίας, σαπωνοποιίας καὶ ζυμαρικῶν. Στὴ Γέρα ὑπάρχουν σπουδαῖα βυρσοδεψεῖα.

Η συγκοινωνία εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη. Αὐτοκινητόδρομοι συνδέουν τὴν πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ μὲ τὶς πόλεις καὶ τὰ χωριά του. Τακτικὴ εἶναι ἡ συγκοινωνία μετὰ τῶν Ἀθηνῶν μὲ πλοῖα καὶ ὁροπλάνα.

‘Η νῆσος Λέσβος περιλαμβάνει 3 ἐπαρχίες:

1. **Ἐπαρχία Μυτιλήνης.** Πρωτεύουσα ἡ Μυτιλήνη (27.000 κάτοικοι), ποὺ εἶναι πρωτ. καὶ ὄλου τοῦ νομοῦ Λέσβου. ἔχει καλὴ ρομοτομία καὶ μεγάλες οἰκοδομές. ἔχει πλατεῖες, πάρκα (κήπους), μουσεῖο καὶ βιβλιοθήκη. Συγκεντρώνει ὅλη τὴν ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ κίνησι.

‘Ἄλλες πόλεις εἶναι ἡ Ἀγιάσος καὶ ὁ Πολύχνιτος.

2. **Ἐπαρχία Μηθύμνης** μὲ πρωτ. τὴ Μήθυμνα (2.000 κατ.). Κωμοπόλεις εἶναι ἡ Καλλονὴ καὶ ἡ Ἐρεσός, στὸν κόλπο τῆς ὅποιας τό 1821 ἔκαψε ὁ Παπανικολῆς τὴν Τουρκικὴ φρεγάτα.

3. **Ἐπαρχία Πλωμαρίου** μὲ πρωτ. τὸ Πλωμάρι (5.500 κάτοικοι).

β) **Λήμνος — “Αγ. Εύστρατιος.** Ἀποτελοῦν τὴν τετάρτη Ἐπαρχία τοῦ Νομοῦ.

Η Λήμνος ἔχει ἔδαφος πεδινὸ μὲ λόφους. Ποταμοὺς δὲν ἔχει, ἔχει ὄμως μιὰ ὀλμυρὰ λίμνη, τὴ Μεγάλη Λίμνη. Στὸ νότιο μέρος ἔχει τὸν κόλπο τοῦ Μούδρου μὲ ἀσφαλέστατο λιμένα, ὃ ὅποιος στὸν πόλεμο τοῦ 1912 — 1913 ἐχρησίμευσε ὡς δρμητήριο τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ.

Τὰ Προϊόντα τῆς νῆσου εἶναι σιτηρά, λάδι, καπνός, κρασὶ καὶ σησάμι. ἔχει μικρὴ κτηνοτροφία καὶ ἀξιόλογη σηροτροφία.

Η συγκοινωνία τῆς εἶναι καθυστερημένη, διότι ὀλίγοι αὐτοκινητόδρομοι τὴν διασχίζουν, ἡ δὲ θαλασσία συγκοινωνία εἶναι ἀραιά.

Πρωτεύουσα τῆς νῆσου καὶ τῆς ἐπαρχίας εἶναι τὸ Κάστρο (3.500 κάτ.). ἔλλη κωμόπολις εἶναι ὁ Μούδρος. Στὴν

Ἐπαρχία Λήμνου ύπαγεται ἡ νῆσος "Αγιος Εύστρατιος μὲ ἔδαφος ὄρεινό καὶ ἄγονο. Εἶναι ἀπομονωμένη νῆσος μὲ ὀλίγους κατοίκους, περίπου 1000, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν σιτηρῶν καὶ μὲ τὴν ἀλιεία.

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΑΖΙΟΘΕΑΤΑ. Στὴν ἀρχαιότητα ἡ Λέσβος εἶχε καλλιεργήσει πολὺ τὰ γράμματα καὶ τὴν τέχνη. Αὐτὴν εἶχαν πατριδαοί μεγάλοι ποιηταὶ Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ, ὁ σοφὸς Πιτακός, ὁ συγγραφέας Θεόφραστος καὶ ἄλλοι.

Κοντὰ στὸ ἀκρωτήριο Σίγρι ύπάρχει τὸ ἀπολιθωμένο δάσος, μοναδικὸ φαινόμενο στὸν κόσμο.

2. Νομὸς Χίου

("Εκτασις 902 τ. χ.—Πληθυσμὸς 62.000 κάτ.).

Ο νομὸς Χίου εὑρίσκεται πρὸς Ν. τῆς Λέσβου καὶ περιλαμβάνει τὶς νῆσους **Χίον**, **Οίνοσσες**, **Ψαρὰ** καὶ **Ἀντίψαρα**.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μόνον ἐπαρχία, τὴν ἐπαρχία Χίου.

α) ΧΙΟΣ. Η νῆσος Χίος εὑρίσκεται κοντὰ στὰ παράλια τῆς Μ.-Ασίας. Τὸ ἔδαφός της εἶναι ὄρεινό, ἀλλ’ ἔχει πολλὲς εὔφορες κοιλάδες. Τὰ ὑψηλότερα ὅρη της εἶναι τὸ **Πελληναῖον** ("Αγιος Ἡλίας") πρὸς Β. μὲ ὑψος 1.297 μαὶ τὸ **Προβάτιον** ἢ **Προβατᾶς** (837 μ.) εἰς τὸ κέντρον.

Ποταμοὺς δὲν ἔχει, ἔχει ὅμως χειμάρρους καὶ πολλὲς πηγές. Εἶχει ἀκόμη καὶ πολλὲς ιαματικὲς πηγές.

Τὰ παράλιά της σχηματίζουν τὸν κόλπο τῆς **Καλαμωτῆς** πρὸς Ν. καὶ τῆς **Βολισσοῦ** πρὸς Δ., καθὼς καὶ τὸν λιμένα τῆς Χίου.

Ἀκρωτήρια εἶναι ἡ **Ούρα** (τὸ Μάστιχο) στὸ νοτιώτατο ἄκρον, τὸ **Μεστά** πρὸς τὰ ΝΔ., ὁ **"Άγιος Νικόλαος** καὶ τὸ **Ἐπανωχώρι** πρὸς βορρᾶν.

Τὸ κλῖμα τῆς Χίου εἶναι γλυκύ. Γι αὐτὸ εύδοκιμοῦν ἡ ἐλαία καὶ τὰ ἐσπεριδοειδῆ. Ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς ὅμως φημίζονται τὰ μαῦρα Χιώτικα κρασιά, τὰ ὥραία σῦκα καὶ ἡ περίφημη μαστίχα, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ μαστιχόδενδρα. Τὸ μαστιχόδενδρο εἶναι θάμνος, ποὺ μοιάζει μὲ σχίνο καὶ καλλιεργεῖται στὸ νότιο μέρος τοῦ νησιοῦ, στὰ **Μαστιχοχώρια**.

Τὴ μαστίχα τὴ μαζεύουν οἱ γεωργοὶ χαράζοντας τὴ φλούδα τοῦ φυτοῦ. Ἀπὸ τὴ μαστίχα γίνονται ποτὰ καὶ γλυκά.

Τὸ ἔδαφος τῆς Χίου περικλείει μάρμαρα λευκὰ ἢ χρωματιστά, λιγνῖτες καὶ ἀντιμόνιον.

Οἱ Χιώτες εἰναι πολὺ ἐργατικοί. Μὲ τὴ φιλοπονία τους μετέβαλαν τὸ κατάξερο ἔδαφος τοῦ νησιοῦ των σὲ παραγωγικό. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους ξενιτεύονται καὶ εἰναι καλοὶ ναυτικοί. Πολλοὶ ἐπλούτησαν καὶ ἔγιναν Ἐθνικοὶ εὐεργέτες (Ἀνδρέας Συγγρός, Δρομοκαΐτης κ.ἄ.). Τέκνον τῆς Χίου εἰναι καὶ ὁ σοφὸς διδάσκαλος τοῦ Γένους Ἀδαμάντιος Κοραῆς.

Ἡ συγκοινωνία τῆς νήσου γίνεται μὲ αὐτοκίνητα καὶ πλοῖα.

Πρωτεύουσα τῆς νήσου καὶ ὅλου τοῦ νομοῦ εἰναι ἡ **Χίος** (24.000 κ.), κτισμένη στὰ ἀνατολικὰ παράλια τῆς νήσου. Εἰναι ὅμορφη πόλις καὶ μὲ καλὸ λιμάνι. Ἐχει ὥρατα κτίρια, ἀνάμεσα στὰ ὅποια ξεχωρίζει ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ. Ἐχει ἀκόμη καλὰ ἐργοστάσια ἐλαιουργίας, βυρσοδεψίας καὶ κατασκευῆς γλυκῶν.

Κωμοπόλεις τῆς νήσου εἰναι οἱ **Βροντάδες**, τὰ **Καρδάμυλα** ἢ **Βολισσός**, τὸ **Πυργί** καὶ ἡ **Καλαμωτή**.

Ἡ Ἰστορία τῆς Χίου εἰναι ἀρχαιοτάτη. Ὅποστηρίζεται ὅτι ὑπῆρξε ἡ πατρίδα τοῦ μεγαλυτέρου ποιητοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, τοῦ **Ομήρου**. Κατὰ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1821 κατεστράφη ἀπὸ τοὺς Τούρκους (τὸ 1822). Στό λιμάνι της ἀργότερα ἔκαψε ὁ Κανάρης τὴν Τουρκικὴ ναυαρχίδα καὶ ἐκδικήθηκε τοὺς Τούρκους.

β) ΨΑΡΑ. Τὰ Ψαρά, ἡ πατρίδα τοῦ πυρπολητὴ **Κανάρη**, εύρισκονται στὰ ΒΔ. τῆς Χίου. Εἰναι μικρὸ νησί μὲ ὄλιγους κατοίκους, περίπου 600, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀλιεία, τὴ γεωργία καὶ τὴν κτηνοτροφία, γιατὶ τὸ ἔδαφος εἰναι πετρώδες καὶ ἄγονο.

Ἄλλοτε τὰ Ψαρά εἶχαν ἀξιόλογο ναυτικὸ καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1821 προσέφεραν μεγάλες ὑπηρεσίες στὸ Ἐθνος. Ἐξ αἰτίας τούτου κατεστράφησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1824.

Τὰ Ψαρά περιλαμβάνουν καὶ τὰ **Ἀντίψαρα**, ποὺ εἰναι ἄγονα καὶ ἀκατοίκητα.

γ) ΟΙΝΟΥΣΑΙ. Οἱ Οίνοῦσες εἰναι μικρὰ νησιὰ στὰ ΒΑ. τῆς Χίου καὶ ἔχουν 1.600 περίπου κατοίκους, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴ ναυτιλία καὶ τὴν ἀλιεία. Στὶς Οίνοῦσες, λειτουργεῖ **Ναυτικὸ Γυμνάσιο**.

3. Νομὸς Σάμου

(”Εκτασις 833 τ. χ.—Πληθυσμὸς 52.000 κάτ.).

Εύρισκεται ΝΑ. τῆς Χίου καὶ περιλαμβάνει τὶς νήσους Σάμον, Ικαρίαν καὶ Φούρνους.

Ο νομὸς Σάμου διαιρεῖται σὲ 2 ἑπαρχίες: Σάμου καὶ Ικαρίας.

1. Ἐπαρχία Σάμου. Περιλαμβάνει τὴν νῆσο Σάμο. Ἡ Σάμος πλησιάζει πολὺ τῇ Μικρασιατικῇ ἀκτῇ στὴ χερσόνησο τῆς Μυκάλης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὴν χωρίζει ἔνας στενὸς παρθέμός.

Τὸ ἔδαφός της εἶναι ὀρεινὸ καὶ ἔχει τὰ ὑψηλότερα ὅρη ἀπὸ ὅλα τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου. Στὴ Δυτικὴ περιοχὴ ὑψοῦται ὁ Κερκετεὺς (1.570 μ.), ὁ ὄποιος εἶναι ἀπρόσιτος, διότι ἔχει ἀπότομες χαράδρες καὶ βράχους. Στὸ κέντρο τῆς νήσου ὑψώνεται τὸ ὅρος Ἀμπελος (1.160 μ.). Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ὅρη ἔχουν πολλές διακλαδώσεις.

Πεδιάδες ἔχει μικρές. Σπουδαιότερες εἶναι τῆς Χώρας, τοῦ Μεσοκάμπου, τοῦ Βαθέος καὶ τοῦ Καρλοβασίου.

Ποταμοὺς δὲν ἔχει, ἔχει ὅμως ὀρκετὲς πηγὲς καὶ πολλὰ ρυάκια.

Στὰ παράλια σχηματίζονται οἱ κόλποι τοῦ Βαθέος, τῆς Μυρτιᾶς, τοῦ Μαραθοκάμπου καὶ τοῦ Τηγανίου.

Ἀκρωτήρια. Τὸ Πράσο πρὸς Β., ἡ Κατάβασις πρὸς Δ., ὁ Ἅγιος Δομίνικος πρὸς Νότον.

Λιμάνια: Τοῦ Βαθέος, τοῦ Μαραθοκάμπου, τοῦ Καρλοβασίου καὶ τοῦ Τηγανίου.

Τὸ κλῖμα τῆς Σάμου εἶναι εὐχάριστο καὶ ὑγιεινὸ (μαλακὸς χειμώνας καὶ δροσερὸ καλοκαίρι). Τὸ κλίμα τοῦτο βοηθεῖ πολὺ τὴ βλάστησι καὶ τὴν κάνει πλουσία. Ὁλόκληρο τὸ νησὶ εἶναι κατάφυτο ἀπὸ ἄγρια καὶ ἡμερα φυτά. Τὰ πάντα πρασινίζουν καὶ τὸ νησὶ μοιάζει μὲ ἔνα ἀπέραντο κῆπο.

Δάση ἀπὸ πεῦκα, ἔλατα καὶ δρῦς σκεπάζουν τὶς πλαγιές καὶ τὶς κορυφὲς τῶν ὁρέων. Ἀπό δὲ τὰ ἥμερα φυτὰ εὐδοκιμοῦν πολὺ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ ἐλαία. Ἡ ξυλεία τῶν δασῶν ἀποτελεῖ πηγὴν πλούτου.

Τὰ προϊόντα τῆς Σάμου εἶναι γεωργικά: δημητριακά, ὄσπρια, λάδι, ἐσπεριδοειδῆ, καπνός, μποστανικά, λαχανικά. Ὁνομαστὸς εἶναι τὸ «υοσχᾶτο Σαμιώτικο κρασί». Ἡ κτηνοτροφία ὑστερεῖ· τρέφονται κυρίως ζῶα οἰκόσιτα. Ὁμοίως ὑστεροῦν ἡ σηροτροφία καὶ ἡ μελισσοκομία.

Ἡ βιομηχανία εἶναι ἀνεπτυγμένη. Ὑπάρχουν καπνεργοστάσια στὸ Βαθύ, μεγάλα βυρσοδεψεῖα στὸ Καρλόβασι καὶ ἐργοστάσια ἐλαιουργίας, σαπωνοποιίας, οίνοπνευματοποιίας καὶ ἀλευρόμυλοι.

Ἡ συγκοινωνία τῆς νήσου εἶναι ἀνεπτυγμένη. Ὑπάρχουν πολλοὶ αὐτοκινητόδρομοι καὶ ἡ θαλασσία συγκοινωνία διευκολύνει τὸ ἔξαγωγικὸν ἐμπόριο. Διὰ τοῦτο ἡ κίνησις στὰ λιμάνια εἶναι ἀξιόλογη.

Πόλεις. Πρωτεύουσα τῆς νήσου καὶ τοῦ νομοῦ εἶναι ὁ (**Διαμήνην Βαθέος**) μὲ 5.500 κατοίκους, ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ πόλις, κτισμένη ἐπάνω σὲ κατάφυτους λόφους.

Κωμοπόλεις εἶναι τὸ **Καρλόβασι**, ὁ **Μαραθόναμπος**, ἡ **Χώρα** καὶ τὸ **Τηγάνι**, ἀπὸ τὸ ὅποιον διακρίνεται καθαρὰ ἡ παραλία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

2. **Ἐπαρχία Ἰκαρίας.** Περιλαμβάνει τὴν νῆσο Ἰκαρία, ποὺ κείται πρὸς Δ. τῆς Σάμου, καὶ τὰ μικρά καὶ ἄγονα νησιά Φούρωνος.

Ἡ Ἰκαρία εἶναι ὀρεινὴ καὶ κατάφυτη ἀπὸ πεῦκα, ἀπὸ τὰ ὅποια οἱ κάτοικοι φτιάνουν χυλοκάρβουνα. Τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς εἶναι κρασί, φρούτα (σύκα, ροδάκινα), ὀλίγα σιτηρά καὶ μέλι. Ἐχει καὶ ἀξιόλογες ἴσματικές πηγὲς γιὰ ἀθριτικὰ καὶ ρευματισμούς. Γι αὐτὸ τοὺς θερινοὺς μῆνες παρατηρεῖται στὸ νησί μεγάλη κίνησις.

Πρωτεύουσα τῆς Ἰκαρίας εἶναι ὁ **Άγιος Κήρυκος** μὲ 2.500 κατοίκους.

Τὰ νησιά **Φούρωνοι** ἔχουν δλίγους κοτοίκους (1.000), οἱ δποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀλιεία.

ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἡ **Σάμος** εἶναι Πατρίδα τοῦ ἀρχαίου φιλοσόφου Πυθαγόρα. Ὑπῆρξε στὴν ἀρχαιότητα μεγάλη ναυτικὴ δύναμις καὶ εἶχε φθάσει σὲ μεγάλη ἀκμή. Ἡ **Ἰκαρία** ἔχει συνδεθῆ μὲ τὸ μῆθο τοῦ Ἰκάρου.

Γ' ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
(ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ)

Τὰ Δωδεκάνησα ἢ Νότιοι Σποράδες βρίσκονται στὸ ΝΑ. Αἰγαῖον καὶ πλησιάζουν τὰ ΝΔ. παράλια τῆς Μ. Ἀσίας. Όνομάζονται Δωδεκάνησα, διότι τὰ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ νησιά τους είναι 12, τὰ ἔξης :

1) **Ρόδος**, 2) **Κῶς**, 3) **Κάρπαθος**, 4) **Κάλυμνος**,
5) **Αστυπαλαία**, 6) **Κάσος**, 7) **Λέρος**, 8) **Πάτμος**, 9) **Σύμη**, 10) **Τήλος**, 11) **Νίσυρος** καὶ 12) **Χάλκη**. Σὲ αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν τὸ **Καστελλόριζο** (Μεγίστη) καὶ οἱ **Λειψοί**.

Η **ἔκτασις** τῶν Δωδεκανήσων είναι 2.682 τετρ. χιλιόμετρα καὶ ὁ **πληθυσμός** των 123.000 κάτοικοι.

Τὸ **ἔδαφος** τῆς Δωδεκανήσου είναι δρεινό. Τὰ ύψηλότερα ὄρη είναι ὁ **Ατάβυρος** (1.240 μ.) στὴ Ρόδο καὶ ὁ **Άγιος Φωκᾶς** (1.000 μ.) στὴν Κῶ.

Μόνο στὴ Ρόδο, στὴν Κῶ καὶ στὴ Λέρο ὑπάρχουν μικρὲς πεδιάδες πολὺ εὔφορες. Σ' αὐτὲς καλλιεργοῦνται μὲ σύστημα τὸ ἀμπέλι, ἡ ἔλια, τὰ ἐσπεριδοειδῆ, τὰ πεπονοειδῆ.

Τὸ **κλίμα** είναι εὔκρατο καὶ ύγιεινό. Οἱ χειμώνας είναι πολὺ ἥπιοι.

Τὰ **προϊόντα** τῶν Δωδεκανήσων είναι ὀλίγα σιτηρά, κρασί, λάδι, λεμονοπορτόκαλα, σῦκα, ἀμύγδαλα, σταφύλια, λαχανικά.

Σὲ πολλὰ νησιά ὑπάρχουν καὶ χρήσιμα ὀρυκτά : Σίδηρος καὶ ἄργυρος στὴν Κάρπαθο, μάρμαρα στὴ Ρόδο καὶ στὴν Κῶ, γύψος στὴν Κάρπαθο καὶ Κάσο.

Η Ρόδος καὶ ἡ Κῶς ζοῦν ἀπὸ τὸν **τουρισμὸν** καὶ ἡ Κάλυμνος ἀπὸ τὴν **σπογγαλιείαν**. Οἱ Καλύμνιοι είναι οἱ καλύτεροι σφουγγαράδες σὲ ὅλο τὸν κόσμο καὶ φθάνουν ὡς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, γιὰ νὰ ψαρέψουν τὰ σφουγγάρια. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ προϊόντα τῆς Δωδεκανήσου δὲν είναι ἀρκετὰ νὰ θρέψουν ὅλο τὸν πληθυσμό, πολλοὶ ἔφυγαν καὶ ἔξακολουθοῦν νὰ φεύγουν οἰκογενειακῶς γιὰ τὴν Αύστραλία πρὸς εύρεσιν καλυτέρας τύχης.

Η **συγκοινωνία** μεταξὺ τῶν νήσων γίνεται μὲ πλοῖα, τὸ δὲ ἐσωτερικὸ ἔξυπηρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα. Η Ρόδος συνδέεται μὲ τὰς Ἀθήνας καὶ ἀεροπορικῶς.

Η Δωδεκάνησος ἔποτελεῖ ἔνα Νομό, τὸ **Νομὸν Δωδεκανήσου**.

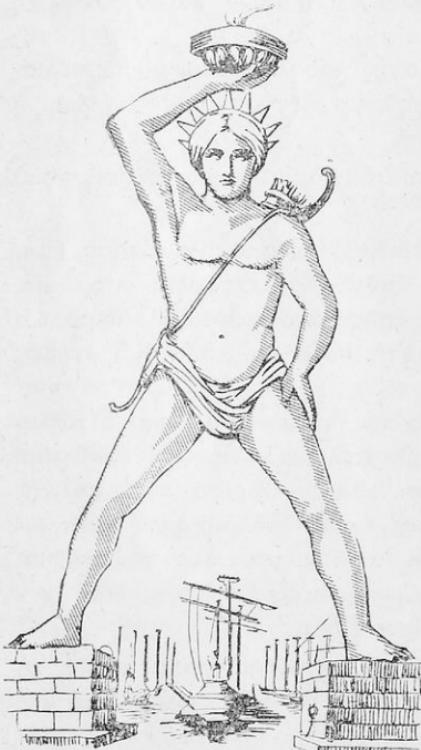
Νομὸς Δωδεκανήσου

Διαιρεῖται σὲ 4 Ἐπαρχίες: Ρόδου, Κῶ, Καλύμνου καὶ Καρπάθου.

1) Ἐπαρχία Ρόδου. Περιλαμβάνει τὰς νήσους Ρόδου, Σύμην, Χάλκην, Τήλον καὶ Καστελλόριζον (Μεγίστη).

Ἡ Ρόδος εἶναι τό μεγαλύτερο νησί τῶν Δωδεκανήσων. Ἐχει ἔδαφος εὐφορώτατο καὶ πολλὲς φυσικὲς καλλονές (τὴ Φιλέρημο, τὴν κοιλάδα τῶν πεταλούδων, τὸ Ροδίνι, τὴν Καλλιθέα κ. ἄ.). Ἐχει ἀκόμη ἀρχαιολογικοὺς τόπους, ὅπως εἶναι ἡ Λίνδος καὶ ἡ Κάμιρος.

Πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ ὅλου τοῦ νομοῦ εἶναι ἡ Ρόδος (28.000 κ.). Ἡ πόλις ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ τμήματα: ἀπὸ τὴν παλαιὰ πόλι, ἡ ὅποια περικλείεται ἀπὸ μεσαιωνικὸ φρούριο, καὶ ἀπὸ τὴν νέα πόλι, μὲ ωραιοτάτη ρυμοτομία, ώραίους δρόμους, μεγαλοπρεπῆ κτίρια καὶ πολυτελῆ ξενοδοχεῖα. Τὰ σπίτια εἶναι ζωσμένα ἀπὸ ὀλάνθιστους κήπους.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀξία τῆς Ρόδου καὶ οἱ πολλὲς φυσικὲς καλλονές τῆς τὴν ἔχουν μεταβάλλει σὲ τουριστικὸ κέντρο διεθνοῦς φήμης. Γι' αὐτὸν κάθε χρόνο τὴν ἐπισκέπτονται πολλὲς χιλιάδες περιηγητὲς "Ελληνες καὶ ξένοι.

Τὴν παλιὰ ἐποχὴν ἡ Ρόδος ήτο πλουσιωτάτη πόλις καὶ μὲ μεγάλη ἐμπορικὴ κίνησι. Είχε 3.000 ἀγάλματα, μεταξὺ τῶν ὅποιων καὶ τὸν περίφημο «Κολοσσὸ» τῆς Ρόδου, που ἦταν ἄγαλμα τοῦ Ἡλίου τοποθετημένο μὲ ἀνοικτὰ τὰ σκέλη στὴν εἰσόδῳ τοῦ λιμένα.

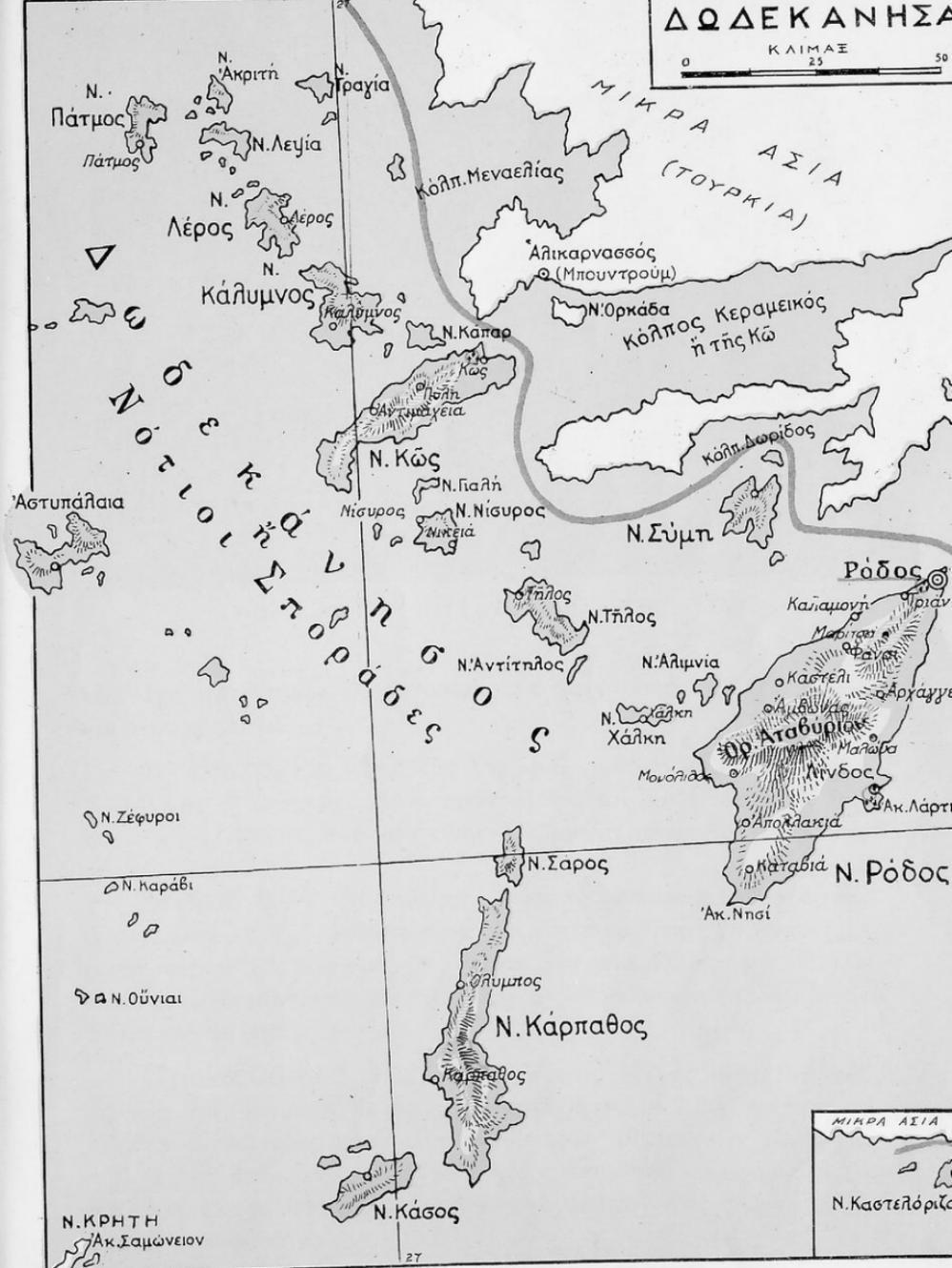
Ἡ Σύμη, ἡ Χάλκη, ἡ Τήλος καὶ τὸ Καστελλόριζον εἶναι ὀρεινὰ νησιά

Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΚΛΙΜΑΣ

0 25 50

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

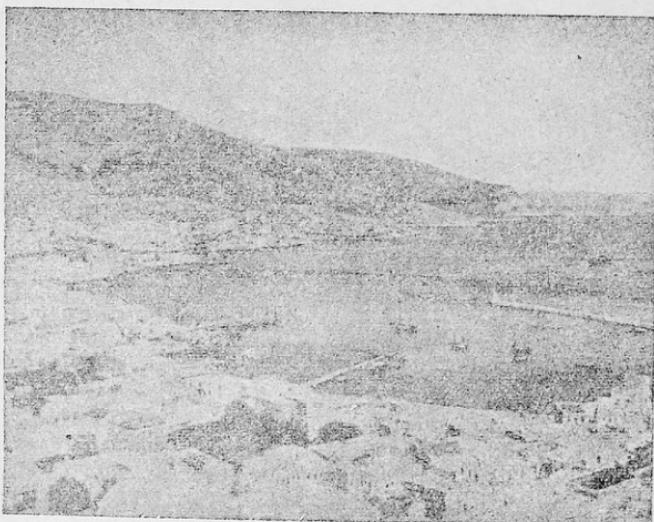
μὲς ὀλίγο πληθυσμό. Οἱ κάτοικοὶ τους ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἄλιεία καὶ σπογγαλιεία.

2) Ἐπαρχία Κῶ. Περιλαμβάνει τὴν νῆσο Κῶ καὶ τὴν νῆσο Νίσυρο, ἡ ὅποια ἔχει ἥφαιστειογενῆ ὅρη καὶ καλές ἴαματικὲς θειούχες πηγές. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ νησιὰ εύρισκονται κοντὰ στὶς ἀκτὲς τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἡ νῆσος Κῶς εἶναι εὔφορη, διότι τὸ περισσότερο ἔδαφός της εἶναι πεδινὸς καὶ ἔχει ἀφθονα νερά. Τὰ κηπευτικά της προϊόντα (τομάτες, καρπούζια, πεπόνια) ἔξαγονται καὶ στὰ ἄλλα νησιά. Οἱ κάτοικοὶ της ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργία καὶ τὴν κτηνοτροφία, τὴν ἄλιεία καὶ τὴν σπογγαλιεία.

Πρωτεύουσα τῆς νῆσου εἶναι ἡ Κῶς, πατρίδα τοῦ πατέρα τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης Ἰπποκράτη, μὲ 9.000 κατοίκους. Σώζεται ὁ πλάτανος, κάτω ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐδίδασκεν ὁ Ἰπποκράτης. Κοντὰ στὴν πόλι σώζονται τὰ ἐρείπια τοῦ περιφήμου Ἀσκληπιείου, στὸ ὅποιον ἐπήγαιναν ἀσθενεῖς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, γιὰ νὰ θεραπευθοῦν.

Καὶ στὴν Κῶ παρατηρεῖται ζωηρὰ τουριστικὴ κίνησις.

Η ΚΑΛΥΜΝΟΣ ΜΕ ΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ

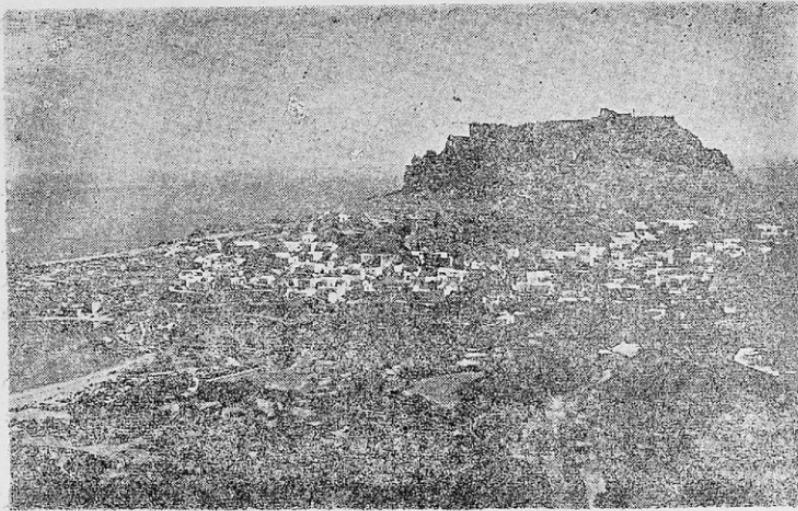
ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΛΕΡΟΥ

3) Ἐπαρχία Καλύμνου. Περιλαμβάνει τις νήσους Κάλυμνον, Λέρον, Πάτμον, Ἀστυπαλαίαν καὶ Λειψούς.

Πρωτεύουσα είναι ἡ Κάλυμνος (14.000 κάτ.) μὲ καλὸ λιμένα.

Ἡ νῆσος Κάλυμνος είναι ὁρεινὴ καὶ ἄγονος μὲ ὀλίγα γεωργικὰ προϊόντα. ᩴ κυρία ἀσχολία τῶν κατοίκων είναι ἡ σπογγαλιεία.

Ἡ Λέρος είναι καὶ αὐτὴ ὁρεινὴ καὶ ἄγονος νῆσος καὶ οἱ κάτοικοί της ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν ἀλιεία. ἔχει ἐηρότατο κλῖμα καὶ πολλὰ καλὰ λιμάνια.

Η ΛΙΝΔΟΣ είναι ένα άπο τα καλύτερα χωριά της Δωδεκανήσου. Ξένοι και "Ελληνες Τουρίσται έπισκεπτονται και θαυμάζουν την ώραια Λίνδο.

‘Η Πάτμος είναι ή βορειοτάτη νήσος της Δωδεκανήσου. Έχει ιστορική σημασία, διότι σ' αύτην έζησε έξοριστος ο Εύαγγελιστής Ιωάννης και ἐκεὶ ἔγραψε τὴν «Θείαν Ἀποκάλυψιν». Υπάρχει ἐκεὶ ή Μονή τοῦ Ἅγιου Ιωάννου και πλουσία βιβλιοθήκη μὲ πολλὰ χειρόγραφα.

Κατά τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας ἐλειτούργησε στὴν Πάτμο ή περίφημη **Πατμιάς Σχολή**, ἀπὸ τὴν ὅποιαν βγῆκαν πολλοὶ Διδάσκαλοι τοῦ Γένους.

‘Η Πάτμος είναι πατρίδα τοῦ Φιλικοῦ Ἐμμανουὴλ Ζάνθου.

Οἱ Λειψοὶ είναι μικρὰ και ἄγονος νῆσος μὲ πολλὰ μικρὰ νησιὰ μεταξὺ Λέρου και Πάτμου μὲ ὀλίγους κατοίκους, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴ γεωργία και τὴν ὄλιεία.

‘Η Ἀστυπαλαία εύρισκεται πλησίον τῶν Κυκλάδων και ἔχει ἔδαφος εὔφορο σὲ γεωργικὰ προϊόντα.

4. **‘Ἐπαρχία Καρπάθου.** Περιλαμβάνει τὶς νήσους Κάρπαθο και Κάσο.

Πρωτεύουσα είναι τὸ χωρίον **Κάρπαθος** (Πηγάδια) ἐπὶ τῆς νήσου Καρπάθου μὲ (1.300 κατοίκους).

Η Κάρπαθος είναι δύρεινή μὲν ἄφθονες πηγές καὶ μικρὲς κοιλάδες, στὶς ὅποιες καλλιεργοῦνται ἀμπέλια μὲν ὀπωροφόρα δένδρα.

Οἱ κάτοικοι τῆς Καρπάθου ἀσχολοῦνται μὲν τὴν ἀλιεία, τὴν γεωργία καὶ τὴν σηροτροφία. Οἱ γυναῖκες είναι ὑπέροχες ὑφάντριες μεταξωτῶν.

Η Κάσος είναι ἡ νοτιωτάτη νῆσος τῆς Δωδεκανήσου καὶ κεῖται πλησίον τῆς Καρπάθου. Είναι δύρεινή καὶ ἔχει πολλὰ σπέρλαια μὲν θαυμάσιους σταλακτῖτες. Οἱ κάτοικοι τῆς ἀσχολοῦνται μὲν τὴν ἀλιεία καὶ ναυτιλία καὶ ὀλίγον μὲν τὴν γεωργία.

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἡ Κάσος ἐβοήθησε πολὺ τὸν Ἑθνικὸν Ἀγῶνα καὶ γι' αὐτὸν κατεστράφη ἀπὸ τὸν Αἰγυπτιακὸν στόλο τοῦ 1824.

ΙΣΤΟΡΙΑ. Τὰ Δωδεκάνησα ὑποδουλώθηκαν τὸ 1522 στοὺς Τούρκους. Στὰ 1910 τὰ πῆραν οἱ Ἰταλοί. Σὲ ὅλο τὸ διάστημα τῆς δουλείας ἔζουσαν μὲν τὸ ὄνειρο τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς Ἔνωσεως μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Τὸ ὄνειρό τους αὐτὸν ἐπραγματοποιήθηκε στὰ 1947 κι ἔτσι σήμερα στὰ Δωδεκάνησα κυματίζει ὑπερήφανα ἡ γαλανόλευκη.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΑΛΑΓΟΥΣ

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

- Όρη** : Πέταλο στὴν "Ανδρο, Δρίον στὴ Νάξο, Λεπέτυμονος καὶ "Ολυμπος στὴ Δέσδο, Πελληναῖον ("Αγιος Ἡλίας) καὶ Προβάτιον (Προβατᾶς) στὴ Χίο, Κερκετεύς καὶ "Αμπελος στὴ Σάμο, Ἀτάβυρος στὴ Ρόδο καὶ "Αγιος Φωκᾶς στὴν Κῶ.
- Πεδιάδες** : (μικρές), Στὴ Λέσσο, στὴ Σάμο, στὴ Ρόδο, καὶ στὴν Κῶ. **Ποταμοί** : δὲν ὑπάρχουν, ὑπάρχουν μόνον χείμαρροι.
- Δίμνες** : "Η Μεγάλη λέμνη (ἀλμορὰ) στὴ Λήμνο.
- Κόλποι** : Τῆς Καλλονῆς καὶ τῆς Γέρας στὴ Δέσδο, τοῦ Μούδρου στὴ Λήμνο, τῆς Καλαμωτῆς καὶ τῆς Βολισσοῦ στὴ Χίο.
- Ακρωτήρια** : "Ο Κόρακας, ἡ Ἀγριλιά, ὁ "Αγιος Φωκᾶς καὶ τὸ Σίγγρι στὴ Δέσδο, ἡ Ούρα (Μάστιχο), τὸ Μεστά, ὁ "Αγιος Νικόλαος καὶ τὸ Ἐπανωχώρι στὴ Χίο, τὸ Πράσο, ἡ Κατάβασις καὶ ὁ "Αγιος Δομίνικος στὴ Σάμο.
- Κλῖμα** : "Ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον θαλάσσιο, δηλαδὴ ἥπιος χειμώνας καὶ δροσερὸν καλοκαίρι.

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα: Δαχανικά, λάδι, έσπεριδος ειδή, κρασί, ζεπρια, καπνός, σύκα, μαστίχα, δρυκτά, κτηνοτροφικά, βιομηχανικά.

*Ανεπτυγμένη είναι ή σπροτροφία, ή μελισσοκομία και ή άλιεία.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

N O M O I	Έκτος Νομού εἰς την Χλωστερά	Πληθυσμός	N o μ o ū	Πρωτεύουσα N o μ o ū	Έπαρχιες N o μ o ū	Πρωτεύουσα 'Έπαρχιας	Πληθυσμός Πρωτεύουσας
1. Κυκλαδών	2.649	100.000	Έρμούπολις	α) Σύρου β) "Ανδρου γ) Νάξου δ) Τήνου ε) Πάρου στ) Θήρας ζ) Μήλου θ) Κέας	Έρμούπολις "Ανδρος Νάξος Τήνος Πάρος Θήρας (Σαν/νη) Μήλος (Πλάκα) Κέα	"Ανδρος Νάξος Τήνος Πάρος Θήρας (Σαν/νη) Μήλος (Πλάκα) Κέα	14.500 2.500 2.500 3.000 3.000 1.500 1.100 1.800
2. Λέσβου	2.166	140.000	Μυτιλήνη	α) Μυτιλήνης β) Μηθύμνης γ) Πλωμαρίου δ) Αήμουνου	Μυτιλήνη Μηθύμνα Πλωμάρι Κάστρο	Μυτιλήνη Μηθύμνα Πλωμάρι Κάστρο	27.000 2.000 5.500 3.500
3. Χίου	902	62.000	Χίος	Χίου	Χίος	Χίος	24.000
4. Σάμου	833	52.000	Σάμος	α) Σάμου β) Ικαρίας	Σάμος (Λιμήν Βαθέος) "Αγ. Κήρυκος	Σάμος (Λιμήν Βαθέος) "Αγ. Κήρυκος	5.500 2.500
5. Δωδεκανήσου	2.682	123.000	Ρόδος	α) Ρόδου β) Κῶ γ) Καλύμνου δ) Καρπάθου	Ρόδος Κῶ Καλύμνος Καρπάθος (Πηγάδια)	Ρόδος Κῶ Καλύμνος Καρπάθος (Πηγάδια)	28.000 9.000 14.000 1.300

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.** 1) Ποιά νησιά περιλαμβάνει ή Νησιωτική Έλλάδα;
 2) Ποιά νησιά άποτελούν τις Κυκλαδες νήσους;
 3) Ποιά είναι τά ύψηλότερα σηρη των νήσων τοῦ Αιγαίου;
 4) Τί κλίμα έχουν τά νησιά τοῦ Αιγαίου και ποιά είναι τά προϊόντα τους;
 5) Ποιά άπό τά νησιά τοῦ Αιγαίου πελάγους έχουν άνεπτυγμένο τὸν Τουρισμό;

- ΕΡΓΑΣΙΕΣ.** 1) Νὰ συγκεντρώσετε πληροφορίες γιά τά άξιοθέατα τῆς Τήνου και τῆς Πάρου.
 2) Νὰ κάμετε νοερά ένα άτμοπλοϊκό ταξίδι άπό τὸν Πειραιᾶ στὴ Ρόδο και νὰ περιγράψετε ὅ,τι θὰ ίδητε.

B' IONIOI NHΣOI (ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ)

Αἱ Ἰόνιοι νῆσοι λέγονται καὶ «Ἐπτάνησος», διότι ἐπτά εἰναι τὰ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ 100 καὶ πλέον νησιά, ποὺ ἀποτελοῦν τὰ Ἐπτάνησα:

ἡ Κέρκυρα, οἱ Παξοί, ἡ Δευκαδα, ἡ Ἰθάκη ἡ Κεφαλληνία ἡ Ζάκυνθος καὶ τὰ Κύθηρα, τὰ ὅποια ὑπάγονται διοικητικῶς στὸ νομὸν Ἀττικῆς.

Αἱ Ἰόνιοι νῆσοι βρίσκονται κοντὰ στὰ Δυτικὰ παράλια τῆς Ἕπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ μῆκος αὐτῶν, λούζονται δὲ ἀπὸ τὰ γαλανὰ νερά τοῦ Ἰονίου Πελάγους.

Ἐκτασί ἔχουν 2.237 τετραγ. χιλιόμετρα καὶ πληθυσμὸν 213.000 κατοίκους. Οἱ πληθυσμὸι τῆς Ἐπτανήσου εἶναι πυκνότεροι ἀπὸ τὶς ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος, διότι σὲ κάθε τετραγωνικὸ χιλιόμετρο ἀναλογοῦν 95 ἀτομα.

Οἱ κάτοικοι τῶν Ἰονίων νήσων εἶναι κυρίως ναυτικοὶ καὶ ἔμποροι.

Τὸ ἔδαφος ταράσσεται συχνὰ ἀπὸ σεισμούς. Καταστρεπτικοὶ ὑπῆρξαν οἱ σεισμοὶ τοῦ 1953. Τὸ ἐσωτερικὸ τῶν Ἰονίων νήσων διασχίζεται ἀπὸ ὁροσειρά. Τὰ μεγαλύτερα ὄρη εἶναι ὁ Αἴνος στὴν Κεφαλληνία, ὁ Παντοκράτωρ στὴν Κέρκυρα, ἡ Ἐλάτη στὴ Λευκάδα καὶ ὁ Βραχιώνας στὴ Ζάκυνθο.

Μεταξὺ τῶν ὁρέων σχηματίζονται μικρὲς ἀλλὰ εὔφορες κοιλάδες, εἰς δὲ τὰ παράλια εύφορώτατες πεδινὲς λωρίδες.

Ποταμοὶ μεγάλοι δὲν ὑπάρχουν, οὕτε λίμνες· ὑπάρχουν μόνον χείμαρροι.

Τὰ δυτικὰ παράλια εἶναι ἀπότομα, μὲ πολὺ βάθος καὶ χωρὶς λιμάνια. Τὰ ἀνατολικὰ παράλια εἶναι ὁμαλώτερα καὶ ἔχουν μικροὺς κόλπους καὶ λιμάνια.

Σπουδαιότερα λιμάνια εἶναι τῆς Κερκύρας, τῆς Λευκάδος, τοῦ Ἀργοστολίου καὶ τῆς Ζακύνθου.

Τὸ κλῖμα τῶν Ἰονίων νήσων εἶναι μεσογειακὸ μὲ πολλὲς βροχὲς καὶ μεγάλη ὑγρασία. Διὰ τοῦτο ἡ βλάστησις εἶναι μεγάλη. Κατάφυτα εἶναι τὰ Ἐπτάνησα ἀπὸ δάση μὲ ἔλατα καὶ πεῦκα, ἀπὸ ἐλαιῶνες, ὄπωροφόρα δένδρα καὶ ἄνθη.

Τὰ προϊόντα εἰναι κυρίως γεωργικά: Λάδι, κρασί, έσπεριδοειδῆ, πατάτες, λαχανικά καὶ σταφίδα.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι περιωρισμένη. Ἐκτρέφονται κυρίως ἀγελάδες γιὰ τὸ γάλα τους καὶ χοῖροι.

"Εχουν καὶ ἀλιευτικὰ προϊόντα. Ψαρεύονται πολλὰ ψάρια τὰ ὅποια παστώνονται.

Τὸ ἔμποριον καὶ ἡ βιομηχανία δὲν εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένα. Ἐμπορικὴ κίνησις παρατηρεῖται στοὺς λιμένες ἑσαγωγῆς τῶν προϊόντων τῶν νήσων.

Ἡ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν νήσων καὶ μὲ τὴ λοιπὴ Ἑλλάδα γίνεται μὲ πλοΐα. Τὸ ἐσωτερικὸ τῶν νήσων ἔχει πρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα. Ἡ Κέρκυρα ἔχει καὶ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία μὲ τὰς Ἀθήνας καθὼς καὶ μὲ φέρρυ—μπώτ, τὸ ὅποιον τὴ συνδέει μὲ τὴν Ἰταλία καὶ τὰς Πάτρας.

Διοικητικῶς τὰ Ἐπτάνησα διαιροῦνται σὲ 4 νομούς: Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Λευκάδος καὶ Ζακύνθου.

ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἡ Ἐπτάνησος δὲν ἔγνωρισε τὴν τουρκικὴ σκλαβιά, γιατὶ τὴν κατεῖχαν οἱ Ἐνετοί (Βενετσάνοι) στὴν ἀρχή, κατόπιν οἱ Γάλλοι καὶ ἀργότερα οἱ Ἀγγλοι. Ἔτσι, ὅταν ἡ ἄλλη Ἑλλάδα ζούσε κάτω ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγό, ἡ Ἐπτάνησος βρισκόταν σὲ ἐπαφὴ μὲ Εύρωπαϊκοὺς λαοὺς καὶ ἀνέπτυξε ἀξιόλογο πνευματικὸ πολιτισμό.

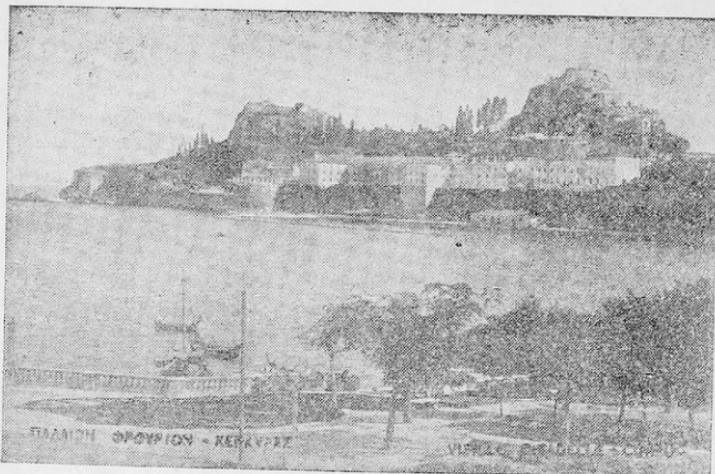
Ἡ Ἐπτάνησος ἐνώθη μὲ τὴν Ἑλλάδα τὸ 1864. Οἱ Ἐπτανήσιοι διακρίνονται γιὰ τοὺς εὐγενικούς των τρόπους καὶ ἀγαποῦν ιδιαίτερα τὴ μουσική.

Τέκνα τῆς Ἐπτανήσου εἶναι μεγάλοι ποιηταὶ (Σολωμός, Κάλβος), μουσουργοὶ (Μάτζαρος), ζωγράφοι. Ἐπτανήσιος ἦτο καὶ ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης Καποδίστριας.

1. Νομὸς Κερκύρας

(Ἐκτασις 638 τ. χ. — Πληθυσμὸς 102.000 κάτ.).

Κατέχει τὸ βόρειο μέρος τῆς Ἐπτανήσου καὶ περιλαμβάνει τὴν νῆσο **Κέρκυρα** καὶ πολλὰ μικρὰ νησιά, ἀπὸ τὰ ὅποια σπουδαιότερα εἶναι οἱ **Οθωνοί**, πρὸς Β. τῆς Κερκύρας καὶ οἱ **Παξοί** καὶ

ΚΕΡΚΥΡΑ: ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ

οἱ Ἀντίπαξοι πρὸς N. αὐτῆς, οἱ ὅποιοι παράγουν τὸ ἐκλεκτότερο λάδι ὄλης τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἔδαφος τοῦ νησιοῦ εἶναι κυρίως πεδινό. Οἱ πεδιάδες διακόπτονται ἀπὸ γραφικοὺς λόφους καὶ ἀπὸ τὸ χαμηλὸ δρός Παντοκράτορα (910 μ.), τὸ ὅποιον ἀπλώνεται στὰ B. τῆς νήσου.

Τὸ κλῖμα εἶναι μεσογειακὸ μὲ πολλές βροχές. Γι' αὐτὸ ἡ βλάστησις εἶναι πλουσιωτάτη. Οἱ πλαγιές, οἱ κοιλάδες, οἱ πεδιάδες καὶ τὰ παράλια εἶναι κατάφυτα ἀπὸ ἥλιες, ἐσπεριδοειδῆ, ἀμπέλια καὶ ὅλλα ὄπωροφόρα δένδρα.

Τὸ κύριο προϊὸν εἶναι τὸ λάδι. Παράγει ὅμως καὶ πορκοκάλια, πατάτες, λαχανικά καὶ ὀλίγα σιτηρά.

Ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ ἀλιεία εἶναι ἀνεπτυγμένες. Ὁνομαστὸ εἶναι τὸ βούτυρο Κερκύρας.

Ἀνεπτυγμένη εἶναι καὶ ἡ βιομηχανία σαπουνιοῦ.

Ἡ συγκοινωνία εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη.

Ο νομὸς διαιρεῖται σὲ 2 ἑπαρχίες: Κερκύρας καὶ Παξῶν.

α) Ἐπαρχία Κερκύρας. Πρωτεύουσα τῆς ἑπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ εἶναι ἡ Κέρκυρα (30.000 κάτ.), γραφικὴ πόλις μὲ ώραῖο καὶ ἀσφαλῆ λιμένα καὶ σπουδαῖα ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ κίνησι. ἔχει ἐργοστάσια ἐλαιουργίας, σαπωνοποίίας, παραφίνης καὶ

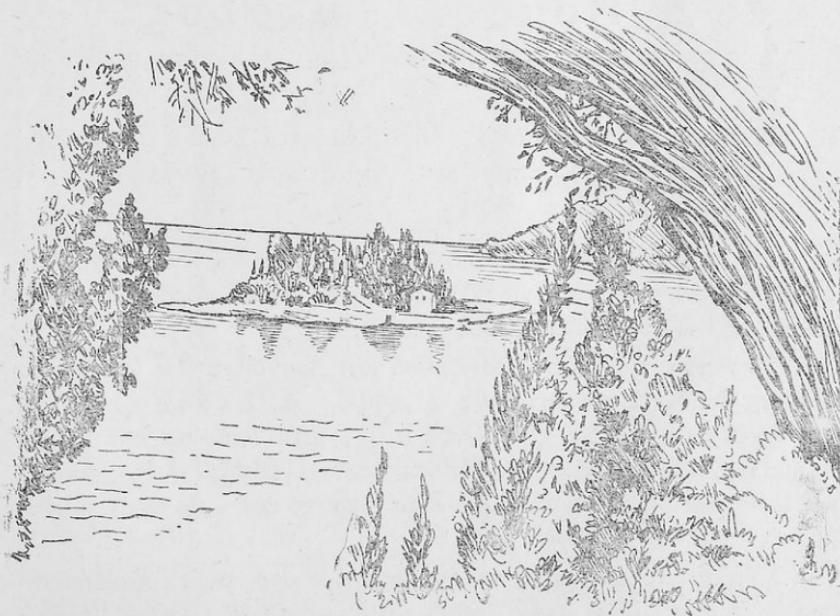
λιθογραφεῖα. Μὲ τὴν ἀκρόπολί της, τὸ φρούριό της, τὶς παλιές της οἰκοδομές καὶ τοὺς στενούς της δρόμους ὅμοιάζει μέ μεσαιωνική πόλι. Τοῦ

Στὴ μεγάλη πλατεῖα τῆς παραλίας της ἔχει στηθῆ ὁ ἀνδριάς τοῦ πρώτου Κυθερνήτου τῆς Ἐλλάδος I. Καποδίστρια. Εἰς τὸν ναὸν δὲ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος φυλάσσεται τὸ σεπτὸ λείψανο τοῦ Ἀγίου, ὃ ὅποιος εἶναι ὁ πολιούχος (προστάτης) τῆς υῆσου. Ἡ πόλις ἔχει πολλὰ καὶ καλὰ ξενοδοχεῖα ὑπνου καὶ πολὺ ὄμορφα ἔξοχικὰ τοπία.

Πλησίον τῆς πόλεως εἶναι τὸ «Ἀχίλλειον», θαυμάσιο ἀνάκτορο, ποὺ τὸ ἔκτισε ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισσάβετ, γιὰ νὰ παραθερίζῃ. Σήμερα ἔχει μεταβληθῆ σὲ καζίνο. Γραφικὸ εἶναι ἐπίσης τὸ «Μὸν Ρεπὸ» (ἡ ἀνάπτασίς μου), ἀνάκτορο πλησίον τῆς πόλεως, στὸ ὅποιον παραθερίζουν οἱ βασιλεῖς μας.

“Αλλα ἀξιοθέατα τοπία εἶναι τὸ «Κανόνι», τὸ «Ποντικονήσι», ἡ μονὴ τῆς «Παλαιοκαστρίτσας», καὶ ὁ «Πέλεκας», ἀπὸ τὸν ὅποιον θαυμάζει κανεὶς τῇ δύσι τοῦ ἥλιου.

Κωμοπόλεις εἶναι ὁ Ποταμός, ὁ Ἀγιος Ματθαῖος, ἡ Λευκίμη, τὸ Γαστούρι, οἱ Καρουσάδες.

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΟΝΗΣΙ

Ἐπαρχία Παξῶν. Πρωτεύουσα είναι τὸ χωρίον **Γάιος** μὲ 1.200 κατοίκους. Περιλαμβάνει καὶ τοὺς Ἀντίπαξους. Τὰ μικρὰ αὐτὰ νησιά, ποὺ βρίσκονται στὰ νότια τῆς Κερκύρας είναι ὀρεινὰ καὶ παράγουν ἐκλεκτὸ λάδι.

ΙΣΤΟΡΙΑ – ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ. Τὸ νησὶ «Κέρκυρα» στὴν ἀρχαιότητα λεγόταν **Σχερία**. Κάτοικοι της ἦσαν οἱ **Φαίακες**, οἱ οἵ ὄποιοι ἐφιλοξένησαν τὸν Ὁδυσσέα καὶ τὸν ἐβοήθησαν νὰ γυρίσῃ στὴν ἀγαπημένη του πατρίδα Ἰθάκη.

Οἱ Κερκυραῖοι είναι ἀνθρώποι πολιτισμένοι, εὐγενεῖς καὶ φιλόξενοι, ἀγαποῦν δὲ πολὺ τὴ μουσική.

Ἡ εὐγένεια τῶν κατοίκων, οἱ θαυμάσιες φυσικὲς καλλονὲς τοῦ νησιοῦ καὶ τὰ ἔξοχα τοπία του προσελκύουν κάθε χρόνο, τοὺς καλοκαιρινοὺς ἴδιως μῆνες, πολλοὺς ἐπισκέπτες καὶ παραθεριστές, Ἐλληνες καὶ ξένους, οἱ ὄποιοι δίνουν ζωὴν στὸ νησί. Εἰς τοῦτο βοηθεῖ πολὺ καὶ ἡ πολὺ καλὴ συγκοινωνία τοῦ νησιοῦ τόσον μὲ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ μὲ τὴν Εύρωπη διὰ τοῦ φέρρυ—μπώτ.

2. Νομὸς Λευκάδος

(Ἐκτασις 439 τετρ. χιλ. — Πληθυσμὸς 35.000 κάτ.).

Περιλαμβάνει τὰ νησιὰ Λευκάδα, Ἰθάκη καὶ ἄλλα μικρότερα.

Χωρίζεται σὲ δύο Ἐπαρχίες: Τὴν Ἐπαρχία Λευκάδος καὶ τὴν Ἐπαρχία Ἰθάκης.

α) **Ἐπαρχία Λευκάδος.** Ἡ **Λευκάδα** εύρισκεται πλησίον τῆς Ἀκαρνανίας καὶ χωρίζονται μὲ ἓνα στενὸ πορθμὸ πλάτους 17 μ. Μιὰ γέφυρα ἐνώνει τὶς δυὸ στεριές.

Τὸ ἔδαφος τῆς νήσου είναι ὀρεινὸ καὶ βραχῶδες. Τὰ ὑψηλότερα ὅρη της είναι ὁ **Σταυρωτὸς** (1.140 μ.), ἡ **Ἐλάτη** (1.081 μ.) καὶ τὸ **Μεγανόρος** ("Ἀη-Λιᾶς 1.012 μ.). Ἀνάμεσα στὰ βουνὰ σχηματίζονται κοιλάδες, στὶς ὄποιες καλλιεργοῦνται ἐλιές, ἀμπέλια καὶ ἐσπεριδοειδῆ, διότι τὸ κλῖμα είναι εὔκρατο καὶ ύγιεινὸ μὲ πολλὲς βροχές κατὰ τὸν χειμῶνα.

Παράγει λάδι ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ μαύρο κρασὶ περιζήτητο στὸ Ἑξωτερικό, ἴδιως στὴν Ἰταλία καὶ στὴ Γαλλία, ποὺ τὸ ἀναμιγνύουν μὲ τὰ δικὰ τους κρασιά.

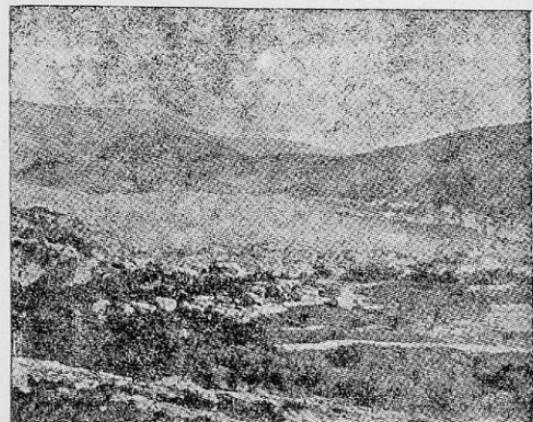
Από τὸ ἰχθυοτροφεῖο τῆς βγαίνουν μεγάλες ποσότητες ψαριῶν καὶ ἀπὸ τῆς δύο ἀλυκές τῆς βγαίνει πολὺ ἀλάτι.

Πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ ὅλου τοῦ νομοῦ εἶναι ἡ Λευκάδα ἢ Ἄγια Μαύρα (7.000 κατ.), λιμάνι μὲ ἐμπορικὴ κίνησι καὶ πατρίδα τοῦ ποιητοῦ Βαλαωρίτη.

Ἡ συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα στὸ ἐσωτερικό τοῦ νησιοῦ καὶ μὲ πλοιάρια στὰ παραλιακὰ μέρη.

Οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ εἶναι πολὺ ἔργατικοὶ καὶ δὲν ἀφήνουν ἀκαλλιέργητη οὔτε σπιθαμὴ ἐδάφους. Ἀκόμη καὶ οἱ βράχοι εἶναι φυτεμένοι μὲ ἐλιές καὶ ἀμπέλια.

β) **Ἐπαρχία Ἰθάκης.** Ἡ **Ιθάκη**, τὸ ἀγαπημένο νησὶ τοῦ Ὀδυσσέα, εἶναι ὁρεινή καὶ ἄγονη μὲ ἀπόκρημνα παράλια. Στὸ μέσον τοῦ νησιοῦ εἰσχωρεῖ βαθιὰ ἡ θάλασσα καὶ σχηματίζεται ὁ κόλπος τοῦ **Μώλου**, πού θεωρεῖται τὸ ἀσφαλέστερο λιμάνι τῆς Ἑλλάδος.

Η ΙΘΑΚΗ ΜΕ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ

κατ.), ἡ ὁποία ἔπαθε μεγάλες καταστροφές, ὅπως καὶ ἡ Λευκάδα, ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1953.

Τὰ προϊόντα τοῦ νησιοῦ εἶναι κρασί, λάδι καὶ ὀλίγα σιτηρά. Οἱ κάτοικοι του γίνονται καλοὶ ναυτικοί.'

Πρωτ. τοῦ νησιοῦ εἶναι ἡ **Ιθάκη** (2.700

3. Νομὸς Κεφαλληνίας

(Ἐκτασις 752 τ. χ. — Πληθυσμὸς 40.000 κάτ.),

Περιλαμβάνει τὴν νῆσο Κεφαλληνία, ποὺ εἶναι ἡ μεγαλύτερη καὶ ἡ περισσότερο ὁρεινὴ ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Ιονίου πελάγους. Στὸ κέντρο της ύψωνται τὸ ὄρος **Αἴνος** ἢ Μεγάλο Βουνό (1.627 μ.), ποὺ εί-

ναι τὸ ὑψηλότερο ἀπὸ τὰ ὅρη τῶν Ἰονίων νήσων μὲ πολλὲς διακλαδώσεις καὶ μὲ πολλὰ δάση ἐλάτης.

Πολλοὶ κόλποι (Ἀργοστολίου, Σάμης, Μύρτου) καὶ πολλὰ ἀκρωτήρια (Μούντα, Δαφνούδι, Μύτικας, Κάπρος) σχηματίζονται γύρω ἀπὸ τὸ νησί.

Τὸ κλῖμα εἶναι εὔκρατο καὶ ύγιεινό. Δὲν ἔχει πολλὲς βροχὲς καὶ ἐπομένως παρατηρεῖται ἔλλειψις νεροῦ. Γι αὐτὸ σὲ πολλὰ μέρη ἔχουν κατασκευάσει δεξαμενὲς (στέρνες), στις ὅποιες μαζεύουν τὸ νερὸ τῆς βροχῆς, γιὰ νὰ πίνουν τὸ καλοκαίρι.

Προϊόντα τοῦ νησιοῦ εἶναι σταφίδα, λάδι, σιτηρά, ὄσπρια, ὀλίγα ἐσπεριδοειδῆ καὶ ἐκλεκτὸ κρασί (ρομπόλα, μοσχᾶτο, ροδοδάφνη).

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ προϊόντα αὐτὰ εἶναι ὀλίγα, διότι τὸ ἔδαφος εἶναι ὀρεινό, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ξενητεύονται καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐμπόριο καὶ τὴ ναυτιλία. Μὲ τὴν ἐργατικότητά τους στὰ ξένα μέρη πλουτίζουν.

Ἡ συγκοινωνία τοῦ νησιοῦ ἔξυπηρετεῖται μὲ ἀτμόπλοια καὶ στὸ ἐσωτερικὸ μὲ αὐτοκίνητα.

‘Ο νομὸς περιλαμβάνει 3 ἐπαρχίες : Κραναίας, Πάλης καὶ Σάμης.

α) **Ἐπαρχία Κραναίας** μὲ πρωτ. τὸ Ἀργοστόλι (8.000 κ.), ποὺ εἶναι καὶ πρωτ. τοῦ νομοῦ. Τὸ Ἀργοστόλι ἦτο ὡραία πόλις μὲ ὡραία κτίρια καὶ πλατεῖς δρόμους, μὲ δενδροστοιχίες καὶ μὲ ἀσφαλέστατο λιμάνι. Κατεστάφη ὅμως τὸ 1953 ἀπὸ τοὺς σεισμούς καὶ ἀργότερα ἀνοικοδομήθη σὲ νέα σχέδια.

Ἐξω ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλι ὑπάρχει ἔνα μοναστήρι, ὅπου μέσα σὲ λάρνακα διατηρεῖται τὸ λείψανο τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, πολιούχου (προστάτου) τῆς Κεφαλληνίας.

Περίεργο φαινόμενο ἀποτελοῦν ἐδῶ «οἱ θαλάσσιοι μύλοι τοῦ Ἀργοστολίου», οἱ ὅποιοι κινοῦνται μὲ νερὸ τῆς θαλάσσης, τὸ ὅποιον μπαίνει στὴν ξηρὰ ὁρμητικὸ σὰν ποτάμι καὶ κατόπιν χάνεται μέσα σὲ βαθὺ ρῆγμα τῆς ξηρᾶς.

Κωμοπόλεις εἶναι τὰ Δειληνᾶτα, τὰ Φαρακλᾶτα, τὰ Χιονᾶτα.

β) **Ἐπαρχία Πάλλης** μὲ πρωτ. τὸ Ληξούρι (4.000 κ.), πατρίδα τοῦ ποιητῆ Λασκαράτου. Ἐδῶ περίεργο καὶ ἀνεξήγητο φαινόμενο ἀποτελεῖ «ἡ Κουνόπετρα», δηλ. ἕνας πελώριος βρά-

χος μέσα στή θάλασσα, που κουνιέται διαρκώς σάν κάποιος νά τὸν κουνᾶ.

γ) Ἐπαρχία Σάμης μὲ πρωτ. τὴ Σάμη (1.000 κ.)
Ἐδῶ ὑπάρχουν δυὸς μικρὲς λίμνες, ἡ μεγάλη καὶ ἡ μικρὴ Ἀκωλη
ἢ Ἀβυθος, μὲ ἀπέραντο βάθος, ὥστε νὰ πιστεύεται ὅτι δὲν
ἔχουν βυθό..

Οἱ κάτοικοι. Οἱ Κεφαλλῆνες εἰναι ἔξυπνοι, ἐργατικοί, ἐπί-
μονοι καὶ τολμηροί. Διακρίνονται ὡς ἐπιστήμονες καὶ ἐπιχειρηματίες.
Πολλοὶ Κεφαλλῆνες, ποὺ ἐπλούτησαν σὲ ξένα μέρη, ἔγιναν ἐθνικοὶ
εὐεργέτες. (Βαλλιανός, Κοριαλένιος).

Νομὸς Ζακύνθου

(“Εκτασις 408 τ. χ. – Πληθυσμὸς 35.500 κάτ.)

Περιλαμβάνει τὴ νῆσο Ζάκυνθο, ποὺ εἰναι κατάφυτη, ὀλάν-
θιστη καὶ μυρωμένη. Γιὰ τὴν ὡραιότητά της ὄνομάζεται «Φιόρο
ντὶ λεβάντε» δηλ. «λουλούδι τῆς Ἀνατολῆς» καὶ
«γύμφη τοῦ Ιονίου».

Τὸ ἔδαφός της εἰναι πεδινὸς καὶ εὔφορο, σκεπασμένο μὲ ἐλαι-
ῶνες κοι ἔχει περιβόλια μὲ λεμονιὲς καὶ πορτοκαλιές. Τὸ ἔδαφός της
κρύβει πετρέλαιο,

Τὸ κλῖμα της εἰναι εὔκρατο καὶ ύγιεινό.

Προϊόντα ἔχει σταφίδα, λάδι, κρασί, ἐσπεριδοειδῆ καὶ ἄνθη.
Ἐχει ἀκόμη καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα· δηλ. σαπούνι, ύφασματα,
ποῦδρες ὄνομαστές, μαντολάτο καὶ πήλινα ἀγγεῖα.

Ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ ἀτμόπλοια καὶ στὸ ἐσωτερικὸ
τοῦ νησιοῦ μὲ αύτοκίνητα. Μὲ τὴν Κυλλήνη συνδέεται μὲ φέρρυ-μπώτ.

Ο νομὸς Ζακύνθου περιλαμβάνει καὶ τὰ νησιὰ Στροφάδες
καὶ ἄλλα μικρότερα. Ἀποτελεῖ δὲ μιὰ ἐπαρχία. Τὴν ἐπαρχία Ζακύνθου.

Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ εἰναι ἡ Ζάκυνθος μὲ 9.500
κατοίκους, ἡ ὁποία ἦτο ὡραιοτάτη πόλις, ἀλλὰ κατεστράφη ἀπὸ
τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1953 καὶ ἀνοικοδομήθη σύμφωνα μὲ τὸ παλιό της
σχέδιο. Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Διονυσίου φυλάσσεται τὸ σεπτὸ
λείψανο τοῦ Ἀγίου, δ ὁποῖος εἰναι δ πολιοῦχος τοῦ νησιοῦ.

Κωμοπόλεις είναι τὸ Καταστάρι, τὸ Μαχαιράδο, τὸ Γαιτάνι κ. ἄ.

Οἱ κάτοικοι. Οἱ Ζάκυνθινοὶ είναι φιλότιμοι, καλοὶ ἔμποροι καὶ ἐπιχειρηματίες. Είναι ἐπίσης εὐγενικοὶ καὶ ἀγαποῦν πολὺ τὴ μουσικὴ καὶ τὰ γράμματα.

Ἡ Ζάκυνθος είναι πατρίδα τοῦ ἔθνικοῦ μας ποιητοῦ Σολωμοῦ, τοῦ Κάλβου καὶ τοῦ Ζενοπούλου.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

("Εκτασις 2.237 τ. χ.— Πληθυσμός 213.000 κατ.)

A' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ορη : Ὁ Αἶνος στὴν Κεφαλληνίᾳ, δ Παντοκράτωρ στὴν Κέρκυρα, δ Σταυρωτός, Ἐλάτη καὶ τὸ Μεγανόρος στὴ Λευκάδα καὶ δ Βραχιώνας στὴ Ζάκυνθο.

Ποταμοί καὶ λίμνες δὲν νπάρχουν. Υπάρχουν μόνον χείμαρροι.

Κόλποι : Ἀργοστολίου καὶ Σάμης στὴν Κεφαλληνίᾳ.

***Ακρωτήρια** : Μούντα, Δαφνούδι καὶ Μύτικας στὴν Κεφαλληνίᾳ.

Κλῖμα : Μεσογειακὸ μὲ πολλὲς βροχές καὶ μεγάλη θερμότητα.

B' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα : Δάδι, κρασί, ἑσπεριδοειδῆ, πατάτες, λαχανικὰ καὶ σταφίδα.

Ἄνεπτυγμένη είναι ἡ ἀλιεία. Ψαρεύονται πολλὰ ψάρια καὶ παστώνονται.

» είναι καὶ ἡ βιομηχανία σκπουνιών. Ἡ κτηνοτροφία είναι διειδώτερον ἀνεπτυγμένη. Ἐκτρέφονται κυρίως ἀγελάδες καὶ χοῖροι.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

N O M O I	*Έκτασις Νομού εις τέρποντα χλωμέτρα	ΠΛΗΘΩΡΙΟΣ ΝΟΜΟΥ	Πρωτεύουσα ΝΟΜΟΥ	*Επαρχίες ΝΟΜΟΥ	Πρωτεύουσα *Επαρχίας	ΠΛΗΘΩΡΙΟΣ Πρωτεύουσας Επαρχίας
1. Κερκύρας	638	102.000	Κέρκυρα	α) Κερκύρας β) Παξῶν	Κέρκυρα Γάϊος;	30.000 1.200
2. Λευκάδος	439	35.000	Λευκάδα (Άγ. Μαύρα)	α) Λευκάδος β) Ιθάκης	Λευκάδα Ιθάκη	7.000 2.700
3. Κεφαλληνίας	752	40.000	Αργοστόλι	α) Κραναίας β) Πάλης γ) Σάμης	Αργοστόλι Ληξούρι Σάυη	8.000 4.000 1.000
4. Ζακύνθου	408	35.500	Ζάκυνθος	Ζακύνθου	Ζάκυνθος	9.500

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ : 1) Ποιά νησιά ἀποτελοῦν τὴν Ἐπτάνησο ;
 2) Σὲ ποιούς Νομούς χωρίζονται τὰ Ἐπτάνησα ;
 3) Ποιὰ εἰναι τὰ ὑψηλότερα ὅρη των ;
 4) Τὶ προϊόντα παράγουν ;
 5) Τὶ γνωρίζετε ἀπὸ τὴν Μυθολογία γιὰ τὴν Ιθάκη καὶ γιὰ τὴν Κέρκυρα ;
 6) Ποιὰ ἀξιοθέατα ἔχει ἡ νῆσος Κέρκυρα ;
 7) Τὶ ιδιαίτερο γνώρισμα ἔχουν οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπτανήσου ;

ΕΡΓΑΣΙΕΣ : 1) Νὰ κάμετε νοερά ἓνα ἀτμοπλοϊκὸ ταξίδι σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ Ἐπτάνησα καὶ γὰ περιγράψετε τὰ ἀξιοθέατα.

Γ' ΚΡΗΤΗ

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

ΘΕΣΙΣ - ΕΚΤΑΣΙΣ. Ἡ Κρήτη εύρισκεται στὸ νοτιώτερο μέρος τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ Κρητικοῦ καὶ Λιβυκοῦ πελάγους.

Εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἑλληνικὴ νῆσος μὲ ἔκτασιν 8.306 τ. χ. Μαζὶ δὲ μὲ τὶς νησίδες τῆς ἔχει ἔκτασιν 8.379 τ. χ.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ. Τὰ βόρεια παράλια τῆς νήσου ἔχουν πολλοὺς κόλπους, λιμένες καὶ ἀκρωτήρια, ἐνῷ τὰ νότια παράλια στεροῦνται σχεδὸν τούτων.

ΚΟΛΠΟΙ. Σπουδαιότεροι εἰναι τῆς Κισσάμου, τῶν Χανίων, τῆς Σούδας, τοῦ Ἀλμυροῦ (Ρεθύμνου) καὶ τῆς Μεραπέλλου πρὸς Β. καὶ τῆς Μεσαρᾶς πρὸς Νότον.

ΛΙΜΕΝΕΣ. Ὁ σπουδαιότερος καὶ ἀσφαλέστερος λιμένας εἶναι τῆς Σούδας.

Μικρότεροι εἶναι τῶν Χανίων, τοῦ Ρεθύμνου, καὶ τῆς Ιεράπετρας.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. Κίμαρος, Ψάκον (Σπάθα), Δρεπανον, "Άγιος Ιωάννης καὶ Σαμώνιον (Σίδηρος).

ΚΑΘΕΤΟΣ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ. Τρεῖς ὅρεινοι ὅγκοι διασχίζουν τὴν Κρήτην ἀπὸ Δυσμάς πρὸς Ἀνατολάς. Δηλαδὴ τὰ Λευκὰ ὅρη (2.452 μ.), ἡ Ἱδη ἢ Ψηλορείτης (2.498 μ.), ποὺ εἶναι τὸ ὑψηλότερο ὄρος τῆς Κρήτης καὶ ὅπου κατὰ τὴν Μυθολογίαν ἀνετράφη ὁ Ζεύς καὶ ἡ Δίκτη ἢ ὅρη τοῦ Λασηθίου (2.148 μ.), ὅπου κατὰ τὴν Μυθολογίαν πάλιν ἐγενήθη ὁ Ζεύς. Διακλαδώσεις τῆς Δίκτης ἀποτελοῦν τὰ ὅρη τῆς Σητείας καὶ τὰ Ἄστερούσια.

Τὰ ὅρη τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Βόρεια παραλία κατέρχονται ὁμαλά, ἐνῷ πρὸς τὰ νότια κατέρχονται ἀπότομα. Μεταξὺ αὐτῶν σχηματίζονται κοιλάδες καὶ ἔκτεταμμένα δροπέδια.

Τὰ σπουδαιότερα ὅροπέδια εἶναι : τὸ Λασήθι στὴ Δίκτην ἡ Νίδα στὴν "Ιδη" καὶ ὁ Όμαλὸς στὰ Λευκὰ ὅρη.

ΠΕΔΙΑΔΕΣ μεγάλες δὲν ὑπάρχουν. ὑπάρχουν μόνο παραλιακὲς πεδινὲς λωρίδες. Σπουδαιότερες εἶναι τῆς Σητείας τῆς Ιεράπετρας καὶ τῆς Μεσαρᾶς, ποὺ εἶναι ἡ μεγαλύτερη πεδιάδα τῆς Κρήτης.

ΚΡΗΤΗ

νομοι 1 Χανίων. 2 Ρεθύμνης.
3 Ηρακλείου. 4 Λασιθίου.

ΚΛΙΜΑΞ
0 25 50 Χ. Μ.
Α Φραγάκια.

N. Γαρύαι
N. Αντικύθηρα

K
P
n
T
l
Y
o
S

Νήσος Κρήτη

M e s o ρ ε c t o r a l o a d o a s o a

ΠΟΤΑΜΟΙ ύπαρχουν πολλοί, είναι όμως μικροί καὶ οἱ περισσότεροι είναι χείμαρροι. Ἀπ' αὐτοὺς ἐκβάλλουν στὸ Κρητικὸ πέλαγος ὁ **Ταυρωνίτης**, ὁ **Τυφλός**, ὁ **Πλατανιᾶς**, ὁ **Μυλοπόταμος** καὶ ἄλλοι.

Στὸ Λιβυκὸ πέλαγος ἐκβάλλουν ὁ **Ληθαῖος** (Γεροπόταμος) καὶ ὁ **Αναποδάρης**, ποὺ διαρρέουν τὴν πεδιάδα τῆς Μεσαρᾶς.

ΛΙΜΝΕΣ ύπαρχουν μικρές. Σπουδαιότερες είναι : **Κουρνᾶ** στὴν ἐπαρχία Ἀποκορώνου Χανίων καὶ τοῦ **Άγιου Νικολάου** εἰς τὸ Λασήθι.

ΚΛΙΜΑ - ΒΛΑΣΤΗΣΙΣ. Τὸ κλῖμα τῆς Κρήτης είναι εὔκρατο καὶ υγιεινό. Βροχὲς δὲν πέφτουν πολλὲς καὶ για αὐτὸ δὲν ἔχει ἡ νῆσος μεγάλη βλάστησι. Στὰ παράλια εύδοκιμοῦν οἱ ἐλιές, οἱ λεμονιές καὶ πορτοκαλιές, ἡ σταφιδάμπελος καὶ ἡ μπανανιά.

B' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ὑπολογίζεται ὅτι μόνον τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου καλλιεργεῖται. Τὸ ύπόλοιπο μένει ἀκαλλιέργητο, διότι είναι βραχῶδες, καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς βοσκὴ τῶν ζώων.

Τὸ καλλιεργήσιμο ἐδαφος είναι πολὺ εὔφορο καὶ παράγει ἐκλεκτὰ **γεωργικὰ προϊόντα**: σιτηρά, ἐλιές, λάδι, σταφίδα ξανθή (σουλτανίνα), ἐκλεκτὸ κρασί, ἑσπεριδοειδῆ, ὄσπρια, καπνός, λαχανικά, κάστανα καὶ χαρούπια. Ἀπὸ τὰ χαρούπια βγαίνει οἰνόπνευμα.

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ είναι πολὺ ἀνεπτυγμένη. Διατρέφονται αἴγοπρόβατα, χοῖροι, βόδια καὶ πουλερικά. Φημισμένα είναι τὰ Κρητικὰ τυριὰ (μανούρι) καὶ ἡ μυζήθρα.

Πολὺ ἀνεπτυγμένη είναι καὶ ἡ **μελισσοκομία**. Ἡ ἀλιεία δὲν είναι καλὰ ωργανωμένη.

Ο ΟΡΥΚΤΟΣ πλοῦτος τῆς νήσου μένει ἀνεκμετάλλευτος. Τὸ ἐδαφός της περιέχει χαλκό, σίδηρο, γύψο καὶ λιγνίτη.

ΕΜΠΟΡΙΟ. Μεγάλη ἐμπορικὴ κίνησις παρατηρεῖται στὰ λιμάνια τῆς Κρήτης, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔξαγονται τὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα τῆς στὴν ύπόλοιπη Ἐλλάδα.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ είναι άνεπτυγμένη. Λειτουργοῦν πολλά
έλαιοιουργεῖα, σαπωνοποιεῖα, βυρσοδεψεῖα, οίνοποιεῖα, οίνοπνευ-
ματοποιεῖα καὶ ἄλλα.

Ἐπομένως οἱ Κρῆτες ἀσχολοῦνται μὲ τὴ γεωργία, τὴν κτη-
νοτροφία, τὴ μελισσοκομία, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴ βιομηχανία.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ. Ἡ Κρήτη ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴ λοιπὴ Ἑλλάδα
μὲ πλοῖα καὶ μὲ ἀεροπλάνα. Τὸ ἐσωτερικό της ἔξυπηρετεῖται μὲ αὐ-
τοκίνητα. Τὰ ὅρη ὅμως δυσκολεύουν τὴ συγκοινωνία μεταξὺ βορείας
καὶ νοτίας παραλίας.

Γ' ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ. Ἡ Κρήτη ἔχει 483.000 κατοίκους. Τὰ παρά-
λιά της είναι πυκνοκατοικημένα καὶ μὲ μεγάλες πόλεις, διότι καὶ τὸ
κλῖμα εἰς αὐτὰ είναι καλύτερο καὶ οἱ εὔκολιες τῆς ζωῆς περισσότερες.

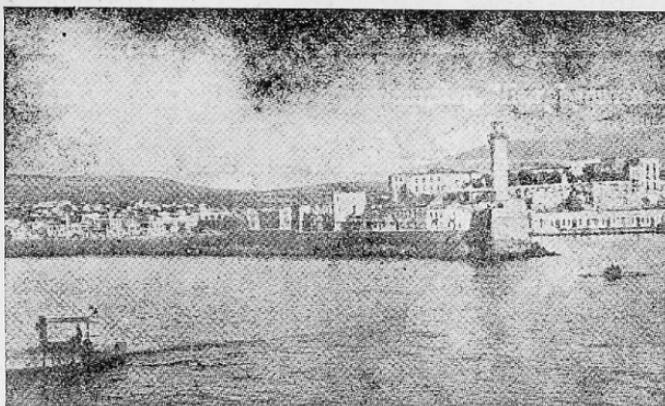
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ. Ἡ μεγαλόνησος Κρήτη διαιρεῖται
σὲ 4 νομούς : Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου καὶ Λασηθίου.

ΙΣΤΟΡΙΑ – ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ. Ἀρχαιοτάτη είναι ἡ ίστορία τῆς
Κρήτης. Χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ ἡ Κρήτη εἶχε μεγάλη δύναμι,
κυρίως ναυτική, καὶ εἶχε ἀναπτύξει σπουδαιότατο πολιτισμό, τὸ
Μινωϊκὸ Πολιτισμὸ (3.500 - 2.000 π. Χ.).

Λείψανα τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ ἔφεραν εἰς φῶς οἱ ἀνασκαφές,
ποὺ ἔγιναν στὶς ἀρχαῖες πόλεις τῆς Κρήτης **Κνωσσὸ** καὶ **Φαιστό**.
Στὴν Κνωσσὸ ὑπῆρχαν τὰ ἀνάκτορα τοῦ βασιλιᾶ **Μίνωα**. Ἔκει,
κατὰ τὴ Μυθολογία, ἐπῆγε ὁ Θησέας καὶ σκότωσε τὸ Μινώταυρο.

Μὲ τὸν καιρὸν ὅμως ἡ Κρήτη ἔχασε τὴ δύναμι της καὶ πολλὲς
φορὲς ὑποδουλώθηκε σὲ ξένους λαούς. Μὲ τὴν Ἑλλάδα ἐνώθηκε τὸ
1913, ἀφοῦ ἀπετίναξε τὸν Τουρκικὸ ζυγό.

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ κίνησις τῆς νήσου είναι πολὺ ἀνεπτυγμένη.
Χιλιάδες περιηγητές, "Ἑλληνες καὶ ξένοι, ἐπισκέπτονται κάθε χρόνο
τὴ Κρήτη, γιὰ νὰ ἴδουν τὶς ἀρχαιότητες τῆς νήσου καὶ νὰ ἀπολαύ-
σουν τὰ μαγευτικὰ τοπία τῆς.

ΧΑΝΙΑ: ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

1. Νομὸς Χανίων

(Έκτασις 2.399 τ. χλμ. — Πληθυσμὸς 131.000 κάτ.).

Κατέχει τὸ Δυτικὸ ἄκρο τῆς νήσου. Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Νομοῦ καλύπτεται ἀπὸ τὰ Λευκὰ ὅρη. Τὸ ἔδαφος εἶναι πεδινὸ μόνο στὰ βόρεια παράλια, ὅπου βρίσκονται οἱ πεδιάδες **Καστελλίου** καὶ **Κισσάμου**.

Τὰ προϊόντα τοῦ νομοῦ εἶναι ἔλιές, λάδι, κρασί, σταφίδα, ἔκλεκτὰ ἑσπεριδοειδῆ, κάστανα, ἀμύγδαλα χαρούπια, μετάξι καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα.

Ἡ συγκοινωνία ἔχει πρετεῖται μὲ αὐτοκίνητα καὶ πλοῖα.

Ο νομὸς συνδέεται μὲ τὴν Ἀθήνα ἀτμοπλοϊκῶς καὶ ἀεροπορικῶς, διὰ τοῦ ἀεροδρομίου τῶν Χανίων (Μάλεμε).

Ο νομὸς περιλαμβάνει 5 ἐπαρχίες:

1. **Ἐπαρχία Κυδωνίας** μὲ πρωτ. τὰ Χανιά (38.500 κάτ.), ποὺ εἶναι πρωτ. ὅλου τοῦ νομοῦ.

Εἶναι ὡραία παραλίος πόλις, ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ μὲ πολλὰ σαπωνοποιεῖα. Ἀνατολικὰ τῶν Χανίων εὑρίσκεται τὸ εύρυχωρο καὶ ἀσφαλέστατο λιμάνι τῆς Σούδας. Στὸ προάστειο **Χαλέπια** σώζεται τὸ σπίτι καὶ ὑψώνεται χάλκινος ἀνδριάντας τοῦ μεγαλυτέρου πολιτικοῦ τῆς Ἐλλάδος **Ἐλευθερίου Βενιζέλου**. Ο τάφος του βρίσκεται στὴ χερσόνησο **Ακρωτήρι**.

Κωμοπόλεις είναι ή **Σούδα**, τὰ **Περιβόλια** καὶ οἱ **Μουρνιές**.

2. **Ἐπαρχία Ἀποκορώνου**: Πρωτ. τὸ χωρίον **Βάμος** μὲ 800 κατοίκους.

3. **Ἐπαρχία Κισσάμου**: Πρωτ. ἡ κωμόπολις **Καστέλλη** (2.350 κ.).

4. **Ἐπαρχία Σελίνου**: Πρωτ. ἡ κωμόπολις **Κάνδανος** (1500 κ.)

5. **Ἐπαρχία Σφακίων**: Πρωτ. τὸ χωρίὸν **χώρα Σφακίων** (500 κ.), στὰ παράλια τοῦ Λιβυκοῦ Πελάγους. Οἱ Σφακιανοὶ εἰναι γνωστοὶ γιὰ τὴν ἀνδρείαν τους κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἄγῶνες τῆς Κρήτης ἐναντίον τῶν Τούρκων.

2. Νομὸς Ρεθύμνης

(”Εκτασις 1.492 τ. χ. – Πληθυσμὸς 70.000 κάτοικοι).

Βρίσκεται μεταξὺ τοῦ νομοῦ Χανίων καὶ τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Κρητικὸ καὶ ἀπὸ τὸ Λιβυκὸ πέλαγος.

Τὸ ἔδαφος τοῦ νομοῦ εἶναι ὁρεινό. Στὸ κέντρο του ὑψώνεται ἡ **Ιδη** ἢ **Ψηλορείτης**, τὸ ὑψηλότερο ὅρος τῆς Κρήτης, μὲ πολλὲς διακλαδώσεις. Στὰ παράλια τὸ ἔδαφος εἶναι πεδινό.

Η βλάστησις εἶναι μεγάλη, διότι τὸ ἔδαφος διαρρέεται ἀπὸ ἀφθονα νερά.

Ποταμοὶ εἶναι ὁ **Μυλοπόταμος**, ὁ **Γεροπόταμος**, ὁ **Μεγάλος ποταμὸς** κ. ἄ., οἱ ὅποιοι ἔχουν νερὸ ὅλο τὸ χρόνο, διότι πέρτουν πολλὲς βροχὲς καὶ ἀκόμη λειώνουν τὰ πολλὰ χιόνια τοῦ ψηλορείτη.

Τὰ προϊόντα τοῦ νομοῦ εἶναι λάδι, σιτηρά, κρασί, ἐσπεριδοειδῆ, χαρούπια, βελανίδια, πατάτες καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ συνδέεται μὲ τὸ ἐσωτερικό του μὲ αὐτοκινητοδρόμους.

Ο νομὸς περιλαμβάνει 4 ἐπαρχίες:

1. **Ἐπαρχία Ρεθύμνης** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Ρέθυμνον** (16.000 κάτ.), ποὺ εἶναι πρωτ. ὅλου τοῦ νομοῦ. ”Εχει μικρὸ

τεχνητό λιμάνι, άπό τὸ δόποιον ἔξαγεται τὸ περισσότερο λάδι τῆς Κρήτης.

Πλησίον τοῦ Ρεθύμνου εύρισκεται ἡ ιστορικὴ μονὴ τοῦ Ἀρκαδίου, ὅπου τὸ 1866 οἱ Κρήτες ἐπαναστάτες, πολιορκημένοι, ἀνετινάχθησαν στὸν ἀέρα μόνοι τους, γιὰ νὰ μὴ πέσουν στὰ χέρια τῶν Τούρκων. Αὐτὸς εἶναι τὸ γνωστὸ «Ολοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδίου».

Κωμόπολις ἀξιόλογος εἶναι ἡ Ἐπισκοπή.

2. Ἐπαρχία Ἀγίου Βασιλείου: Πρωτ. τὸ χωριὸ Σπήλαι (800 κ.).

3. Ἐπαρχία Ἀμαρίου: Πρωτ. τὸ χωριὸ Νεὺς Ἀμάρι (290 κ.).

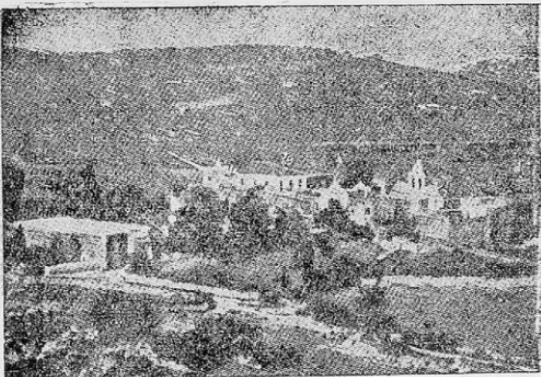
4. Ἐπαρχία Μυλοποτάμου: Πρωτ. τὸ χωριὸ Πέραμα (650 κ.). Κωμοπόλεις εἶναι τὰ Ἀνώγεια, οἱ Μαργαρίτες καὶ τὸ Μελιδόνι.

3. Νομὸς Ἡρακλείου

(Ἐκτασις 2.577 τ. χ. — Πληθυσμὸς 208.000 κάτοικοι).

Βρίσκεται πρὸς ἀνατολὰς τοῦ νομοῦ Ρεθύμνης καὶ μεταξὺ τῆς Ἰδης καὶ τῆς Δίκτης. Στὰ νότια ὑψοῦνται τὰ ὄρη Ἀστερούσια. Βρέχεται δὲ ἀπὸ τὸ Κρητικὸ καὶ ἀπὸ τὸ Λιβυκὸ πέλαγος. Κατέχει τὸ ὁμαλότερο καὶ εὐφορώτερο τμῆμα τῆς νήσου. Οἱ πλαγιὲς τῶν βουνῶν του εἶναι σκεπασμένες ἀπὸ δάση καὶ οἱ πρόποδες κατάφυτοι ἀπὸ ὄπωροφόρα δένδρα.

Οἱ δύο πεδιάδες: τῆς Μεσαρᾶς πρὸς Ν. καὶ τοῦ Καστελλίου (Πεδιάδος) πρὸς Β. κάνουν τὸ νομὸ παραγωγικώτατο καὶ ἀπὸ τούς πλουσιώτερους τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΑΡΚΑΔΙΟΥ

Παράγει ἄφθονα ἐκλεκτὰ προϊόντα: σιτηρά, λάδι, σταφίδα, ἑσπεριδοειδῆ. Πολὺ εύδοκιμοῦν οἱ πατάτες, τὰ κρεμμύδια καὶ τὰ λαχανικά, διότι ὑπάρχουν ἄφθονα νερά.

Ποταμοί μικροί καὶ μεγάλοι ποτίζουν τὸ ἔδαφος. Σπουδαιότεροι ἀπ' αὐτοὺς εἰναι ὁ Ἀναποδάρης καὶ ὁ Γεροποταμός, ποὺ ἐκβάλλουν στὸ Λιβυκὸ πέλαγος.

Ἡ συγκοινωνία τοῦ νομοῦ εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη καὶ γι αὐτὸ παρατηρεῖται μεγάλη τουριστικὴ κίνησις. Μὲ τὴν Ἀθήνα συνδέεται καὶ ἀεροπορικῶς.

‘Ο νομὸς διαιρεῖται σὲ 7 ἑπαρχίες:

1. **Ἐπαρχία Τεμένους** μὲ πρωτ. τὸ Ἡράκλειον (64.000 κάτ.), ποὺ εἶναι πρωτ. ὅλου τοῦ νομοῦ. Εἶναι ἡ μεγαλύτερα πόλις τῆς Κρήτης μὲ εύρυχωρο λιμάνι καὶ ἀεροδρόμιο. “Ἔχει τὴ μεγαλύτερα ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ κίνησι. Ἔχει μεγάλη τουριστικὴ κίνησι ἀπὸ περιηγητές, ἐπιστήμονες καὶ σπουδαστές, διότι στὸ μεγάλο μουσεῖο τῆς πόλεως φυλάσσονται ἀξιοθαύμαστα λείψανα τοῦ Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Πλησίον τοῦ Ἡρακλείου εύρισκονται τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεως **Κυωσσοῦ**, τῆς πρωτεύουσας τοῦ βασιλείου τοῦ Μίνωος.

ΚΝΩΣΣΟΣ

Σπουδαιότερες χωμοπόλεις είναι οι **Αρχάνες**, ή **Νέα Αλικαρνασσός**, ο Δαφνών.

2. **Επαρχία Μαλεβυζίου:** Πρωτ. "Αγιος Μύρων" (1.200) μὲ ἀξιόλογη κωμόπολι τὸν **Κρουσῶνα**.

3. **Επαρχία Πυργιωτίσσης:** Πρωτ. οἱ **Βόρροι** (800 κ.) καὶ σπουδαία κωμόπολις τὸ **Τυμπάκιο**.

4. **Επαρχία Καινουρίου:** Πρωτ. οἱ **Μοῖρες** (2300 κ.). Ἀξιόλογες κωμοπόλεις είναι τὸ **Ζαρὸ** καὶ ἡ **Γέργερη**.

5. **Επαρχία Μονοφατσίου:** Πρωτ. ὁ **Πύργος** (1250 κ.). Κωμοπόλεις είναι τὸ **Αρκαλοχώρι** καὶ ἡ **Αγία Βαρθάρα**.

6. **Επαρχία Βιάννου:** Πρωτ. τὸ χωριὸ **Πεῦκο** (450 κ.), Ἀξιόλογη κωμόπολις είναι ὁ **"Ανω Βιάννος**.

7. **Επαρχία Πεδιάδος:** Πρωτ. τὸ **Καστέλλι** (1800 κ.). Κωμοπόλεις είναι ὁ **Μοχός**, τὸ **Θραψανό**, ἡ **Ἐπισκοπή**.

4. Νομὸς Λασηθίου

("Εκτασις 1971 τ. χ. – Πληθυσμὸς 74.000 κάτοικοι).

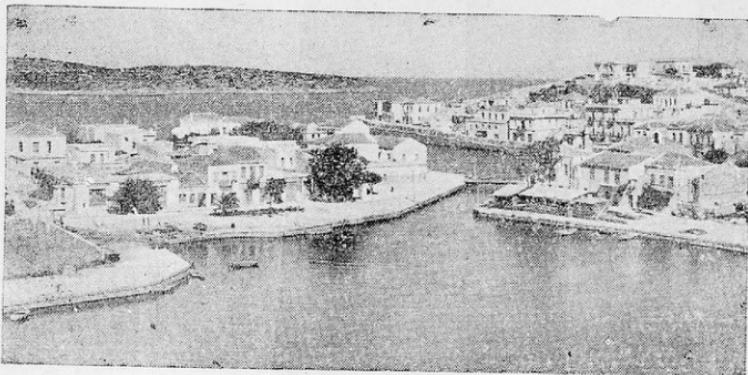
Κατέχει τὸ ἀνατολικὸ ἄκρον τοῦ νησιοῦ. Συνορεύει δυτικὰ μὲ τὸ νομὸ **Ηρακλείου**, ἀπὸ τὸν ὅποιον χωρίζεται μὲ τὸ ὅρος **Δίκτη** (Λασηθιώτικα βουνά). Στὰ Ν. είναι τὰ ὅρη τῆς **Σητείας**. Βρέχεται πρὸς Β. ἀπὸ τὸ Κρητικὸ πέλαγος καὶ πρὸς Ν. ἀπὸ τὸ Λιβυκὸ πέλαγος.

Στὰ παράλια τοῦ νομοῦ σχηματίζονται πολλὲς νησῖδες, ὅπως είναι ἡ **Σπιναλόγκα**, ὅπου ἀπομονώνονται ὅσοι πάσχουν ἀπὸ τὴ φοβερὰ καὶ ἀνίστο νόσο **λέπρα**, τὸ **Γαϊδουρονήσι**, τὸ **Μικρονήσι** κ. ἢ.

Κόλπους ἔχει τὸν εύρὺ κόλπο τοῦ **Μεραμβέλλου** καὶ τὸν μικρὸν τῆς **Σητείας**.

Ακρωτήρια είναι τὸ **Ζεφύριον** ("Άγιος Ιωάννης") καὶ ὁ **Σιδερος**.

Τὸ ἔδαφος είναι τὸ περισσότερο ὄρεινό. Τὸ **ὅροπέδιο** τοῦ Λασηθίου είναι εύφορώτατο καὶ κατάφυτο ἀπὸ ὄπωροφόρα

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΡΗΤΗΣ

δένδρα. Όμοιάζει μὲ μεγάλο κῆπο. Εἰς τὸ Δ. ἄκρο τοῦ ὁροπεδίου ὑπάρχει ἔνα σπήλαιο, τὸ Δικταῖον ἄντρον, ὅπου κατὰ τὴ Μυθολογία ἐγεννήθη ὁ Ζεύς.

Τὸ κλῖμα εἶναι ὀλίγον θερμότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες περιοχές τῆς νήσου καὶ ἔχει πολλές βροχές χειμῶνα καὶ θέρος. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ βλάστησις εἶναι πλούσια.

Τὸ κυριώτερο προϊὸν τοῦ νομοῦ εἶναι τὸ λάδι. Ἀλλα προϊόντα εἶναι σιτηρά, σταφίδα, κρασί, κάστανα, ἀμύγδαλα, βελανίδια, λαχανικά, μέταξα.

Ἄνεπτυγμένη πολύ εἶναι καὶ ἡ κτηνοτροφία. Διατρέφονται κυρίως αἴγοπρόβατα, χοῖροι καὶ κουνέλια.

Ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ πλοῖα καὶ αὐτοκίνητα.

Ο νομὸς ἔχει 4 Ἐπαρχίες :

1. **Ἐπαρχία Μεραμπέλλου** μὲ πρωτ. τὸν **Αγιο Νικόλαο** (3.900 κ.) ποὺ εἶναι πρωτ. καὶ ὅλου τοῦ νομοῦ. Εἶναι παραλιακὴ πόλις μὲ καλὸ φυσικὸ λιμάνι καὶ μὲ ἐμπορικὴ κίνησι. **Κωμοπόλεις** εἶναι ἡ **Νεάπολις** καὶ ἡ **Κριτσά**.

Ἐπαρχία Λασηθίου: Πρωτ. οἱ **Τζερμάδες** (1.250 κ.), ἀξιόλογη κωμόπολις εἶναι ὁ **Αγιος Γεώργιος**.

3. **Ἐπαρχία Ιεράπετρας** Πρωτ. ἡ **Ιεράπετρα**. (6.600 κ.) Κωμοπόλεις εἶναι τὸ **Κάτω χωριό** καὶ οἱ **Μάλλες**.

4. **Ἐπαρχία Σητείας** μὲ πρωτ. τὴ **Σητεία** (5.500 κάτ.) παραλιακὴ πόλις καὶ μὲ καλὸ λιμάνι. **Κωμοπόλεις** εἶναι ἡ **Ζάκρος** καὶ ἡ **Ζῆρος**.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

("Εκτασις 8.379 τ. χ.— Πληθυσμός 483.000 κατ.)

Α' ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ορη : Τὰ Λευκὰ ὅρη, ή "Ιδη (ψηλορείτης), ή Δίκτη (ὅρη τοῦ Ακράγατοῦ), τὰ ὅρη τῆς Σητείας καὶ τὰ Ἀστερούσια.

Οροπέδια: Τὸ Λασήθι στὴ Δίκτη, ή Νίδα στὴν "Ιδη καὶ δὲ Ὁμαλός στὰ Λευκὰ ὅρη.

Πεδιάδες : Τῆς Σητείας, τῆς Ιεράπετρας καὶ τῆς Μεσαρᾶς.

Ποταμοί : Ο Ταυρωνίτης, δὲ Τυφλός, δὲ Μυλοπόταμος, δὲ Ληθαῖος (Γεροποταμός), δὲ Αναποδάρης.

Λίμνες : Τοῦ Κουρνᾶ, στὴν ἐπαρχίᾳ Ἀποκορώνου καὶ τοῦ Ἀγίου Νικολάου στὸ Λασήθι.

Κόλποι : Τῆς Κισσάμου, τῶν Χανίων, τῆς Σούδας, τοῦ Ἀλμυροῦ (Ρεθύμνου), τῆς Μεραμπέλου καὶ τῆς Μεσαρᾶς.

Διμένες : Τῆς Σούδας, τῶν Χανίων, τοῦ Ρεθύμνου, τῆς Ιεράπετρας.

Άκρωτήρια : Ο Κίμαρος, τὸ Ψάκον (Σπάθα), τὸ Δρέπανον, δὲ Ἅγιος Ιωάννης, τὸ Σαμώνιον, (Σιδερός).

Νησῖδες : Η Σπιναλόγκα, τὸ Γαϊδουρονήσι, τὸ Μικρονήσι.

Κλῖμα : Εὔκρατο καὶ θυεινό.

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Προϊόντα : Σιτηρά, ἔλιες, λάδι, σταφίδα ἔανθη (σουλτανίνα), κροσί, ἔσπεριδοι δῆρη, ὄσπρια, καπνός, λαχανικά, κάστανα, χαρούπια.

Η ατηνοτροφία καὶ η μελισσοκομία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένες, κακθάρι καὶ η βιομηχανία (ἔλαιοιουργεῖα, σαπωνοποιεῖα, διυρωθεψεῖα, οίνοποιεῖα, οἰνοπνευματοποιεῖα).

Η ἀλιεία δὲν εἶναι καλὸς ὡγανωμένη.

Ο δρυκτὸς πλοῦτος (χαλκός, σίδηρος, γύψος, λιγνίτης) εἶναι ἀγενιετάλλευτος.

Γ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

NOMOI	Έπασις εἰς τετραγωνικά χλμό.	Πληθυσμός Νοεμβρίου	Πρωτεύουσα Νομού	Έπαρχιες Νομού	Πρωτεύουσα Έπαρχιας	Πληθυσμός Πρωτεύουσας
1. Χανίων	2.399	131.000	Χανιά	α) Κυδωνίας β) Αποκορώνου γ) Κισσάμου δ) Σελίνου ε) Σφακίων	Χανιά Βάμος Καστέλλι Κάνδανος Χώρα Σφακίων	38.500 800 2.350 1.500 500
2. Ρεθύμνης	1.492	70.000	Ρέθυμνον	α) Ρεθύμνης 'Αγ. Βασιλείου γ) Αμαρίου δ) Μυλοποτάμου	Ρέθυμνον Σπήλαιο Νεύς Αμάρι Πέραμα	16.000 800 290 650
3. Ηρακλείου	2.577	208.000	Ηράκλειον	α) Τεμένους β) Μαλεβζίου Πιργιωτίσσης δ) Καινουρίου ε) Μουφατσίου στ) Βιάνουν ζ) Πεδιάδος	Ηράκλειον 'Αγ. Μύρων Βόρροι Μοΐρες Πύργος Πεύκος Καστέλλι	64.000 1.200 800 2.300 1.250 450 1.800
4. Δασηθίου	1.971	74.000	Άγ. Νικόλαος	Μαραμπέλλου β) Λασσαθίου γ) Ιεράπετρας δ) Σητείου	Άγ. Νικόλαος Τζερμιάδες Ιεράπετρα Σητεία	3.900 1.250 6.600 5.500

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ. 1) Σε ποιό μέρος της Ελλάδος βρίσκεται ή Κρήτη και άπό τί βρέχεται;
- 2) Πόσους και ποιούς Νομούς περιλαμβάνει;
 - 3) Ποιά είναι τὰ ύψη λότερα ὅρη της και ποιοί οἱ μεγαλύτεροι ποταμοί της;
 - 4) Τί προϊόντα παράγει ή Κρήτη;
 - 5) Γιατί ή Κρήτη ἔχει ὄναπτύξει τουριστική κίνησι;

ΕΡΓΑΣΙΕΣ. Νὰ κάμετε νοερὰ ἔνα διερητικό ταξίδι ἀπό τὴν Αθήνα στὴν Κρήτη καὶ νὰ περιγράψετε ὅ,τι θὰ σᾶς κάμῃ μεγαλύτερη ἐντύπωσι.

ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΗΛΙΝΟΤΡΟΦΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ υπό Α. ΦΑΛΤΑΙΖ

ΑΙΓΑΙΑΝΗΣΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ορύζα
ελιές πανίδα
βακαλάος
μπανάνα
καπνοτροφία
μηλούχια
αλεύρι
μαρούλια
καρπούλια
καρπούλια

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ		Σελίς	Σελίς
ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ			
'Η Γῇ,		5	85
Ούρανός — Ούρανια σώματα		6	
Προσανατολισμός		9	
Ξηρά		10	
Θάλασσα		16	
Μετεωρολογικά φαινόμενα		17	
'Ασχολίες και 'Επαγγέλματα		21	
'Ο Γεωγραφικός χάρτης		24	
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ			
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ			
Γενική έπισκόπησις τῆς 'Ελλάδος		26	
I. ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ			
A' ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑ			
α' ΣΤΕΡΕΑ 'Ελλάδα			
1. Νομός Αττικῆς		31	
2. » Βοιωτίας		36	
3. » Φθιώτιδος		41	
4. » Φωκίδος		43	
5. » Εύρυτανίας		45	
6. » Αιτωλίας και 'Ακαρνανίας		46	
β' Εύβοια		48	
'Ανακεφαλαίωσις		50	
B' ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ			
1. Νομός Κορινθίας		53	
2. » Αργολίδος		56	
3. » Αρκαδίας		57	
4. » Λακωνίας		58	
5. » Μεσσηνίας		59	
6. » Ηλείας		61	
7. » Αχαΐας		62	
'Ανακεφαλαίωσις		63	
Γ' ΘΕΣΣΑΛΙΑ			
1. Νομός Λαρίσης		69	
2. » Μαγνησίας		71	
3. » Καρδίτσης		72	
4. » Τρικάλων		74	
'Ανακεφαλαίωσις		75	
Δ' ΗΠΕΙΡΟΣ			
1. Νομός Ιωαννίνων		76	
2. » Αρτης		78	
3. » Πρεβέζης		80	
4. » Θεσπρωτίας		82	
'Ανακεφαλαίωσις		83	
E' ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ			
'Ανακεφαλαίωσις			87
α Δυτική Μακεδονία:			
1. Νομός Κεχάνης		89	
2. » Καστοριάς		91	
3. » Φλωρίνης		92	
β' Κεντρική Μακεδονία:			
1. Νομός Πέλλης		93	
2. » Ημαΐας		95	
3. » Πιείας		96	
4. » Θεσαλονίκης		97	
5. » Κιλής		100	
6. » Χακιδικῆς		100	
7. Αύτονομη εριοχὴ 'Αγίου 'Ορους		102	
γ' Ινατολική Μακεδονία			
1. Νομός Σερβῶν		103	
2. » Δριασ		104	
3. » Καιλάς		105	
'Ανακεφαλαίωσις			107
ΣΤ' ΘΡΑΚΗ			109
1. Νομός Ζάγης		110	
2. » Ροιπης		111	
3. » Έφου		112	
'Ανακεφαλαίωσις			113
II. ΝΙΣΙΩΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ			
A' ΝΗΣΟΙ ΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ			115
1. Νομός Κιλάδων		117	
2. » Λιβου		121	
3. » Χιο		123	
4. » Σιου		125	
5. » Δηδεανήσων		128	
'Ανακεφαλαίωσις			132
B' ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ			135
1. Νομός Ιριύρας		136	
2. » Ινκάδος		139	
3. » Ιφαλληνίας		140	
4. » αικύνθου		142	
'Ανακεφαλαίωσις			143
G' ΚΡΗΤ			145
1. Νομός Σηνίων		148	
2. » Έθυμητης		149	
3. » Ηρακλείου		150	
4. » Ιασηθίου		152	
'Ανακεφαλαίωσις			154

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ NEON ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ:

1. Ιστορία Παλ. Διαθήκης Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ - Α. ΓΑΒΑΛΑ
2. » Καιν. » » »
3. Παλαιά Διαθήκη, Γ' Δημοτικού, ΑΝ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ - Ε. ΠΕΝΤΕΑ - Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
4. Καινή Διαθήκη, Δ' Δημοτικού, » » »
5. Έκκλησιαστική Ιστορία Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ - Α. ΓΑΒΑΛΑ διά τὴν Ε' Τάξιν, ἐγκεκριμένη, Α' ἔτος Συγγλίας

ΙΣΤΟΡΙΚΑ:

6. Βυζαντινή Ιστορία Π. ΖΕΡΒΟΥ διὰ τὴν Ε' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 67001)19(6)1956
7. Βυζαντινή Ιστορία Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
8. Ιστορία Νεωτ. Ἐλλάδος διὰ τὴν Ε' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 67001)19(6)1956
9. Ηρωϊκή Ἐλλάδα Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ - Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
10. Ιστορία Ἀρχ. Ἐλλάδος διὰ τὴν ΣΤ' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 75407)30(6)1956 ΑΝΑΣΤ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΥΑΓ. ΠΕΝΤΕΑ
11. Ηρωϊκοί Χρόνοι τῆς Ἐλλάδος, Γ' Δημ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠ. - ΓΑΒΑΛΑ - ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
12. Ιστορία Ἀρχαίας Ἐλλάδος, Δ' Δημοτ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ - ΔΙΑΜΑΝΤΟΠ. - ΓΑΒΑΛΑ

ΦΥΣΙΟΓΝΩΣΤΙΚΑ:

13. Πειραματική καὶ Χημεία Ν. ΚΟΝΙΔΑ - Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ διὰ τὴν Ε' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 108343)19(9)1955
14. » » Ν. ΚΟΝΙΔΑ - Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
15. » » Ν. ΚΟΝΙΔΑ - Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ διὰ τὴν ΣΤ' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 108344)17(9)1955
16. » » Ν. ΚΟΝΙΔΑ - Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ διὰ τὸ Α' ἔτος Συγγλίας ἀριθ. ἐγκρ. 108343 καὶ 108344)17(9)55
17. » » Λ. ΓΑΒΑΛΑ διὰ τὴν Ε' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 108343)19(9)1955
18. » » Λ. ΓΑΒΑΛΑ διὰ τὴν ΣΤ' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 108344)17(9)1955
19. » » Λ. ΓΑΒΑΛΑ Α διὰ τὸ Α' ἔτος συνδιδασκαλίας ἀριθ. ἐγκρ. 108343 19(9)55 καὶ 108344)17(9)1955
20. » » Λ. ΓΑΒΑΛΑ Α διὰ τὸ Β' ἔτος συνδιδασκαλίας ἀριθ. ἐγκρ. 108343 19(9)55 καὶ 108344)17(9)1955
21. Φυσική Ιστορία Ν. ΚΟΝΙΔΑ - Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ διὰ τὴν Γ' Δημ. Σχολ. καὶ τὸ Α' ἔτος συνδιδασκαλίας
22. ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑΙ Ά. ΓΑΒΑΛΑ - Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑΙ) διὰ τὰς Α', Β', ΣΤ', Τάξεις Δημοτικῶν Σχολείων
23. Γεωγραφία, Γ' Δημοτικοῦ.
24. Γεωγραφία τῆς Ἐλλάδος, Γ' & Δ' Δημ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ - ΠΕΝΤΕΑ ΓΑΒΑΛΑ - ΔΙΑΜΑΝΤΟΠ. - ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ:

25. Ἀριθμητικαὶ Α. ΓΑΒΑΛΑ - Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ διὰ τὰς Γ', Δ' καὶ Γ'. Δ' Τάξεις Δημοτ. Σχολείων

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ:

26. Γεωγραφία Εύρώπης Α. ΓΑΒΑΛΑ διὰ τὴν ΣΤ' Τάξιν ἀριθ. ἐγκρ. 124006)20(10)55
27. Γεωγραφία Ἡπείρων Δ. ΧΙΟΥΡΕΑ - Κ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ διὰ τὴν Ε' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 71658)24(6)1955
28. Γεωγραφία Εύρώπης Δ. ΧΙΟΥΡΕΑ - Κ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ διὰ τὴν ΣΤ' Τάξιν, ἀριθ. ἐγκρ. 38092)30(6)1956